DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

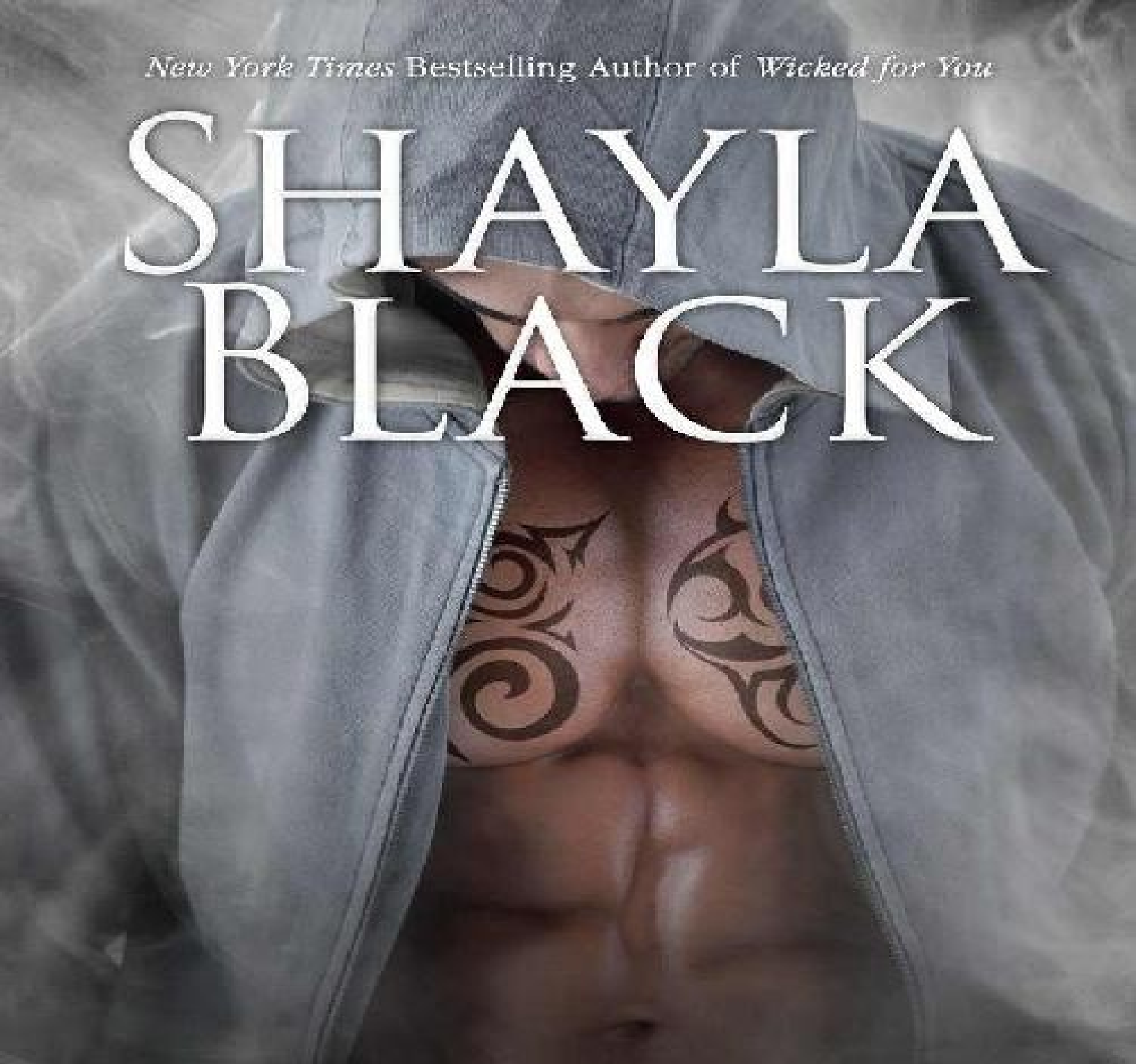
Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

New York Times Bestselling Author of *Wicked for You*

SHAYLA BLACK

A WICKED LOVERS NOVEL

Falling in Deeper

"Black creates emotional, searingly sexy stories."
—MAYA BANKS, #1 *New York Times* Bestselling Author

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SHAYLA BLACK'İN ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ DOLU SÖZLER

"Kavurucu, iç burkan, gerilim dolu, Shayla Black'in kitapları mutlaka okunmalı."

-Lora Leigh, #1 *New York Times* çoksatan yazarı

"Baştan sona baştan çıkarıcı."

-Jaci Burton, *New York Times* çoksatan yazarı

"[Black] her zaman güçlü karakterler, harika hikâyeler ve bolca sıcaklık sunuyor."

-USA Today

"Kesinlikle muhteşem."

-Fiction Vixen

"Heyecan, macera, romantizm ve gerçekten ateşli seksin mükemmel birleşimi. Bu kitapta hepsi var!"

-Smexy Books

"Ölmek için. [Muhteşem bir okuma!"

-Fresh Fiction

"Bu seferki tam bir kavurucu."

-The Romance Readers Connection

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Shayla Black tarafından yazılan başlıklar

Kötü Aşıklar Romanları

KÖTÜ BAĞLAR
ÇÖKMEKTE OLAN
LEZZETLI
BANA TESLIM OL,
BANA AIT OL,
BENIM OL.
BIZIMKILER
BÜTÜN GECE
KÖTÜLERI SEVECEK
(roman)
ONLARINKI DEĞER
VERMEK ONUNKI
KÖTÜ ALMAK SENIN
IÇIN DAHA DERINE
DÜŞMEK

Mükemmel Centilmen Romanları
(Lexi Blake ile)

SKANDAL ASLA UYUMAZ
OTURUMDA BAŞTAN
ÇIKARMA BÜYÜK KOLAY
AYARTMA

Antolojiler

DÖRT OYUN
(Maya Banks ile)
KELEPÇELER IÇINDE SICAK
(Sylvia Day ve Shiloh Walker ile)
KÖTÜ VE TEHLIKELI
(Rhyannon Byrd ile)

Özel Ürünler

ONUN FANTEZI ERKEKLERI

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Shayla Black'in Shelley Bradley olarak yazdığı başlıklar

BAĞLI VE KARARLI ÇIPLAK ARAMA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Daha Derine Düşmek

SHAYLA BLACK

8EFEtEY BOOES, #EYY YORK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BERKLEY
An imprint of Penguin Random House LLC
375 Hudson Street, New York, New York 10014

Bu kitap Penguin Random House LLC'nin orijinal bir yayınıdır. Telif Hakkı

© 2016 Shelley Bradley LLC.
Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, özgürlüğü destekler
ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguen'in her okur için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY® ve "B" tasarımı Penguin Random House LLC'nin tescilli ticari markalarıdır. Daha fazla bilgi için penguin.com adresini ziyaret edin.

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data
İsimler: Black, Shayla, yazar.
Başlık: Falling in deeper/Shayla Black.
Açıklama: Berkley ticari ciltsiz baskı. | New York: Berkley Books, 2016.
Tanımlayıcılar: LCCN 2016002069 (basılı) | LCCN 2016009632 (e-kitap)
| ISBN 9780425275474 (ciltsiz) | ISBN 9780698164000 (e-kitap)
Konular: | BISAC: FICTION / Romantik / Çağdaş. | FICTION / Çağdaş Kadın. | FICTION / Romantik / Genel. | GSAFD: Romantik gerilim kurgu. | Erotik kurgu.
Sınıflandırma: LCC PS3602.L325245 F35 2016 (baskı) | LCC PS3602.L325245 (e-kitap) | DDC 813/.6-dc23
LC kaydı http://lccn.loc.gov/2016002069 adresinde mevcuttur

YAYINCILIK GEÇMIŞI
Berkley ticari ciltsiz baskı / Temmuz 2016

Kapak fotoğrafları: man © vuk8691/Getty Images; smoke © Ambient Ideas/Shutterstock Images; tattoos © phugunfire/Shutterstock Images
Kapak tasarımı Alana Colucci'ye aittir.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Teşekkür

Harika asistanım ve arkadaşım Rachel Connolly'ye, bu çılgın dönemde elimden tuttuğu ve pek çok görevi yerine getirdiği için ve bu kitabı ne kadar sevdiğinize dair inanılmaz nazik sözleriniz için. Size ne kadar minnettar olduğumu anlatamam.

Shayla Fereshetian'a bu kitabı benim için şimdiye kadarki en komik, eğlenceli ve son derece yararlı yöntemlerden biriyle beta okumasını yaptığı için. Çok teşekkürler, bebeğim!!! Seninle tanıştığımda ve ortak bir iğneleme sevgimiz olduğunu fark ettiğimde, ortak bir isimden daha fazlasına sahip olduğumuzu biliyordum.

Son olarak (ama asla en az değil), yaklaşık yirmi beş yıllık kocama. Ben çalışırken sadece yemek hazırladığınızı, bana bir fincan çay yaptığınızı, ateş yaktığınızı ya da bana bir battaniye getirdiğinizi düşünebilirsiniz. Ama yanılıyorsunuz. Yazmaya devam edebilmem için web sitemle, sevkiyatla ya da yaptığınız diğer milyonlarca görevden herhangi biriyle nasıl ilgilendiğinizi fark etmediğimi düşünebilirsiniz. Bu doğru değil.
Gezegende beni seven, yaptıklarıma saygı duyan, unuttuğumda benimle ilgilenen, yorulduğumda benimle video oyunu oynayan, tarihteki en iyi baba olan ve beni hala güldüren tek adamla evli olduğum için her gün kutsanıyorum ve alçakgönüllüyüm. Seni sonsuza dek seviyorum! Mutlu gümüş evlilik yıldönümleri, bebeğim!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçindekiler

Shayla Black'in Romanlarına Övgüler
Shayla Black'in Romanları
Başlık Sayfası
Telif Hakkı
Teşekkür

Birinci Bölüm İkinci
Bölüm Üçüncü
Bölüm Dördüncü
Bölüm Beşinci
Bölüm Altıncı
Bölüm Yedinci
Bölüm Sekizinci
Bölüm Dokuzuncu
Bölüm Onuncu
Bölüm Onbirinci
Bölüm Oniki Bölüm
Onüçüncü Bölüm
Ondördüncü Bölüm
Onbeşinci Bölüm
Onaltı Bölüm
Onyedinci Bölüm
Onsekizinci Bölüm
Ondokuzuncu
Bölüm Yirmi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yazar Hakkında

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birinci Bölüm

STONE Sutter, Lafayette'in giderek tanıdık gelen manzaralarını izlerken yükselen güneşin parıltısına karşı gözlerini kıstı,
Louisiana, siyah pikabının camlarının önünden geçiyor. Bu Erken saatler neredeyse katlanılabilirdi ama sabahın dokuzda sıcak ve ıslak bir battaniyeye dönüşeceğini biliyordu. Güney'de her Ağustos günü cehennemin özel bir seviyesi gibi geliyordu.

Telefonu çaldığında ekrana baktı:

BILINMEYEN NUMARA.

Onun lanet ısrarcı beslenmesi. Tek kelimeyle muhteşem. "Ne?" "Günaydın, Sutter."

Ona kalırsa, günle ilgili iyi olan her şey tuvalete gitmişti. "Ne istiyorsun Bankhead? Hâlâ üzerinde çalışıyorum."

"Çok yavaş."

"Sen nefesimi ensemde hissederken daha hızlı hareket edemem."

"Seçimlerin son tarihi yaklaşıyor. Timothy Canton'u Kaliforniya valiliği için adaylığını koymadan önce durdurmak istiyorsak, davamızı hemen sonuçlandırmalıyız.
Aksi takdirde, rakiplerini ezip geçecek kadar parası ve mali desteği var. Adaylığını açıkladığı sırada onu suçlamak için her şeyin hazır olması gerekiyor ki biz de onu kelepçeleyebilelim."

"Bunu açıklamıştın," diye tersledi Stone. "Anladım. Bırak artık."

FBI Özel Ajanı Bob Bankhead -ya da Stone'un tercih ettiği şekliyle Blockhead- telefona cevap verdi. "Lily Taylor bu sabah Misty Smith takma adıyla bir silah satın aldı ve öğleden sonra kapsamlı bir silah güvenliği kursuna kaydoldu. İnternet aramaları kaçmaya niyetli olduğunu gösteriyor."

Lily'nin Florida Keys'e duyduğu ani ve hararetli ilgi karşısında Stone da aynı şeyi düşünmüştü. Neden, her şeyden sonra
Bu yıllar boyunca? Önceki erkek arkadaşı Axel Dillon başka birine aşık olduğu için mi? Utangaç güzel neredeyse evli bir adama mı takılıp kalmıştı?

"Artık o kadar ukala değilsin, değil mi?" Mankafa havladı. "Bayan Taylor'ın izini bulmamızın kaç yıl sürdüğünü biliyorsun ve bunun siyasi sermayeye mal olması patronumun
tekrar harcamak istiyorum. Elinizden kayıp gitmesine izin vermeyin yoksa ..."

Federal cümlesini bitirme zahmetine girmedi. Stone "ya da "yı iyi biliyordu. Zaten parmaklıklar ardında yeterince zaman geçirmiş, arkasını kollamış, sertliğini kanıtlamış ve mahkûm politikalarından uzak durmuştu. Bu saçmalık hâlâ soğuk terler dökmesine neden oluyordu.

"İlgileniyorum," diye yemin etti.

"Üç ayınız vardı. Tek bir sonuç bile elde edemediniz."

Stone gerçekten FBI'a siktirip gitmesini söyleyebilmeyi diledi.
çünkü o bir muhbir değildi ve Lily de bir piyon değildi. Ama bir başka ispiyoncudan kaçınmak istiyorsa böyle bir seçeneği yoktu.
Beaumont'taki güzel Federal Islahevi'nde uzun süreli kalış.

"İlk bağlantım, ben daha ona anlaşmayı teklif edemeden ülkeyi terk etti." Axel'in hedefiyle, yani Lily Taylor'la, nam-ı diğer Sweet Pea'yle tanıştığını görecek kadar uzun süre ortalıkta kalmadığı kesin. "Ve sonraki bağlantılar ..." *Başımın belası*. "Onu görmeme izin vermekte isteksizdi."

"Bunların hiçbiri benim sorunum değil. Ne yapman gerekiyorsa yap. Sadece bana bir tanık bul, yoksa hapse

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

geri dönersin. İki haftan var."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Mankafa telefonu kapattı. Stone telefonunu gösterge paneline vurma dürtüsüne direndi. Bu onun durumuna yardımcı olmazdı. Bunun yerine, seçeneklerini zihinsel olarak gözden geçirdi.

Daha dün ilerlemeye çalışmıştı ve Lily'nin en sadık iki koruyucusu tarafından yine engellenmişti: Mitchell Thorpe ve Sean Mackenzie. Eğer ikisinin de ilk bebeklerini bekleyen güzel birer eşleri olmasaydı, Stone art niyetli olduklarından şüphelenirdi. Ama onlar

Sadece Sweet Pea'nin mutlu ve güvende olmasını istedim.

Önündeki tek engel onlar değildi. Stone'un kendi koruyucuları vardı. Jack Cole ve Logan Edgington, doğru zaman geldiğinde Lily Taylor'la olan anlaşmayı tamamlayabilmesini sağlayacaktı.

Stone'a göre bunun zamanı şimdi olmalıydı.

Sabah sekizden hemen önce boş olan yakındaki bir otoparka yanaştı ve dizüstü bilgisayarını açtı. Sıcak noktaya bağladıktan sonra, yazdığı bir dizi kodu içeren bir dosya açtı ve e-postayla göndermeden önce komik bir çizgi roman jpeg'inin içine gömdü. Sonra da bekledi. Uzun sürmeyecekti.

On beş dakika sonra, kişisel güvenlik ve askeri danışmanlık konularında uzmanlaşmış bir firma olan Oracle'daki "patronu" Jack Cole aradı. Stone eğitimli bir ajan değildi, sadece teknik yardımcıydı. Ve Jack sosyal bir yaratık olmadığı için, adamın onu ateş etmek için aramadığını biliyordu.

İşte başlıyoruz. Stone düğmeye bastı ve aramayı kabul etti. "N'aber dostum? Ofise geliyorum."

"Önce bir iyiliğe ihtiyacım var."

Jack'in süper seksi bir karısı, sevimli küçük bir oğlu, yolda bir çocuğu daha ve bir sürü arkadaşı vardı, bu yüzden Stone bu iyiliğin onun özel becerilerini gerektirdiğini tahmin etti. Tanıdığı başka biri yardım isteseydi, muhtemelen yasal olmazdı.

Ama Jack'in vücudunda suç işleyecek bir kemik bile yoktu.

"Elbette." Stone arkasına yaslandı, kendini oldukça iyimser hissediyordu. "Neye ihtiyacınız var?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Deke az önce telefonda konuştu," dedi Jack iş ortağından bahsederken. "Kayınbiraderlerinin yaşadıkları bir sorunla ilgili yardıma ihtiyaçları varmış."

"Bilgisayarla mı ilgili?"

"Evet. Sakıncası var mı?"

Akıl mı? Stone gülümsedi. Eğer sakıncası olsaydı, en başta sunucularına virüs bulaştırmazdı.

Deke'in karısı Kimber'ın Hunter ve Logan adında iki erkek kardeşi vardı. Edgington erkekleri sert adamlardı. Eski Donanma SEAL'ları. Kahrolası kahramanlar. Ama daha da önemlisi, teknoloji uzmanı değillerdi ve Stone'un artık Lily'ye daha çabuk ulaşabilmek için treni hareket ettirecekti.

"Tabii. Ofislerine gideyim mi?"

"Evet. Joaquin seni bekliyor." Jack, Edgington'ların üvey kardeşine atıfta bulundu. "Konuyla ilgili size yol gösterecek."

Stone'un duymak istediği şey bu değildi. "Logan buralarda olacak mı?"

Çünkü Stone'un bu aşırı korumacı tavuklardan birine gerçekten anlayış göstermesi gerekiyordu ve Logan mantıklı düşünmesi en muhtemel kişi gibi görünüyordu.

"Muhtemelen. Neden? Bir erkeğe mi aşık oldun?" Jack alay etti.

Stone şu anda birlikte çalıştığı adamlardan hoşlanmayı beklemiyordu ama yaptıkları işte çok iyiydiler ve hınzır bir mizah anlayışları vardı.

"Şu özel bıçakları yapan adam için yanıp tutuştuğundan daha fazla değil."

"Keith mi?" Jack alay etti. "O bir ucube." Bir süre durakladıktan sonra devam etti. "Logan da öyle olabilir. İyi bir noktaya değindin." İkisi de güldükten sonra Jack, "Sorunlarının kapsamı hakkında beni bilgilendirmeye devam et," diye talimat verdi.

"Tamamdır."

Beş dakikadan daha kısa bir süre sonra ofislerine vardı. Joaquin Muñoz onu kapıda karşıladı. Sadece nişanlısı Bailey'e baktığında ya da ondan bahsettiğinde gülümsüyormuş gibi görünen kasvetli bir tipti. Adam Bailey'e sırılsıklam aşıktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Balerini, iri yarı güvenlik uzmanıyla aynı derecede ilgileniyor gibi görünüyordu. Aslında, Latin aşık muhtemelen Hollywood'da büyük bir sıçrama yapabilirdi.

Her zamanki gibi, adam tamamen iş adamıydı. Muhtemelen Hunter'ın kişisel güvenlik şirketi olan EM Güvenlik Yönetimi'nin üçte birine sahip olduğu için, Caleb Edgington emekli olunca Logan devralmıştı. "N'aber?"

Stone kamyonetinden inerken seslendi. "Şu lanet virüs.

Bu sabah aniden oldu. Tanrım.

bazen bilgisayarlardan nefret ediyorum."

Stone'un ofisteki herkes için işlerin durma noktasına geleceğinden hiç şüphesi yoktu.

sunucularına yerleştirdiği kötü kod. "Bunu düzeltebilirim, sorun değil."

"Teşekkürler. Bu kadar kısa sürede geldiğiniz için

minnettarım." Bu zevk tamamen ona aitti. "Sorun değil."

"Kıçımızı kurtarıyorsun." Joaquin elini uzattı.

Hayır, Logan onun ve Lily'nin hayatını kurtaracaktı. Stone bir planın bir araya gelmesini severdi.

Joaquin'in elini sıktıktan sonra kapıya yöneldiler. Stone iri adama döndü. "Peki belirtiler neler? Ne denediniz?"

Joaquin kaşlarını çattı ve Stone'un geçiştirdiği bir açıklama yapmaya başladı. "Her zamanki numaraların hiçbiri bu virüs üzerinde işe yaramıyor. Ondan kurtulamıyorum."

Çünkü Stone bunu tam da bu durum için yazmıştı ve onu ortadan kaldırmak için ne yapacaklarını çok iyi biliyordu. Yalan söyleyemezdi; gururu okşandı. Parmaklıklar ardında çürürken tüm yeteneklerini kaybetmediğini bilmek güzeldi. "Ben hallederim."

"Çabuk, umarım." Diğer adam devam etti, hayal kırıklığı yüzünde görülebiliyor. "Yayılmaması umuduyla sunucularla bağlantımızı kesebildiğimiz her şeyi kestik ama bu durum operasyonumuzu durma noktasına getirdi."

"Anladım. Yolu göster."

Stone, bir zamanlar fabrika olan binanın içinden geçerken, beton duvarlar bir nebze olsun iç açıcı değildi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

görsel ilgi. Merdivenlerden inerek soğuk hava deposu olarak kullanılabilecek kadar soğuk bir odaya ulaştılar. İçeride düz, simetrik çizgiler halinde Noel ağaçları gibi parıldayan bir dizi sunucu vardı. Ah, burada kendini evinde hissetti. İnsanlar genellikle
onu kızdırdı. Bilgisayarlar çok daha anlaşılırdı.
Yalan söylemiyorlardı ve anlaması zor değildi. Yalan söylemediler.
Ona ihanet etti ve hiçbir zaman bir makinenin karşısında nerede durduğunu tahmin etmek zorunda kalmadı. Bir makineyle her karşılaşması kimin daha zeki olduğunu belirleme meselesiydi ve Stone kazanmayı kendine iş edinmişti.

Joaquin onu bilgisayarlı bir masanın arkasına oturttu. "Başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

"Önce bir fincan kahve alabilir miyim?" diye sordu. Çünkü Logan'ın masasını kahve makinesine mümkün olduğunca yakın tuttuğunu biliyordu.

"Evet, nerede olduğunu biliyorsun. Başka bir duruma geri dönmem gerekiyor. Başka sorunuz varsa Logan arkada."

"Hunter?" Küçük kardeşinin daha fazla iknaya ihtiyacı olması ihtimaline karşı.

Joaquin başını salladı. "Bebek Phoenix zor bir gece geçirdi. Soğuk algınlığı var, bu yüzden Hunter ve Kata onunla kaldı. Acil durumlar için onu arayabilirim."

İşin o noktaya gelmemesini umuyordu. "Teşekkürler. Sorunu onu dahil etmeden halletmek için elimden geleni yapacağım."

Joaquin başını sallayarak uzaklaştı. Stone, diğer adam çalışma odasına girip gözden kaybolana kadar onu yavaşça takip etti.
telefona havlamaya başladı. Sonra kahve makinesine doğru süzüldü ve bir fincan demledi. Elinde dumanı tüten bir fincanla Stone başını köşeden uzattı ve Logan'ı masasına yayılmış bir haritanın üzerinde küfrederken buldu.

"Hey," diye seslendi.

Genç Edgington arkadaş canlısı birine benziyordu, en

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

azından biri onu kızdırana kadar.

Logan başını kaldırdı ve mavi gözleriyle onu deldi. "Şükürler olsun ki bu virüsü düzeltmek için buradasınız. Çok dikkatliyiz. I

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bunun nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Kötü niyetli kod yazarları sizden daha sinsi olmaktan zevk alırlar." İroni karşısında gülümsedi.

"Öyle mi? Gidip kendilerini becerebilirler. Hayatları tehlikeye atıyor olabilirler."

Stone bunu düşünmüş ve belli belirsiz bir suçluluk hissetmişti. İyi haber ise tüm makinelerini dezenfekte edecek olmasıydı.

Çabucak. Logan'ın yardımını alır almaz, onları gelecekte olası dış tehditlere karşı güvende tutmak için birkaç ekstra donanım bile kuracaktı.

"Pislikler," diye mırıldandı belli belirsiz bir onaylamayla. "Ama burada olduğum sürece seninle Tatlı Bezelye hakkında konuşmak istiyorum."

Takma adını söylemek bile Stone'u dayanılmaz derecede zorluyordu.

Hapishaneden çıktıktan kısa bir süre sonra, tavlama becerilerini test etmiş ve hala bir oyunu olduğunu fark etmişti. Hatta, kadınlar kötü çocuklardan hoşlandığından beri tavlamak daha da kolaylaşmıştı. Sweet Pea ya da Misty Smith dışındaki tüm kadınlar - Lily Taylor'ın saçma takma adları.

Stone ondan başka kimseyi istemiyordu ve bu çok rahatsız ediciydi. Ama onunla ilk otuz saniyesini geçirdikten sonra, aralarındaki kimyasal titreşim onun ilgisini çekmenin ötesine geçmişti. Neden böyle bir şey yaptığından bile emin değildi.

tamamen onun utangaç seksiliğine takılmıştı ama nasıl bir kadının bu kadar yumuşak konuşup siren kırmızısı ruj sürdüğünü bilmek için yanıp tutuşuyordu. Böylesine savunmasız çikolata gözlerini kaplayan o vampir siyahıyla neyi saklamaya çalışıyordu? Eğer onun savunmasını ve kalçalarını açabilirse, sadece birlikte yanıcı olmakla kalmayacak, Stone onu kurtarmaya yardım edebileceğini de biliyordu.

Ne yazık ki, umut verici ilk buluşmalarından sonra, vebaya yakalanmış gibi ondan uzak durmaya başlamıştı.

Logan'ın bakışları açımasız ve misafirperver olmayan

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

arasında bir yere döndü. "Dostum, dün sordun. Cevabım hayır."

"Bankhead bu sabah aradı. İki haftam var. Zamanımız tükendi."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Eski kurbağa adam bir küfür tısladı. "Orospu çocuğu. Bundan hoşlanmadım."

"Benim de ilk tercihim değil."

"Eğer ikiniz bütün yaz görüşseydiniz plan daha iyi işlerdi."

Doğru. Ama telefonlarına cevap vermedi. Stone Aralarındaki sıcaklıktan kaçtığından şüpheleniyordu ama hepsi bu değildi. Onu ürküten başka bir şey daha vardı.

Yüzüncü kez, onun ne düşündüğünü merak etti. Neden ondan korkuyordu? Nasıl olur da
Canton'a karşı tanıklık etmesi için onu ikna et.
seçimden önce dolabındaki tüm iskeletleri ortaya çıkarmaya mı karar verdi?

Lily onun altında, inleyerek ve adını haykırarak, içine girdiğinde nasıl hissedecekti?

"Ama hâlâ Tatlı Bezelye'ye ihtiyacı olanı verecek kadar sert yuvarlandığından emin değilim." Logan kaşlarını çattı.

Belki, belki de değil. Logan ve Jack üç ayın büyük bir kısmını ona öğretmeye çalışarak geçirmişlerdi. Geçmişte Dominantlık yoluna girmemişti. Ama Lily'yi mutlu etmek ve yardımını sağlamak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

O zaman özgür bir adam olacaktı.

Güzeller güzeli pinup onun hapisten çıkış kartıydı, kelimenin tam anlamıyla. Erin Gutierrez'in tecavüzü ve cinayeti konusunda federallerle iyi geçinmeyi kabul ederse Geçmişi geride bırakıp hayatını ne kadar kötü mahvettiğini unutmaya çalışıyordu. Uzaktayken, ona yeterince miras kalmıştı.
Merhum amcası Vince'den aldığı parayla yeni bir şehir bulana kadar tutumlulukla rahatlık arasında bir yerde yaşadı.
ev ve buna uygun bir iş.

Ama şu anda Lily Taylor'a bir kadından ziyade bir tanık olarak odaklanamıyor gibi görünmesi çok rahatsız ediciydi.

"Öğrenmek isterim," dedi Logan'a. Ona yakın olmak için her fırsatı değerlendirirdi. "Beni onunla yüz yüze getirin, elimden geleni yaparım."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bak ne diyeceğim. Bu sorunu bir saatten kısa sürede çözersen, senin adına diğerlerini ararım. Olmazsa ..."
Logan'ın yüzündeki alaycı pişmanlık ifadesi "çok kötü, çok üzücü "ydü.

Gülümseme sırası Stone'daydı çünkü şaka Logan'ın üzerindeydi. "Anlaştık."

Bir fincan kahvesini yudumlayan Stone, sunucuların olduğu bölüme doğru yöneldi ve tanımadığı bir adamla karşılaştı.
Siyah saçlar, gece yarısı gözleri, bir cenaze levazımatçısının tüm ciddiyeti.
Stone onun bakışlarıyla doğrudan karşılaştı ve çok yakın mesafeden bile adamın her şeyi çelik gibi bir bakışın ardına sakladığını fark etti.

"Stone, bu Pierce." Logan onları tanıştırdı.

Adın mı soyadın mı?

"One-Mile," diye düzeltti adam, hâlâ ölü gözlerle Stone'un ölçüsünü alıyordu.

Logan iç çekti. "One-Mile. Kendisi bizim yerleşik keskin nişancımızdır. Kendi isminden ziyade, en uzun öldürme atışıyla tanınmayı tercih eder. Tanrı beni büyük egolardan korusun."

Vay anasını. Stone etkilenmiş görünmemeye çalıştı. Bu adamın takdir edilmek istediğinden şüpheliydi. Bahse girerim One-Mile
Ordudan gelmişti ve muhtemelen Afganistan'da birkaç tur yapmıştı. Herkesin kendi lakabını kullanması konusundaki ısrarına rağmen, hiç kimsenin kendi lakabını kullanmasını istemeyen bir tipti.
Ülkesine karşı görevini yerine getirdiği için ona yaltaklanıyor.

Stone elini uzattı. "Hey."

One-Mile başını salladı ve onun yerine Logan'a odaklandı. "Sizinle konuşmak istiyorum."

"Ne oldu?"

"İstifa ediyorum." Haberi verdikten sonra, zayıf kırbaçlı adam görevini yerine getirmiş gibi arkasını döndü ve yürümeye başladı.

"Hayır," diye arkasından seslendi Logan. "Yapamazsın. Elimde bir sözleşme var. Sen imzaladın. İkramiyeyi ödedik

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ve sen de çeki bozdurdun. Konuşma bitmiştir."

Tek-Mil izlerinin üzerinde durdu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Koridorda başka bir adam belirdi ve hançer gibi bakarak yanından geçti. "Lanet olası pislik."

"Hislerimiz karşılıklı."

"Siz ikiniz, biraz ara verin." Logan gözlerini devirdi. "Eğer ben ağabeyimle çalışabiliyorsam, siz de birbirinize tahammül edebilirsiniz.
işinizi halledecek kadar uzun."

Stone aralarında ne gibi bir sorun olduğunu merak bile edemeden, yeni gelen adam elini asker kısalığındaki sarı saçlarında gezdirdi. "Ona asla onunla operasyonel bir ekipte yer alacak kadar güvenmeyeceğim. Eğer ayrılmak istiyorsa, iyi ki ayrılmış diyorum."

Logan masasına bir yumruk indirdi. "Cutter, Pierce'ın en iyi arkadaşınla yatması umurumda bile değil."

"One-Mile," diye düzeltti adam.

"Her neyse." Logan elini havada salladı.

"Hayır! Bu her neyse değil," diye ısrar etti Cutter. "Brea'nın tecavüzcüsüyle çalışamam."

"Onun rızasını aldım," diye hırladı Tek-Mil, gözleri nihayet nefretle canlanmıştı.

"Onu öyle manipüle ettin ki evet demekten başka çaresi kalmadı." Cutter yumruklarını sıktı.

"Seçme şansı vardı." One-Mile kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Eğer onu bu kadar çok istiyorsan, ortaokul ile bu Temmuz arasında bir zamanda onu talep etmeliydin. O zaman
bolca zaman. Ama aletini bulman o kadar uzun sürdü ve bu benim sorunum değil. O artık benim."

Cutter sanki aklını kaçırmış gibi One-Mile'a sert bakışlar fırlattı. "Seninle konuşmuyor bile, göt herif."

"Yanlış anlaşılma."

"Hayır, gerçeklik. Belli ki aşina olmadığın bir şey. Eğer hamile kalırsa-"

"Bu kadar yeter," diye bağırdı Logan. "Mesai saatleri dışında birbirinizi dövmeniz umurumda değil, ama kişisel meselelerinizi işe getirmeyi bırakın. Eğer yapamazsanız, iyi geçinmeyi öğrenene ya da biriniz diğerini öldürene kadar sizi bir odaya kilitlerim. Bu noktada hangisi olduğu umurumda değil. Profesyonel olun.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ve lanet olası işlerinizi yapın."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Logan'ın sözlü dayağının ardından sessizlik çöktü. Cutter küfretti ve tepinerek uzaklaştı.

One-Mile başını eğdi ve Logan'a ciddi bir ifadeyle baktı. "Ona tecavüz etmedim."

"En iyi arkadaşının hayatını kurtarmakla seninle yatmak arasında seçim yapmak zorunda kaldığına göre, onu zorladığını söyleyebilirim. Benim kitabımda bundan daha aşağısı yok."

Evet, Stone Logan'ın durumu böyle gördüğünden şüphe etmedi. Jack Cole'un tüm arkadaşlarının Kaptan Amerika'sı vardı.
kompleksleri vardı. Onlar baştan sona kahramandılar. Köpeklerin yediği bir dünya için değerlerini eğip bükmeyi reddettiler. Dünyanın kendilerine boyun eğmesini nasıl sağlayacaklarını bulmuşlardı. Belirsiz bir utanç Stone'un damarlarını tıkadı. Ne zaman bu adamlardan hoşlandığını düşünse, oraya ait olmadığını hatırlıyordu.

Logan ensesini ovuşturdu ve One Mile'a ters ters baktı. "Çekil lan gözümün önünden."

"Anlaşıldı." Pierce ona sahte bir selam verdi ve uzaklaştı.

Adam gözden kaybolduğunda Logan uzun ve alçak bir küfür savurdu. "Yemin ederim, bazı günler babamın neden emekli olup bu pisliği kucağımıza bıraktığını anlıyorum. Hunter, Joaquin ve ben, albay istifa edince bu ikisini devraldık. Çok yorucuydular ve ikiz kızlar evimin etrafında dolanıyordu,
barış zaten prim yapıyor."

Stone belli belirsiz gülümsedi. "Bu herifler tam bir baş belası gibi görünüyor."

"Onları vurmanın yasadışı olması çok kötü. Sanırım dünyaya bir iyilik yapmış olurdum." Bilgisayarındaki saate baktı. "Thorpe ve Sean'la konuşup sana Sweet Pea'yle bir zaman ayarlamamı istiyorsan sorunumu çözmek için sadece elli bir dakikan kaldı."

"Piç kurusu," diye dürttü, endişelenmemişti. "Ben ilgileniyorum."

Stone dönerek uzaklaştı, pırıl pırıl donanımların bulunduğu soğuk odaya ve umuyordu ki geleceğine geri

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

döndü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

* * *

"Bundan hoşlanmadım." Sean Mackenzie o akşam Stone'un karşısındaki masaya ters ters baktı.

Her zaman olduğu gibi Thorpe da arkadaşıyla aynı fikirdeydi. "O hazır değil."

"Neden?" Stone, Thorpe'un sahibi olduğu özel BDSM kulübü Dominion'da onlarla birlikte mutfak masasının etrafında otururken sordu.

Kabul, Lily'yi aylardır görmemişti ama onunla tanıştığında Axel'in yakında ayrılacak olmasından dolayı yıkılmaya hazır görünmüyordu. Sözde, o tamamen adam gittikten sonra patladı. Stone sebebini öğrenmek istiyordu, böylece ona yardım etmek için bir plan yapabilecekti.

"Bunu konuşmuştuk." Thorpe kaşlarını çattı. "Axel onun direğiydi. Onu destekledi, ona sınırlar çizdi ve-"

"Bunu yapabilirim," diye ısrar etti Stone. "Logan ve Jack son üç aylarını beni onun ihtiyacı olan her şey olmaya hazırlamak için harcadılar. Bırakın yapayım."

"Hepsi teorik bilgi." Sean başını salladı, sonra Thorpe'a doğru baktı. "Ama Stone haklı. Bankhead aradı
Bugün ben de. Büro'dan birkaç eski meslektaşım da öyle. Sıkışıyor, ya şimdi ya hiç.
Axel yakın zamanda geri dönmeyecek mi?"

Thorpe başını salladı. "En azından bir ay daha olmaz. Onunla bu sabah konuştum. O ve Mystery, babasının yeni bir filmin çekimlerine başlamak üzere Amerika'ya uçması gerekene kadar İngiltere'de kalmaya karar verdiler."

Hoparlörden tanıdık bir Cajun küfrü duyuldu. Jack Cole bugün Dallas'ta olamayacağı için aramıştı. "Belki Axel'e planımızı anlatırsan ve ondan Tatlı Bezelye ile bağlantı kurmasını istersen."

"Orospu çocuğu gibi itiraz ederdi." Thorpe yüzünü buruşturdu. "Ayrıca, Lily rehberlik için Stone'a güvenmeye başlayacaksa, Axel'den bunu sağlamasını isteyemeyiz."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Kesinlikle," diye ısrar etti Stone. "Axel, Lily'nin sağlığından seni sorumlu tuttu, Thorpe. Onu tekrar görmeme izin ver ki
Aramızda güven inşa etmek. Ama onu ifade vermeye ikna etmek için bu iki haftanın her dakikasına ihtiyacım var." Üçlü hâlâ bir şey söylemiyordu ve Stone'un hayal kırıklığı giderek artıyordu. "Aylar önce geçmişiyle yüzleşmeden bir geleceği olmayacağı konusunda anlaşmıştık, değil mi? Axel bunu yapmasına yardım edemez. Sadece ben yardım edebilirim."

Homurdanmalarına rağmen, hepsi isteksizce kabul etti.

"O zaman oyalanmayı bırakın. Onu belirsizlik içinde tutuyorsunuz."

Stone Sean'a doğru baktı. "Bak, federaller senden Lily'yi tanıklık etmesi için ikna etmeni istediğinde neden reddettiğini anlıyorum. Hepimiz anlıyoruz.
Canton peşinde cesetler bırakan bir psikopat ve Callie de hamile."

Sean acımasızca başını salladı. Görevine benzeyen herhangi bir şeyden kaçmaktan nefret ettiği belliydi.

"Thorpe ve ben karımızı riske atamayız."

FBI'ın Lily Taylor'ı iyi tanıyan eski bir ajan olan Sean'a yaklaşmasından kısa bir süre sonra Jack, Stone'un yeteneklerine sahip bir hacker'a ihtiyaç duymuş ve bir müşterisinin kötü işlerine yardımcı olması için onu geçici olarak hapisten çıkarmak için torpil yapmıştı.
siber güvenlik sorunu. Bir gece Dallas'ta çalışırken,
Stone, Sweet Pea'ya tek bir bakış atmış ve o minyon bukleler ve fırfırlar demetini şiddetle istemişti. Kararlıydı
ne gerekiyorsa yaptı, bir buluşma ayarladı. Anlık ve karşılıklı çekimlerine dayanarak, Sean ve federaller
Lily'yi tanıklık etmeye ikna etmek için bir komplo hazırlamıştı.

Kabul etmek gerekir ki, bu fikir çok zekiceydi. Güçlü silahlarla

Stone, Lily'yi kürsüde yumuşatmak için, FBI eski bir ajanın hayatını ya da Canton'un planı öğrenmesi halinde sevdiklerini riske atmıyordu. Stone'u kontrol altına almak için tek bir tehdit yeterliydi.
harcanabilir bir kaynak. Hepsinden iyisi, Stone başarılı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

olursa, cezası hafifletilecekti. Herkes için bir kazan-kazan.

"Ve eğer federaller Lily'yi önemli bir tanık olarak tutuklarlarsa, Canton'un on altı yaşındayken en iyi arkadaşının toplu tecavüze uğrayıp öldürülmesine katıldığını görmüş olması önemli değil.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Onu ifade vermeye zorlayamazlar," diye ekledi Stone. "Jüriye bildiklerini anlatması için onu ikna etmek çok zor olacak çünkü en son doğru olanı yapmayı ve savcılığın yıldız tanığı olmayı kabul ettiğinde Canton annesini ve küçük kardeşini katletti. Sen ve FBI beni hapse geri göndermediniz ki
Onu ikna et. Bırak ben yapayım. Beni kullan. Eğer onun güvende olmasını istiyorsan.
O halde daha fazla güç kazanmadan önce bu pisliği ortadan kaldırmasına yardım etmeliyiz."

"Bir saniye bile bu seninle ilgili değilmiş gibi davranma." Thorpe ona ters ters baktı. "Hapishaneye geri dönmek istemezsin."

"Kim istiyor? Çoğu insan hapse girmeye hevesli değil. Ama hepimiz Lily'nin buraya geldiğinden beri yarım bir hayat yaşadığı konusunda hemfikiriz ve siz de buna izin verdiniz."

Üç adam da sustu, sessizliklerinin suçluluk duygusu ağır basıyordu. "O haklı. Bir an önce harekete geçmelisiniz."

Callie kafasını uzattı
odaya girdim. "Merhaba. Özür dilerim. Benim fikrimi sormadığınızı biliyorum ama Stone iyi bir noktaya değindi."

"Evcil hayvan . . ." Thorpe güzel esmere doğru dönerken uyardı.

Daha da yaklaştı, hem Thorpe'un hem de Sean'ın göğüslerine birer öpücük kondururken dalgınca genişleyen karnını ovuşturdu.
yanaklar. "Beni 'sevme'. Daha önce Tatlı Bezelye ile konuştum, yani Lily ile. Gerçek adının bu olduğuna hâlâ inanamıyorum. Daha da içine kapanıyor. İkiniz de biliyorsunuz ki
ikinizden birine yaslanmak ve dikkatinizi benden başka yöne çekmek istiyorum."

Lily'nin onunla geçirdiği o değerli bir saat içinde sergilediği tatlılık düşünüldüğünde, bu Stone'u hiç şaşırtmamıştı.

"Ama birine ihtiyacı var," diye devam etti Callie. "Uyuyamıyor ve kâbuslarının giderek kötüleştiğini itiraf etti."

Stone daha dik oturdu. "Kabuslar mı? Ne hakkında?"

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Callie ona özür dileyen bir yüz ifadesi takındı. "Söylemeyecek. Axel'in bile bildiğini sanmıyorum."

Bu Stone'u önce duraklattı, sonra da biraz umutlandırdı. Eğer o koca piçi sevseydi, geceleri yaşadığı korkuları onunla paylaşmaz mıydı? Stone Lily için daha önemli olmak istiyordu. Onun tüm sırlarıyla güvendiği adam olmak istiyordu.

Onun geleceği de buna bağlıydı.

"Hadi çocuklar," diye ısrar etti. "Neden devam etmemiz gerektiğine dair bir düzine sebepten bahsettik. Beni hazırladınız.
Bunu anladım. Bunu yapmamanın tek nedeni onun kabuğundan çıkabileceğine inanmamanız. O tamir edilemeyecek kadar kırık değil."

Thorpe ve Sean bakıştılar ve tek kelime etmeden aynı fikirdeymiş gibi göründüler. Sonra Thorpe hoparlöre doğru eğildi. "Jack?"

"Evet. Her ne kadar Tatlı Bezelye'yi kurda kuşa yem etme - alınma Sutter - ya da onu tehlikeye atma düşüncesinden nefret etsem de, daha fazla bekleyebileceğimizi sanmıyorum."

Sean kendi telefonunu çıkarıp bir iki mesaj gönderdikten sonra ona doğru baktı. "Tamamdır. Biz gidiyoruz. İletişim
Bankhead evet der demez." "Planın
nedir?" Thorpe sordu.

"Bazı fikirlerim var," diye belli belirsiz cevap verdi Stone. "Her şeyi bana bırakın."

Masadaki hiç kimse bundan hoşlanmış gibi görünmüyordu ama federaller bu görev için onu seçmişti. Ve Stone bundan zevk alıyordu. Evet, hapse geri dönmekten kurtulabilirdi ama aynı zamanda küçük, güzel Lily'ye dokunmak ve aralarındaki kıvılcımları keşfetmek de istiyordu.

"Bakın," diye söze başladı Jack, ancak bir vurma sesiyle bölündü. "Ofisimin kapısında biri var. Tanrı aşkına. Dayanın." Ayak sesleri geri çekildi ve ardından bir kapının açılma sesi duyuldu. "Logan?"

"O şerefsizle telefonda mı konuşuyorsun?" Logan

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

havladı. Stone gülümsememeye çalıştı. "Merhaba Logan."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"O virüsü ağımıza sen yerleştirdin. Hepsini köleleştirdim Hiçbir şeyin etkilenmediğinden emin olmak için lanet sabah,
ve sen bunu bilerek yaptın. Son kez senden gelen bir e-postayı açıyorum."

"Dilbert'e karşı koyamayacağını biliyordum," diye alay etti. Masanın etrafındaki herkes güldü.

"Berbatsın," diye hırladı Logan.

"Durumu yeniden değerlendirmeniz için bir şeyler yapmam gerekiyordu. Özür dilerim. Umutsuz zamanlar, umutsuz önlemler ve tüm bu saçmalıklar. Ama şimdi aynı fikirde miyiz?" Bir çift baş sallama, iç çekerek evet deme ve onaylayıcı bir homurdanmanın ardından Stone ayağa kalktı. "Güzel. Lily'yi görmek istiyorum. Şimdi."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İkinci Bölüm

Lily Taylor'ın dokuz aydır korktuğu an nihayet gelmişti. Etrafında acil servis vızıldıyordu. Beyaz önlüklü ve önlüklü insanlar etrafta koşuşturuyordu. Dondurucu, steril alanda yüzlerinde acımasız ifadeler vardı. Onun ne kadar çok şeyden vazgeçtiğini bildikleri için mi?

Vücudunu saran acı başını zorlukla delip geçiyordu. Sonunda serumuna bir şey enjekte etmişlerdi. Şimdi sanki masadan uçuyormuş gibi hissediyordu. Hayal meyal, annesinin gelip gelmeyeceğini ya da genç kızından ellerini çekmeye karar verip vermediğini merak etti.

Normalde fark etmezdi. Kankası vardı. Erin onun elini tutmayı kabul etmişti. Arkadaşının kardeşi Corey de ona destek olacağına yemin etmişti.

Korkunç bir öğleden sonra her şey değişmişti.

Kanlı mavi önlüklü bir kadın ona "İt!" diye bağırdı.

Doktor neredeydi?

Yine de dürtüsü reddedilemezdi. Zamanın bir anlamı kalmayana dek, bir itiş bir diğerine karışıyordu. Acının ve onu ıslatan terin ötesinde.

Basınç, neredeyse onu ezmek üzere olan orta kısmını çekip çekiştirdi. Çığlık attı, sonra dişlerini sıktı. mücadele etti ve güçlü bir şekilde itti.

Acı ve stres bir anda sona erdi. Lily geri çekildi ama uyanık kalarak geçireceği çok az anın tadını çıkardı.

hayatındaki en değerli insanla birlikte olsun.

Bir hemşire ona doğru eğildi, görüş alanını klinik bir ifadeyle doldurdu ama gözlerinde merhamet vardı. Lily'nin etrafında makineler bip sesi çıkarıyordu. Diğer herkes birkaç adım ötedeki bir masanın etrafında kümelenmek için koşuşturuyor, birbirlerine bağırıyorlardı. Odada stres hakimdi.

Lily'nin içini kaplayan endişe, başarı hissinin yerini aldı. "Neler oluyor?"

Bir bebeğin ağlama sesini duymadı.

Panikle masadan kalkmaya çalıştı ama ona cevap vermeyen hemşire serumuna bir iğne daha soktu. Sonra hiçbir şey . . .

Lily bir solukla gözlerini açtı ve karanlık, boş odada, nemli çarşaflara dolanmış bir halde doğruldu. Kalbi hızla çarpıyordu.

Gölgeli odanın etrafına baktı ve rahat bir nefes aldı. Şu anda. Dallas. Dominion. Başka bir zaman, başka bir yer. Yedi yıldan sonra, lanet olası kâbusların bitmesini diledi.

Gözlerinden yaşlar süzüldü -köşelerde biriktiler- ama onları tam olarak dökemedi. Titredi, nefes almak için savaştı. Normal bir hayatı olabilecek miydi? Lily'nin geçmişini gömmeye ihtiyacı vardı.

ve gelecekten korkmayı bırak. Kendi ayakları üzerinde dursun.

Kafası tüm bunları kabul ediyordu. Sevdiği herkesi kaybetmiş olan o korkmuş kızın bunu nasıl gerçekleştireceğine dair hiçbir fikri yoktu.

Zayıflığından dolayı kendinden nefret ederek cep telefonuna uzandı ve arkadaşı ve eski koruyucusunu aramaya başladı,

Axel. Telefon görüşmesini tamamlamadan önce, onun yeni nişanlısıyla birlikte Londra'da olduğunu hatırladı. Sonunda onlar

dönecekti ama kendi hayatı ve başlamak için sabırsızlandığı bir geleceği vardı.

Onun kırık dökük geçmişiyle uğraşmaya devam etmekten daha fazlasını hak ediyordu.

Burnunu çekerek yataktan çıktı, iş başında uyuyakaldığı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

için biraz utanmıştı. Ama bir türlü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bugünlerde tek başına yaşadığı evinde uykuya dalıyor, bu yüzden işe yorgun argın geliyordu.

Lily ayağa kalktı ve giysilerini düzeltti, sonra da saçlarını düzeltti. Yıllardır burada, Dominion'da kendini neredeyse güvende hissetmişti. Yakın zamana kadar omzunun üzerinden bakmayı bırakmıştı. Evet, geçmişinin orada asılı durduğunu, nefesini ensesinde hissettiğini hep biliyordu. Ama şimdi
ona musallat olmasından korkuyordu.

Belki paranoyakça davranıyordu ama
Bir gün markette kendisini izleyen bir adam görmüş, ertesi gün bir fast food restoranında onunla karşılaşmıştı. Başka bir kız bunu sadece bir tesadüf olarak değerlendirebilir ya da adamın
onu takip ediyordu çünkü ilgileniyordu. Ama o yapmadı. tesadüflere inanırdı ve onunla hiç flört etmemişti.
Aslında, onu parçalayıcı bir bakışla izlemişti.
onu endişelendirmiş ve korkutmuştu. Kesinlikle Stone Sutter'ın yaptığı gibi onu soymak için sabırsızlanıyormuş gibi bakmamıştı.

Belki de her ihtimale karşı toparlanıp yola devam etmenin zamanı gelmişti.
Yıllardır Dallas'taydı - Canton'un bunu fark etmesi için yeterince zaman vardı.

Axel'e göre, korktuğunda ya da
Böyle bunalmışken Thorpe'u araması gerekiyordu. Ama işvereni Sean, Callie ve doğacak bebekleriyle meşguldü. Lily kişisel sorunlarını Thorpe'un kucağına bırakmayı reddetti. Ona hâlâ Sweet Pea ya da Misty diyordu -tıpkı Axel gibi- çünkü hiçbirine gerçek adını ya da gerçeğini söylememişti. Onu doğru yola getirmek
Bunca yıldan sonra rahatsız edici bir konuşma. Onu ya da arkadaşlarından herhangi birini riske attığından değil.

Ne olduğunu söyleyebileceği tek kişi
Hissetmek mi? Taş. Tek bir yakıcı bakışla onu içine çekmiş ve titremesine neden olmuştu. Görünüşte şeytana pabucunu ters giydiren tavrı ve şişkin pazularındaki sallanan dövmeler
ilgisini çekiyordu. Gülümsemesi ya da esprisi çok hızlıydı. O

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

yüzeyde nazik görünüyordu. Birisi gibi geldi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kim anlayabilirdi. Onunla vakit geçireceği için çok heyecanlıydı.

Lily karnında filizlenen ağrıya karşı dudağını ısırdı. Ne kadar aptalmış.

Hafıza şeridinde yürümekten nefret ederdi, ama zihni yine de yolu takip etti ve onu üç ay öncesine, tanıştıkları geceye götürdü.

Zeb onu iyi aydınlatılmış bir oyun odasına götürmüştü. Stone içeride bekliyordu. Zeb onu kapıdan içeri sokarken bakışlarını Lily'nin üzerinde yoğunlaştırmıştı. Koyu renk gözleri kısılmış, vücudu kıvrılmış olan Stone, Lily'ye avını ölçüp biçerken tetikte bekleyen bir erkek hayvan izlenimi vermişti.

Kısa bir tanışma faslından sonra, Zeb bir elini kızın sırtında gezdirdi ve kulağına eğildi. "Seninle tanışmak istedi."

Lily'nin neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Stone'un yüzüne bakarken, Açlık görmüştü, kanında hem belirsizlik hem de heyecan uyandıran türden bir açlık. Kızarmıştı çünkü Yirmi üç yaşında olmasına rağmen hayatında tam olarak iki erkekle seks yapmıştı ve ikisi de nefesini kesmemiş ya da kalbini hızlandırmamıştı. Stone sadece bir bakışıyla onu baştan çıkarmaya ve çığlık atana kadar ona zevk vermeye niyetli olduğunu açıkça belli etti. O anda, Axel'in de içinde olduğunu bilmek Mystery'ye aşık olduğunu ve artık geriye değil ileriye bakması gerektiğini anladığında Stone'un sıcak bakışlarıyla karşılaştı.

"Merhaba."

Boğuk sesi bile teninde heyecandan karıncalanmalara yol açıyordu. Lily'nin göğsü sanki düzgün nefes alamıyormuş gibi sıkıştı.

"Merhaba." Kelime ancak fısıltıyla çıkmıştı ama ona cesaretlendirici bir gülümseme verdi.

"Biraz utangaçtır bizim Tatlı Bezelye," diye ekledi Zeb, bir ağabeyden bekleyeceği türden dikkatli bir bakışla. "Onunla popüler kültür hakkında konuşursanız rahatlayacaktır."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Lily yine kızardı, bu kez utanç içindeydi. Çoğu erkek ünlülerin aşklarını ve ayrılıklarını umursamazdı. O

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ayak uydurmayı severdi. Hayatları çok parlak ve ilginç görünüyordu. Taylor Swift gölgelerde saklanmıyordu. Jennifer Lawrence geçmişi hakkında endişelenmiyordu. Kendilerine çok güveniyorlardı ve Lily bir gün bunun bir kısmının kendisine de bulaşmasını umuyordu.

"Bu konuda pek bir şey bilmiyorum," dedi Stone, sesi bir okşayış gibiydi. "Ama seni ilgilendiren her şeyi duymak istiyorum."

"Başka bir şey hakkında konuşabiliriz."

Zeb geri çekilip kapıda beklerken, "Unutma, ani hareketler yok ve cinsel içerikli bir şey yok," diye uyardı.

Onun aşırı korumacı konuşması karşısında gözlerini devirmemeye çalıştı. Neyse ki Stone onu görmezden geldi ve yavaşça ona yaklaştı, o kadar yüksekti ki sert, yontulmuş yüzünü incelemek için başını geriye doğru eğmek zorunda kaldı.

Sonra omzunu kavradı ve kadın nefesini zor tuttu. Sıcak, emin, elektrik, onun dokunuşu gibi değildi hiçbir şey hissetmemişti. Zeb birkaç dakika önce avucunu sırtının küçük kısmına koymuştu ve o hiçbir şey hissetmemişti. Stone onu neden bu kadar farklı etkilemişti?

Lily onun karanlık gözlerinin içine baktı. Aralarındaki çekimi hissedip hissetmediğini sormasına gerek yoktu. Onu soyma ve ellerini üzerinde gezdirme arzusunu gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadı.

Biriyle romantik olarak ilgilenmek böyle mi hissettirmeliydi? Gerçekten bilemezdi.

Onu odanın diğer ucuna, genellikle zapt etmek için kullanılan bir bankın yanına götürdü. Uzun ve biraz dardı, en rahat yer değildi ama yine de odada oturulabilecek birkaç yerden biriydi.

Stone onun inmesine yardım ettikten sonra yanına tünedi ve kalçasını neredeyse onunkine bastırdı. Kadın yine nefes almakta güçlük çekiyordu. Sanki vücudu bir kehanet çubuğuymuş gibi, tüm duyuları ona ayarlanmış gibiydi. Midesi gergin bir yumak halinde düğümlendi.

"Burada iyi misin?" diye sordu usulca. "Aramıza biraz daha mesafe koymamı ister misin?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Zihinsel olarak, muhtemelen öyleydi. Ama ona içgüdüsel olarak cevap verdi. "Hayır. Bana kendinden bahset."

Omuz silkti. "Söyleyecek pek bir şey yok. Bir süredir Güney Teksas'ta yaşıyorum ama şu anda Jack Cole ile teknik bir proje üzerinde çalışıyorum. Ben bilgisayarcıyım. Seni birkaç hafta önce, Thorpe'un doğum günü gecesinde gördüm ve gördüğüm en güzel kadınlardan biri olduğunu düşündüm."

Yüzüne tekrar sıcaklık yayıldı. Açık tenli olmanın laneti. Tepkilerini kontrol altına almalı ve
Normal bir hayatı olsun istiyorsa, normal bir kadın gibi davranmaya başlamalıydı. Stone sonsuza dek birlikte olacağı bir erkek olmayabilirdi -kim bilirdi ki?

"O gece seni gördüğümü ben de hatırlıyorum," diye itiraf etti, adamın yoğun ve karanlık bakışlarına tam olarak karşılık veremedi.

Parmağını kızın çenesinin altına soktu. "Bana bak."

Kız razı olunca, adam gülümsedi. Ve Lily başka bir insana daha önce hiç bu kadar bağlandığını hissetmemişti. Teni cızırdadı, vücudu titredi ve adamın sadece bakışlarının kızlık organlarına ne yaptığını düşünmek bile istemedi.

"Bana kendinden bahset," diye mırıldandı.

"Son birkaç yıldır Dominion'un resepsiyonistiyim.
yıl." Ve . . . ne? Adama geçmişini anlatamazdı. Canton'un onu yakalayabileceğini bildiği için ileriye bakamadığından, gelecek planları ya da hedefleri hakkında ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Zeb'in dediği gibi, popüler kültürü takip ediyorum. Okumayı da severim." Gözlerini devirdi, bir şeylerle dalga geçmeye çalıştı.
ve kendini ilk kez aşık olan liseli bir kız gibi hissettiği gerçeğini düşünmedi. "Ben utangacım."

"Harika gidiyorsun," diye övdü. "Sevdiğin bir spor ya da hobin var mı?"

"Top gerektiren işlerde pek iyi değilimdir ama kendi elbiselerimin çoğunu dikerim." Salıncaklı elbisesinin kırmızı eteğini kabarttı; sonra ne kadar çok erkeğin dikişle ilgilenmediğini fark etti. "Bunun sıkıcı olduğunu düşünüyor olmalısınız."

"Hayır. Bu işte iyi olamam." Omuz silkti. "Ama bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kumaşı ölçüp içine bir şeyler koyabilmeni ilginç buluyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

parçaları bir araya getirip giyecek bir şey
yapmak." "Hayır, yapamazsın."

"Ciddiyim," diye söz verdi. "Bu muhtemelen benim sana çözdüğüm ağ şifrelerini anlatmam gibi bir şey."

Haklıydı. "Evet, nasıl yaptığınızı bilmiyorum ama izlemek harika olurdu."

Stone kocaman gülümsedi. "Kesinlikle. Sizin için mükemmel bir randevu nasıl olurdu?"

"Hiçbir fikrim yok." Dürüst olmak mı, olmamak mı? Lily dudağını kemirdi. Onu bir daha görürse, zaten başka pek çok şey hakkında yalan söylemek zorunda kalacaktı. Yapabildiği yerde ona gerçeği söylemeyi tercih ederdi. Eğer onun bir ucube olduğunu düşünüyorsa, zaten onu bu haliyle asla sevmeyecekti. "Daha önce hiç binmedim."

Bu onu şaşırttı. "Asla mı? Bebeğim, neden olmasın? Hayatındaki tüm erkekler kör müydü?"

Güldü. "Evden genç yaşta ayrıldım ve ilk başlarda sadece iki yakamı nasıl bir araya getireceğimi düşünüyordum. Buraya çalışmaya geldiğimde, ortam ilk başta biraz göz korkutucuydu, biliyor musunuz?"

Sırıttı. "İtiraf etmeliyim ki kapılardan ilk geçişim beklediğimden çok daha fazlasıydı."

"Sen ... ..." Dom havası veren sanal bir yabancıya daha önce biriyle yatıp yatmadığını nasıl sorabilirdi ki?

"İlgimi çekti ve araştırmak isterim ama şu ana kadar hayır." Elini tuttu, başparmağı parmaklarını sıyırdı. "Axel'le aranızda ne var?"

Axel'in artık onun koruyucusu olmamasından duyduğu üzüntüyü bastırdı. Stone'un yanında hissettiği heyecanla çelişiyordu. Bu da kafasını karıştırıyordu. Ayrıca Axel'in hayatına devam etmesi ve sevdiği kadını kucaklaması gerekiyordu. "Artık birlikte değiliz. Aslında çıkmadık da."

Stone tam olarak anlamamış gibi kaşlarını çattı. Doğrusu, Axel'le olan ilişkisi çoğu insan için bir anlam ifade etmiyordu. Ve artık bir önemi yoktu. Onun bir geleceği vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Belki Stone, sadece fantezilerinde bile olsa, küçük bir şekilde onun bir parçası olabilirdi.

"Um . . . Başka ne var? Birkaç ay öncesine kadar bir kedim vardı. Bir erkek. Onu bir sokak köpeği olarak aldım ama kanser oldu ve onu uyutmak zorunda kaldım. Ona Bongo adını verdim çünkü
Evin içinde davul gibi zıplıyor," diye ekledi, sonra başını salladı. "Evcil hayvanınız var mı? Gevezelik ettiğim için özür dilerim. Beni sinirlendiriyorsun."

"Öldüğünü duyduğuma üzüldüm." Onun elini sıktı. "Evcil hayvan yok.
Ve dürüst olacağım. Beni de biraz geriyorsun."

Lily dudaklarındaki gülümsemeye engel olamadı. "Sadece bunu söylüyorsun."

"Hayır. İşte." Elini göğsüne doğru kaldırdı ve hızla atan kalbinin üzerine koydu. Avucunun altındaki sert, hızlı gümbürtü, içinin zevkle zıplamasına neden oldu. "Bunu hissediyor musun?"

Ciddiyetle başını salladı. Ve sanki kendini kontrol edemiyormuş gibi bakışları onun kucağına düştü. Adamın kalbi
tek şey kanla doluydu. Lily gözlerini kapadı ve bir sırıtışı bastırdı.

"İstiyorum." Avucunu geri çekerken dudağını ısırdı. "Benim de kalbim çok hızlı atıyor."

Bu çok mu fazla bir itiraftı? Kucağında sıktığı ellerine baktı ve eteğinin yanlardan yukarı kalktığını ve siyah baldırlarını açıkta bıraktığını fark etti.

Lily dar kumaşı aşağı çekti ve Stone'un bakışlarının görüntüye yapıştığını görmek için tam zamanında yukarı baktı. "Bu
utanç verici."

Yutkunurken yüzü gerildi. "Hiç de değil, bebeğim. Çok seksisin." Ona derin bir erkeksi kahkaha attı. "Bunu söylediğimi unut. Axel'den bunu ayarlamasını istedim Seni tanıyabilmek için buluştuk, seni kıyafetlerinden vazgeçirebilmek için değil. En azından henüz değil." Göz kırptı. "Demek Thorpe için çalışıyorsun?"

Konu değişikliğini kabul etti ama yüzündeki memnun

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

gülümsemeyi silemedi. Büyük, çekici Taş
seksi olduğunu düşünüyordu. Onun seksi olmadığını
umursamıyor gibiydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ne söyleyeceğini bilemedi ve kelimeleri karıştırdı. "Yapıyorum. Gerçekten bir resepsiyon görevlisine ihtiyacı olduğunu düşünmüyorum ve envanter, organizasyon ... yapamayacağı her konuda yardımcı olmaya çalışıyorum. Ben de
Callie'nin tamamlaması gereken görevlerde de yardımcı oldu. Zaman zaman zor bir hamilelik geçirdi." Lily sevgiyle gülümsedi. "Ama
Ne zaman hastalansa ya da yorulsa Thorpe ve Sean o kadar özenli davranıyor ki kimin onunla daha fazla ilgilendiğine karar veremiyorum. Korkunç bir geçmişi var, bu yüzden onun adına mutluyum."

"Çok düşüncelisin. Sana sahip oldukları için şanslılar."

"Yardım etmeyi seviyorum. Thorpe bana çok şey verdi ..." Başını iki yana salladı. Stone bunu da umursamıyordu. "Yani Jack için teknik işler mi yapıyorsun?"

Omuz silkti. "Bir davada ona yardım ediyordum. Karmaşık ama başarılı bir dava."

"Jack harika biri. Buradaki herkes öyle. Thorpe sadece gerçekten olumlu bir havası olan kişilere üyelik veriyor. O ve Edgington kardeşler en sevdiklerimden
insanlar."

"Ama üyelerden hiçbiriyle çıkmadınız mı?"

Lily buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Çok fazla yükle gelmişti ve Dominion'un adamları
tam olarak anlıyorlardı, ağır olduğunu biliyorlardı. Elbette kendilerine kalplerini, ruhlarını ve bedenlerini verebilecek kadınları seçmişlerdi.

Çünkü muhtemelen yapamazdı, Stone'un zamanını boşa harcamayı bırakmalıydı.

"Hayır. Gitmeliyim." Ayağa kalktı ve eteğini kabarttı, sonra elini uzattı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"Neden gidiyorsun?" Sıcak parmaklarını kızın bileğine doladı. İstese kaçabilirdi ama
Adam elini onun üzerine koyduğu anda Lily daha da yaklaşmak için can atıyordu. "Sırf seninle tanışmak için beş saatten fazla yol geldim. Gitme."

Dudağını ısırdı. İçindeki heyecanlı kız hemen pes etmek

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

istedi. Gururu okşanmıştı ve ondan hoşlanıyordu, muhtemelen akıllıca olandan daha fazla. Öte yandan, daha önce hiçbir erkek için böyle hissetmemişti ve adam onu çok korkutuyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Kimse size söylemediyse, ben tipik değilim."

"Ben de değilim. Belki de bu bizi iyi bir eş yapar. Öyle olup olmadığımızı görmemizde bir sakınca var mı?"

O böyle söyleyince, hayır. Ama . . . "Ben bir projeyim."

Bileğindeki tutuşu hafifçe sıkılaşırken bunu düşünüyor gibiydi. "Bu terim sizde bir sorun olduğunu düşündüğünüzü gösteriyor. Belki de sadece
Geçmişte birlikte olduğun insanlarla ilgili bir sorun var. Belki de sizin için doğru kişiler değillerdi."

"Öyle olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu, istediğinden daha nefessiz bir şekilde.

Omuz silkti. "Denemezsek nasıl bilebiliriz ki?" Bir başka iyi nokta.

"Güvenmek benim için uzun zaman alıyor." Bu itiraftan ve daha önce hiç kimseyle çıkmadığını itiraf ettikten sonra, üçlü yapmak ve seksten korktuğunu ağzından kaçırmak istemiyordu. Lily ona karşı en azından biraz dürüst olmak istiyordu ama bu, şu anda kendisine söyletebileceğinden çok daha fazlasıydı.

"Günden güne ilerleyelim. Senden etkilendim. Sanırım bu karşılıklı olmalı çünkü o güzel gözlerinle beni yiyip bitiriyorsun."

Aman Tanrım. Muhtemelen öyleydi. Lily yanaklarının kavrulduğunu hissetti.

Kız adamın elinden kurtulmaya çalıştığında, adam sıkıca tutundu ama ifadesi yumuşadı. "Bunda utanılacak bir şey yok. Senden hoşlanıyorum. Senin de benden hoşlanabileceğini umuyorum. Şu anda bundan daha karmaşık olmasına gerek yok."

Lily'nin aklına yüzlerce itiraz geldi, çoğu da güvensizliğine odaklanıyordu. Başına buyruk biri gibi görünmek istemiyordu ve adamın bir bakışıyla kendisini hem güzel hem de tapılır hissettirmesi hoşuna gidiyordu. "Sanırım öyle değil."

Tam o sırada odanın ışıkları karardı. Klimanın uğultusu kesildi. Bir an için kalbi durdu. Muhtemelen paranoyaydı, her zaman merak ediyordu
Canton onu bulduysa sıra dışı bir şey olmuştur.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Tatlı Bezelye?" Stone, kızın bileğini sıkıca kavrayan eli güven verici bir hal alınca ona seslendi. Diğer kolunu ona doladı ve elini koruyucu bir şekilde kalçasına sabitledi. "İyi misin?
bebek?"

"Karanlıktan biraz korkuyorum." Nedenini hatırlamak istemediği için gözlerini sıkıca kapattı.

Stone'un sesi ve varlığı bir merhem gibiydi. Şaşırtıcı bir şekilde,
İri adamdan korkmak yerine, onun kendisini koruyacağını hissetti ve daha da yaklaştı.

"İşte bu kadar. Buraya gel." Yavaşça onu kucağına oturttu ve etli kollarını ona dolamadan önce göğsüne yasladı. "Eminim önemli bir şey değildir. Ama sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Lily odanın öbür ucundan Zeb'in kapıyı açtığını duydu. Normalde aydınlık olan salondan odaya en ufak bir ışık kırıntısı bile girmiyordu.

"Thorpe?" diye seslendi Zindan Gözcüsü.

"Muhtemelen güç dalgalanması falan olmuştur." Stone saçlarını okşarken ve başını omzuna yaslarken onu yatıştırdı. "Nefes al. Yanındayım."

Neredeyse kendini güvende hissediyordu. Belki de onun sözleri ya da sesi
onu sakinleştirdi. Belki de ona güven verirken onu kendine yaklaştırmasıydı. Bu Axel'le olmak gibiydi ama farklıydı. Adamın yakınlığı onu sadece rahatlatmıyordu. İlk kez bir erkeğe yakın olmak onu da heyecanlandırıyordu. Lily kendini onun karşısında erimeye bıraktı.

Zeb görünüşe göre salona girmiş ama kapıyı açık bırakmıştı. Onun ve Thorpe'un birbirlerine seslendiklerini duyabiliyordu. Şalter atmıştı. Bir dakika içinde elektriği geri getirebileceklerdi.

Sorun çözüldü, Lily rahat bir nefes aldı ve normal bir kadın gibi hissettiği anın tadını çıkardı
ilginç bir adamla yalnız zaman geçirmenin tadını çıkarıyorum.

Sonra Stone onun yanağını kavradı ve yüzünü aşağı indirerek ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. Sıcak nefesi kızın üzerinde gezindi.

dudaklar. Dondu kaldı ve öne atılıp aralarındaki mesafeyi kapatma dürtüsüyle savaştı.

"Bir saniye daha bekleyebileceğimi sanmıyorum ama seni öpmem için hazır değilsen beni durdur," diye fısıldadı.

Lily o anda ona karşı koyacak iradeye sahip değildi. Lise birinci sınıftayken Rick Mensell'i ilk kez öpmüştü.
çünkü o en tatlı çocuktu ve her kız
onu istiyordu. Yetişkin bir kadın olarak ilk kez Axel'den kendisini öpmesini istemişti çünkü bir erkeğin dokunuşuna tekrar katlanıp katlanamayacağını öğrenmesi gerekiyordu. Her iki erkek de ona Stone Sutter'ın ağzının onunkinin üzerinde gezinmesinin, neredeyse öpücüğüyle onunla alay etmesinin verdiği heyecanın onda birini bile hissettirmemişti.

Konuşabileceğini sanmıyordu, bu yüzden onun yerine başını eğdi, ağzını mükemmel bir şekilde onunkine yerleştirdi ve parmaklarını onun omzuna dokundurdu. İhtiyacı olan tek cesaretlendirme buydu.

Bir kalp atışı sonra dudaklarını onunkilere yerleştirdi. Deneme yapmadı ya da uyumlarını test etme zahmetine girmedi. Sanki ağzını ne kadar derinlemesine alacağını ve bunun ne kadar iyi hissettireceğini zaten biliyormuş gibi onu öptü. Lezzetli bir sonsuzluk için, Stone
Çenesini kavradı ve onu tam olarak istediği yerde tuttu. Onun dokunuşunu yanlış yorumlayamazdı, bu da teslim olduğu her parçasını almaya niyetli olduğunu gösteriyordu.

Dudaklarını araladı. Şok edici derecede canlı bir şey omurgasından aşağıya indi. Başını sersemletici bir coşku kapladı. Lily bacaklarını birbirine kenetledi ve orada sadece arzudan kaynaklanabilecek bir sızı hissetti.

Parmaklarını kızın yüzüne şefkatle bastırarak ona rehberlik etti ve öpücüğün derinliklerine daldı.
kendi diline karşı. Axel'i daha önce de bu şekilde öpmüştü. Ama bu onu hiçbir zaman sıcak ve huzursuz hissettirmemişti. Ona karşı kıvranmak, giysilerini çıkarmak ve kendisine dokunması için yalvarmak istiyordu.

Stone'u çok az tanıyordu. Geçmişleri yoktu. Neden onun için bu kadar umutsuzca acı çekiyordu?

Aniden, göz kapaklarının arkasında parıldayan ışıklar yandı. Lily rahatlamaya ve durumu gözden geçirmeye çalıştı. Stone sadece başparmağıyla çenesini okşayarak onu sıkıca tuttu ve daha büyük bir istekle öptü.

Ona izin verdi. Adam onun ağzını ele geçirdiğinde, dünya ve tüm sorunları eriyip gitti. Korkmayı ya da onun verebileceğinden fazlasını isteyeceğinden endişe etmeyi unuttu. Sanal birer yabancı oldukları gerçeğini düşünmedi bile. Bunun yerine, onun sağlam vücudunun sıcaklığına ve hem inanılmaz hem de çok çekici görünen bir adamın ilgisini çekecek kadar normal olma fantezisine daldı. erkeksi ve kibar. Ve tanrım, çok güzel kokuyordu.

Lily cesaretini topladı ve elini adamın omzundan aşağı, mürekkeple kaplı belirgin kasların üzerinden kaydırdı. Acıya karşı yüksek bir eşiği olmalıydı. Tek dövmesinin ilk yirmi dakikası boyunca çığlık atmış ve hıçkırıklara boğulmuştu.

Bu anıyı bir kenara iterek onun öpücüğüne odaklandı. Ona.

Ellerini adamın pazularının akıllara durgunluk veren genişliğine doladı ve titreyerek daha da yaklaştı. Adam onu daha sıkı kavradı, parmakları ensesinden aşağı kayarken dudağını şakacı bir şekilde ısırdı, çenesinin hemen altına bir öpücük kondurdu ve
kalçasının kıvrımında bir avuç içini yumuşattı.

Sırf onu içine çekebilmek için tişörtünü çıkarmasını istemek istedi. Bahse girerim bu manzara onu hayalperest ve karıncalı. Nasıl öpüşüleceğini kesinlikle biliyordu. Parmaklarının basit bir hareketiyle Lily'nin başını geriye doğru itti, ardından öpücüğün açısını değiştirerek Lily'nin kendisine tamamen açılması için manevra yaptı. Lily yavaş yavaş kendi kontrolünü bırakmaya istekli olduğunu fark etti.

"Bu kadar yeter." Zeb'in kapı aralığından gelen sert sesi kozalarını parçaladı. Işıklar geri dönmüş, kaşları çatık adamı aydınlatıyordu. "Axel sana bir toplantı sözü verdi, el yordamıyla değil. Bırak gitsin."

Stone sertleşti ama geri çekildi, kestane ve fuşya rengi buklelerinden birini kızın üzerinden iterken gözlerinin içine baktı

Yüzünü. "İyi misin?"

Ağzında yarı sarhoş bir gülümseme belirdi. "Evet."

Kadın ayağa kalktı ama adam sanki bacaklarının onu dik tutacağına güvenmiyormuş gibi bir kolunu ona doladı. İyi bir içgüdü. Ayağa kalkmaya çalıştığı anda, titreyen kalçaları sallanmaya başladı. Damarlarında hâlâ uyuşturucu gibi bir güçsüzlük pompalanıyor, kaslarına bulaşıyordu. Ve ona baktığında nefesini zorlukla tutabiliyordu.

Ona megawatt gücünde bir gülümseme gönderdi. "Yanakların kızarmış ve dudakların şişmişken çok güzel görünüyorsun."

Lily de kendini güzel hissediyordu. Kendini bir kadın gibi hissediyordu, birinin her zaman kaldırması ve bakması gereken kırık bir sorumluluk gibi değil.

"Bana ne yaptığını bilmiyorum ama ..." İçini çekti, bu duyguyu kelimelere dökemiyordu. Küçük bir kızken parka gidip kollarını açtığı zamanlardaki gibi hissetti,
Yere düşene kadar dönüp durdu, kıkırdadı ve mutlu oldu.

"Tekrar yapmak için sabırsızlandığım bir şey, bebeğim. Seni yemeğe götüreyim."

Bu onu biraz ayılttı. Gözlerini kırpıştırdı. "Çalışıyor olmam gerekiyordu. Bu gece Axel'i görmeye geldim ama gitmesi gerektiğine karar verdiğimizde Thorpe'a bana ihtiyacı olup olmadığını sordum. Tamamlamam gereken birkaç görev var. Kusura bakmayın."

Stone uzun bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi, sadece onu kendine yaklaştırdı ve dizlerinin çözülme tehlikesi geçirmesine neden olan karanlık bir bakışla kızın içine girdi. "Bu hafta sonuna ne dersin? Arabayla gelirim. Yemek yer ve konuşuruz. Ya da burada kalır ve konuşuruz. Hangisi seni daha rahat hissettirirse."

"Bu hoşuma giderdi." Başının döndüğünü fazla belli etmemeye çalıştı. Belki onu tekrar öpebilirdi bile.

"Seni daha çok görmek istiyorum, Tatlı Bezelye. Bana seni en çok neyin rahatlatacağını söyle."

"Pek emin değilim. Burada daha çok Axel'i gördüm."

"İkiniz çıkmadığınıza göre. Anladım." Kadın başıyla onayladığında, adam ona doğru spekülatif bir bakış fırlattı. "Ama

o senin Dom'un muydu?"

Yutkundu. Bu Stone'u soğutur muydu? "Ve benim koruyucum. Kendimi güvende hissetmeme yardım etti."

"Seni terk ettiğini söylememiş miydin?" Sesi onun adına sinirlenmiş gibiydi.

Axel'in gitmesine yüreği burkularak izin vermişti, onu aşağı çekmeyi bırakması gerektiğini biliyordu. "Zamanı gelmişti. Ben iyiyim."

Lily yalan söylüyor olabileceğini biliyordu. Axel'i bir sevgili olarak özlemeyecekti. Ama arkadaşını çok özleyecekti.

"İyi bir adam olup sen emin olana kadar bekleyebileceğimi söylemeliyim. Ama o öpücükten sonra seni tekrar görmek için üç gün bekleyebilir miyim onu bile bilmiyorum. Şu andan itibaren seni düşünmeyi bırakır mıyım bilmiyorum."

Onu düşünmeyi bırakacağını da sanmıyordu ama bunu söylediğini duymak ona çok imrendiğini hissettirdi.

"İşte." Lily dolgun eteğinin derin cebinden bir kalem çıkardı ve onun eline uzandı. Tükenmez kalemi avucunun içinde gezdirdi ve mor mürekkeple numarasını yazdı. "Canın isterse beni ara. Tamam mı?"

"Yapacağım." Zeb'in ters bakışlarına rağmen Stone eğildi ve
dudaklarına kalıcı bir öpücük kondurdu. "Cumartesi günü ne yapmak istediğini düşün çünkü ben senin için geleceğim."

Kadın sadece gülümsemekle yetindi. Ona son bir kez hararetli bir bakış attı ve dönerek çıkışa yöneldi. Zeb onu izledi
çıktı ve başını sallayarak Stone'un arkasından kapıyı kapattı.

"Bu onaylamayan ağabey olayı da neyin nesi?" Lily kaşlarını çatarak Zeb'e baktı, yumrukları kalçalarındaydı. "Axel'le arkadaş olduğunuzu biliyorum ama onu aldattığım falan yok. Hiçbir zaman özel olmadık." Axel sadece ona göz kulak oluyordu ve
Çok agresif bir şekilde yaklaşan veya açıkça bir seks çağrısı gündemi olan herhangi bir erkeği uzaklaştırın.

"Şu adam, Sutter? O senin için iyi değil." Zeb kaşlarını çattı, o meşhur kara sakalının altında ağzı buruştu.

"Neden öyle dedin ki? İyi birine benziyordu."
"Sana iltifatlar yağdırdı."

Zeb onun bunları hak etmediğini ve yalanlarına kanacak kadar aptal olduğunu mu söylüyordu? "Beni görmek için Lafayette'ten buraya kadar geldi."

"Ve neredeyse kıyafetlerini de soyacaktı. Artık Ax ile olmadığını biliyor. Onu istemiyorum.
Bunun, çizgiyi aşması halinde devreye girecek insanlarla çevrili olmadığınız anlamına geldiğini düşünmek."

Şimdi Zeb aşırı korumacı davranıyordu. Stone onun tek bir sözüyle durabilirdi. "Bana ne yapacağını düşünüyorsun?"

"Onun gibileri asla bilemezsiniz. Ama onu izliyorum. Thorpe'un da izlediğinden emin olacağım."

Lily geri çekildi. "İlk defa bir erkekten hoşlanıyorum. Romantik olarak hoşlandım. Ve sen beni ondan korkutup uzaklaştırmaya mı çalışıyorsun?"

Omuz silkti. "O adam olmadan daha iyisin. Büyük evden yeni geldiğine göre, bunun büyük liglerde oynadığı anlamına geldiğini varsayıyorum. Buna hazır olduğunu sanmıyorum."

"Büyük ev mi?" Lily'nin düşündüğü şeyi kastetmiş olamazdı.

"Evet. Hapisten yeni çıkmış bir suçlu. Buradaki bazı çocuklar arada bir eşek şakası yapabilir ya da olması gerekenden biraz daha sert partiler verebilir ama kimse Kanunlar. Kendisi yokken bir adamı dövdüğünü ve bir ay boyunca hücreye atıldığını duydum. O kötü haber."

Stone eski bir mahkum muydu? Bir suçlu mu?

Lily, az önce öptüğü ve kendisini özel hissetmesini sağlayan adamı, vahşi bir haydutla bağdaştırmaya çalışırken ağzı açık kaldı
parmaklıklar ardında geçirmiş.

Canton en kötü suçlu türüydü. Sadece hüküm giymeyecek kadar akıllıydı. Ve etrafını, cinayetlerinin yanında tecavüzü de seven vahşi çetecilerle çevirmişti. Zeb, Stone'un
Aynı mı?

Tüm vücudu buz tuttu. Tökezledi ve bankın üzerine düştü.

Cebindeki telefonu titremeye başladı. Lily telefonu çekip çıkardı ve ekrana baktı. Tanımadığı bir numaraydı, alan kodu 337. Lafayette. Çoğu kişi
Orada yaşıyordu ve onu arayacaktı, kişi listesine programlamıştı, böylece isimleri ekranında belirecekti. Bu sadece bir numaraydı ve omurgası karıncalanarak ona şunu söyledi
Taş çoktan çalmaya başlamıştı.

Bir suçlu. Bir suçlu. O gülümsemenin altında
Dış görünüşü ve kibar tavırları, ona yarım düzine yıl daha kâbuslar yaşatacak korkunç, iğrenç eylemlerde bulunabilirdi.

Titreyerek ve ağlamamak için kendini zor tutarak çağrıyı reddetti.

Üçüncü Bölüm

MISTY?" Thorpe o sabah kapının eşiğinde durmuş, onu tek hayatının acı tatlı anılarından çekip çıkarmıştı. Stone ile buluşması ve onu günümüze geri getirmesi.

Bu ismi duyduğunda neredeyse cevap vermek için ikinci doğa, o etrafında döndü. Yıllar önce Lily kedisine böyle seslendiği için bu ismi seçmişti. Tanıdık bir şeye cevap vermeyi hatırlayacağını umuyordu.

Thorpe, mükemmel dikilmiş lacivert takım elbisesi, sert çenesini çevreleyen bakımlı koyu renk sakalı ve her şeyi gören gri gözleriyle heybetli bir otorite figürü gibi görünüyordu. Lily en başından beri neredeyse Thorpe'u bir baba figürü olarak görüyordu. Ve yüzündeki ifade şimdi ona söyleyecek ciddi bir şeyi olduğunu söylüyordu.

Gerildi. "Evet, efendim."

Onun ani resmiyeti karşısında kaşlarını kaldırdı ama bir şey yapmadı. Aksi takdirde bundan bahsetmezdi. Kapıyı arkasından kapattı ve oyun odasına girdi. "Callie evde uyumadığını söyledi?"

Endişeli arkadaşının Dom'una ve Lily'nin patronuna bir şeyler söyleyecekti. "Eminim geçecektir. İş başında uyukladığım için özür dilerim."

Tabii onu tekrar takip ediyor gibi görünen o adamı ya da şüpheli başka bir şeyi görmediyse. Eğer böyle bir şey olursa

muhtemelen bir hafta boyunca gözlerini kapatamazdı. Ayrıca Dallas'tan da kaybolması gerekecekti. Ölmektense güvende olmak daha iyidir.

Thorpe yaklaşırken içini çekti. "Uyuduğun için kızgın değilim, Tatlı Bezelye. Uyumamanın nedenleri hakkında endişeliyim.
ilk etapta uyumak. Konuşmak istediğin bir şey var mı?"

Ve potansiyel olarak Timothy Canton'ın şiddetli gazabını başına mı indirecekti? "Hayır."

Muhtemelen ona takip edildiğinden korktuğunu söyleyebilirdi ama o zaman da bu olasılığın onu neden korkuttuğunu anlatmak zorunda kalacaktı. Ve yine aynı konuyu konuşmaya devam edeceklerdi.
Timothy Canton. Ayrıca, bu sabah bir silah almıştı. Bir saat içinde kaydolduğu silah güvenliği kursuna başlayacaktı. Kendi kendine yeterli olmaya niyetliydi.

"Axel Mystery ile eşleştiğinden beri mücadele ediyorsun. Seni bu kadar uzun süre bırakmak istemedi. Yanlış mı yaptım?
nişanlısıyla vakit geçirmesi için onu cesaretlendirir misiniz?" "Hiç de değil. Artık onun sorumluluğunda değilim."

"Hayır," diye kabul etti. "Artık benimsin ve ben senin ihtiyaçlarını anlama konusunda kötü bir iş çıkardım. Konuş benimle."

O bir çocuk değildi ve onun rehberliğine ihtiyacı olmamalıydı. Onun için ne zamanı ne de enerjisi vardı. Hepsinden önemlisi, hayatında kalıcı olmayacak birine içini dökmek istemiyordu. Canton'la ilgili kısım çok tehlikeliydi. Gerisi çok acı vericiydi.

"Thorpe, efendim. Yardımınız için minnettarım ama bu sadece bir uykusuzluk nöbeti."

"Yani sürekli asık surat, kulüpteki diğerleriyle dışarı çıkmaktan kaçınma, geçen haftaki yarım şişe votka olayı ... . Bunların hepsi senin mükemmel bir şekilde mutlu ve uyumlu olman mıydı?"

Lily kaydığını düşündüğünde bile bundan nefret ederdi.

Thorpe'un geçmişinde bir şeyler vardı ama o hâlâ görüyordu. Axel ondan ona göz kulak olmasını istemişti

çünkü bazen bunaldığını hissediyordu.

Ve Tanrı biliyordu ki geçmişte bazı korkunç kararlar vermişti.

İç çekti. "Biraz yalnızım ama onun dışında iyiyim. Axel'in mutlu olmasını istiyorum. Onu özledim ama şu anda daha iyi durumda ve birini bulduğu için çok heyecanlıyım."

"Yani yalnız mısın?" Thorpe bunu düşünmüş gibi görünüyordu.

Yavaşça başını salladı. Neden az önce bir tuzağa düşmüş gibi hissediyordu?

"Callie'nin bu yaz seni ikna etmeye çalıştığı tüm kızlarla vakit geçirmekten kaçındığına göre, tahmin ediyorum ki kadın arkadaşlığını özlüyorsun. Axel ayrılmadan önce benden senin fiziksel güvenliğinden ve duygusal refahından sorumlu olmamı istedi."

Bu iyi olamazdı. "Bana bakmak zorunda değilsin. Ben yetişkin bir kadınım."

"Ama Axel sana rehberlik etti ve ihtiyacın olan her konuda sana yardımcı oldu. Bu yaz eksik olan şey buydu. Bu yüzden son birkaç gündür senin için yeni bir koruyucu düşünüyorum, sana akıl hocalığı yapabilecek ve sana benim ayırabileceğimden çok daha fazla zaman ayırabilecek biri."

Kalbi dondu. Lily ona karşı neredeyse hiç dürüst olamamışken bu konuda nasıl hissettiğinden emin değildi. ... ve Stone Sutter'ı aklından çıkaramıyordu. Yazın yaşadığı halsizliğin nedeni oydu. Elbette Axel'i özlemişti ama Stone'un ona verdiği öpücüğü düşünmekten ya da ne olduğunu merak etmekten asla vazgeçmemişti.
onun şiddet dolu geçmişinden bu kadar korkmasaydı aralarında bir şeyler olabilirdi.

Yeni biri onun için iyi olabilir ama ... "Buna hazır mıyım bilmiyorum."

Belki kırılgan kartını oynayıp Thorpe'u oyalayabilirdi. Ama ne kadar süre için? Ve hayatında hiçbir şeyi değiştirmezse hayatına nasıl devam edebilirdi? O ve Axel'ın ikisi de farklı nedenlerden dolayı birlikte geçirdikleri zamanın sona ermesine ihtiyaç duyuyordu. Kabul etmek gerekir ki, yalnızken pek iyi değildi. Duygusal kararlar verdiğinde, bu kararlar genellikle en kötü şekilde sonuçlanıyordu.

Belki de Thorpe haklıydı ve nihayet Stone'u özlemlerinden arındırabilmek için dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı.

"Bence öylesin. Senin için iyi olabilecek bir adam tanıyorum. Neden onunla tanışıp vakit geçirmiyorsun? Belki açılmayı deneyebilirsin. Seni mutlu edebilir. Eğer değil ..." Omuz silkti. "Yeniden değerlendireceğiz. Ama çekip gitmeden önce ona birkaç hafta verin ve gerçekten deneyin."

Lily içini çekti. Thorpe'un müdahaleleri onu kızdırıyordu ama o -ve Axel- sadece onun için en iyisini istiyordu. Ve onun gidişinden önce bile son derece yalnızdı. Thorpe'un teklifini görücü usulü bir randevu gibi düşünürse işe yarayabilirdi. Eğer işe yaramazsa, anlatacak komik bir hikâyesi olacaktı. "Pekâlâ. Deneyeceğim."

"Güzel. Unutmayın, o size ancak siz ona izin verdiğiniz ölçüde yardımcı olabilir."

Thorpe'un söylediği her kelime doğruydu. Axel bunu kanıtlamıştı.

Son derece sabırlı davranmış ve zaman içinde ondan bilgi almıştı. Ona güvenmeye başladıkça güvenliği artmıştı. Defalarca sağlam olduğunu kanıtlamıştı. Axel'le geçirdiği bazı akşamlar, romantik olmasalar ve Axel'in de bu akşamlara katılmasa bile, onun en mutlu olduğu akşamlardı.

duygusal olarak tatmin olmuştu. Kendini güvende hissetmişti. Lily için bu dünyalara bedeldi.

Yeni bir akıl hocası ve koruyucu istediğinden emin olmasa da, muhtemelen buna ihtiyacı vardı.

"Haklısınız, efendim." Ayaklarının altındaki dekoratif betona baktı ve Thorpe'un kendisi için kimin iyi olacağını düşündüğünü merak etti. Zeb mi? Adını hatırlayamadığı şu yeni adam mı? Tamamen başka biri mi?

Thorpe elini uzattı. "Benimle gel."

Şimdi mi? Gözlerini kırpıştırdı. Kararlılık Thorpe'un yüz hatlarını sertleştirdi. Bugün başarabileceği bir şeyi yarına erteleyecek biri değildi. Konuşma zahmetine katlandığına göre, planını uygulamaya hazır olduğunu anlamalıydı.

Lily alaycı bir gülümsemeyle avucunu onunkinin içine kaydırdı ve bu rahat anların tadını çıkardı. Büyük kulüp sahibiyle birlikte olmak
gerçekten güvenebileceği bir baba figürüne sahip olduğunu hissetti. Kendi babası o dört yaşındayken kaçıp gittiğinden beri, bu güzel bir şeydi.

Birlikte koridorda Thorpe'un ofisine doğru yürüdüler. İçeride, odanın uzak tarafında Thorpe'un boş deri "tahtının" yanında duvara yaslanmış Sean'ı gördü. Masaya bakan bir sandalyede, arkadan gelen, gür siyah saçlı ve güçlü, geniş omuzlu başka bir adam gördü.

Sandalyesinde dönmeye başladı. Önce savaş botları ve solmuş kot pantolonların içindeki uzun bacaklar göründü. A Gri bir tişörte sarılmış, her hareketiyle dalgalanan sağlam bir gövde belirdi. Mürekkepli pazuları bakışlarını yakaladı. damarlı ön kolları ve büyük elleri vardı. Müthiş bir güç yayıyordu.

Yüzünü bile görmeden, Lily kimin geldiğini tam olarak biliyordu.

Stone Sutter.

Adamın yakınlığı, ayak parmaklarından yanaklarına kadar sıcak bir kızarıklığa yol açtı.

Thorpe'a şaşkın bir bakış fırlattı ve elini geri çekti. Adam neredeyse hiç hata yapmazdı,
Çünkü harekete geçmeden önce her şeyi dikkatlice düşündü. Ama bunu enine boyuna düşünmüş olması mümkün değil. Eğer düşünseydi, onu asla bir suçluyla eşleştirmezdi.
külotunun içine girmek istediğini gizlemiyordu.

"Hayır." Başını iki yana salladı.

Stone dönüp ona baktı ve gözleri elektrikli bir an için buluştu. Başının döndüğünü ve bunaldığını hissetti. Onun Dizleri zayıfladı. Ona bu kadar yakın olmak bile kafasını karıştırıyordu.

Thorpe'un yüzü sertleşti. "Neden olmasın?"

Sadece bir metre ötede duran Stone'un bakışları kıza kilitlenmişti.
Selamlamak için başını salladı. "Tatlı Bezelye."

Onu tanımadı, sadece bakışlarını ayıramadan geri çekildi. "Yapamam."

Suçlular iyi adamlar değildi. Tecavüz eder, öldürür ve bir kızın cesedini mutfak çöpü gibi atarken gülerlerdi.

Thorpe kaşlarını kaldırarak, "Daha iki dakika önce deneyeceğine söz vermiştin," diye hatırlattı ona. "Şimdi seni kimin teslim almayı kabul ettiğini biliyorsun ve reddediyorsun, öyle mi?
Açıkla."

"Biz uygun değiliz." Pek çok nedenden dolayı. Onun bir Yanında olacak ve ihtiyaç duyduğunda ona kulak verecek bir arkadaş, her şeyi karmaşıklaştıran bir adam değil. Stone'un geçmişi bir yana, adam vücudundaki her hücreyi nasıl işleyeceğini ya da savaşacağını bilmediği bir şekilde aydınlattı.

"Seni öptüğümde edindiğim izlenim bu değildi." Stone sinsice yaklaştı.

Lily öfkeyle kızarmak mı yoksa onu yumruklamak mı istediğine karar veremedi. Bunun yerine, onu tamamen görmezden geldi ve Thorpe'a dönmeden önce Sean'a yalvaran bir bakış gönderdi.
"Beni korkutuyor."

"Neden?" Stone sordu. "Tanıştığımızda seni öpmekten fazlasını mı yaptım?"

Lily dudaklarını birbirine bastırdı. Thorpe, Stone'un soru sorma tarzına itiraz etmedi, sadece sanki onun cevabını da çok merak ediyormuş gibi ona baktı.

"Hayır," diye itiraf etti.

"Beni öpmen için seni zorladım mı?" "Hayır. Ama ben-"

"Benimleyken bir kadın gibi hissettin ve daha fazlasını istedin, bu da seni korkuttu mu?" diye meydan okudu. "Bana yalan söyle ve yanıldığımı söyle."

Belli belirsiz bir utanç soğukkanlılığını delip geçti. Hedeften çok uzaklaşmamış olsa da, gerçeğin tamamı bu değildi. Bunu anlaması mümkün değildi.

"Sizinle biraz yalnız konuşabilir miyim?" diye sordu Thorpe'a.

Suçlu geçmişini açıklayabilirse, Thorpe'un anlayacağından emin olabilirdi.

Önce hiçbir şey söylemedi, sadece ona ve Stone'a baktı, sonra sessiz bir soruyla Sean'a baktı. Callie'nin diğer adamı görünüşe göre o sözsüz adamla cevap verdi
Lily'nin anlayamadığı bir dil.

"Hayır," dedi Thorpe sonunda. "Daha önce yeni birine birkaç hafta vereceğine yemin etmiştin. Ona birkaç dakika bile vermedin."

Bunu inkar edemezdi ama ... "Lütfen. Yapma."

Stone'un geçmişini zaten biliyor olabilir miydi?
Thorpe'un durum tespiti yapmaması gibi bir şey değildi.
Lily iç çekti.
Belki de aşırı tepki veriyordu. Ya da belki Zeb yanılıyordu.

Belki de Stone'a bir şans daha vermeli.

"İki soru. Sana sormak istediğim tek şey bu," diye söz verdi.

Thorpe başını salladı. "Önce ona sor. Eğer alamazsan tatmin edici cevaplar, o zaman seni göreceğim. Ama denemiyorsan bana gelme. Sana sert sevgi gösteriyorum çünkü
bakım."

Ofis kapısına yöneldi.

Sean onu takip etti ve eşiği geçmeden hemen önce durakladı. "Hayatta daha fazlasını istiyorsan, şansını denemek zorundasın Misty. Mutluluk kolay değildir ve kucağına düşmez. Onu yakalamalı, aşağı indirmeli ve kendinin yapmalısın. Bunu yapmanın zamanı geldi."

Lily ilk elden bilgi sahibi değildi ama haklı olduklarından şüpheleniyordu, bu da Stone'un varlığını daha da kafa karıştırıcı hale getiriyordu. Belki de onun için en iyi şey o olacaktı. Bu
sonunda onu yerin dibine sokan kişi olması da mümkündü.

Her ikisi de ona sırtını döndü ve Stone adamların peşinden giderek kapıyı arkalarından kapattı, onu arkadaşlarından ve tek olası kaçış yolundan ayırdı.

O ve gerçekten arzuladığı tek erkek yalnızdı.

Sert sevgi korkutucuydu.

Kalbi gümbür gümbür atıyordu. Nefesi bile ciğerlerine girip çıkarken titriyordu. "Çıkarın beni."

"Üç aydır benden neden kaçtığını açıklayana kadar olmaz. Seni öptüm ve çıkma teklif ettim. Sen de kabul ettin. On dakika sonra, sanki ben yokmuşum gibi davrandın.
aynı gezegende. Ne oldu?" Dik dik baktı ve Axel'in hoşnutsuzluğunun en kötüsü gibiydi ama çok daha fazla kınama içeriyordu
ve etki.

"Sen benim Dom'um değilsin. Hatta bir Dom bile değilsin, bu yüzden bana bu ifadeyi kullanma."

"İşte burada yanılıyorsun, bebeğim. Son üç aydır Jack Cole ve Logan Edgington ile çalışıyorum. Evet, arkadaşların. İkisi de senin için iyi olacağımı düşünüyor. Belli ki Thorpe ve Sean da öyle düşünüyor, bu yüzden benden sana göz kulak olmamı, arkadaşlık, destek, tavsiye ve başka neye ihtiyacın olursa vermemi istediler. Tüm bunları bildiğin halde, aramızdaki çekimle savaşmaya devam edecek misin? Mevcut durumdan gerçekten mutlu olduğunu söyleyebilir misin?"

Hayır, ama şu anda onun sorularının kafasını karıştırmasına ihtiyacı yoktu. Gerçeğin peşine düşebilir, her şeyi ortaya dökebilir ve ona bunun hesabını sorabilirdi. Eğer şiddet içeren bir şey yaparsa, umarım Thorpe ve Sean çığlığını duyamayacak kadar uzakta değillerdir. "Sahip olduğumuzu düşündüğün çekimden çok korkmuyorum. Bu yüzden beni öpmene izin verdim. Sonra geçmişini öğrendim. Seni tanıyorum.
hapishaneden geldi."

Anlayış yüzünü aydınlattı. "Haklısın. Hadi konuşalım o."

"Hayatım boyunca yetecek kadar şiddet gördüm. Ben görmedim.
buna göre yaşayan birine ihtiyacım var."

"Kışkırtılmadığım sürece şiddet yanlısı bir adam değilim." Başını eğdi. "Neden hapse girdiğim hakkında

hiçbir fikrin yok, değil mi?"

"Sen bir suçlusun. Birini o kadar kötü dövmüşsün ki sana hücre hapsi vermişler."

"Bu doğru."

İnkâr etmeye bile çalışmadı. Lily şok olmuştu.

"Ama aynı zamanda çok seçici bilgilere de sahipsiniz. Bilgisayarla ilgili bir suçtan içeri girdim. Dul büyükannemden para çalan ve bununla övünen bir pisliğe üniversite şakası yapmıştım. Böylece, bir bilgisayar korsanının yardımıyla
birkaç arkadaşımla, o öksürene kadar bir e-posta dolandırıcılığı kurdum.
aldığı kadar para verdim. Sonra da parayı ona iade ettim."

"Kulağa hiç de ağır bir suç gibi gelmiyor," diye suçladı gözlerini kısarak.

"Programı kurmama yardım eden arkadaşlarım ve ben, bunun para kazanmanın kolay bir yolu olabileceğine karar verene kadar
biraz nakit ve öğrenci kredilerimizin altından kalkmak. Kardeşlerimden biri bir bankada çalışıyordu ve multimilyonerlerin hesap numaralarını ve e-posta adreslerini nasıl alacağını ve geçici hesaplar açacağını bulmuştu. Onları dolandırmak için sahte mesajlar hazırlayan teknik adam bendim.
ve onları geçici hesaplara yönlendirdi. Sonra başka bir arkadaş fonları nasıl çekip temiz ve likit paraya dönüştüreceğini buldu.
bazı bağlantıları vardı. Toplu olarak, borçsuz olmak için yaklaşık yarım milyon dolar toplamamız gerekiyordu ve son yılımızın başında bunu başardık. Başarıyla akladık ve kimseye bir şey borçlu olmadan mezun olmaya hazırdık. Ama açgözlülük ettik ve bir tane daha çekmeye karar verdik.
Geleceğimize bir yastıkla başlamak için döngü." Omuz silkti. "Yaptığım şeyden gurur duymuyorum. Tek savunmam genç, aptal ve hak sahibi olduğum. Bunun bedelini ödedim. Yirmi iki ay ağır hapis yattım. Dersimi aldım. Dövdüğüm adama gelince? O tamamen benim zevkim içindi. O bir çocuk pornocusuydu."

Lily onun açıklaması karşısında gözlerini kırpıştırdı. Eğer bunların hepsi doğruysa... Nasıl hissedeceğini bilemiyordu. Gerçekten şiddet yanlısı değil miydi? Canton gibi değil miydi?

"Ben de çocuk pornocusunun ağzını burnunu kırardım." Kelimeler dudaklarından döküldü.

Gülümsedi ve biraz rahatlayarak nefes verdi. "Seni asla incitmem."

Bu sözler onun kırmızı bayraklarını kaldırdı. Bunu daha önce nerede duymuştu? Oh, evet. Canton. Ve belki de Stone'u gençlik yıllarındaki işkencecisiyle aynı alana atarak fazla şüpheci davranıyordu. Öte yandan, eğer
Yedi yıl önce daha tedbirli olsaydı, annesi ve kardeşi Brady hâlâ hayatta olacaktı. Erin de öyle. Bir zamanlar fazla güvenmek ona her şeye mal olmuştu.

Thorpe'la konuşmadan Stone'un hikâyesini doğrulamasının hiçbir yolu yoktu. Peki Stone'un ona anlattıklarının ötesinde bir şey biliyor muydu?

Öte yandan, Axel, Stone'un ona zarar vereceğini bir an bile düşünseydi, Mayıs ayındaki ilk buluşmalarına göz yumar mıydı?

Asla. En azından daha iyi bilseydi yapmazdı.

Kahretsin, kafası karışıyordu. Düşünmeye vakit bulamadan ani kararlar vermekten pek hoşlanmazdı. Harekete geçmeden önce düşüncelerini ve duygularını sıralamak için bir şeyler karalamayı ve yoga yapmayı severdi. Baskı altındayken ve bir metre boyundaki dağ gibi bir adam sanki bir yanıt bekliyormuş gibi ona bakarken en iyi düşünme yöntemini kullanamazdı.

"Gitmem gerek. Kaçırmamam gereken bir randevum var." Yalan değildi. Sadece tüm gerçeği söylememişti.

"Konuşmamız bitmedi." Daha da yaklaştı. "Tam olarak kim olduğumu ve ne söylediğimi kanıtlamam için bana bir şans ver. Senin için en iyisini istediğimi göstermeme izin ver."

"Sadece" bir hırsız olsa bile, bu onu
mutlaka güvendeydi. Ona izin verirse, kalbini çalabileceğinden korkuyordu.

Ama ya başına gelen en iyi şeyin elinden kayıp gitmesine izin veriyorsa?

Lily dudağını ısırdı. "Bu akşam randevum bittiğinde seni arayacağıma söz versem nasıl olur?"

Daha da yaklaştı, şimdi rahatsız edici derecede yakındı ve yüzündeki bir kıvrımı fırçaladı. Bu hafif okşama bile onu ürpertti. "Döndüğünde burada bekliyor olmayı tercih ederim. Bunu konuşmamız gerek bebeğim."

O zamana kadar Thorpe'la konuşmuş ve içini rahatlatacak bir şeyler duymuş olabilirdi. Öyle değil mi? En azından yeni bir yol denemek için yıllardır ona yardım etmeye çalışan herkese borçlu muydu?

Yüzünü buruşturdu. "Eğer benim için en iyisini istiyorsan, neden beni acele ettiriyorsun?"

"Çünkü aramızdaki şeyin her gün bulabileceğin bir şey olmadığını biliyorum. Sana karşı hissettiğim çekim Şimdiye kadar yaşadığım her şeyi. Senden hoşlanıyorum. Tatlı ve seksisin. Kendine proje dediğini biliyorum. Meydan okumayı severim. Fiziksel her şeyi istediğin kadar ağırdan alalım, ama benimle konuşmayı reddetmeni kabul etmeyeceğim. Eğer seni daha güvende hissettirecekse, birbirimizi sadece burada göreceğiz. Ama birbirimizi tanıyacağız. Bana açılmak için elinden geleni yapacaksın."

"Pekâlâ." Adam gerçekten iyi noktalara değinmişken Lily etkili bir şekilde tartışamazdı. "Döndüğümde konuşuruz."

Tuttuğu nefesi bir kez daha dışarı verdi. "Bana randevunuzdan bahsedin."

Yalan söylemeyi düşündü ama Thorpe'a zaten gerçeği söylediğini fark etti. Eğer notları karşılaştırırlarsa ve zaten dürüst davranmıyordu, bu iyi gitmeyecekti. "Silah güvenliği dersi."

"Ne zaman silah aldın?" "Bu
sabah."

Gözleri kısıldı. "Neden?"

"Bir kız asla çok dikkatli olamaz," dedi kayıtsızca Çünkü gerçekler onun ve diğer herkes için çok tehlikeliydi.

"Neden ben de seninle gelmiyorum?" diye önerdi.

Lily onun nefesi ensesindeyken elli metre ötedeki bir hedefe başarılı bir şekilde ateş edebileceğini düşünmüyordu. "Kendimi güvende hissetmem için birbirimizi sadece burada, Dominion'da göreceğimize söz vermiştin."

Dişlerini gıcırdattı, kendi mantığını ona karşı kullanmasından hiç hoşlanmadığı belliydi. "En azından arabana kadar sana eşlik etmeme izin ver."

Ona yakın olmak onu germiş olsa da, reddetmek için zarif bir yolu yoktu, bu yüzden başını salladı.

Stone ofisin kapısını açtığında Lily onun yanından geçmek zorunda kaldı. Onun bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret edemiyordu. Koridorda hızla ilerlerken midesi düğümlendi. Onu tam arkasında, tepesinde ve sahiplenici bir şekilde hissetti. Arzu ondan akıyor, tenini yakıyor, vücudunun titremesine ve nefesinin kesilmesine neden oluyordu.

Bir şekilde aralarına mesafe koymak zorundaydı. Aksi takdirde, adamın onu baş aşağı ve ters çevirecek kadar sarsacağından korkuyordu. O zaman beş dakika içinde sırt üstü yatmış, bacaklarını açmış ve çaresizce kendisinden çok daha sinsi ve dünyevi birine aşıktı.

Lily, Ağustos sıcağının en kötüsüyle örtülmüş otoparka doğru hızla ilerledi ve küçük sarı Volkswagen'ine doğru koştu. Sürücü tarafındaki kapıya yaklaştığında, kilidi açmak için fobu tıkladı ve içeri girmeye hazırlandı.

Sesi onu durduğu yerde durdurdu. "Ne zaman döneceksin?"

Lily bir başka belirsizlik dalgasıyla boğulmuş bir halde gözlerini kapadı. İnsanlara güvenmemeyi ne zaman bırakacak ve geleceğe benzeyen bir şeyi nasıl kucaklayacağını bulacaktı? "Bunun hâlâ iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum."

Stone ona doğru yürüdü, yüzündeki nazik endişe neredeyse dizlerini büküyordu. "Bunu konuşmuştuk. Benimle konuşmaktan başka bir şey yapman için seni asla zorlamayacağım. Her zaman umuyorum ki

Bana daha fazlasını vermek istiyorsun ama ben kafanın içine girip sana ihtiyacın olanı vermek niyetindeyim."

Kahretsin, derin sesi ona bir şeyler yapmıştı. Onu istememeliydi. Çok tehlikeli. Ona bulaşmamalıydı. Çok sorunlu.

"Bana ne kadar zarar vereceğini düşündüğümü sana anlatamam."

O karanlık gözleri tek kelime etmeden onu parçalara ayırıyor gibiydi. Kız onu durduramadan başparmağını kızın alt dudağına götürdü. "Ne kadar yanıldığını düşündüğümü sana anlatamam bile."

Vahşi bir an için kalbi durdu, sonra başladı
Çılgınca bir ritimle davul çalıyordu. İçindeki çırpınan, kadınsı yanı kollarını ona dolamak, ona sürtünmek ve ona vermek için yanıp tutuştuğu belli olan tutkuyu almak istiyordu. Ama adam her ne kadar görmezden gelmeye çalıştığı yerlerini sızlatsa da, onu istemekten korkuyordu. Kelimenin tam anlamıyla bir suçlu olmasa bile, Stone Sutter gibi bir adamla ne yapacağını bilemezdi.

"Geçmişimi açıkladım," diye devam etti. "Axel birkaç ay önce tanışmamızı ayarladığında benimle zaman geçirmeye karşı görünmüyordun. Ne değişti?"

Belki de gitmesini sağlamak için ona biraz dürüstlük göstermesi gerekiyordu.

"Sanırım sen benim için çok fazlasın." Lily sarsıldı uzaklaştı ve arabasının kapısını açtı. Çantasını yolcu koltuğuna atmak için eğildi ve içeri atladı.

Daha fazlasını söylemek için ağzını açtı ama sürücü koltuğunun üzerindeki bir buket çiçek onu durdurdu. Çiçeklerin tanıdık, keskin kokusu burun deliklerini bastırdı.

Her bir çiçek bir çeşit zambaktı.

Koltuğun üzerinde kıvrılmış bir yılan görmüş gibi nefesi kesildi ve kalbi küt küt atarak geriye sıçradı. Stone'a dehşet dolu bir bakış gönderdi. "Bunları sen mi bıraktın?"

Bu en basit açıklama olurdu, onu bu kadar korkutmazdı. Buraya gelip gelmediği

Onu kanatları altına almak ya da sadece tatlı dille yatağa atmak için, belki de bu buketi yolunu kolaylaştırmak için getirmişti.

Ama en çok cenazelerle ilişkilendirilen çiçekler? Aslında adını aldığı çiçekler?

Aracın içine baktı ve plastiğe sarılı renkli aranjmanı kopardı. Yüz ifadesi değişti,
Birini fena halde dövmeye hazır görünüyordu. "Hayır. Hayatında başka bir erkek var mı?"

"Hayatımda *hiç* erkek yok."

"Bu artık doğru değil." Stone onu kollarına çekti. "Kim size geçmişi gömmek istediğine dair bir mesaj bırakır ki?"

Vücutları temas ettiğinde, Lily fark etti ki
tepeden tırnağa titredi. Birkaç dakika önce Stone'dan ne kadar korkmuş olsa da, şimdi Stone onu sonsuz derecede güvende hissettiriyordu. Ama kendini geri çekilmeye zorladı ve paniğini bastırmaya çalıştı. Mantıklı düşünmek zorundaydı. Çiçekleri bırakmak için arabasına giren her kimse, bunu son birkaç saat içinde yapmıştı. Son zamanlarda onu izleyen kişi o muydu?

"Ne dedin sen?" diye sordu.

İki parmağının arasında küçük bir kart tutuyordu. Birisi düzgün siyah bir kalemle GEÇMİŞİ TEMİZE GÖMELİM yazmıştı.

Lily elini ağzına kapattı. Not imzalanmamıştı ama korkunç bir geçmişi paylaştığı tek kişi bir katildi ve o da zeytin dalı uzatacak türden biri değildi. Hiçbir zaman, onun geçmişi gömmekten anladığı şeyin onu soğuk ve sert toprağa gömmek olduğu gerçeğini değiştiremezdi.

Tanrım, Timothy Canton onu bulmuştu.

Ya o ya da kiralık katillerinden biri son zamanlarda onu izliyor ve onu öldürmek için fırsat kolluyorsa?

"Geç kalmak istemiyorum. Gitmem gerek," dedi Stone'a.

Ama nereye gitmeli? Silah güvenliği dersine mi? Ya da daha iyisi, doğuya giden otoyolda mı? Bütün öğleden sonra ve gece boyunca araba kullanırsa

Florida yolunu yarılamış. İnternette yaptığı araştırmalara göre Keys kaybolmak için iyi bir yerdi.

"Konuş benimle." Stone onun düşüncelerine daldı. "Belli ki bir şeyden korkuyorsun."

O kadar çok şey vardı ki, muhtemelen onu güldürecekti. "Ben iyiyim," diye yalan söyledi Lily.

Evet, onu kendisinden koruyabilirdi.

Geçmişte -bir bedel karşılığında- ama onu ondan kim koruyacaktı?

Ona zarar vermek istemese bile, bu kadar yetenekli ve Stone gibi erkeksi biri, her gölgeye atlayan ve yatakta iyi olmayan bir kadın istemezdi. Ayrıca, onu -ya da herhangi birini- tekrar tehlikeye atmayı reddediyordu.

Küçük arabaya el yordamıyla girmeyi başardı ve çantasını yere bıraktı. Çiçeklerin iğrenç kokusu midesini bulandırdı. Bu ona kaybettiği ve bir daha asla sahip olamayacağı her şeyi hatırlattı. Bu gerçeğin altını çiziyordu. Birisi onu öldürmek istedi.

Stone onu belinden tutup dışarı çekti ve yüzünü ona çevirdi. "İyi değilsin ve bana yalan söylüyorsun. ikimize de yardımcı olmuyor. Çiçeklerden korkuyorsun. Neden korkuyorsun? Kim gönderdi onları?"

"Gitmeme izin vermelisin."

Yüzü karardı. "Belki Axel'in gitmesi seni Yalnız olduğuna ya da sığınacak kimsen olmadığına inanıyorsun ama ben buradayım. Eğer çiçeklerin seni neden korkuttuğunu açıklarsan. o."

Tanrım, keşke bu kadar kolay olsaydı. Bu kadar korkmuş olmasaydı gülebilirdi. "Yapamazsın."

"Dene beni." O derin ses çok ciddi ve ağırbaşlı geliyordu.

"Üzgünüm."

Lily kurtuldu ve tekrar arabasına atlamaya çalıştı. O da Kapıyı çarptı ve yoluna dikildi, belli ki gitmesine izin vermeye niyeti yoktu.

Anahtarlarını daha sıkı kavradı. "Gitmeliyim yoksa randevumu kaçıracağım."

"Mükemmel. O zaman sizi titretecek kadar korkutan şeyin ne olduğunu açıklamak için zamanınız olacak."

Neden diğer erkekler gibi davranıp onu görmezden gelemiyordu? "Benim için endişelenme."

Stone homurdandı. "Bunun mümkün olduğunu düşünüyorsan beni çok iyi tanımıyorsun demektir. Ama bunu düzelteceğiz."

Hayır, yapmazlar. Stone onun yüzünden Timothy'nin kurbanlarından biri olursa Lily bununla yaşayamazdı. Canton'un fedailerinden biri olduğu ortaya çıkarsa bu da en az onun kadar acı verirdi. Aman Tanrım. Bu bir
O ve çiçeklerin birkaç dakika arayla ortaya çıkması tesadüf müydü?

Tanrım, ne düşüneceğini bilemiyordu.

Stone kollarını göğsünde kavuşturdu ve meydan okuyan bir kaş kaldırdı. Hoşnutsuz bir Dom'un bakışları.

"Çekil yolumdan," diye ısrar etti.

"Olmaz."

"Eğer 'hayır' kelimesini duyamayacak kadar kibirliysen, bu senin sorunun." Lily ona sırtını döndü ve bir düğmeye basarak arabayı kilitledi. Arabanın diğer tarafına geçti.
ve neredeyse boş olan otoparkı geçerek Dominion'a doğru ilerledi.

Muhtemelen onu bir daha göremeyecekti ve bu onu olması gerekenden çok daha fazla üzse de, şimdi ayrılmak her ikisi için de daha iyi olacaktı, özellikle de ona zarar vermek istiyorsa. Öyle olmasa bile, ona bir şey olmazdı. Sonunda, başka bir kadınla çiftleşecekti. Ama bu onun için daha iyiydi,
Hem de çok. Lily de kalbinin sağlam kalacağı konusunda içini rahatlatacaktı.

Dominion'un kapısına ulaştığında, kilidi açmak için anahtar kartını kullandı ve kapıyı arkasından çarparak içeri girdi. Thorpe dikkatli bir bakışla orada duruyordu.

"Bu da neydi şimdi?" Adam kaşlarını çatarak ona doğru baktı.

"Birkaç günlüğüne yerime biri bakabilir mi? Tatile çıkıyorum," diye yalan söyledi Lily.

Birkaç iş sorumluluğunun yerine getirildiğini öğrendiğinde, bir saatten kısa bir süre içinde gidebilirdi. Küçük dairesine dönerken valizine koyması gereken fazla bir

şey yoktu, sadece kıyafetleri vardı.

ve birkaç değerli hatıra. Sonra her şeye yeniden başlayacaktı. Yeni bir kimlik, yeni bir yer, yeni yüzler.

Thorpe kaşlarını çattı. "Söylediğin şey, senin için seçtiğim koruyucuyu denemeden ondan kaçmak istediğin anlamına geliyorsa, hayır."

Kapıdaki tıkırtı onu ürküttü. Bu sadece Stone olabilirdi.

Thorpe onu içeri almak için kapı koluna uzandığında, kadın telaşla başını salladı. "Sakın açma. Taş beni korkutuyor."

"Özel bir nedeni var mı?"

"Nedenini biliyor." Çoğunlukla. Sayılır. O ortadan kaybolurken onları meşgul etmeye yetecek kadar.

Kulübün heybetli sahibi kurnaz gözlerle ona baktı. "Axel'in odasında bekle. Onunla konuşacağım. Eğer ben Açıklamasından memnun kalırsam, siz bu sorunu çözene kadar yanınızda duracağım."

Senin hayatın üzerine değil. "Pekala."

Artık Canton nerede çalıştığını bildiğine göre Lily Dominion'daki hiçbir arkadaşını, özellikle de Thorpe, Sean ve Callie'yi riske atamazdı. Birkaç ay içinde bir bebek bekliyorlardı. Onlara bir şey olursa ölürdü. Thorpe'a yalan söylemek istemiyordu ama yalan söylemezse Thorpe onun sorununu çözmekte ısrar edecekti.

Lily koridorda ilerlerken Thorpe'un Stone'a kapıyı açtığını duydu. Kulüp sahibi konuştu. Stone'un sesi de gürleyerek karşılık verdi. İkisi de açık sözlü insanlardı. Notlarını karşılaştırmaları uzun sürmezdi. Eğer Stone ona gerçekten yardım etmek istiyorsa, o da Thorpe gibi endişelenecek ve cevaplar isteyecekti.

Lily o zamana kadar gitmeyi planlıyordu.

Arka kapıya doğru süründü ve kendini dışarı attı. Nemli öğleden sonra, binanın etrafından dolanıp arabasına doğru koşarken neredeyse onu sıcaktan boğacaktı. O
Kendine evinde beş dakika verip toplayabildiği kadarını topladı ve bu kararın ölümcül olmamasını umdu. Eğer ölüm cezasını fazlasıyla hak etmişti. Eğer

Hayatta kalmayı başarsa bile, her şeye yeniden başlamayı öğrenmek zorunda kalacaktı, hem de her zamankinden daha yalnız bir şekilde.

Dördüncü Bölüm

Ne oluyor lan?" Thorpe kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Tatlı Bezelye'yi ofisimde seninle bıraktığımda korkmuş olmaktan çok kızgın ve gergin görünüyordu. Şimdi ise dehşete düşmüş görünüyor."

"Sanırım bunun ne anlama geldiğini tahmin edebiliriz." Stone'un Yirmi Soru için vakti yoktu. Buketin içinden çıkardığı kartı havaya kaldırdı. "Ve tam olarak kim arabasına çiçek bırakır. Herhangi bir çiçek değil, zambaklar. O buldu
ve tüm tavırları değişti. Korkmuş görünüyor ve ona yardım etmeme izin vermiyor."

Thorpe uzun beyaz karta baktı. "Yani onları bırakmadın mı?"

Stone başını salladı. "Ve senden, benden başka kimse yok,
Sean, Jack ve Edgington kardeşler onun gerçek kimliğini biliyor mu?"

"Hiç kimse. Canton'un onu aniden nasıl bulduğu hakkında hiçbir fikrim yok.
Hızlı hareket etmeli ve onu saklamalıyız. Kahretsin, onu seninle göndermeyi tercih ederdim ama seni tanımıyor." Thorpe dikkat çekti. "Belli ki sana ve geçmişine güvenmiyor."

Stone hayal kırıklığını bastırdı ve bir küfür savurdu. Bir şekilde onun korkularını aşmak zorundaydı.

Lily Taylor hayatında bazı zorluklar yaşamıştı ve yardıma ihtiyacı vardı. Ona yardım edebilirdi. Bir kadın olarak kesinlikle onun tüm düğmelerine basıyordu. Minyon kıvrımlarıyla

Bir pinup kızının ıslak rüyası gibi. Salaş elbiseleri, file çorapları ve stilettoları onu sertleştirmekte asla başarısız olmamıştı. Bugün kaküllerini narin yüzünden uzakta, yumuşak bir kıvrımla toplamıştı.
Saçının rengini değiştirmişti ve şimdi uzun platin lüleler sırtından aşağıya doğru iniyor, yanları tepesinde gür ağzıyla uyumlu parlak kırmızı bir fiyonkla bir arada tutuluyordu.

"Bu yüzden önümüzdeki iki hafta çok kritik." *Hem onun hem de benim için*. "Ona göz kulak olmama izin vermelisin. Onu güvende tutabilir ve tanıklık etmesi için ikna edebilirim."

Thorpe onaylamayan bir baba gibi kaşlarını çattı. "Hayır. Seni kabul edene kadar o benim sorumluluğumda. Ben hallederim."

"Senden de aynı karanlık, çirkin sırları sakladı.
Belli ki ikimize de güvenmiyor."

Thorpe durakladı, sonra dişlerini sıktı. "FBI birkaç ay önce Sean'a gelip bu işe karışmasını isteyene kadar onun geçmişi hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Hiç burnumu sokmak istemedim. Tatlı Bezelye-Lily-her zaman fazla hassas."

"Ya da sorunlarını saklamakta çok iyi. Her şeyin aslını öğreneceğim ve Canton'un ona ulaşmamasını sağlayacağım. Düşünmen gereken Callie var. O canavar istediğini elde etmek için kesinlikle kadınını kullanır."

Thorpe bunu uzun ve rahatsız edici bir an boyunca düşündü. "Daha önce de hayatındaki insanları kullanarak onu manipüle etmişti. Bir dakika Sweet Pea ile konuşayım. Burada bekle."

O cevap veremeden Thorpe gitmişti. Stone küfretti. Ve volta attı. Kimsenin merhametine kalmak istemiyordu ama Thorpe, Lily'nin ona yardım etmesi durumunda çok zorlu bir müttefik olabilirdi.
zor olmaya devam etti. Geçmişiyle ilgili ayrıntıları patronuyla paylaşmamış olabilirdi ama bu Lily'nin ona güvensizliği kadar onu güvende tutma arzusundan da kaynaklanıyor olabilirdi. Her ne kadar canını sıksa da, Stone bunun sonuçlanmasına izin vermek zorundaydı.

Bir süre bekleyeceğini tahmin etmişti ama Thorpe hemen koridora geri döndü. "Gitti, lanet olsun. Benimle gel."

Adam takip edip etmeyeceğini görmek için beklemedi, kulübün ön kapısını iterek açtı ve dışarıya doğru ilerledi. Stone kız için endişelenerek arkasından dışarı fırladı. İkisi de Lily'nin küçük şirin arabasının park yerinde olmadığını görünce durdular. Çiçekleri aracından dışarı fırlatmıştı ve beyaz, pembe, sarı, turuncu ve mor yapraklar unutulmuş konfetiler gibi asfaltı süslüyordu.

Thorpe başını salladı. "Axel huzuru hak ediyor ama Lily'ye ondan başka kimsenin ulaşamayacağından endişeleniyorum."

"Yapabilirim. Korkuyor ve güvenceye ihtiyacı var. Ayrıca, aşağıdakiler için sonuçlar olduğunu anlaması gerekir tehlikedeyken tek başına hareket edemez. Kendimi yüksek sesle ve açıkça ifade edeceğim."

Tam o sırada elektronik bir ding sesi havayı doldurdu. Thorpe cebinden telefonunu çıkardı. Tekrar küfretti.

"Lanet olsun. Bu benim Callie'nin otuz dakika sonra doğum uzmanıyla randevusu olduğunu hatırlatmam içindi." Kaşlarını çattı.

Şahsen Stone, Thorpe'u bir ofiste hayal edemezdi. hamile kadınlarla dolu. "Züccaciye dükkanındaki boğa "ya yepyeni bir anlam kazandırırdı.

"Canton ya da onun haydutlarından biri yakınlardayken, onu yalnız bırakmamanız gerektiğini düşünüyorum."

"Sean onun elinde." Ama Thorpe'un sesi tam olarak emin gelmiyordu.

Stone onu sıkıştırdı. "Callie'nin güvenliğini riske atmak istiyor musun?"

"Haklısın. Onu bulmalı ve yanında kalmalıyım." Stone,

"Lily'nin izini bulup sana mesaj atacağım," diye söz verdi. "Ben

Onu ifade vermeye ikna etmesi gereken kişi benim, bu yüzden bundan sonra onunla benim ilgilenmeme izin vermelisin. Ama ortadan kaybolmadan önce onu bulmalıyım."

"Pekâlâ." Thorpe başını eğdi. "Ama bu size Lily'ye istediğinizi yapma özgürlüğü vermez. Eğer ona herhangi bir şekilde zarar verirsen, o kızı tanıyan ve seven herkes

kıçına o kadar girecek ki seni düz bir iğneyle deşeceğiz. Anladın mı?"

Onu incitmek yapacağı son şeydi ama hayır. Thorpe'u bu konuda ikna edemezdim. Bunu kendi başına çözmesi gerekiyordu. "Her ne kadar açık sözlü olsan da yanlış anlamayın."

"Güzel. Yakında bir mesaj bekliyorum." Adam takım elbisesinin ceketini düzeltirken ona asitli bir gülümseme gönderdi. "Seni avlamak zorunda bırakma beni."

Sonra Thorpe gitti.

Stone yüzünü buruşturdu. Sanki bir suçtan hüküm giymiş gibi değildi.

tecavüz ya da cinayete yakın bir şey. Aslında, Lily'yi tanıklık etmeye ikna edebilirse, onun geçmişteki hatalarının ötesine geçmesine ve dolu dolu bir hayat yaşamasına yardımcı olabilirdi.

Ama yalan söyleyemezdi. Bu çiçekler ve ima ettikleri şey onu çok endişelendiriyordu.

Stone cebinden anahtarlarını çıkardı. Nereye? Poligona mı? İçgüdüleri ona hayır dedi. Silahı vardı. Silahı olsa bile Eğer geçmişin, geçmişte kaldığına inanıyorsa, bu konuda kendine güvenmiyordu.

kaçmaya ve daha güvenli bir yer bulmaya karar verebilirdi. Daha önce yapabileceği tek şey

Şehirden ayrılmasının tek nedeni evinden bir şeyler almaktı. Sonsuza dek gitmeden önce ona yetişmek için birkaç dakikası olduğunu düşündü.

Kamyonetine koştu ve park yerinden hızla çıktı, Lily'nin evine varmak için kırmızı ışıkta geçti ve arabalardan kaçtı. Onun sitesine döndüğünde, iyi bakımlı yarım daire şeklindeki bir yola girdi ve sonra hızla binasına doğru ilerledi. O yaklaşırken bahçıvanlar durakladı. Bir adam

Dodgers şapkasıyla balkonundaki sallanan koltuğa oturmuş, dikkatini iPad'inden ayırıp yaşanan dramı izliyordu. Stone onları görmezden geldi.

Onun dairesini bulmalı ve -kimliğini bildiğini belli etmeden, ki bu onu daha da korkuturdu- şu andan itibaren kendisine güvenmesi için onu ikna edecek kadar güvenini

kazanmalıydı.

Ne yazık ki bunu nasıl yapacağına dair hiçbir fikri yoktu ama bir an önce bulsa iyi olacaktı.

* * *

Panikle savaşan Lily, küçük etkinliğindeki dolaba doğru koştu. Bavuluna uzandı ve iki parçayı da yatağının üzerine fırlattı. Kıyafetlerini teker teker askılarından çekip aldı ve çekmecelerden çıkarıp yırtık pırtık bir spor çantasına ve küçük kahverengi valizine tıkıştırdı.
Telefonuna baktı. Beş dakikası dolmak üzereydi. Mücevherlerini almalı, banyoda sakladığı çantaya mümkün olduğunca çok sayıda banyo malzemesini tıkıştırmalı ve kaçmalıydı.

Nefes nefese tüm bunları başardı, ardından dizüstü bilgisayarını, telefon şarj cihazını ve tabletini de aldı. Çılgınca bir bakışla küçük birimin etrafına göz gezdirdi. Ne olmadan yaşayamazdı?

Şimdi alsa iyi olur çünkü geri gelmeyecekti.

Mutfak tezgâhının üzerinde duran bir kutuya sakladığı fazladan birkaç doları alıp iş bulana kadar idare etmesini umduktan sonra bir daire çizerek çantasını aramaya koyuldu. Onu yatağın üzerinde buldu.
parayı cüzdanına doldurdu, sonra da doğduğundan beri evim dediği küçük yeri taradı.
Dallas'a taşındı. Bir şeyi unuttuğunu biliyordu.

Diz çökerek yatağın altına baktı ve eski hayatından getirdiği hatıraların olduğu bir kutu buldu. Fazla bir şey yoktu: annesinden eski bir doğum günü kartı, preslenmiş bir
Erin'in ona verdiği korsaj
İkisinin de bir randevusu olmadığı için birlikte mezuniyet balosu ve hayatının en üzücü günlerinden birinde taktığı hastane bileziği.

Tüm bunların altında, kendi yüzü kadar iyi tanıdığı ağır bir kitap buldu. Kitap avucunun içine sanki
oraya sığacak şekilde yapılmış. Vista Rio Lisesi yıllığının siyah kadife kapağını okşadı, parmakları onun üzerinde gezindi
Önünde kabartmalı bir isim vardı. O ekstra para anlamsız bir savurganlıktı ama o zamanlar buna kesinlikle değmişti. Onun en iyi
-Ve en kötü anılar bu sayfalarda yatıyor.

Kitabı çevirip açtığında ön kapak gıcırdadı. Samimi fotoğrafların yer aldığı sayfalara göz gezdirdi ve organize faaliyetler, bir zamanlar çok iyi tanıdığı insanların ve yerlerin bir koleksiyonunu görmek. Yapmaması gerektiğini fark etti ama
Lily karşı koyamayarak, gözlerini açana kadar
Erin'le birlikte bir moral toplantısı sırasında çekilmiş bir fotoğrafını buldum. Kocaman gülümsemeleri ve amigo etekleriyle o ve en iyi arkadaşı sıkıca sarılmış, yanaklarını birbirine bastırmışlardı. Arkalarında, arkadaşının ağabeyi Corey, parmakları havada ve dili dışarıda, yüz ifadesi tam bir kaya gibiydi.

Birkaç ay içinde onlara korkunç bir şekilde ihanet edeceğini çok az biliyorlardı.

Kaşlarını çatarak kitabı kapadı ve tekrar kutuya tıktı. Geri dönmek için zamanı yoktu.
ve cenin pozisyonuna kıvrılır. O kesinlikle
bu iç boşaltıcı yürüyüş için zamanı yoktu. Sadece defolup gitmesi gerekiyordu.

Lily bütün bavullarını kapattı, panjurları indirdi ve oturma odasının ışığını açık bıraktı. Canton'un onun nerede yaşadığını öğrenmesi an meselesiydi. Belki de
Küçük masa lambası onu ya da onu öldürmesi için buraya gönderdiği herhangi birini kanepede bir bardak chardonnay ile televizyona dalmış olduğu konusunda kandırabilirdi. Belki bu ona temiz bir kaçış için yeterli zamanı kazandırırdı.

Eşyalarını toplayıp kapıya yöneldiğinde, otoparkın bir köşesine bakan mutfak penceresinden dışarı baktı. Burada hiç görmediği siyah bir pikap
motorun devri ile kayarak göründü. Kalbi durdu.

Taş.

Zamanı dolmuştu. Acele etmezse kaçmak için çok geç kalacaktı.

Ve ikisi de ölmüş olacaktı.

Beşinci Bölüm

STONE otoparkta hızla ilerleyerek Lily'nin birimini aradı. Büyük, çok binalı kompleks, ortasında kıvrımlı bir yol bulunan geniş bir alana yayılmıştı. Kahretsin, neredeydi? Arabasını da görememişti.

Arabayı çıkışa kadar sürdükten sonra geri döndü ve otoparkı bir kez daha kolaçan etti, bu kez arabayı bulmak için tüm yan yolları kontrol etti. Eğer buraya toparlanmaya geldiyse
o küçük sarı araçtan uzak dur.

Sağdaki daha küçük bir şeridi görmek için başını eğdiğinde parlak, güneşli bir renk gördü. Lastik yaktı
ve oraya ulaşmak için kıçımı yırttım.

"Hadi. Hadi..." Lily'nin arabası olması için dua etti. Çünkü onu bulamazsa, peşine düşmesi gerekecekti ki bu da muhtemelen Keys'e gidip on yedi yüz adadan hangisine kaçmış olabileceğini bulmayı ummak anlamına geliyordu. Ne lanet bir kabus.

Köşeyi döndüğünde, onun bir bavulu yuvarlayarak küçük böceğe doğru koşuşturduğunu gördü. Ayrıca bir omzunda bir spor çantası, diğerinde de başka bir büyük çanta taşıyordu. Ellerinde, ağır olduğu belli olan bir kutuyu tutmaya çalışıyordu.

Birdenbire, göremediği bir kaldırıma adım attı,
Ayağı takıldı. Kutu elinden yuvarlandı ve betona çarptı. Dizlerinin üzerine düştü. Çanta sol kolundan aşağı kaydı. Spor çantası sağ kolunu kesti. Anahtarlar parmaklarından düştü ve parkın üzerinde sekti.

Ayağa fırladı ve her şeyi yeniden toplamaya başladı. Yüzündeki korku ve yenilgi Stone'un göğsüne saplanmıştı. Ama Lily'nin hakkını verdi. Gözyaşlarını yuttu, sonra kutunun içindekileri geri itti
içeri girip bavullarını yeniden düzenledi ve bu aksiliğin onu durdurmasına izin vermedi.

Stone, ona kendisinden kaçması için ikinci bir fırsat vermemeye daha da kararlıydı.

Sonunda düşürdüğü her şeyi geri aldığında, adam Volkswagen'inin arkasında yanlamasına durarak onun çıkışını engelledi. Uzun taksisini parka itti ve arabadan atladı. Kadın onu görünce arabasına doğru koşmaya başladı.

Anahtarları almak için hamle yaptı ama Lily onun niyetini anladı ve her şeyi tekrar yere bıraktı. Daha yakın olduğu için onları ilk o almayı başardı. Onları ondan alabilirdi ama bu Lily'nin güvenini kazanmasını sağlamayacaktı.

"Hayır." Başını kararlılıkla salladı. "Bırak beni gideyim."

"Gitme."

"Yapmak zorundayım."

"Tehlikede olduğunu düşündüğünü biliyorum. Geçmişinden biri, değil mi? Onun seni yakalamasını ya da değer verdiğin herhangi birini riske atmasını istemiyorsun."

Kocaman gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Sen nasıl-"

"Doğdum ama dün değildi bebeğim. İzin ver yardım edeyim.
Sen." Ona doğru uzandı.

"Senin bu işe karışmadığını nereden bileyim? Görünüşe göre
Bu durumu gayet iyi anlıyorsun ve hapisten yeni çıktın." Ayağa kalktı ve çantasını kavradı, sonra geri geri gitmeye başladı. "Sakın bana yaklaşma."

Stone ona güven verici bir bakış gönderdi. "Seni korkutmaya çalışan biriyle hiçbir ilgim yok. Jack Cole beni bir siber suçun çözülmesine yardım etmem için hapisten çıkardı."

"Axel bunu biliyor
muydu?" "Hayır.

"O zaman sana güvenmiyorum."

Belli ki Axel'e derinden bağlıydı ve bu Stone'u çok kıskandırıyordu. "Başka hiçbir şeye inanmıyorsan, sana yardım etmek için burada olduğuma inan."

Lily başını salladı ve dağılan eşyalarını tekrar topladı. "O kadar basit değil. Bu canavarın ne kadar acımasız olduğunu anlamıyorsun. Ben gidersem daha iyi olur. Thorpe'a söyle Axel'le vedalaştım," diye boğuk bir sesle konuştu. "Onlara her şey için teşekkür ederim."

Kız onun yanından hızla geçmeye çalıştığında, adam kolunu yakaladı ve kalmasını sağlayacak kadar sıkı tuttu. "Bebeğim, sana yardım etmeme izin ver."

"Yapamazsın. Ayrıca, bana sanki karşılığında seks istiyormuşsun gibi bakıyorsun. Bundan hoşlanmıyorum ve bu konuda iyi değilim."

"Whoa." Ellerini havaya kaldırdı. "Seks karşılığında korunma takası hakkında hiçbir şey söylemedim."

Sanki o hiç konuşmamış gibi devam etti. "Bazen yatakta çıldırıyorum ya da ağlıyorum ya da ... . Tanrım, gevezeliği bırakıp şehirden gitmeliyim."

Lily arabasına doğru koşarken, Stone onun cinsel hünerlerine dair bu değerlendirmeyi bir kenara bırakıp yolunu kesti. "Kaçma. Bağlanmak yok. Söz veriyorum."

"O zaman neden zahmet ettiniz?"

Stone vereceği cevabı hızlıca düşünmeye çalıştı. Gerçek - tanıklık etmesi için ona ihtiyacı olduğu - şu anda onu çok korkuturdu. Onu o kadar çok istediğini söyleyemezdi çünkü bu da onu korkuturdu. Ne yazık ki bu ona fazla bir şey bırakmıyordu. "Seni korkmuş görmeye dayanamıyorum ve Thorpe'a seni güvende tutacağıma söz verdim."

"Eğer seks istemiyorsan, benim için üzülüyorsun ve ben bununla başa çıkamam. Bu adam seni benimle bulmadan önce bırak gideyim. Seni öldürür. İkimizi de öldürür." Yalvarmaya hazır görünüyordu. "Lütfen kamyonetini çek. Yoksa kaldırımdan atlayıp çimlerin üzerinden geçerek kaçacağım."

Küçük arabası bunu başaramazdı ama Stone onun çok uğraşacağına bahse girerdi. Ve seçenekleri tükeniyordu. Stone'un

sonuncusu onu kızdırdı ama işe yararsa, kendini aşacaktı.

"Mantıklı ol. O çiçekleri bırakan kişi iyi biri değil, değil mi?"

Hatta başını sallarken daha da solgunlaştı. "Hayır."

"Hatta onun bir çeşit
suçlu."

Lily dudaklarını birbirine bastırdı. Korkusuyla savaşırken çenesi titriyordu. "En kötüsü."

Ona söylenenlere göre, Canton
cehennemin dokuzuncu çemberinde onurlu bir yeri hak eden sosyopat bir pislikti. "Sen kadın olmak hakkında hiçbir şey bilmiyorsun.
suçlu."

"Birinden kaçmayı biliyorum."

Bunu ona verebilirdi. Son yedi yıldır kendini hayatta tutmayı başarmıştı. "Ama hayatının geri kalanında koşmaya devam etmek istiyor musun? Bu seni ne kadar yıpratır? Yeniden başlamak için aileni ve arkadaşlarını daha ne kadar yalnız bırakmak istiyorsun?"

Sözleri kalbini parçalıyor gibiydi ve gözlerinin yaşlarla dolmasından nefret ediyordu. "Başka seçeneğim yok."

"Sen biliyorsun. Belki de bir suçlu gibi düşünmek için bir suçlu olmak gerekir."

Sanki bu düşünce hiç aklına gelmemiş gibi şaşkınlıkla ona baktı. Sonra kaşlarını çattı. "Şiddet yanlısı biri olmadığını söylemiştin."

"Hapishane bir insana hayatta kalmak için neleri göze alabileceği konusunda çok şey öğretir."

"Onu öldüremezsin." Sesi titriyordu.

Eğer Canton Lily'yi bu kadar korkutmuşsa, bu Stone'un hoşuna giderdi. "Onu alt edebilirim, ortadan kaybolması için başka yollar bulabilirim. Bırak bunu ben halledeyim."

"Neden isteyesin ki?"

"Bu konuşmayı tekrar yapmak mı istiyorsun yoksa sorunu çözmeye başlamak mı? Bana seks borçlu değilsin, ben de sana acımıyorum. Şimdilik burada bırakabilir miyiz?"

Lily durakladı, sanki evet demek istiyormuş ama onu kâbusuna sürüklemek istemiyormuş gibi kararsız görünüyordu.

"Bebeğim," diye mırıldandı. "Benim için endişelenme. O her kimse -ki bana onu sonra anlatırsın- ben hallederim. Seni güvende tutacağım."

Yine de onun teklifinin üzerine atlamadı. Normalde Stone onun düşünceli ve mantıklı olmasını ve kendisini buldozerle ezmesine izin vermemesini takdir ederdi. Bugün, bu çok uygunsuzdu.

"Bu benim sorunum," diye mırıldandı.

Ve yük olmak istemiyordu. O da bunu anlıyordu. Çoğu zaman kendisi de yardım istemekte zorlanıyordu. "Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun."

Lily sanki bunu inkâr edemezmiş gibi bir nefes verdi. "Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum. Hayatını beklemeye alamazsın
-"

"Bırakın bu konuda ben endişeleneyim. Çalıştığım adamların yardım edebilecekleri bir kadını tehlikede bırakmayı reddetmeleri çok kullanışlı. Ben de onlara katılıyorum. Bana eski kafalı diyebilirsiniz. Ya da mağara adamı.
İkisi de doğru. Hadi gidelim." Daha önce düşürdüğü hantal kutuyu aldı ve spor çantasını omzundan sürükledi. "Çantanı da al ve kamyona bin."

Sonunda isteksizce başını salladı. "Teşekkür ederim. Fazla param yok ama öderim-"

"Bana bir kuruş bile borçlu değilsin." Öfke kabardı. Yüzünün gerildiğini, çenesinin sert bir çizgi haline geldiğini hissetti. "Ve bu konuda tartışmak istemiyorum."

Bu sefer adam ona kamyoneti işaret ettiğinde başıyla onayladı. "Teşekkürler." Adam ondan aldığı eşyaları kapalı kasaya yerleştirirken, kadın da elindeki çantayı yolcu koltuğunun zeminine koydu. "Kamyonetini biraz geri çekebilir misin?
Ayak mı? Arabamı çekmem lazım yoksa çekilecek. Thorpe'un arabayı almasını tercih ederim çünkü bir sonraki üzgün çuvalın tekerleğe ihtiyacı olabilir."

Stone, arabasının bir parkta durduğunu ilan eden tabelayı gördü.

on beş dakika. "Evet, ama kaçarsan peşine düşerim.

Bunun nasıl sona ereceğini uzun uzun düşünün."

Lily kaşlarını çattı. "Seninle geliyorum çünkü mantıklı ve boyumdan büyük işlere kalkışmak konusunda haklısın. Sen sözde iyi adamlarla. Seks istemediğini ve bana acımadığını söylüyorsun. Bu harika. Ayrıca bana sahip değilsin."

Henüz değil, ama gün bitmemişti.

"Seni koruyabilmem için beni dinlemen ve talimatlarımı sorgulamadan yerine getirmen gerekecek. Bunu nasıl yapacağını biliyorsun." Kaşlarını ona doğru kaldırdı.

Ve Axel'in ona öğrettikleri onu yakmıştı.

Kızardı, sonra bakışlarını indirdi. Bu hareketle ilgili bir şey onu fena halde sertleştirdi. Tüm vücudu gerildi, ciğerleri sıkıştı. Onun için aylardır derinlerde yatan bir acı açığa çıkmaya başladı. Stone kendini nefes almaya zorladı. Şimdi bunun zamanı değildi.

"Seviyorum," diye itiraf etti usulca.

"Şimdi arabanı çek. Ben takip edip izleyeceğim."

Anahtarları elinde, eteği rüzgârda uçuşan küçük sarı Bug'ına doğru ilerledi. Geri çekildi ve aracını binanın yanından, bir çıkıntının altındaki tahsis edilmiş bir yere çekmesi için ona yeterli alan verdi. O arabadan indiğinde kaşlarını çattı, sonra hızla kamyonetine geri döndü ve çantasına uzandı. "Site dün yeni park etiketleri verdi. Bunu dikiz aynama asmam gerekiyor yoksa anahtarlarımı Thorpe'a postalayamadan beni çekecekler." Ama çantasından çıkardığı bir etiket değildi; pırıl pırıl yeni bir silahtı. Lily silahı onun yüzüne doğrulttu. "Peşimdeki adam arabamın neye benzediğini biliyor. Dışarı çık ve bana anahtarlarını ver."

Tek başına ortadan kaybolabilsin diye mi? "Hiç şansın yok, bebeğim. Beni vuramayacaksın."

"Ne kadar kararlı olduğumu bilmiyorsun," diye ısrar etti. "Ben yaparım. I-"

Turuncu bir ateş topu patlayıp şişerken kulakları sağır eden bir patlama havayı kirletti. Kalbi küt küt atmaya başladı.

Lily'nin arabasını yutarken alevlerin kükreyip püskürdüğünü görecek kadar zaman vardı.

Altıncı Bölüm

Dallas'tan hızla uzaklaşırlarken Stone cep telefonunu almak için cebini karıştırdı. Yanı başındaki Lily neyse ki titremeyi bırakmış ve sessizliğe gömülmüştü. O lanet olası bomba
Her şeyi değiştirdi ve zihinsel olarak bir plan için çabaladıktan sonra ona Louisiana'ya gittiklerini ve daha fazla tartışma duymayacağını söyledi. Kulaklarına bir çift kulaklık taktı, başa çıkmak için kendi içine çekildi ve manzara hızla geçerken sessizce pencereden dışarı baktı.

İçini çekerek Jack'i aradı, Jack ilk çalışta telefonu açtı. "Neler oluyor lan? Sen Dominion'dan ayrıldığında Thorpe beni aradı. Lily'yi buldun mu?"

"Onun dairesinde, evet. Zar zor," diye itiraf etti Stone. "Bana silah çekti." Ve kızın azmine hayran kaldı.
bu hareketi denemek zorundaydı. "Ama sonra arabası patladı. Kaçacağına dair içgüdümü takip etmeseydim ya da birkaç dakika daha geç kalsaydım ..."

Kızın ölebileceğini fark etmek adamın midesini bulandırdı.

"Arabası mı patladı? Bomba gibi mi?"

"Aynen öyle."

"*Merde,*" *diye* küfretti Jack. "Tanrıya şükür Canton'dan önce ona ulaştınız. Önemli olan da bu. İkinizden de haber alamayınca endişelendim. Siz teknik yardım sağlıyorsunuz, operasyonel istihbarat değil."

"Kendi başımın çaresine bakabilirim." Hapishanede çok şey öğrenmişti. "Şu anda Lafayette'e doğru geri dönüyorum ama onu saklamak için bir yere ihtiyacım var, tenha ve izini sürmenin zor olduğu bir yere. Sen güvenli bir ev var mı? Onu izole edebilirsem, daha sonra ne yapacağımı bulabilirim."

"Ben zaten senden öndeyim. Sana yol tarifini mesaj atarım.

Canton'un asla bulamayacağı bir yerde. Bulsa bile önce timsahlar onu bulur. Bu arada Sean'la Dallas Polisi'nde bu işle ilgilenen birini bulabilir miyiz diye bakacağım. soruşturmaları, yangın çıkarıcı cihazın türü ve nasıl kullanıldığı hakkında bizi bilgilendirmek isteyen sofistike olduğunu, herhangi bir şüpheli ya da tanığı. Yardımcı olabilecek her türlü bilgi."

"Bulunduğunuz yere vardığımızda, internette biraz trolleme ve hackleme yaparak neler bulabileceğime bakacağım. Bir yerlerde birileri bir şeyler biliyor. Çok uzun süredir acı çekiyor. Bu saçmalık sona erecek."

"Tanıklık etmek onun için gerçekten çok zor olacak ama Bu iş bittiğinde nihayet bir geleceği olacak ve sana teşekkür edecek. Ama onu işbirliğine ikna etmek için çok uzun zamanınız yok."

Stone kayıtsızca, "Hatırlattığın için teşekkürler," diye karşılık verdi. "Üzgünüm, sadece ..." Jack iç çekti. "Siz ikiniz

Bütün zamanını benim eski balıkçı kulübemde yalnız geçiriyorsun. Temel şeyler var. Yiyeceklerle dolu tutuyorum çünkü Morgan ve ben fırsat buldukça oraya gidiyoruz. Mutfak çoğunlukla propanla çalışıyor. Ekstra tanklar arkadaki kulübede.

Koridorun sonundaki odada gözetleme ekipmanları var. Bir yatak odası ... ama bunu lehinize çevirebilirsiniz."

Stone alçak bir sesle, "Nasıl? Onu itaat etmeye zorlayamam," diye itiraz etti. "Kanepe mi?"

Lily'nin sekste hem kötü hem de seksten korkan biri olduğuna dair sözleri

kafasında yankılandı. Stone onun çarşafların arasında korkunç olabileceğine inanmıyordu. Ne kadar muhteşem

olsa da, ne kadar verici olmaya çalışsa da, bunu hayal edemiyordu. Onunla Axel arasındaki anlaşmanın ne olduğunu bilmiyordu.

Adamın ona cesareti konusunda bir kompleks verip vermediğine bakılmaksızın, Stone ona izin verdiği anda kendisini çok daha iyi hissetmesini sağlamaya niyetliydi.

Seks korkusu tamamen farklı bir sorundu. Bu yüzden Jack'in kulübesindeki yalnız yatak onu ürkütebilirdi. Ona güvenmeye başlayana kadar ilerleyemezlerdi.

"Kanepede olmaz, yarın dik durmak istiyorsan olmaz," diye takıldı Jack. "Sana bir tavsiyede bulunabilir miyim?"

"Ateş et." Belki de adamın söyleyecek yararlı bir şeyleri vardı. Bu durumda Stone'un Lily'yi nasıl sakin tutacağına dair hiçbir fikri yoktu, hele onu bir zamanlar herkesi yok etmiş bir adama karşı savcılığın baş tanığı olmaya ikna etmek
sevdi ve şimdi açıkça onu ortadan kaldırmakla tehdit etti.

"Ben de bu durumdaydım. Morgan'la, aslında. Biz
O zamanlar yabancıydık. Güpegündüz bir psikopatın onu vurmasını engelledim. Sonra onu dışarı çıkardım. Saklanmak için kulübeye. Lily'yi ve kendi kıçını kurtarmak istiyorsan
-Kafasının içine hızlıca gir."

"Onun geçmişi ya da gerçek kimliği hakkında hiçbir şey bildiğimden haberi yok." Lily'ye doğru baktı. Lily hâlâ pencereden dışarı bakıyor, onun şarkılarını dinliyordu. Mantıken, bunun onun kendini sakinleştirirken aralarına mesafe koyma yöntemi olduğunu anlıyordu. Ama onu bu kadar uzakta tutması sinirlerini bozuyordu. "Bana kim olduğunu ve peşinde kimin olduğunu söylemesini istiyorum. Ona zaten bildiğimi -son birkaç aydır hepimizin bildiğini- söylersem bana asla güvenmeyeceğinden ya da gördüklerini jüriye anlatmayı kabul etmeyeceğinden endişeleniyorum."

Jack iç çekti. "Yeterince açık sözlü değilim. O bir itaatkâr, ait olmak için sağlam bir eli olan birini arıyor. Onu ileri ve geri öğren, sonra tam olarak neye ihtiyacı olduğunu bul ve ona ver. Bunu yapabilirseniz, sizi dünyanın öbür ucuna kadar takip edecektir."

"Sen ve Logan'ın son üç aydır bana bunun için koçluk yaptığınızı biliyorum. Her şeyi vereceğim
sahip olduğum lanet şey."

"Sana güveniyorum. Ne de olsa Dilbert virüsüyle Joaquin ve Edgington kardeşleri alt ettiniz. Bu oldukça zekiceydi. Aynı kurnaz zekayı ona da uygula. Ve sadece Biliyorsunuz, kulübede tam donanımlı bir oyun odası var. İyi eğlenceler."

Jack telefonu kapattı ve Stone gözlerini telefonuna dikti. Birkaç saniye sonra ekranda, kulübenin güvenliğinin nasıl devre dışı bırakılacağına dair birkaç talimatla birlikte mekanın yol tarifi belirdi.

Stone cihazı bir kenara bıraktı ve kamyonetinin kabinine baktı. Avucunu Lily'nin kalçasına koyma dürtüsüne direndi, kısa pembe eteği ve beyaz çizmeleriyle hâlâ zar zor örtünüyordu ama şimdi her iki dizinde de delikler vardı. Neyse ki kendini çok kötü çizmiş ya da yaralanmış gibi görünmüyordu.
Yoksa patlamada yaralanacaktı. Ama çok sessizdi.

Onun omzuna dokunmayı tercih etti ve kulaklıklarını çıkarıp telefonundan çalan müziği kapatana kadar bekledi. "Aç mısın, bebeğim?"

Başını iki yana salladı. "Dairemi nerede bulacağını nasıl bildin? Sana nerede yaşadığımı hiç söylemedim."

"Ben bir hacker'ım, unuttun mu?"

Kaşlarını çatarak bu cevaptan hoşlanmadığını söyledi. "Peki Louisiana'da nereye gidiyoruz?"

Ona söyleyeceğini mi düşündü?
potansiyel olarak bir çıkış stratejisi planlamaya başlayabilir mi? "Jack bana bazı şeyleri çözerken saklanabileceğimiz bir yer verdi. Oraya hiç gitmedim ama bulacağım."

Lily dudağını kemirdi. "Benim sorunumu ortadan kaldıramazsın. Sadece hayatını mahvedeceksin."

"Flaş haber: Zaten her şey berbat durumda. Senden başka kaybedecek bir şeyim yok. Bana şu pislik heriften bahset.
Seni korkutuyorum."

Başını iki yana salladı. "Bunu yapmayın. Beni sonsuza kadar saklayamazsın ve bu adamı yakalamak da muhtemelen o kadar sürer. Eğer beni götürdüğün yer güvenliyse,

Harika. Bu zamanı yeniden toparlanmak ve bir sonraki adımın ne olacağını düşünmek için kullanacağım. Sıkıldığın zaman, bir oyun planım hazır olacak."

"Keys'e gitmek gibi mi?" diye meydan okudu.

Bu onun dikkatini çekti. Geri çekildi. "Nasıl yaptın? . . Sen bir hacker'sın. Anladım."

"Bebeğim, sen benimle konuşmadığında, tüm sırlarını öğrenmek istedim. İnternette yaptığın aramaları ve tarama geçmişini didik didik ettim."

"Sapık olmadığına emin misin?"

"Ben sadece senin için endişelenen bir adamım. Beni ilk ektiğinde Axel'e hâlâ aşık olup olmadığını bilmiyordum. Sonra da neyin peşinde olduğunu merak ettim."

"Neden bana yardım ediyorsun? Gerçekten. Beni çok az tanıyorsun." "Araban patladığından beri, Jack Cole ve ben
aynı sayfada. Thorpe'un da öyle olduğunu tahmin ediyorum, Özellikle de daha önce benden senin koruyucun olmamı istediğinden beri. Ona mesaj at ve yanında olduğumu ve iyi olduğunu söyle. Göndermeden önce görmeme izin ver."

Lily itiraz edecekmiş gibi baktı ama sonunda içini çekti ve tuşlara dokundu. Bir parça isyanla
Pratik olarak, Stone'un istediği mesajı Thorpe'a gönderdiğini göstermek için telefonunu onun yüzüne doğru tuttu.

Başını salladı. "Gönder."

Parmağını ekrana bastırdı. "Bitti."

Sonra gözlerini kırpıştırarak ona baktı. İfadesizliği onu rahatsız etti. Sanki kimsenin ona ulaşamayacağı koruyucu bir kabuğun içine girmiş ve orada kalmaya karar vermiş gibi görünüyordu. Ayrıca bitkin görünüyordu. Gözlerinin altındaki koyu halkalar ona uykusuz kaldığına dair hiçbir şüphe vermiyordu. Bunu en kısa zamanda düzeltecekti.

"Güzel," diye övdü. "Şimdi telefonunu uçak moduna al ki takip edilemesin, ne olur ne olmaz bu kötü adam seni takip ediyordur."

Lily dudağını ısırdı. "Thorpe bizi bulabilseydi kendimi daha iyi hissederdim."

Stone onu sadece bir kelime ya da dokunuşla nasıl rahatlatacağını bilmeyi diliyordu ama ona bunun için yeterince güvenmiyordu - henüz. "Jack bilecek. Ama elektronik olarak yerinizi tespit edebilecek ne kadar az insan olursa, o kadar güvende olursunuz." Direksiyonu kavradı, öğleden sonra güneşinin parıltısı dikiz aynasında parlıyordu.

Telefonu küçük elleriyle kavradı, siyah ojesi neredeyse cihazın kendisiyle karışıyordu. "Ya biriyle konuşmam gerekirse?"

"Telefonum yanımda." Cebini yokladı.

Sonunda razı oldu. Adam rahat bir nefes aldı.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Güven bana."

Ama o bunu hak edene kadar yapmayacaktı.

Eğer tanıklık ederse, Canton muhtemelen uzun bir süre için ortadan kaybolacaktı. Hayatına devam edebilir, hatta tekrar Lily Taylor olabilirdi. Ama bu seçenek olmadan, bir vali adayını alaşağı etmek kolay bir iş olmayacaktı. Ve onu onun radarından sonsuza dek yok etmek. Bu adamın erişimi ve gücü vardı, bu yüzden kolay olmayacaktı.

"O zaman bunu en baştan alalım. Kim bu adam ve ne istiyor?"

Ona sadece yan gözle baktı, kulaklıklarını tekrar taktı ve müziğin sesini yükseltti.

Stone dişlerini sıktı. Sabır. Devam etmek ve onun geçmişiyle ilgili binlerce sorusunun cevabını almak istiyordu ama o gün çok üzücü ve bunaltıcıydı.
Yemek yememiş, uyumamış, bir an bile huzur bulamamıştı. Bu ihtiyaçları giderdikten sonra. Sonra da
ve ona istediği her şeyi verene kadar sırlarının katmanlarını soymaya başladı.

* * *

Stone arabasını küçük bir rıhtımın önüne çektiğinde öğleden sonrası sıcak ve sertti. "Neredeyse vardık."

Lily etrafına bakındı ve sadece küçük iskelenin ucunda yüzen cılız bir tekne gördü. "Tekneye binmek zorunda mıyız?"

"Bu bir kayık. Evin güvenli olması gerekir, kullanışlı olması gerekmez."

Etrafındaki bataklık canlıydı. Selvi ağaçları gökyüzüne uzanırken ağustos böcekleri şarkı söylüyor, dalları İspanyol yosunuyla ağırlaşıyordu. Mantar benzeri bir büyüme çamurlu kahverengi suyun üstünde. Yüzeyin altında hangi sürüngenlerin ve diğer ürkütücü şeylerin süründüğünü bilmek bile istemiyordu. Kıyı şeridinin karşı tarafında gezinen boncuk gibi bir çift göz timsah ya da burada yaşayan başka bir şey olduğunu düşündürdü.

"Bu konuda bir şey bilmiyorum."

Stone bavulunu, spor çantasını ve kutusunu aynı anda taşıdı ve onun kollarının, omuzlarının ve
Göğsü şişmiş, her hareketinde dalgalanıyordu. "Kulübede, burada kaldığınızdan çok daha güvende olursunuz. Pamuk ağızlar
bu bölgelerde. Sanırım geceleri yaşayan yaratıklar." Omuz silkti. "Zehirli olduklarını biliyorum. Ama karar senin."

"Beni köşeye sıkıştırıyorsun."

"Hayatını kurtarmaya çalışıyorum," dedi bavullarının çoğunu kayığa atıp içine tırmanırken.

Çantasını aldı ve arabanın kapısını çarptı,
Onu ısırıp öldürebilecek herhangi bir şeyden kaçınmak için parmak uçlarında dikkatlice kıyıya doğru yürüdü. "Hiç bataklığa gitmedim."

"Umarım seni kovalayan adam da öyle değildir." O Uzanıp çantasını aldı ve diğer eşyalarının üzerine koyduktan sonra ona yardım etmek için elini uzattı.

Kadın karşısındaki dar koltuğa yerleştikten sonra, adam cebinden anahtarlığı çıkardı ve bir düğmeye bastı. Elektronik bir bip sesi duydu ve kamyonun ışıkları yanıp söndü,
aracın kilitli olduğunu işaret ediyordu. Lily'nin içine bir kurt düşmüştü.
bunun bir süre için gördüğü son modern kolaylık

olabileceğini hissetti. Tanrım, boyundan büyük işlere kalkışmıştı. Heck, o

hiç kamp yapmamıştı. Nerede olduğu hakkında kesinlikle hiçbir şey anlamıyordu, sadece hemen hemen Canton daha yaklaşmadan etrafındaki her şey onu öldürebilirdi.

Teknenin yanında, çevresel görüşünü etkileyen bir hareket oldu.

Su şırıl şırıl akıyordu. Yüzeyin hemen altında, ondan beş metre uzakta bir şey hareket etti. Bir çığlık attı.

Stone telefonunu çıkarıp el feneri özelliğini kullanarak teknenin altını aydınlatırken başını salladı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Kıyıdan ayrılmadan önce kayığa hiçbir şeyin girmediğinden emin olmak."

Bunu sadece zincirlerini koparmak için mi söylediğini merak etse de, Lily yine de onun kucağına tırmanıp kendisinden daha fazla bacağı ya da dişi olan her şeyden kendisini koruması için yalvarmak istiyordu.

"Temiziz," diye mırıldandı, ışığı söndürdü ve telefonu tekrar cebine koydu.

Kürekleri kaptı ve kürek çekmeye başladı.

"Teknenin motoru yok mu?" Bu onu dehşete düşürdü.

"Kayık ve hayır. Su çok sığ ve kimyasal Jack'e göre motordan çıkan akıntı ekosistem için iyi değil. Uzun bir yolculuk değil. Sıkı tutun. Seni güvende tutacağım."

Lily buna inanıyordu. Her ne sebeple olursa olsun, onu Canton'dan kurtarmaya karar vermişti. Arabasında patlamasını engellemişti. Şimdi de Lily'yi . . . neye kadar hiçbir yerin ortasında? Tüm sırlarını öğrenebilsin diye geçmişini anlatmaya hiç niyeti yoktu. Kimseye onun üzerinde böyle bir güç veremezdi. Kimseyi de bu kadar tehlikeye atmazdı.

Tekne yolculuğu hayatının en uzun beş dakikası gibi gelmişti. Dev bir sürüngenin onu tekneden kapmasını ve korku filmlerinden fırlamış bir sahne gibi su dolu bir mezara atmasını bekledi. Ağır bir şey ona çarptığında çığlık attı.

teknenin yan tarafına çarptı ama yüzmeye devam etti. Ak balıkçıllar ve balıkçıllar turuncu, altın ve parlak pembe ışınlar gibi etrafta süzülüyordu.
bulutların arasından süzülüyor, gün ışığının azalmasıyla gözleri kamaştırıyordu. Rüzgâr sıcak ve nemli havayı teninin üzerinde gezdirirken, tanımlayamadığı başka bir şey yaklaşan akşamı çağırıyordu. Buradaki sivrisinek nüfusu insanlardan çok daha fazla olmalıydı.

Sonunda başka bir rıhtıma yanaştılar. Stone ayağa kalktı ve eşyalarını bitişikteki iskeleye kaldırdı.
Görünüşe göre az bir çaba. Bu saçmalık ona bir ton ağır gelmişti.

Sırtındaki, omuzlarındaki ve kollarındaki tüm kaslar bir kez daha şişerek kendini yukarı kaldırdı. Sonra ona doğru bir el uzattı.

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Beni öylece kaldıracak mısın?" "Daha iyi bir fikrin var mı?"

Lily etrafına bakındı. Sümüksü, hayat dolu suların üzerinde dev bir adım atmaya çalışmak ve düşme olasılığı dışında bir şey yapmadı. Yüzünü buruşturarak elini uzattı.

Bir kıkırdamayla onu yukarı çekti, sonra tekneyi bağladı ve arkasını döndü. "Tam şuradayız."

Peşinden gitti ve etrafını saran verandasıyla çevresine uyum sağlayan küçük kahverengi bir kulübeye benzeyen bir şey gördü. Dikkat çekici değildi. Sağlam olduğundan bile emin değildi. Ama her şey, bir yaratığın iyi bir akşam yemeği olacağına karar verebileceği bir yerde takılmaktan daha iyi olmalıydı.

"Yolu göster," dedi sonunda.

Stone bavulunu ve spor çantasını aldı. Çantasını aldı ve kutuya uzandı.

"Aldım," dedi ona, büyük, becerikli görünen ellerinin arasında kaldırarak.

Neden Stone'a bakmayı bırakamıyordu? Onu neden bu kadar çok istiyordu? Lily onu ne kadar seksi bulursa bulsun, onunla gerçek seks yapmaktan zevk almayacağını zaten biliyordu.
adam. Axel gibi güvendiği biriyle bile bunu asla yapmadı.

Ön kapıda, telefonunun ışığını tuş takımına tuttu. Kulübe biraz köhne görünebilirdi ama elektronik giriş ve saçakların altına gizlenmiş kameralar aksini söylüyordu. Şifreyi girdikten sonra kapıyı açtı ve eşyalarını taşıyarak onu içeri aldı.

Lily el yordamıyla duvarda bir düğme aradı. Düğmeyi çevirdiğinde hiçbir şey olmadı. "Elektrik yok."

"Jack burayı kullanmadığı zamanlarda şalterlerden birkaçını kapalı tutuyor. Gidip onları çevireyim."

Stone tekrar ön kapıdan çıkıp gözden kayboldu ve onu gölgeli odada bıraktı. Son gün ışığı pencerelerden süzülürken, eski mavi bir kanepe, bej bir sandalye ve daha iyi günler görmüş bir sehpa gördü. Koyu renkli parke zemin ayaklarının altında sağlam bir his uyandırıyordu. Boşluk kullanışlı bir mutfağa açılıyordu. Ritz değildi ama annesi ve erkek kardeşiyle paylaştığı çocukluk evinden daha kötü de değildi. Bonus olarak, burada silah şiddeti ve çete faaliyeti görmediklerine bahse girerdi.

Bir an sonra, parlak ışıklar şirin küçük mekânı aydınlattı. Gürültülü, eklektik dekoru sevme eğilimindeydi ama buranın kitschy, ev gibi bir havası vardı. Buzdolabı ve mutfak
Masa ellili yıllardan kalma gibi görünüyordu ve oturma odasındaki mobilyalar da pek yeni sayılmazdı ama buradaki her şeyin iyi kullanıldığına ve çok sevildiğine bahse girerdi.

Stone bir an sonra tekrar içeri girdi ve kapıyı arkasından kilitledi. "Mutfak masasına oturun. Ben
Eşyalarımızı kaldırıp etrafa bir göz atalım. Sonra da akşam yemeğine benzeyen bir şeyler buluruz."

Lily biraz tartışmak istedi çünkü onun her istediğine boyun eğeceği izlenimini edinmesini istemiyordu. Ama gerçek şu ki, ona rağmen
Biraz önce kestirdiğinde hâlâ bitkin durumdaydı. Bu gün onu çok yormuştu. Ve eğer tamamen dürüst olmak gerekirse, adamın sesindeki emir kipiyle ilgili bir şey omurgasında heyecan yaratmıştı.

Lily'nin uyup uymadığını görmek için beklemedi, eşyalarını topladı ve koridorun sonuna doğru ilerledi. Lily onun geri çekilişini izlerken iç geçirdi. Bir erkeği gözleri, elleri ve davranışları dışında neredeyse hiç fark etmezdi. Ama Stone'un kıçına bir kez baktı ve dilini yutabileceğini düşündü.

Tanrım, aklını başına toplaması gerekiyordu. Hiç şüphe yok ki
geri döndüğünde ona milyonlarca soru soracaktı. Gerçeği nasıl örtbas edeceğine ya da ona bir sürü yalan söyleyip söylemeyeceğine karar vermeye çalışıyordu. Hâlâ bir sonuca varamamıştı ve şimdi karar vermek için sadece birkaç dakikası vardı.

Yakındaki bir odada bavulunun yere çarpma sesini duydu; sonra adamın ayak sesleri kabinde yankılandı ve yaklaştı. Midesi sinirden düğüm düğüm oldu.

Mutfak ile koridor arasındaki açıklıkta belirdi, iri bir elini duvara dayadı. Pazuları esnedi,
renkli mürekkep bakışlarını yakaladı. "Aç
mısın, bebeğim?"

Aksine, hayır demek istedi. Ama gerçekten çok acıkmıştı. "Evet."

Kaba bir baş hareketiyle buzdolabına göz attı. "Mutfak becerilerin nedir? Benimkiler berbat."

"Benimkiler iyi." Kendini ve kızını besliyordu.
Dokuz yaşına bastığından beri küçük kardeşi ve annesi şehrin daha iyi bir yerinde tam zamanlı başka bir iş bulmuşlardı, ki bu da yaşayabilecekleri yerden çok uzaktı. Ama orası Los Angeles'tı. "İçinde ne var?"

"Çeşniler ve şişe su dışında, yumurta, yoğurt, birkaç sebze ..." Kapıyı kapattı ve altındaki dondurucuyu açmak için eğildi. "Görünüşe göre biraz tavuk ve hamburger köftemiz var. Ve bir sürü donmuş kerevit."

Lily ürperdi. "Pek balık sevmem."

"Louisiana'da yaşayanlar kereviti pişirip etouffée'ye koyduklarında artık balığa pek benzemiyor."

Yine de başını salladı ve ayağa kalkarak içeri baktı. "Eğer hamburger köftelerini bana verirseniz, sanırım bir fikrim var."

Donmuş eti ona uzattı. "Bunu duyduğuma sevindim. Tek başıma bir düzine yumurta yesem yine de açlıktan ölürüm."

Buzdolabından ihtiyacı olan birkaç şeyi çıkarırken yüzünü buruşturdu. Kendisi için yemek yapmadığını hatırlaması gerekiyordu.
Şimdi bir tane ve Stone muhtemelen üç tanesine yetecek kadar yiyebilir. "Burada içkiye benzeyen bir şey var mı?"

Gözlerini kısmıştı. "Hayır."

"Bakmadın bile."

"Gerek yok. Bu gece içmeyeceğiz. Seni tamamen ayık istiyorum."

Bu berbat bir şeydi ama adamın soracağı sorulara karşı kafasını rahat tutması gerekiyordu. "Bana yaklaşık otuz dakika ver. Yemeği hazırlayacağım."

"Gidecek hiçbir yerim yok." Bir sandalye çekti. "Senin olduğun yer hariç. Neden en tepeden başlamıyoruz? Senden sonra gelen adamın adı ..."

Gaz ocağını açtı ve bir tava bulana kadar dolapları karıştırdı. "Homicidal Maniac. O boşluğu senin için doldurmayacağım."

Stone çenesini sıktı, belli ki taş kesilmeyi bırakmasını diliyordu. Onun kendisine bir iyilik yaptığını bir türlü anlayamıyordu.

"Sizi savunabilmek için neyle karşı karşıya olduğumu anlamam gerekiyor. Eğer bana bir isim vermek istemiyorsan.
ne tür suçlar işlediğini biliyorum. Neler yapabilir?"

"Her şey. Her şey." Hamburger köftelerini sıcak tavaya attı, Erin'in dünyadaki son gününün görüntüleri onu sakat bırakmasın diye sıradan şeylere odaklanmaya çalıştı. "Uyuşturucu, gasp, haraç, tecavüz, cinayet. Bunu kanıtlayamam ama sanırım bir zamanlar şişman ve zengin adamlara sattığı seks kölelerinden oluşan bir çetesi vardı. İnkâr etti ama bu kadar çok seks kölesinin

genç kızlar mahallemizden kayboldu, görünüşe göre hiçbir iz bırakmadan. İnsanlıktan zerre kadar nasibini almamış."

"Ve sen bunu öğrendin ve hikayeyi anlatmak için yaşadın."

Bu soruya, kendini suçlamadan nasıl cevap vereceğini bilemediği için omuz silkti ve etin cızırdamaya başlamasını dinledi. Bir süre sonra kafasını tekrar buzdolabına soktu. Stone'un talepkâr bakışlarıyla karşılaşmamak için iyi bir bahaneydi bu.

"Kaç yaşındaydın?"

"On altı. Bu konuda söyleyeceğim son şey bu." Rokaya benzeyen bir şey, bir torba kalın sandviç ekmeği ve biraz traşlanmış Parmesan aldı. Eğer burası Jack'in mekânıysa, nasıl adam gibi yemek yeneceğini biliyordu.

"Sana fiziksel olarak zarar verdi mi?"

Lily bu soruyu beklemiyordu. Stone'un sesi gergindi, sanki vereceği cevap onu gerçekten ama gerçekten kızdırabilirdi. "Ben mi? Hayır."

Önemsediği herkes. "Yani bir suça tanık oldunuz."

Tam bir dehşete tanık olmuştu.

"Konuşmam bitti." Hamburgerlerden ilkini çevirdi, gerçek bir ihtiyaçtan çok kendini oyalayacak bir şey olsun diye.

Stone uzun bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. İlk başta bu sessizlikten memnundu. Sonra bu onu endişelendirmeye başladı. Onu iyi tanımıyordu ama deneyimlerine göre sessiz bir Stone düşünen bir Stone'du.

Lily omzunun üzerinden ona baktı. Adam bakışlarını Lily'nin üzerinde sabitlemişti, gözleri spekülasyon doluydu. Ama tek kelime etmedi.

Nedense bu onu daha da gerdi.

"Parmesan sever misin?" diye anlamsızca sordu, sonra da kendini azarladı. İyi bir sorgucunun ilk taktiği, soruyu cevapsız bırakmaktır.

Tanığın doldurması için sessizlik.

"Tabii. Bana ailenden bahset."

"Babam ben küçükken kaçtı. Diğerleri öldü." Onun bir sonraki bariz soruyu sormasını engellemek için, kendi sorusuyla karşılık verdi. "Peki ya sen?"

"Tutuklandığımda, federaller bir soruşturma yapmaya karar verdiler.

Böylece diğer varlıklı çocuklar yasaların üstünde olmadıklarını anlayacaklardı. O sıralarda büyükannem düştü ve iç kanama geçirdi.

Kanıyor. Annem vefat etti. Birkaç ay sonra, cezadan kısa bir süre sonra, annem kalp krizinden öldü. Hiç barışamadık. Cenazesine katılamadım. Babam ondan sonra tüm bağlarını kopardı. Bir kararın bana bir geleceğe, aileme, her şeye mal olduğu gerçeğiyle parmaklıklar ardında çok zaman geçirdim. Bu sorunuza cevap oldu mu?"

"Evet." Kesinlikle dürüsttü. Bir çift tabak bulmak için yakındaki dolapları karıştırırken bir nefes verdi.

"Ailenin geri kalanı nasıl öldü?" diye sordu.

Onun öylece pes etmeyeceğini bilmeliydi.

"Gerçekten önemli değil çünkü artık gittiler."

Stone aynı fikirde değilmiş gibi görünüyordu ama bunu söylemedi. "Nerelisin sen?"

Hamburgerleri kontrol etti ve sandviç ekmeklerini aldı, sakinliğini korumaya çalışırken onları ikiye böldü. "Hayır geçmişim hakkında konuşmak."

"Ne zamandır Dallas'tasın?" "Görünüşe göre olması gerekenden daha uzun süredir."

Lily Stone'a baktı. Verdiği cevaptan pek heyecanlanmış görünmüyordu ama soğukkanlılığını kaybetmekten de uzaktı. "Ben düşman değilim."

"Bunu zaman gösterecek. İlk tanıştığımızda sana güvenmemin uzun zaman aldığını söylemiştim." Hamburgerleri ekmeklerin üzerine yerleştirdi, ardından sıcak tavaya iki yumurta kırdı.

"Evet," diye başını sallayarak onayladı, sonra ayağa kalktı. "Sıkıca kilitlendiğimizden emin olmak için kontrol edeceğim. İstemiyorum kimse giremez."

Ya da dışarı.

Yumurtalar kızarırken etrafındaki havayı dinledi.
Her şey çok durgun ve sessiz geliyordu. Buna alışık değildi. Dominion'da her zaman bir şeyler oluyor gibiydi. İnsanlar genellikle yüksek sesle konuşur ve oynardı. Oturduğu apartmanda bile komşuları genç profesyoneller ve bekar ebeveynler. Her zaman sesler, televizyonlar ya da çarpan kapılar duyardı.

Şimdi mi? Mutlak sessizlik. Bu onu huzursuz ediyordu. İlk kez Stone'un geri gelmesini diledi. Tanıdığı şeytanla birlikte olmasının daha iyi olacağını söylerdi ama onun hakkında pek bir şey bilmiyordu. Acıklı bir hikâyesi olan eski bir mahkûmdu.
Sadece kendisinin anlayabileceği nedenlerle onu kurtarmak için atladı. Dudağını ısırdı, onun ne yapacağından emin değildi.

Kaşlarını çatarak yumurtaları çevirdi, birkaç dakika bekledi, sonra sandviçleri yerleştirmeyi bitirdi ve üzerine biraz tuz ve karabiberle birlikte biraz Parmesan attı.

O yemekleri masaya koyarken Stone tekrar içeri girdi ve oturdu. "Her şey çok güzel kokuyor."

Birkaç kâğıt havlu ve çatal bıçak takımı buldu. "Bundan sonra hâlâ açsanız, size bir tane daha hazırlayabilirim."

"Teşekkürler." Masadan kalkıp oturma odasındaki dolabı karıştırdı ve bir şişeyle geri döndü. "Votkaya itirazın mı var?"

"Fikrini mi değiştirdin?"

Ona keskin bir baş sallama hareketi yaptı. "Ben söylediğimde duracaksın.
Anlaşıldı mı?"

Lily yutkundu. İçinde bir şeyler değişmişti. O değişmişti. sorgulayıcıdan Dom'a dönüştü. Bunu ses tonundan anladı. Ona doğru bir bakış atma riskini göze aldı. Evet, yüzünün her yerindeydi.

İradesine ve daha iyi yargısına rağmen, uyarılma kanına karıştı ve rahatsız edici derecede kişisel bazı yerlerinde karıncalanmasına neden oldu. Rahatsız edici bir heyecan onu nefessiz bıraktı. Bakmadan duramıyor gibiydi. Bu da sadece meme uçlarının titremesine ve bacaklarının arasındaki ağrının daha da artmasına neden oluyordu.

Bakışlarını kaçırdı. "Evet."

Aklında başka bir şey varmış gibi görünüyordu. Protokol eksikliği mi? Ona efendim demeyi reddetti. Bir kez başladığında asla duramayacağından korkuyordu.

Meydan okuyan bir bakışla çenesini kaldırdı. "Döküyor musun?"

"Evet." Büyük yumruğundan bir shot bardağı çıkardı ve şişeyi eğerek doldurdu. "Başla."

"Neden bana içki veriyorsun?" Etkisi altındayken onu sorgulamak için mi?

Başını eğdi ve ona kurnaz bir bakış fırlattı. "Neden? Bunu sen mi istedin? Ve bana susadığın gibi küstahça bir saçmalık söyleme."

Hayır, bunun akıllıca olmayacağını biliyordu. "Çünkü hâlâ araba bombası yüzünden tir tir titriyor gibiyim. Günlerdir uyumadım."

"Ve siz de sızarak birkaç saatliğine kaçmayı mı umuyordunuz?"

"Onun gibi bir şey."

"Uyuyacaksın. Bundan emin olacağım. İç."

"Bana daha fazla soru mu yönelteceksin?" diye sordu kuşkuyla.

"Bu gece olmaz."

Lily ona inandığından emin değildi ama biraz unutulma şansı kaçırılmayacak kadar fazlaydı. Bardağı kaldırdı ve ona alaycı bir selam gönderdi. "Şerefe."

Başka bir şey söylemeden sandviçine yumuldu, Gümüş çatal bıçaklardan kaçınarak eski usul elleriyle yemeyi tercih etti. Parmaklarından birinden yumurta sarısı akarken, onu yalayarak temizledi. Kızmak ya da iğrenmek yerine
onu seksi ... ilkel buldu. Yemek yerken inliyor ve gözlerini kapatıyordu. Güçlü çenesi çalışıyordu. Adem elması sallanıyordu. Bakmadan duramıyordu.

Onun nesi vardı?

Lily bu sorunun cevabını almak istediğinden emin değildi, bu yüzden votkayı geri fırlattı ve içkinin yakıcılığının tadını çıkardı.

alkolü boğazından aşağı indirdi. Sonra sandviçine daldı, çatal ve bıçağıyla dikkatlice oydu.

Tekrar başını kaldırdığında Stone'un onu izlediğini gördü. "Ne?"

Bir bakış tabağının boş olduğunu gösterdi. "Bu harikaydı."

Muhtemelen onun fikrinin bir önemi olmamalıydı, ama onun onayıyla içinde oluşan ince zevk şeridine engel olamadı. "Teşekkürler."

Kadın sandviçinden yiyebildiği kadarını bitirirken adam sessizliğe gömüldü. Adamın gözlerinin üzerinde olduğunu bildiği için daha fazla yiyemedi. Büyük varlığı ve niyetli bakışlarıyla onu sarsmıştı. Aralarındaki hava gerginleşmişti. Lily daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti ama bunun cinsel bir şey olduğunu çok iyi anlıyordu.

Dudaklarını yalayarak shot bardağını votkaya yaklaştırdı. "Bir tane daha?"

Stone'un cevap vermesi uzun sürdü. "Pekâlâ. Sonrasında uyumaya çalışmayı kabul edersen."

Hissettiği kadar yorgun muydu? Ve daha fazla sorudan kaçınmak için mi? "Elbette."

O döktü. İçti ve yanmanın tadını çıkardı. Tuhaf, kendini daha rahatlamış hissediyordu ama çözülmemişti. Ve hiçbir şey arabasının yirmi metreden daha az bir mesafede havaya uçmasının dehşetini yok edemezdi.

Stone votka şişesinin kapağını geri kapattı. "Ben bulaşıkları yıkarım. Sen duş al. Banyo soldaki ilk kapı. Yatak odası koridorun tam karşısında.
İşin bitince benimle orada buluş."

Sertleşti. "Neden?"

"Seni rızan dışında taciz etmek için değil. Henüz sana zarar vermedim ve vermeyi de planlamıyorum."

Lily onun haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

"Pekala."

Başını sallayarak masayı toplamaya ve bulaşıkları yıkamaya başladı. Çantasını ve valizini alarak banyoya çekildi. Eski pençe ayaklı küvette rahatlatıcı bir banyodan sonra

küçük bir cennet dilimi gibi hissediyordu, daha rahat hissetmeliydi. Tek düşünebildiği Stone'un yatak odasında onu bekliyor olacağıydı.

Lily bavulunu karıştırdı. Callie'nin ona doğum gününde hediye ettiği al ipek ve dantelli elbiseyi buldu. Yazın lüks uykular için harikaydı ama fazla baştan çıkarıcıydı. Onun yerine Axel'in eski tişörtlerinden birini aldı,
saç rengi deneylerinden birinin boyasıyla lekelenmişti. Kısa kolları dirseklerine kadar iniyordu. Etek ucu dizlerine kadar iniyordu.

Yüzünü yıkadı ve uzun perçemlerini yüzünden süpüren zafer rulolarını indirdi. Sonra saçındaki bukleleri taradı ve saç tellerinin omuzlarının üzerinden düşmesine izin verdi. Dişlerini hızlıca fırçaladıktan sonra derin bir nefes aldı. *Şimdi ya da asla*.

Koridorun karşısındaki beş basamak en zor olanlarıydı. hiç almamıştı. Yatak odasına girdiğinde Stone sayvanlı yatağın yanında duruyordu. Rahat battaniyeleri ve çarşafları çekiştirerek indirmişti.

"Atla," diye talimat verdi.

Adam ona yer açmak için geri çekilince, kadın tırmandı. Yatağın içine girdi, bakışları onunkilerden hiç ayrılmadı. Sanki onu koruyacaklarmış gibi yorganı yukarı çekti. Sanki bir yanı, giydiği her şeyi çıkarıp onu yatağa atmaya çalışmak istemiyormuş gibi.
aslında bir erkeğin dokunuşundan hoşlanıyorum.

Ama hayır, donup kalırdı. Her zaman yaptığı gibi.

Stone onun saçlarını yüzünden geriye doğru süpürdü ve ona doğru eğildi. Yaklaştıkça Lily'nin kalbi hızlandı, daha da yaklaştı . . . Ama sadece yanağından öptü.

"Gözlerini kapat. Dinlen," diye
mırıldandı. "Nerede uyuyorsun?"

"Bir yolunu bulacağım. Bu geceyi sonlandırmadan önce Jack'i kontrol etmek ve Thorpe'a güven vermek istiyorum."

Başka bir şey söylemedi, sadece kapıyı arkasından kapattı. Kendini yalnız hissetti, hem de kötü bir şekilde. Genelde yalnızlığı tercih ederdi. Bu gece, sadece yalnız hissediyordu.

Lily savruldu. Döndü. Yastığını şekillendirdi. Önce yan tarafına, sonra sırtına döndü. Gözlerini her kapadığında dehşet ya da üzüntü ya da ... görüyordu. Stone, onun kafasını karıştırmıştı. Lily'nin
ne kadar zamandır uyku aradığını bilmiyordu, sadece çarşaflar ısınmıştı, tavan vantilatörü tamamen
Ağustos nemine karşı etkisizdi ve artık orada tek başına yatmak istemiyordu.

Stone sanki onun düşüncelerini okumuş gibi bir an sonra kapıyı açtı ve içeri girdi, ayak sesleri neredeyse sessizdi. "Uyumuyorsun."

Neden bariz olanı tekrarlıyorsun? "Hayır."

Onu izledi, içine çekti. Sonra başının arkasına uzandı, gömleğinden bir avuç aldı ve soydu. Dövmeleri her iki omzunu da kaplıyor ve göğüs kaslarına yayılıyordu. Adam hayal ettiği kadar güçlü bir vücuda sahipti ve kız ona bakarken nefes alamıyordu.

"Taş mı?"

Cevap vermedi, sadece ayakkabılarını tekmeledi ve pantolonunu çıkardı. Adamın üzerinde koyu renk bir külottan başka bir şey olmadığını görünce nefesi kesildi. Adam iç çamaşırı modellerini utandırıyordu. Vücudu ve ereksiyonu sertten de öte görünüyordu.

Ama en çok gözlerindeki ifade onu etkiledi.
Anlayış, endişe, şefkat. Şefkat. Tanrım, neden ona o şekilde bakıyordu?

Yatağa doğru yürüdü ve çarşafları geri çekti.
diğer tarafa. Lily itiraz etmesi gerektiğini düşündü ama etmedi.
Onun ne niyette olduğunu bilmek istiyordu, kafasında hangi düşüncelerin dolaştığını öğrenmek için yanıp tutuşuyordu.

Yatağa onun yanına tırmandığında, kollarını ona açmaktan başka bir şey yapmadı. "Evet, ereksiyon oldum. Bunu biliyorum, tıpkı senin gördüğünü bildiğim gibi. Emin ol, bunu kontrol edebilirim. Gel buraya. Uykuya dalana kadar sana sarılmak istiyorum."

Tatlı bir düşünceydi. "Biri bana dokunurken uyuyamayacağım."

Bu fikir bile onu ürpertti. "Eğlendir beni." Ona yaklaşmasını işaret etti.

Adamın Lily'yi korkuttuğunu inkâr etmek mümkün değildi ama Lily'nin bir parçası ona dokunma, gücünü hissetme fırsatını kaçıramazdı. Ayrıca, Lily ona itaat edene kadar onu rahat bırakmayacaktı.

İç çekerek başını onun göğsüne koydu ve kalbinin atışını dinledi.

Yedinci Bölüm

Stone sabah altıdan hemen sonra uyandığında kolları Lily'yle doluydu, onu bir öpücükle uyandırmayı, sonra sırt üstü yatırıp içine gömülmeyi o kadar çok istiyordu ki. Şimdilik, o
ona yakın durmaktan da aynı derecede memnun olduğunu fark etti.

Yatak odasının tek penceresinden süzülen gri ışık parmaklarının arasından onun uyumasını izledi. Kız baktı Genç ve o kadar masumdu ki canı yanıyordu. Adamın bedenine yaslanınca tamamen rahatlamış, ona güvenini vermişti.
geçici olarak ve bilinçsizce. Ama onunla daha fazla yatarsa, onu korkutacak ve taşaklarına bir tekme yemesine neden olacak bir şekilde uyandıracaktı. Ayrıca, ikisinin de özgür olmasını istiyorsa yapması gereken işler vardı.

Stone yataktan sürünerek kalktı ve bir fincan kahve demledi. Bu güne başlamadan önce sıvı beyin gücüne ihtiyacı olduğuna şüphe yoktu.

Jack Cole elinde mutfak masasının üzerine koyduğu birkaç çantayla kapıdan içeri girdiğinde ilk yudumunu daha yeni yutmuştu. "Günaydın."

"Hey. Lily hala uyuyor."

"Mükemmel. Dün gece nasıl geçti?"

İstediğinin yarısı kadar bile değildi ama
Retinasının arkasında yanan milyonlarca cinsel düşünceden herhangi birine hazırdı. "Çok gergin. Şüphelendiğimiz gibi, güven büyük bir sorun olacak. Başka bir kadın bana bir şeyler söyleyecek kadar yumuşayabilir.

Önümüzdeki iki hafta içinde geçmişiyle ilgili gerçeği öğrenecek ama bundan emin değilim. Onu yavaş yavaş yıpratmayı göze alamam."

"Hayır," diye onayladı Jack, kendisi için bir fincan kahve alarak.

"Adı ve geçmişi hakkındaki kurnazlığını ortaya çıkarmak için bir plan yapıyorum. Sadece daha fazla araştırma toplamam gerekiyor. Zor olmasa gerek. Sonra gerçeği masaya yatıracağız ve böylece onunla başa çıkmaya başlayabileceğiz."

"Bu plan sizi güven departmanında geriye mi götürecek?"

"Muhtemelen, ama uzun sürmeyecek. Gerçekler hakkında konuşmaya başlamak için daha uygun bir yol göremiyorum."

"Sen bunun üzerinde çalış. Bu arada, senin için bazı bilgilerim var. Basın, Canton ve eşinin, valilik yarışına katılacağını açıklamadan önce güzel bir tatil için açıklanmayan bir yere gittiklerini söylüyor." Jack alay etti. "Duyduğuma göre bu bir masalmış. Karısı rehabilitasyonda - yine- ve sözde birkaç yardımcısıyla birlikte Teksas'ta sahile yakın bir yerde kamp yapmaya gitmiş."

"Ağustos ayında mı? Bu sıcakta mı?" Mutfak masasında otururlarken Stone başını salladı. "Bu saçmalık. Yılın bu zamanı, oradaki sivrisinek nüfusu milyonlarla ifade edilir. Eğer o
çadırda kalırsa, onu canlı canlı yerler."

"Çocukken yazlarını Galveston yakınlarında yaşayan büyükanne ve büyükbabasıyla geçirdiği için bunu biliyor olmalı."

"Öte yandan, Galveston'dan Dallas'a gitmesi çok uzun sürmez. . . .ya da Lily nereye giderse gitsin. Sanırım pis işlerini yapmaları için yardımcılarını da yanında getirmiştir. Ne de olsa böyle bir adamın insanları vardır."

"Lily onun her şeyi riske atmasına neden olacak kadar kişisel değilse, evet." Jack omuz silkti.

Evet, bu vahşi pisliğin planları hakkında bütün gün spekülasyon yapsalar da yine de yanılabilirler. Stone bunu istemedi.

zaman ya da enerji harcamak istemiyorum. "Teşekkürler."

"Başka her şey yolunda mı?" Stone'un başını sallaması üzerine devam etti. "Son zamanlarda burada düzgün bir cep telefonu hizmeti var, bu yüzden iletişim kurmayı kolaylaştıracaktır. Sana birkaç yiyecek daha getirdim. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin. Canton'un yerini araştırmaya devam edeceğim."

"Eğer o orospu çocuğu yakındaysa, bilmem gerek." "Biliyorsun." Jack içini çekti ve sanki bir şey biliyormuş gibi baktı.

söylemek istemediği bir şey. "Başka haberlerim de var. Axel bir şekilde Lily'nin patlayan arabasından haberdar olmuş. Bu öğleden sonra Dallas'a giden bir uçakla eve dönüyor."

Stone'un ihtiyacı olan tek şey Axel'in buraya koşarak gelmesi ve Lily'yle kaydettiği azıcık ilerlemeyi de baltalamasıydı. Eğer Lily'nin daha çok güvendiği biri olsaydı, Stone ona asla başvurmayacağını biliyordu. "Lanet olsun."

"Aynen öyle. Thorpe onu birkaç gün oyalamaya çalışacak. Axel'i başka bir işe bulaştırmak için elimden geleni yapacağım ama ... . Ama söz veremem."

"Thorpe hala Axel'e 'Misty'nin gerçek olmadığını söylemek istemiyor mu?"

Jack başını salladı. "Bunun Axel'i durumun daha da içine çekeceğini düşünüyor. Adamı uzun zamandır tanıyorum. Çok korumacı bir yapısı var. O kızı yine kanatları altına alacaktır. Muhtemelen onu saklamakta da ısrar edecektir. Belki kız da buna izin verir. Bence Lily Taylor artık yokmuş gibi davranmaya devam etmeyi tercih eder."

"Katılıyorum." Ve Stone bu sabah onu bu düşünceden arındırmaya niyetliydi. "Her şey için teşekkürler."

O ve Jack birlikte iyi çalışıyorlardı ve şu anda yanında bir müttefikinin olması güzeldi. Neredeyse arkadaş gibi hissediyorlardı. Aptalcaydı çünkü Stone kahraman olmadığını biliyordu. Ama masanın karşısında oturmuş, bir fincan kahvesini yudumlayan adam için bunun bir önemi yokmuş gibi görünüyordu.

"Sorun değil. Oh . . ." Jack ayağa kalktı ve cebini karıştırıp bir anahtar çıkardı. "Unutmuşum. Oyun odasını kullanmak istiyorsan buna ihtiyacın olacak."

Hassas bir şekilde biçimlendirilmiş küçük metal dilimini Stone'un avucuna bıraktı. Kimse Lily'nin güvenini seks ya da romantizm yoluyla kazanmaya başlaması gerektiğini söylememişti ... ama buna karşı olmadıkları da açıktı.

Stone anahtarı cebine koyarken heyecanını dizginledi. "Mükemmel. Herhangi bir gelişme olursa haber veririm. Haber alırsanız beni arayın."

"Yapacağım."

Jack gider gitmez Stone koridordan aşağıya, kilitli oyun odasının kapısına doğru yöneldi. Seks hayatına bir Dominant olarak başlamamış olabilirdi ama kontrolün kendisinde olmasından hoşlandığını inkar edemezdi.

Yatak odasının önünden geçerken Lily'nin bavulunu gördü ve yüzünü buruşturdu. Gizli hikâyesini açıklığa kavuşturmak her şeyden önce geliyordu, bu yüzden anahtarı kot pantolonuna geri soktu ve bavulunun parçalarını oturma odasına sürükledi.

Teker teker açtı. İhtiyacı olan ayrıntıları bulduğunda ve geçmişi açığa çıktığında ... O anahtar cebinde bir delik açıyordu. Orada çok uzun süre yanmasına izin vermeye niyeti yoktu.

Şimdilik, onunla birlikte yatağa geri sürüdü. Birkaç dakika içinde kadın onun etrafında kıvrıldı. Kadının yumuşaklığı ve kokusu Stone'u sanki elini sikine sokmuş gibi tahrik etti. Ama Stone o uyanana kadar bu lezzetli cehennemin her anının tadını çıkarmaya kararlıydı.

* * *

LILY sıcacık ve Stone'un kollarına sarılmış bir şekilde uyandı. Bir noktada başını onun göğsüne yasladı ve uykuya daldı. Geçmişte bunu sadece
Axel'in ondan gerekli güveni alması aylar sürmüştü. Stone bu bariyeri hemen hemen hiç vakit kaybetmeden yıkmıştı.

Aman Tanrım.

Adamın kollarından kurtulup ayağa fırladı ve tül gibi siyah perdelerle kaplı pencereden dışarı bakmaya başladı.
Güneş ışığı gökyüzünün yükseklerinden süzülüyordu. Sadece gece boyunca uyumamıştı; sabahın büyük bölümünde de uyuyakalmış ve uyuklamıştı.

Kaslı ve çoğunlukla çıplak olan eski mahkûma bakan Lily, ona neden bu kadar kolaylıkla ve herhangi bir düzeyde güvendiğini bilmek istediğinden emin değildi.

"Zıplamana gerek yok. Gidecek hiçbir yerimiz yok," dedi tembelce, gözleri hâlâ kapalıydı.

Sertçe yutkundu ve nefes almaya çalıştı. Çok fazla samimiyet . . . Vücutları neredeyse birbirine yapışmıştı. Çarşaflar onun gibi kokuyordu, odunsu, misk kokulu. Sarhoş edici.

Akıl sağlığı için zararlı.

"Kalkmalıyım."

Lily yataktan sürünerek çıkmaya çalıştığında, Stone Elini bileğine doladı, canını acıtacak kadar sert değil ama gitmesini istemediğini anlamasını sağlayacak kadar sıkı.
"Konuşacağız."

Yani ona dün gece cevaplamayı reddettiği tüm soruları sormayı planlıyordu.

"Konuşmak istediğim kadar konuştum zaten." Kadın kolunu çekti ama adam bir santim bile geri adım atmadı.
"Bırak beni."

Gözlerini araladı ve yüzündeki karanlık ifade ona geri adım atacak havada olmadığını gösterdi. "Şöyle olacak: Banyoda on dakikan var.
Dişlerini fırçala, yüzünü yıka, kıyafetlerini değiştir, ne yapman gerekiyorsa yap. Sonra buraya geri gel ve söyleyeceklerimi dinle."

Lily kabul etmek istemedi ama bu ona adamın varlığının baş döndürücü erkekliğinden kaçmak için bir neden verecek ve aklını yeniden toplamasına izin verecekti.

"Tamam."

Onu serbest bıraktığında, kaçtı ve her şeyi aldı.
Bu on dakikanın ikisini banyoda, birkaç dakikasını da kendini sabitlemek için geçirdi.

Sonunda banyonun kapısına vurdu. "Zaman doldu. Benim de kahvem var."

Dışarı çıktığında onu dünkü kıyafetleriyle buldu. Belli ki bir yerleri temizlemişti. Mutfakta mı? Daha da önemlisi, elinde dumanı tüten iki fincan bira vardı.

"Beni takip edin." Başını yatak odasına doğru eğdi. "Otur."

Temkinli bir şekilde yatağın kenarına tünedi. Ona bir fincan sıvı kafein uzatarak ödüllendirdi. Stone oturdu diğer tarafa geçip kahvesini yudumladı ve kenarından ona baktı.

"İyi uyudun mu?"

Kızardı. "Görünüşe göre senin üzerinde uyuduğumdan beri biliyorsun."

Kaşlarını çattı. "Bu seni rahatsız ediyor. Neden?"

"Çünkü sana güvenmiyorum." Ama bu tam olarak doğru değildi.

Bir yanı onun fiziksel güvenliği için tehdit oluşturmadığını kaydediyordu, yoksa bırakın on saati, onun yanında beş dakika bile uyuyamazdı.

"Belki ben de sana güvenmiyorumdur."

"Bu ne anlama geliyor?" Kaşlarını çattı. "Sana tecavüz edecek değilim ya."

Kahvesini yanındaki komodinin üzerine koydu. "Ve sana tecavüz etmeyeceğim. Eğer dün gece isteseydim, çok kolay olurdu," dedi.

acımasız bir gülümseme. "Ama ne olursa olsun, seni istekli, soluk soluğa ve yalvarmak dışında hiçbir şekilde istemiyorum."

Onun sözleri karşısında vücudunda bir sıcaklık dalgası yayıldı.

Adamın hüsnükuruntu içinde düşündüğünü söyleyebilirdi ama ona yapışmış bir halde uyandığında, bedeni onu bırakmak istemezken mantıklı zihni neredeyse paniğe kapılmıştı. Kendini ona karşı çelikleştirmezse, tarif ettiği tüm o ihtiyaç duyma ve sızlanma sırası gelecek miydi?

Bu düşünceyi bir kenara bırakarak başını salladı. "Büyük hayaller kurmaya devam et."

Stone ona son derece güven dolu bir gülümseme gönderdi.

Yüz ifadesi onu sinirlendirdi. "Yüzündeki o yalaka ifadeyi sil. Yoksa Tanrı'nın kadınlara armağanı olduğuna ve tabii ki pantolonunu indirip penisinin üstüne atlamak için kendimi parçalayacağıma mı inanıyorsun?"

Bir kahkaha patlattı. "Hayır, bebeğim. Aramızdaki sıcaklığın inkâr edilemeyeceğine ikna oldum. Ama komiksin, bu da senin lehine bir nokta. Çünkü bana yalan söylediğini de biliyorum, ki bu doğru değil."

"Yalan mı?" İçinden bir ürperti geçti ve birkaç dakika önce hissettiği tüm sıcaklığı dışarı attı. "Ne demek istiyorsun?"

Stone arkasına uzandı. Stone'un fincanını alıp kahveyi yudumlayacağını düşündü ama Stone elinde çok tanıdık gelen siyah bir kitapla geri döndü ve kitabı aralarındaki yatağa bıraktı.

Nefes nefese kaldı. "Buna hakkın yoktu..."

Yıllığına uzandığında, adam bileğini yakaladı. "Lily Alexandra Taylor. Gerçekte kim olduğun bu. Bana, Thorpe'a, Axel'a, herkese yalan söyledin. Ve bunu Yıllardır. İnkâr etmeyin. Bu ismi kapağın ön yüzünde kabartmalı olarak gördüğümde, ilgili resme baktım. Misty'nin senin adın olmadığını öğrendiğimde ne kadar şaşırdığımı tahmin edersin. İnternette yaptığım birkaç arama bana senin hakkında bir sürü bilgi verdi, örneğin genç bir kaçak olduğun gerçeği gibi."

Lily başını salladı, şimdiden Stone'u yolundan saptırmak için başka hikâyeler uydurmaya çalışıyordu. Ama Stone'un karanlık bakışları Lily'nin soğukkanlılığını bozdu ve şimdi uyduracağı her hikâyenin saçmalık olacağını zaten bildiği konusunda onu uyardı.

"Kendini anlamadığın bir şeyin içine sokuyorsun. Lütfen bunu yapma."

"Timothy Canton gibi bir adamı anlamadığımı mı sanıyorsun?" Alay etti.

Stone'un o canavarın adını söylediğini duymak Lily'nin tepeden tırnağa donmasına neden oldu. Ona bakakaldı. "Sen . . ."

"Sana eziyet eden adamın adını öğrendin mi? Çok zor değil. Polis seni onun hakkında sorguladı. Sen

bir haftadan kısa bir süre sonra ortadan kayboldu. İkisini bir araya getirebilirim. O sadece sokak itibarına biraz tükürük ve cila koyan ve uyuşturucusunu nasıl dönüştüreceğini bulan bir haydut.
paranın siyasi güce dönüşmesi. Onu anlamak zor değil."

Stone gerçeği çok hızlı ve doğru bir şekilde tahmin etmişti. Bütün bunları bir gecede çözebildiyse, başka ne çözebilirdi ki?
Önümüzdeki birkaç gün boyunca ilahi mi? Haftalar mı?

"Artık büyük sırrın ortaya çıktığına göre, neden
Bana ne olduğunu anlatır mısın, böylece onu alaşağı etmek için birlikte çalışmaya başlayabiliriz?"

Yataktan fırladı, fincanını küçük komodinin üzerine itti ve başını çılgınca salladı. "Burada
onu alaşağı etmek. Sen delisin."

Stone yataktan kalktı ve onun kapıya giden yolunu kesti. "Denemek yerine kaçmaya devam etmeyi tercih ediyorsan delirmişsin demektir."

"Neler yapabileceğini biliyorum. Onu durdurmamın hiçbir yolu yok."

"Sen değilsen kim? Onu Godzilla'dan daha büyük gösteriyorsun, sanki karşısına çıkan herkesi yenmiş gibi."

"Evet!" Onun anlamasını başka nasıl sağlayacağını bilmiyordu.

"Başka masum hayatları yok etmeye ve öldürmeye devam etmesini istemiyorsanız, hak ettiğini almasını sağlayabilecek tek kişi sizsiniz gibi görünüyor."

Bu Lily'yi duraksattı. Bunu daha önce de düşünmüştü ama onu tek başına yok edecek sinsilikten ve güçten yoksundu. Yine de ölürse, en kötü sırlarından bazıları da onunla birlikte ölecekti. O zaman hiç kimse korkunç gerçeği öğrenemeyecekti. Onun başkalarının sevdiklerini öldürmesini ve ailelerini yok etmesini engellemek için hiçbir şey yapmama düşüncesi onu belli belirsiz bir utanç duygusundan daha fazla yaraladı.

Yüzünü ellerinin arasına aldı. Gözyaşları akmadı. Elbette bu kadar kolay olamazdı. Neden tüm bu keder ve suçluluk duygusundan arınmasına ve yoluna devam etmesine izin verilsin ki?

"Öyleyse en baştan başlayalım." Sesi nazikleşmişti, ama altındaki çeliği yanlış anlamadı. "Bu herifle nasıl temasa geçtin?"

Bu soruya cevap verip onu da riske mi atacaktı? Ama cevap vermezse, diğerlerini de terk etmiş olmayacak mıydı?
masum insanları tehlikeye atmak mı? Tanrım, doğru bir cevap göremiyordu.

"Bunu düşünmek için zamana ihtiyacım var."

Stone, kız daha konuşmasını bitirmeden başını salladı. "Elimizde olmayan tek şey bu. Canton'u hemen kapatmalıyız. Kaliforniya valiliğine adaylığını açıklamak üzere. Yani onun tüm eyaletten ve nüfusundan sorumlu olmasını istemiyorsanız ..."

Şok Lily'nin üzerine çöktü. Nefes alamıyordu. Ayakları neredeyse uyuşacaktı. "Bu olamaz. Mahalledeki herkes onun azılı bir uyuşturucu satıcısı olduğunu biliyor. sahtekar."

"Hiçbir şeyden hüküm giymedi, bu yüzden doğru spin doktorları ile geçmişi polis zorbalığı ve hem siyasi hem de siyasi rakiplerinden gelen karalama taktikleri gibi görünüyor. Aksi takdirde." Ona alaycı bir gülümseme gönderdi.

Timothy Canton gibi birinin kanunlardan, vergilerden ... ve çocuklardan sorumlu olduğunu düşününce başı dönmüş ve üşümüş hissederek elini ağzına kapattı.

Kendini sabitlemek için uzandığında tökezledi.
Stone onu yakalamak için tam oradaydı. "Birlikte onu yere indirebiliriz."

Ona döndü, kuşku çenesini düşürmüştü. "Neden zahmet ediyorsun?"

"Bana bu soruyu sormuştunuz."

"Hâlâ cevabı anlamıyorum." "İzin
verin kendimi açıklayayım."

Stone onun bedenini kendine doğru çekti ve yanaklarını kavradı. Yüz ifadesi derinlere inerek ona baktı. Aralarındaki bağın titreşimini ve sarsıntısını hissetti. Onun bakışlarıyla, sanki

Onu her yönden istediğini ve daha azını kabul etmeyi reddettiğini anlamasını isteseydi.

Lily'nin kalbi çarpmaya başladı. Kanı ısındı ve damarlarında dolaşmaya başladı. Göğüsleri gerildi ve o yumuşak sızının neden tekrar aşağıya doğru indiğini düşünmek bile istemedi. Bekledi, askıya alındı, beklenti teninde yarışıyordu. Evet, onu uzaklaştırmalıydı.

Bir şekilde yapamadı.

Ona doğru eğildi, yaklaştı, yaklaştı. Doğru ya da yanlış, iyi ya da kötü, fark etmezdi. Lily onu karşılamak için ayağa kalktı, çaresiz parmaklarıyla sert omuzlarını kavradı ve Dudaklarını yakaladığında bir nefesle kendini ona doğru bastırdı.

Tıpkı ilk seferinde olduğu gibi, tereddüt etmedi ya da hoş karşılandığını test etmedi. Hayır, çenesini iri elleriyle kavradı ve onu sanki yutmadan önce başını tatmin etmek için eğdi.
onun tadına bakmak için ölüyordu.

Nefesleri birbirine karıştı ve kadın onun katı sıcaklığına gömüldü. Ona karşı mücadele edemediği bu kimyasal tepki neydi? Neden karşı koyma isteği her zaman
ona dokunur dokunmaz buharlaşacak mıydı? O anda, sadece onu her türlü tehlikeden koruyabilecek biri gibi hissetmekle kalmadı.
Dünyadaki kötü olan her şey ama onun bedenini, hatta belki de ruhunu hayata döndürebilecek adam gibi.

Lily onun pazularının gergin çıkıntılarına yapıştı ve hevesle ona açıldı. Daha sonra Stone'un iddia ettiği gibi olmaması durumunda ne yapacağını düşünecekti. Hayatında çok az zevk almıştı ve Lily şimdi onun verdiği mutluluğun içinde boğulmak istiyordu.

Birdenbire, sanki öpüşmelerini onaylaması gerekiyormuş gibi, sert nefes alarak ve gözlerini dikerek uzaklaştı.
en az onun kadar akıllara durgunluk veren bir şeydi. Kelimelerle cevap vermedi, sadece onu daha sıkı kavradı, arzusunu gizleyemedi
içinden sıcak bir girdap halinde fışkırıyordu. Bu acele cehennem gibi korkutucuydu ama yeni, heyecan vericiydi.

Beyaz boğumlu bir heyecan. Onu bırakmaya hazır değildi.

"Lily," diye nefes aldı başını eğmeden önce ve tekrar alçaldı. Dudakları bir kez daha birleşti. Dilleri çarpıştı. Ve onun kollarında eridi. Hayır, o
Ağzını acil bir baskıyla tuttuğunda tamamen çözüldü, direncini tamamen ortadan kaldırırken ona sahip çıktı.

Gevşek ve nefessiz hissettiğinde ve yapmaya istekli olduğunda
daha fazlasını isteyince geri çekildi. "Şimdi aynı sayfada mıyız?"

"Herkesle seks yapabilirsin," diye ağzından kaçırdı.

"Ama başka biriyle birlikteyken seninle seks yapamam. Ayrıca, bundan daha fazlası var. Seni incinmiş ya da korkmuş görmekten hoşlanmıyorum. Sen gülümsediğinde, ben de kendimi aynı şeyi yaparken buluyorum. Seni takip etmek için çılgınca, belki de mantıksız bir ihtiyacım var. Buna karşı koymuyorum ve senin de koymamanı çok isterdim."

Garip bir şekilde, onun ne demek istediğini tam olarak anlamıştı. Onun
Onunla birlikte olma ihtiyacı ona da çılgınca ve mantıksız geliyordu. Ama bu onu daha az gerçek yapmıyordu.

Ona doğru yığıldı. "Anlamıyorum." "Anlamamız gerektiğinden emin değilim bebeğim. Sadece anlaşma."

Belki de haklıydı. Hissettiği her ne ise analiz edebileceği ya da kontrol edebileceği bir şey değildi ama ...

"Her şey çok hızlı gelişiyor. Biz, Canton'la olan bu şey ..."

"Eğer ayak sürürsen, kendini ya da bir başkasını kurtarmak için çok geç kalmış olabilirsin. Onun sırlarını yeterince uzun süre saklamadın mı? Neden her şeye tek başına katlanasın ki? Sana yardım edebilirim." Parmak eklemlerini kadının yanağında gezdirdi. "Sana yardım etmek istiyorum. Sadece bana izin vermelisin."

Lily gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Kaç kere hissetmişti Çirkin geçmişin ağırlığı nefes alamayana kadar göğsüne baskı yapıyor muydu? Ne kadar sık dilemişti
tüm korkuları ve sefil suçluluk duygusunu anlayabilecek en az bir kişiyle paylaşabilir miydi?

"Size bilmek istediklerinizi söylersem, elimde hiçbir kanıt yok. Onu nasıl alaşağı edebiliriz?"

"Kayıtlarında nereye bakacağımı bilirsem, sırlarını ortaya çıkarabilirim. Onları polise teslim edebiliriz. Jack yardım eder. Edgington kardeşler de öyle. Bahse girerim Sean Mackenzie de kaynaklarını kullanır."

"FBI mı?" Federallere bulaşma düşüncesi Lily'nin ödünü koparmıştı. Gerçeği bu kadar uzun süre sakladığı için onu cezalandırırlar mıydı?

Öte yandan, bunu hak etmemiş miydi?

Stone başını salladı. "Dişli bir kolluk kuvveti onun peşine düşmek zorunda kalacak."

Kaşlarını çattı. Her nasılsa eski bir mahkumun
Canton'un kendisini öldürmek gibi daha kanunsuz bir adalet biçimini savunabilirdi, ancak şiddet içeren bir suçlu olmasaydı,
Polisler ya da ajanlarla ilgili olmasının mantıklı olduğunu düşündü. "Korkuyorum," diye fısıldadı, sesini zar zor duyabiliyordu.
Sıcakla mücadele etmek için klimanın vınlaması.

"Biliyorum." Onun eline uzandı ve sıktı. "Size yardım edeceğim ama daha fazla detaya ihtiyacım var. Nasıl oldu da
Canton ile temasa geçtin mi?"

* * *

LILY başını eğdi ve sanki cesaretini topluyormuş gibi görünüyordu. Stone onun uzun bir süre bir şey söylemeye niyetli olmadığını düşündü ve onu ikna etmek için kullanabileceği diğer argümanları sıralamaya çalıştı.

"Canton yerel uyuşturucu baronuydu," diye tereddütle başladı. "Bütün bir mahalleyi sıkı kurallarla yönetir ve bunu mutlak bir şiddetle uygulardı. Namuslu görünmeye çalışırdı ama onu tanıyan herkes gerçeği bilirdi. Arkadaşım Erin'in kardeşi Corey de onun sokak satıcılarından biriydi. Babaları kaçmış ve onları parasız bırakmıştı.
Anneleri aşırı içiciydi. Corey sadece
Kendisini ve küçük kız kardeşini beslemek, başlarını sokacak bir ev tutmak

Kafalar. Zor zamanlar geçirdiler. Ama sonra, tüm mahalle yaşadı."

"Peki ne oldu?"

Kesik kesik bir nefes aldı. "Corey tutuklandı. O sırada annesi alkollüyken araba kullanmaktan hapisteydi. Kız kardeşi için endişeleniyordu. Erin benim en iyi arkadaşımdı, Sadece on beş yaşında. Sanırım çocuk koruma servisinin gelip onu almasını istemedi. Eminim hapse girmekten de hoşlanmamıştır. Her ne sebeple olursa olsun, polise Canton'un operasyonları hakkında bilgi verdi. Onlar da bu pisliği
sorguladı ama hiçbir şey kanıtlayamadı, o da kurtuldu. En iyi arkadaşımın ağabeyi ortalıkta görünmemeye çalışırken, Canton Corey'nin ailesini ibret olsun diye cezalandırmaya karar verdi." Ellerini sıkarak durakladı ve metanetini toplarken gözlerini kapattı. "O ve bazı haydutları Corey'nin ailesine tecavüz edip öldürdüler.
Erin."

"On beş yaşında bir kız mı?" *0rospu çocuğu*. Stone bunu biliyordu ama sesindeki ıstırabı duymak bir şekilde bunu daha gerçekçi kılıyordu. "Ve sen gördün mü?"

Başını salladı, gözlerinde yaşlar birikiyordu. "Evet. O yaptı.
çünkü Corey cesur olmaya ve suç dolu hayatından kaçmaya çalışıyordu."

"Canton olayı gördüğünüzü biliyor mu?"

"Evet."

"Daha sonra gitmene izin
verdi mi?" Kadın tereddüt
etti. "Evet."

Cevabı mantıklı gelmedi.

"Neden?" Stone kaşlarını çattı ve bir bakışıyla onu incelemeye çalıştı.

Lily omuz silkip başını eğdiğinde, ona bakamıyordu, bu içgüdülerini doğruladı ve bağırsaklarının sıkışmasına neden oldu. Araştırmaya devam etmesi gerekiyordu.

"Canton gibi dikkatli bir piç neden birinin
hem onu teşhis edebilecek hem de böylesine iğrenç bir suçtan sonra tanığı serbest bırakabilecek bir kişi var mı?"

"Bilmiyorum."

Stone ona bir an bile inanmadı. "Ben aptal değilim. Tekrar deneyin."

"Sanırım Canton benden Corey'e olan biten her şeyi anlatmamı istedi, böylece tanıklık etmekten daha iyisini yapabileceğini bilecekti."

Belki, ama yine de kulağa tuhaf geliyordu. "Canton neden Corey'i öldürmedi? Neden adama söylemen için seni bıraktı ve
potansiyel olarak başka bir düşman mı yaratacağız?"

"Canton'un onu neden kovmadığını bilmiyorum. Aklından geçenleri okuyamıyorum. Belki de kimse Corey'i bulamadığı içindir."

"Hiç kimse mi? Sen bile mi?"

Lily başını salladı. "Onu bir daha ne gördüm ne de haber aldım."

"Yani Corey'e kız kardeşine ne olduğunu söyleme şansınız hiç olmadı mı?"

"Hayır."

Stone bu tek kelimede büyük bir suçluluk duygusu duydu. Yıllardır bunun için kendini yırtıyordu. Erin Gutierrez'i kurtaramadığı için mi? Lily kurtuldu ve arkadaşı kurtulamadı diye mi? "Polise söyledin mi?
arkadaşınızın cinayetine tanık olduktan sonra bir şey yaptınız mı?"

"İstedim ama cesaret edemedim." Lily hayalet gibi bembeyaz kesilmişti ve bunca yıl sonra bile onun dehşetini hissediyordu.
"Ama bir şekilde polisler bir şeyler gördüğümü ya da bildiğimi öğrendiler.
Beni içeri sürüklediler ve bir sürü soru sordular." Durdu ve kollarını ortasına sardı, kararlı bir şekilde uzaktaki duvara bakıyor ve çok kırılgan görünüyordu. "Şu anda bu konu hakkında daha fazla konuşamam."

Stone onu inceledi ve bir elini çenesine götürdü. Bunun Canton'un annesini ve küçük kardeşini öldürdüğü zaman olduğundan şüpheleniyordu. Ayrıntıları öğrenmek için onu ne kadar sıkıştırmak istese de, Stone onun kırılmasından korkuyordu. Yaşadıkları, bırakın bir çocuğu, herhangi biri için bile çok fazlaydı. "Biz

Şimdilik burada kalsın."

Yorgun bir şekilde gözlerini kapattı. "Bu konuda konuşmaktan bile korkuyorum. Ben gençken, Canton'un tüm mahallede gözleri ve kulakları vardı. Tıpkı o zamanki gibi, korkarım ki

Şimdi bir köşede pusuya yatmış, beni öldürmek için bekliyor. Son birkaç gündür sanki biri beni izliyormuş gibi hissediyordum. Şimdi haklı olduğumu biliyorum."

Stone sarsıldı. "Seni kimin izlediğini sanıyordun?"

"Bilmiyorum. Son birkaç gündür şehirde birkaç kez bu adama rastladım. Onu sadece çok fazla baktığı için fark ettim."

"Çok seksisin, bebeğim."

Bunu hemen reddetti. "Bana beni istiyormuş gibi bakmadı. İçimde bir delik açtı."

Bu Stone'un koruyucu içgüdülerini harekete geçirdi. "Onu daha önce bir yerde gördünüz mü?"

"Hatırladığım kadarıyla hayır."

"Ona iyice baktın mı? Boyu ne kadar? Irkı? Ayırt edici işaretler veya dövmeler?"

"Muhtemelen 1.80 boylarındaydı. Beyaz ya da açık Hispanikti. Beyzbol şapkası takıyordu, bu yüzden yüzünü tam olarak göremedim." Omuz silkti. "Onu ilk gördüğümde sadece ürkütücü olduğunu düşündüm. Ertesi gün onu gördüğümde kaçmak istedim."

Ne yazık ki, tarif ettiği kişi pek çok erkeğe benziyordu ve bir kimlik bulmasına yardımcı olmak için yeterli değildi. "Kimseye söyledin mi?"

"Hayır."

Tabii ki hayır. Yıllardır bu cehennemde tek başına kapana kısıldığına inanıyordu.

"Şu andan itibaren, sen söyle."

"Stone ..." Ona doğru baktı, çikolata rengi gözleri sorgulamayı bırakması için yalvarıyordu.

"Bu konuda tartışmak yok. Seninle ilgileneceğim. Birlikte bunu düzelteceğiz." "Ama-"

Dudaklarını nazikçe onunkilere bastırarak sözünü kesti. Ne kadar çok isterse istesin, Stone onun ağzını açıp tekrar tadına bakmadı. Onu soymaya çalışmadı.

giysilerini çıkarıp onu yatağa yatırdı. Ona sadece onun için orada olduğunu sözsüz olarak söyledi.

Yavaşça titremesi durdu. Nefes alışları senkronize oldu. İç çekerek ona doğru gevşedi. "Biliyorsun, sen kafamı

karıştırıyor."

"Nasıl yani?"

Lily kaşlarını çattı, düşüncelerini kelimelere dökmekte zorlanıyormuş gibi görünüyordu. "On altı yaşımdayken bir sürü saçmalık oldu. Hayatım boyunca tanıdığım insanlar benden uzaklaştı. Bu işe karışmak istemediler çünkü Canton'dan çok korkuyorlardı. Annem beni evden attı. Hademelerden biri bir süre okulda uyumama izin verdi ama sonunda bana kalamayacağımı söyledi. Komşular beni kabul etmedi. Erkek arkadaşım benden ayrıldı. Ben de

bir lokantada çalışıyordum ama birkaç gün işe gelmeyince beni kovdular. Bir gecede, güvendiğim herkes gitmişti."

Bu onun insanlara olan güvenini ne hale getirmişti? Stone Bir kızın böylesi bir şiddeti ve ardından gelen ihaneti nasıl karşılayacağını ancak hayal edebilirim.

"Bebeğim, ben buradayım."

"Öyle görünüyor." Gözleri kuşkulu bir şekilde yaşlarla dolu görünüyordu ama asla dökülmediler. Bu hikayeden sonra gözleri dolsa onu suçlamazdı. Onun yerine,

O da sineye çekti. "Seni çok az tanıyorum ve anlayışlı ve yardımsever ve her seferinde mükemmel. Teşekkürler."

Stone, onun tanıklık etmesine ihtiyacı olduğunu bilseydi, bu sözlerin hepsini geri alacağını çok iyi biliyordu. Ama hikâyesini dinledikten sonra -en azından

ona söylemek istedi - nasıl olur da hayatını geri kazanmasına yardım etmek istemezdi?

"Bir şey değil." Suçluluk duygusunu bastırmaya ve cazibesini kullanmaya çalıştı. "Bana borcunu ödemenin bir yolunu biliyorum."

"Teşekkür etmek için seninle seks yapmıyorum. Güven bana, sana iyilik yapıyorum" diye güvence verdi.

Ona tamamen yanılıyor olması gerektiğini söylemek istedi. Saçlarını çıplak yüzünden uzakta bir at kuyruğu şeklinde toplamış, çok ciddi ve masum görünüyordu ama yine de
Seksiydi. Elbette, siyah göz kalemiyle yarattığı gizemli kedi gözlerini ve kan kırmızısı dudaklarını, ince bacaklarını sergileyen çoraplarını ve giydiği vücudu saran ve genellikle puantiyeler ya da fiyonklar. Ama tüm bunların altında kim olduğu onu daha da meraklandırıyordu.

Onunla ilk tanıştığında, Stone onun bir
Güzel fare, deliğinden çıkamayacak kadar utangaç ve adaletin gerçekten yerini bulması gerekse bile tanıklık etmekten korkuyordu.
Şimdi, genç bir kızken tüm bunlardan kurtulup hayatına yeniden başlamak için ne kadar inanılmaz derecede güçlü olduğunu görüyordu.

"Hayır, eninde sonunda benimle seks yapacaksın çünkü ikimiz de bunu istiyoruz ve artık hayır demek istemiyorsun. Ve ben de sana senin bir kadın olduğunu kanıtlayacağım.
Hem yatakta hem de yatak dışında inanılmaz bir kadın."
Alnından öptü ve onu serbest bıraktı. Lily hazır olmadan onu daha fazlası için zorlayacak bir şey yapmak istemiyordu.
"Şu anda istediğim şey kendim için yapamayacağım bir şey. Gördüğünüz gibi mükemmel değilim, öyle ya da böyle. O yüzden beni bu ıstıraptan kurtarır ve bana kahvaltı hazırlar mısın?"

Sekizinci Bölüm

Gün geçti. Basit bir tavuk ve pilav yemeğinden sonra, Lily mutfak duvarının diğer tarafındaki banyoda küveti doldururken Stone bulaşıkları yıkadı. Ellerini köpüklü suya sokarken tabakları temizlemeye odaklanmaya çalıştı. Bu, seks sırasında orgazmı engellemek için büyükanneyi düşünmeye çalışmak gibiydi; can sıkıcı ve etkisizdi.

O sabah Lily'yle birlikte yatağa girip onun uyanmasını bekledikten sonra, Lily ona doğru kıvrılmıştı, bir bacağını onunkinin üzerine attı. Hayatının en uzun saati gibi hissetmişti. Sıcak, yumuşak ve kadınsı kokusuyla onu çılgına çevirmişti. Stone'un tek yapabildiği, kızın iç çamaşırı giyip giymediğini öğrenmemek olmuştu. Ama iyi bir çocuk olmuş ve sorusuna cevap vermek için ucuz bir hissiyata kapılmamıştı.

Onun gerçek kimliğiyle yüzleştiğinde Lily kabuğuna çekilmiş, belli ki kendini toparlamaya çalışıyordu. Kulübeyi toplamanın yanı sıra, oturma odasındaki raftan Cajun tarihiyle ilgili bir kitap okumuştu. Bu kitap
Evde televizyon yoktu, bu yüzden telefonundan bir film izlemiş ve en sevdiği popüler kültür sitelerini takip etmişti. Akşam yemeği neredeyse sessiz geçmişti. Onunla konuşmaya çalıştığında bir şeyler söylemesini istemişti. O sadece bir kez konuşmuştu.

"Gerçek adımı başka kim biliyor?" diye sormuştu pirincini ayıklarken.

"Thorpe ve Sean."

"Bu da Callie'nin bildiği anlamına geliyor." Yüzünde bir öfke parıltısı belirdi. "Onları tehlikeye atıyorsun."

"Canton'un ortaya çıkması ihtimaline karşı hazırlıklı olabilmek için kimi barındırdıklarını bilmeye hakları olduğunu düşünmüyor musunuz?"

Yüzündeki suçlu ifade, onun ne demek istediğini anladığını ve bu açıdan bakmadığını gösteriyordu.

"Seni dışarı atmayacaklar," diye güvence vererek elini tuttu. "Jack Cole da biliyor. Bana yardım ediyor. Canton'un nerede olduğunu bulmaya çalışıyoruz.
Son zamanlarda nerede olduğunu ve neler yaptığını öğrenmek için. Sistemine girdim. Görebildiğim tek şey fantezi futbol oynamak dışında bilgisayarında pek bir şey yapamaz.
ve porno izliyor. Daha iyi bilmesem, Google aramaları beni onun on dört yaşında bir çocuk olduğuna ikna ederdi."

"Onun zeki ya da sofistike olduğunu söylemedim," dedi. "Sadece keskin bir suç zekasına sahip olduğunu söyledim."

"Daha sonra personeline ve arkadaşlarına bakmaya başlayacağım."

Dalgınca başını salladı, sonra elini geri çekti. "Thorpe Axel'e benden bahsetti mi?"

Bu olasılık onu derinden rahatsız ediyor gibiydi. Stone eski koruyucusunun onun dayanağı olduğunu ve onu hayal kırıklığına uğratmama içgüdüsüne sahip olduğunu anlamaya çalıştı. Ama Stone eski sevgilisi ve onun duyguları üzerinde durmamayı da çok istiyordu.

Bu gece, Axel'e olan bağlılığını nasıl çözebileceğini anlayacak kadar iyi anlayabildiği anda bu sona erecekti.

Stone, yapmaları gereken önemli bir katil yakalama işi varken Lily'nin çıplak vücudunu kendi vücuduna doğru kaydırma ve onu ağrıyan sikiyle doldurma dürtüsüne takılacak kadar aptal değildi.
Ama Jack ve diğerlerinin Canton'un yerini ve planlarını araştırmasını beklerken, Lily ile bataklıkta çok az oyalanabiliyorlardı. Ondan başka bir şey düşünmekte zorlanıyordu. Ayrıca Axel'in Dallas'a inmesi gerekiyordu.

birkaç saat içinde. Eğer adam "kendi" Tatlı Bezelyesi için endişelendiği için başka bir kıtadan eve uçuyorsa, Stone Axel'in uzun bir tatil gibi küçük şeylere izin vereceğinden şüpheliydi.

ya da eyalet sınırı Lily'ye ulaşmasını engelledi.

Stone bunu nasıl yapacağını çok iyi biliyordu.

yoksa Axel içeri girer girmez onu kaybedecekti.

Jack'in daha önce verdiği o lanet anahtar hâlâ cebinde bir delik açıyordu. Son temiz bulaşıkları da tezgahın üzerindeki havlunun üzerine yığdıktan sonra sürünerek Koridordan aşağıya, gözetleme odasının yanındaki kilitli kapıya.

Anahtarı bir kez çevirdikten sonra Stone durdu. Odanın ortasındaki yastıklı bir masa alanın çoğunu kaplıyordu. Bunun yanı sıra, egzersiz minderine benzeyen birkaç şey yere serilmişti. Raflar, her biri kendi oyuncağını saklayan ayakkabı kutusu büyüklüğünde plastik kaplarla doluydu. Bir duvarda kırbaçlar, kırbaçlar ve kelepçeler duruyordu. Süslü ya da zarif değildi ama etkiliydi.

Gözlerini dikmiş odanın çevresinde yürüyordu, ayak sesleri nispeten sessizlikte gürültülüydü. Bir oyun planına ihtiyacı vardı ve bunu hemen yapmalıydı. Jack ve Logan'ın Thorpe aracılığıyla ona anlattıklarına göre, Lily hiçbir zaman

Dominion'da Axel dışında kimse ona dokunamazdı. Bildikleri kadarıyla adam onu hiç acı çektirerek ya da aşağılayarak cezalandırmamıştı. Stone bunun nedenini anlıyordu.

bir kız olarak tanık oldu. Axel onu seksle ödüllendirmemişti ama herkes Lily ile bazen seks yaptıklarından şüpheleniyordu. Yine de Lily bundan zevk almadığını ve bu konuda iyi olmadığını iddia ediyordu.

Yani Axel sözleriyle Lily'yi hem cezalandırmış hem de ödüllendirmişti. Stone onun sınırlarını çok fazla aşmadan farklı olması gerektiğini biliyordu.

Sean'ın da belirttiği gibi, onun

bilginin hepsi teorikti. Ama her şeyin bir ilki vardı ve onunki de şimdi olmuştu. Sonunda bu gece Lily'nin üstüne çıkacaktı.

Stone derin bir nefes aldı ve kendini merkeze aldı. Giderek daha fazla özdeşleştiği Baskın kısmı onu doldurdu, Ciğerlerini genişletiyor, kanını hızlandırıyordu. Soğukkanlılığını korumalı, ona odaklanmalı ve aklını aletinin ihtiyaçlarına kaptırmamalıydı.

Kadın küvetten çıkmadan önce, ilgisini çekeceğini umduğu birkaç alet buldu ve bunları bir sıra rafın altındaki dar bir masanın üzerine yaydı. Odanın ışıklarını kararttı, sonra da kapıyı kapattı.

Banyodan çıktığında, onu kendinden uzaklaştırmak için giydiğinden şüphelendiği o lekeli, çirkin tişörtü giymişti. Oturma odası.

"Size başka sorularım da var."

İçini çekti ve ona geçmişi hakkında konuşmaktansa çılgın bir Çin tırnak işkencesine katlanmayı tercih ettiğini belirten bir ifade gönderdi.

"Canton'la ilgili değiller," diye teminat
verdi. "Oh." Kadın rahatlamış
görünüyordu. "Tamam."

"Bu bir talep de değil."

Sözleri ağzından çıkar çıkmaz donakaldı. Yüzündeki farkındalık ona ses tonundaki emri anladığını söylüyordu. "Bunu seninle yapabilir miyim bilmiyorum."

"Ne yapmak?" Onun anladığından tamamen emin olmak istiyordu.

"Boyun eğ." Bakışlarını indirdi ve başını eğdi.

Lily ona boyun eğebileceğinden emin değil miydi? Bilinçsizce, boyun eğmişti.

Stone avucunu kaldırıp kızın tepesini okşadı, sonra eğilip başının üstünü öptü. "Deneyene kadar bilemezsin." Elini uzattı. "Bence yapabilirsin. Benimle gel."

Tereddüt etti, bakışları yırtıldı ve onunkine sabitlendi elini uzattı. O kadar uzun süre tartıştı ki, Stone reddedeceğinden emin oldu. Göğsünde bir şey burkuldu. Nasıl olur da
Bu çürük ve yaralı kadını kendisine inanmaya nasıl ikna edebilirdi?

Onu kazanmak için başka bir fikir bulamadan Lily elini onun elinin içine kaydırdı. "Elimden geleni yapacağım."

Bu bir söz değildi ve o bir söz istemişti. Mantıklı olarak, Stone onu kolayca kırabileceğini biliyordu, bu yüzden belki de dürüstlüğü daha iyiydi.

Onu oyun odasına götürdü ve kapıyı hafifçe araladı. Adam içeri adımını attığında, kız ilk kez göz göze geldi ve nefesi kesildi.

"Bunu beklemiyor muydun?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Vay canına. Büyükannemin doğduğu yıl inşa edilen buzdolaplı bir evin böyle donanımlı olacağını asla hayal edemezdim."

Stone güldü. Onun biraz sıra dışı gözlemlerini ve mizah anlayışını seviyordu. Ciddi olması gereken çok şey vardı ama bir şekilde hiç beklemediği bir anda onu güldürüyordu.

"Bu gece sürprizlerle doluyum. Şuradaki mindere diz çök ve pazarlık yapalım."

Gülümsemesi soldu ve yerini güzel bir kızarıklık almasaydı, onun kaybına üzülecekti. "Evet, Stone."

Adını söyleme şekli, aynı hürmetle "Efendim" demesi onu daha da sertleştirdi ve bu gece onu bedenen ve ruhen kazanmaya her zamankinden daha kararlı hale getirdi.

Tek kelime etmeden minderlere yaklaştı. Birdenbire durdu. "Bunu sadece Axel ile yaptım. Yalnız olduğumuzda genellikle farklı bir şey giyerdim."

Stone onu başka bir şey giyerken görmeyi tercih ederdi. Axel'i baştan çıkardığı giysiler, ama bu onunla ilgili değildi.

"Rahat etmek için bu gece bunu giymen gerekiyor mu?"

Lily tereddüt etti. "Sanırım öyle. Bu benim ritüelimin bir parçası, beni rahatlatıyor."

Sahip olduğu her parça giysi yanında olduğu için Stone başını salona doğru eğdi. "Devam et."

"Bir dakikaya geliyorum."

Kadın sözüne sadıktı ama çok uzun bir dakika gibi görünüyordu. Merak Stone'u öldürüyordu. Vücut çorabından tamamen çıplaklığa kadar her şeyi hayal etti. Ve o

terlemeye başladı. Eğer kadın hiçbir şey giymeden ortaya çıkarsa, beynini kullanabilecek ve olay yerine hakim olabilecek miydi?

Kadın döndüğünde, onun parmak uçlarında odaya girdiğini görmek için arkasını döndü ve çenesi bir yere düştüğünde kendini kaybetti
dizlerinin etrafında.

Omuzlarının üzerinde fırfırlı askıları, göğüslerinin kabarıklığı üzerinde neredeyse şeffaf çiçekleri, belinde arkada büyük bir fiyonkla bağlanan geniş bir bandı ve her adımda kalçalarını okşayan şeffaf kumaşı ile altında minik dantelli külot giydiğini açıkça belli eden beyaz bir bebek gecelik giymişti.

Beynini çalıştırmak için ihtiyaç duyduğu tüm kan güneye, sikine kaçarsa beynini nasıl kullanacaktı?

"Her şey yolunda mı?" diye sordu usulca.

Onu kendisine işkence etmeye çalışmakla suçlayabilirdi ama kız zaten o kadar kararsız görünüyordu ki, en azından şimdilik dengesini bozmaya cesaret edemedi.

"Görünüyorsun ..." Stone nefesini dışarı üfledi. "Muhtemelen şu anda ne kadar seksi olduğunu asla unutmayacağım."

Yüzünde titrek, küçük bir gülümseme belirdi. Onu tatlı bir kızarıklık izledi. "Teşekkür ederim."

"Sadece dürüst oluyorum."

Dizlerinin üzerine çöküp mindere yerleşirken, iri gözlerini ona kaldırdı. "Başlamadan önce sana bir soru sorabilir miyim?"

Bu onu duraksattı ama onun güvenini kazanmak istiyorsa tam olarak hayır diyemezdi. "Elbette."

"Bana sadece soru soracaksan neden burada bu kadar kişisel bir şey yapmak zorundayız?"

Stone onun bu soruya bir cevap vereceğini tahmin etmişti. Köşeden tekerlekli bir tabure çekip önüne oturdu ve tamamen ona ve sadece ona odaklandı. "Çünkü sorular kişisel ve bu sırada güven inşa edeceğiz.

Bunu yapıyoruz. Hem Canton'da hem de bizde olup bitenler daha azıyla yetinemeyeceğimiz kadar önemli."

Kadının yüzünde gördüğü azıcık meydan okuma da kaybolup gitmişti. "Haklısın. Sadece... her şey çok hızlı gelişiyor. Genelde bazı şeyleri düşünmek için daha fazla zaman ayırırım."

"Senin için yavaşlatabilseydim, yavaşlatırdım." Ona dokunmadan edemediği için parmaklarını ensesindeki yumuşak saçların arasından geçirdi. "Senin için elimden geleni yapacağım ama bu da bana güvenmen için bir başka neden. Eğer yapmazsanız, yıllardır yaptığınız gibi her şeyi kendiniz halletmeye çalışırsınız. Ve başın sıkıştığında başvuracağın kimse olmaz.
bunalmış."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz, Axel'e sahip olduğunu söyleyeceğinden endişelendi. Tanrım, bu düşünce bile Stone'un dişlerini gıcırdatmasına neden oldu.

Onun yerine başını salladı. "Haklısın. Bana ne sormak istiyorsun?"

Rahat bir nefes aldı.

"Önce güvenli bir kelimeye ihtiyacımız var. Benim için bir tane düşün. Daha önce hiç kullanmadığın bir şeyi tercih ederim." Biraz bencilce olabilir ama sadece onlar için bir tane seçmesini tercih ederdi
ve birlikte geçirdikleri zaman.

"Peki ya ... . 'ay' nasıl?" Güneş batarken pencerenin dışında yükselen aya baktı.

"'Lunar' olsun. Eğer böyle derseniz, her şeyi durdururum ve farklı bir şekilde devam edip etmeyeceğimize birlikte karar veririz. Katı sınırlarınız nedir?"

"Acıyla aramın iyi olmadığını öğrendim. Birkaç kez denedim. Hissettiklerim kafamdaki her şeyi geçici olarak bloke etti ve tamamen anı yaşamamı sağladı. Bu ilk başta güzeldi. Ama aynı zamanda beni ham ve düşüncelerim geri geldiğinde onlarla baş başa bıraktı. Nihayetinde şöyle hissettim
Sonrasında daha kötü oldu, daha iyi değil. Bir sadist bulmak için o kadar zahmete girdikten sonra Axel'e bunu

söylemeye cesaret edemedim. O zamana kadar Mystery'yle ilişkiye girmişti.

önemli değil. Göz bağlarından korkarım. Ve kesinlikle bıçaklı ya da iğneli hiçbir şeyden." Ürperdi.

"Sana dokunamayacağım bir yer var mı?"

Platin saçları ve köpüklü beyaz giysisiyle hüzünlü bir meleği andıran kız, ona özür dileyen bir bakış gönderdi. "O ana kadar gerçekten bilmiyordum. O ana kadar Axel'in bana her zaman ve her yerde dokunması konusunda çoğunlukla iyiydim."

Başka bir deyişle, adama güvendiği zaman. Bu haftalar mı sürmüştü? Aylar mı? Stone sonunda bilmemenin daha iyi olacağına karar verdi. Bu işi yürütmek için bu gecesi vardı.

"Deneyimlerinizi ve duygusal olarak nerede olduğunuzu anlamak istiyorum," dedi ona. "Axel'in koruması altında ne kadar kaldın?"

"Neredeyse üç yıl. Thorpe ondan bana göz kulak olmasını istedi. O da kendini denedi." Gülümsedi. "Sanırım o zaman bile Callie yüzünden dikkati çok dağılmıştı. Kalbi bu işte değildi. Axel ve ben iyi anlaşıyorduk, bu yüzden doğal bir eşleşme oldu."

"Thorpe neden seninle ilgilenecek birine ihtiyacın olduğunu düşündü?"

"Bir koruma önlemi olarak başladı. Dominion'a ilk geldiğimde, bazı Domlar benimle oynamak istedi. I herkesi reddettim. Thorpe nedenini sorduğunda ona hazır olmadığımı söyledim. Kulüpte dolaşan hikayeye göre Axel'e ait olması başkalarının bana teklifte bulunmasını engelledi."

Yani Axel'e karşı hissettiği büyük bir aşk değildi - en azından başlangıçta. "Axel'e güvendin ve ona bel bağladın. Arkadaştınız, değil mi?"

"Evet."

"Arkadaştan ne kadar fazla?"

Başını eğdi ve sonunda göz temasını kesti. Stone bu kaybı derinden hissetti ve onu göremediğinde, onu okuyamayacağını fark etti. Ve bununla başa çıkamadı.

"Benimle ilgilenmek için elinden geleni yaptı." "Yani cinsel olarak mı?"

"Evet," dedi çok yumuşak bir sesle.

Stone bunu biliyordu ama bunu duymak yine de sinirlerini bozmuştu. "Ve seni de mi alt etti?"

"Evet."

"Size şaplak attı mı, kırbaçladı mı, kamçıladı mı veya başka bir şekilde darbeli oyun oynadı mı?"

"Fazla değil. Sadist falan değil."

Acı onun damarına yanlış bir şekilde basıyor gibiydi ve Stone acı olmadan da rahatlıkla yaşayabilirdi. "Seni dizginledi mi?"

"Bazen. Ona güvenmeye başladıktan sonra bu daha kolay oldu. Hatta sık sık hoşuma bile gidiyordu."

"Onunla ne sıklıkla seks yaptınız?" "Ara sıra."

Bu ne anlama geliyordu? Stone bir parmağını çenesinin altına götürdü ve bakışlarını tekrar kaldırdı. "Ne kadar ara sıra? Ayda bir mi?"

Ona utangaç bir omuz silkme hareketi yaptı. "Daha çok yılda bir ya da iki kez."

Verdiği cevap onu şok etmişti. Matematik, Axel ile sadece birkaç kez seks yaptığı anlamına mı geliyordu? Bu onu tekrar şaşkına çevirdi. Neden?

Stone kaşlarını çattı ve beynine üşüşen üç sorudan hangisinin bir sonraki ihtiyacına daha iyi hizmet edeceğini düşündü. Sonunda en acil olanı seçti. "O daha sık istemediği için mi yoksa sen istemediğin için mi?"

Lily'nin cevap vermesi uzun sürdü. "İkisi de."

Bu durum Stone'u uzun bir süre sersemletti. Bir anlamda bu onu şaşırtmamalıydı çünkü Lily seksten hoşlanmadığını iddia ediyordu. Ama Axel neden onu daha fazla istememişti? Seks konusunda iyi olmadığına inanmasının nedeni bu muydu?

"Sanırım genellikle seks yapmaktan daha çok zevk aldığı başka biri vardı," diye gönüllü oldu. Ve bundan gerçekten utanmış gibiydi. "Benimle bu konu hakkında hiç konuşmadı ama ..."

"Seks yaptığınızda genellikle kim başlatırdı?"

Gözleri nemle doldu ve alt dudağı titredi. "Başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?"

"Hayır. Sana bir soru sordum Lily."

"Bu artık benim adım değil." Burnunu çekti ama gözyaşları düşmedi.

"Evet, öyle," diye karşılık verdi. "Her zaman öyleydi. Yine öyle olacak. Sen Misty değilsin."

"Sweet Pea'yi tercih ederim."

Stone'un ilk içgüdüsü onu susturmaktı ama bunu kontrol etti. Sonunda onun istediği ve ona verebileceği bir şey bulmuştu. "Eğer sorularıma beni tatmin edecek şekilde cevap verirsen, gecenin geri kalanında sana böyle hitap edeceğim."

Gergin bir an için onun sözlerini düşündü. "Ben başlattım. Her zaman." Omuzlarını çökertti. "Axel asla . . . O
Bana yardım etti ama beni gerçekten istemedi, o şekilde değil. Ona sadece kucaklanmaya ihtiyaç duyduğumda ya da normal bir cinsel dürtü ile normal bir kadın olabileceğime dair çılgınca bir fikre kapıldığımda sordum. Ve her seferinde, tüm bu egzersiz bana bunun doğru olmadığını altı ay ya da daha uzun bir süre boyunca hatırlatıyordu."

Şok içinde yutkunarak Stone ona baktı. Kız yüzünü çevirdiğinde, parmağını bıraktı ve kızın
ona bakmadan huzurlu bir an geçirebiliyordu. Ruhunu delmeden.

Lily içten içe en az sesi kadar kırılmış hissediyor gibiydi. Bunu onun yüzünde gördü. Sesinin tınısında duydu. *Lanet olsun*.

"Seni hiç orgazm etti mi?"

"Bazen. Kafamı yeterince boşaltabildiğimde ve bu işe ayıracak birkaç saatimiz olduğunda. Dediğim gibi, bu konuda pek iyi değilim." Sesi bundan dolayı hem utanmış hem de depresyondaymış gibi geliyordu.

Stone, Axel'in böyle bir niyeti olmasa da, adamın kendisini bir kadından çok bir yük gibi hissettirdiğinden şüpheleniyordu. Orgazmın zor ve nadir olmasına şaşmamalıydı.

"Onu seviyor musun?"

"Evet."

Verdiği hızlı cevap onu tokatladı. Stone yumruklarını sıktı. "Bir arkadaştan fazlası olarak mı?" diye açıkladı.

Lily hemen cevap vermedi. "Belki. Bir yetişkin olarak ilişki kurduğum tek erkek o. Korkularımın çoğunu benimle konuştu. Eminim hâlâ kafadan kontak olduğumu düşünüyorsundur ama artık eskisinden çok daha iyiyim."

Muhtemelen bu şekilde görüyordu ve belki de doğruydu. Ama bu aşk değildi. Stone bunu ona kanıtlamak zorundaydı. Ve bu dürtü, Lily'yi kürsüye çıkmaya ikna etme ihtiyacından çok, Lily'ye olan kendi hisleriyle ilgiliydi.

"İlk birlikte olduğumuzda sekse hiç tahammül edemiyordum. Bazı başa çıkma mekanizmalarında bana yardımcı oldu" diye ekledi.

Stone, Axel'in elini mi sıksa yoksa suratına bir yumruk mu atsa bilemedi. Belki ikisi de. Ve belki de Lily ile sadece o istediğinde yakınlaşmasının başka nedenleri vardı. Her neyse. O iş bitti. Şimdi Stone
korkularını tetiklemeden her şeyi farklı yapmayı amaçlıyordu.

"Dürüstlüğünüz için teşekkür ederim. Kolay olmadığını biliyorum."

"Duygularım ve ihtiyaçlarım konusunda dürüst olmamak beni senden daha çok incitiyor," dedi.
kafasına kazınmış bir şeyi tekrarlıyordu.

Stone bu ifadenin doğru olduğunu düşünse de, bunun için Axel'e de teşekkür etmesi gerektiğinden şüpheleniyordu.

"Bu ikimizi de incitiyor," diye düzeltti. "Bak, bunu yapmaya çalışmıyorum.
Sana yardım etmek ve seni anlamak istiyorum. Geçmişinizle ilgili daha büyük, daha tehlikeli durumumuz bağlamında benden hoşlanmanız için elimden geleni yapıyorum. Benim bir
İkimiz de Canton'u yenmek ve bu işten sağ çıkmak istiyorsak aramızdaki güveni hissetmek önemli olacak. Daha ileri gitmeden önce bir şey söylemek ister misin? Bana bir şey sormak ister misin?"

Gözlerini kırpıştırdı, sonra bakışlarını tekrar yere indirdi. "Son birkaç aydır telefonlarına çıkmadığımda beni düşündün

mü?"

"Her lanet gün."

Kaşlarını çattı. "Neden? Sadece bir öpücüktü."

Kadının sesindeki titreme onu rahatsız etti. Onun endişelenmesini ya da korkmasını istemiyordu ama aklına takılıp takılmadığını öğrenmek istemesi oldukça sevimliydi.

"Anladıysam ne olayım."

"Hapisten çıktığından beri . . hapisten çıktığından beri biriyle birlikte oldun mu?"

"Evet." Bunun onu çok fazla üzmediğini umuyordu ama yalan söylemeyecekti. "Ben bir aziz değilim."

"Tanıştığımızdan beri mi?"

"Fırsatlarım oldu ama ... hayır."

Başını tekrar kaldırdı. Bu onun dikkatini çekti. "Beni öpmek gerçekten bu kadar hoşuna gitti mi?"

Axel yapmamış mıydı? Stone kaşlarını çattı. Kadının çiğ ve savunmasız soruları kafasını karıştırmıştı. Çoğu kadın kalplerini ve duygularını çok daha sofistike aynalar ve sis perdeleriyle korurdu. Lily sadece sordu.

Stone tabureden kayarak indi ve Lily'nin önünde dizlerinin üzerine çöktü. Evet, bu muhtemelen D/s psikolojik dengesini bozacaktı ama Lily'nin şu anda bir erkeğin dokunuşuna, bir Dom'un otoritesine olduğundan çok daha fazla ihtiyacı vardı.

Yüzünü ellerinin arasına aldı, başparmaklarıyla yanaklarını okşadı. "Bebeğim, seni öptüm. . ve benim için hepsi bu kadardı. Seni öpmekten çok daha fazlasını yaptığımda nasıl hissedeceğimi hayal etmek dışında başka bir şey düşünmüyorum."

Gülümsememeye çalıştı. Cevap da vermedi ama itirafı onu korkutmadığı için çok mutluydu. Aslında Lily'nin kalbinin ve zihninin durumunu daha iyi anlamıştı. Şimdi bu bilgiyi iyi bir şekilde kullanması gerekiyordu.

Babası eskiden şakayla karışık kadınların kullanım kılavuzlarıyla birlikte gelir. Stone şimdiye kadar babasının şikâyetini hiç anlamamıştı. Lily'yi kendisine bağlamak için tek bir şansı varmış gibi hissetmekten kendini alamıyordu. Yarın dünyanın geri kalanı muhtemelen istila edecekti. Eğer çuvallarsa, onu kendi tarafına çekme fırsatını bir daha bulamayabilirdi. Bu yüzden şu anda elinden gelen her şeyi yapmalıydı.

"Axel ile seks yaptığınızda, sizi genellikle nereye götürürdü? Yatağa mı?"

Başını iki yana salladı. "Kanepe."

Lily ayrıntı vermedi ve Stone bunu tuhaf buldu ama üstüne gitmedi. Bunun yerine ayağa kalkıp gömleğini çıkardı ve Lily'nin şaşkın bakışları karşısında sırıttığını gizledi.

"Burada bekle." Oradan ayrıldı ve yatak odasında telefonunu buldu, ardından abone olduğu müzik akış hizmetini bulmak için ekranları karıştırdı. Seksi elektronik enstrümanlardan oluşan bir kanal bulduğunda, ilk şarkıyı başlattı ve oyun odasına yeniden girdi.

"İyi mi?" diye sordu. "Evet.

Müzik rahatlamama yardımcı

oluyor."

Tam da umduğu şey. "Gözlerini kapat."

Tereddüt etti, gözlerini kapattı ve hızla tekrar açtı. "Bu konuda sorun yaşıyorum. Ne olduğunu görmem gerek oluyor."

Ona bir sahne sırasında kendisiyle ilgilenmesi için ona güvenmesi gerektiğini hatırlatırdı ama korkunun onu yönlendirdiğini de anlıyordu. Öte yandan, bahse girerdi ki Etrafında olup bitenlerin fazlasıyla farkındaydı ama beynini, zevkin kontrolü ele geçirmesine izin verecek kadar kapatamıyordu. Axel, Lily'nin istediğini yapmasına izin vermiş olabilirdi. Stone bunu göze alamazdı. On
Bazı şeylerde, onu sınırlarının çok ötesine çok hızlı itmemeye dikkat etmeliydi. Ama şu anda, eğer yapmazsa onun için asla çözülmeyecekti.

"Ben buradayım. Seni yakaladım. Bataklığın ortasında güvenli bir evdeyiz. Burada bizden başka kimse yok. Kendini bana emanet et. Seninle her şeyi konuşacağım."

Lily kendi kendisiyle boğuşuyor gibiydi, dudağını ısırıyor ve ona bakıyordu, sessizce ona zarar verip vermeyeceğini soruyordu.
göremiyordu. Bu yüz onu incitti, derinlerde bir yerde onu mutlu etmek istiyordu. Ama onu acele ettirmedi.

Sonunda doğru sonuca vardı ve gözlerini tekrar kapattı.

Ödül olarak başının tepesini okşadı. "İyi iş, Tatlı Bezelye."

"Bana böyle hitap etmeni istediğimi biliyorum, ama yapabilir misin? . ."

İç çekti. "Bana 'bebeğim' demen daha çok hoşuma gidiyor. Daha önce kimse bana böyle seslenmemişti. Bu beni seksi hissettiriyor."

Ve Axel muhtemelen ona her zaman Sweet Pea ya da Misty diye sesleniyordu. Stone bunu, ikisi arasındaki ilişkinin farklı olmasını istediğine dair iyi bir işaret olarak algıladı.

"Bebeğim, benim için zevktir."

Küçük, mutlu bir iç çekti.

Arkasından yürüdü ve kulağına fısıldayabilmek için diz çöktü. "Şimdi sana zevk vereceğim. Hazır mısın?"

"Gerginim."

Stone ellerini onun omuzlarına koydu ve kollarından aşağı doğru okşadı. "Bundan sonra iyilikten başka bir şey yok. Söz veriyorum."

"Evet, Stone."

Kelimeleri zorlukla nefes aldı ve onun dokunuşu altında titredi. Kahretsin, eğer bu onu çok tahrik etmediyse. Yatağa attığı kadınların çoğu bıkkın ve korkaktı.

İçlerindeki adama karşı savunmasızdılar. Ama Lily'nin tepkilerini korumak konusunda pek de filtresi yok gibiydi. Kendini fark ettiğinden daha sık ortaya koyuyordu ve adam bunu hiçbir şeye değişmek istemezdi.

"Saçlarını ensenden çek," diye fısıldadı ensesine doğru.

Kadının nefesinin kesildiğini duydu; sonra iki elini kaldırarak parıldayan, soluk kütleyi kaldırdı ve bir tarafa itti, Dar sütunu ve diğer omzuna doğru uzanan narin et parçasını ortaya çıkardı.

"Güzel," diye övdü ve ardından ödül olarak dudaklarını kızın hassas tenine bastırdı. Siktir, kız

Güzel kokuyordu, şekerli-tatlı ve biraz da baharatlı.

Onu içine çekti ve aleti daha da sertleşti. Onu mindere fırlatıp içine girmekten kendini nasıl alıkoyacaktı? Yapmak zorundaydı; kız

Stone buna hazır olmadığını biliyordu. Ama lanet olsun ki, onu insanoğlunun bildiği her şekilde elde etmek için yanıp tutuşmuyordu.

"Bana nasıl hissettiğini söyle."

"Biraz huzursuzum." Arkasına yaslanıp poposunu topuklarına dayayarak kıpırdandı. "Biraz ağrım var."

"Tahrik mi oldun?" diye

dürtükledi. "Evet,

Stone."

Tanrım, adını onun dudaklarından duymaya bayılıyordu, özellikle de o hafif nefesli tonda.

Omzunu okşadı, fırfırlı küçük askıyı sıyırdı. Dudakları elini takip ederek yamaç boyunca yavaş bir öpücük izi bıraktı. Adam tekrar yukarı çıkarken Lily'nin nefesi kesildi, dişleriyle bir ısırık attı ve ardından

Dilinin yatıştırıcı yalaması.

Tekrar kızın boynuna ulaştığında, kulağına doğru inledi. "Tadın çok tatlı."

Onun kollarında titredi.

"Gözlerin hâlâ kapalı mı?" diye sordu.

"Evet."

"Kendini güvende hissediyor musun?"

Bu sefer cevap vermesi biraz daha uzun sürdü. "Gözlerimin kapalı olması benim için asla rahat olmayabilir ama bu sizi yansıtmıyor."

Yani gözlerinin kapalı olmasıyla ilgili bir şey ona kötü bir deneyimi hatırlatıyor olmalı. Arkadaşının tecavüze uğrayıp öldürülmesini mi? Onun kendi anılarına ve korkularına kapılıp orgazma ulaşamamasını engellemeliydi.

"İçinde bulunduğumuz oyun odasını hayal edin. Yumuşak aydınlatmayı hatırlayın. Dizlerinizin altındaki paspası hissedin. Bunu yapabilir misin?"

Başını salladı.

"Dayanamayacağın kadar rahatsız mısın?" "Hayır," diye

yumuşak bir sesle güvence verdi.

"İşte duymak istediğim şey bu. Şimdi, bu görüntüyü zihninizde sıkıca tutun. Düşüncelerinizin bu görseli başka bir şeyle gasp etmesine izin vermeyin. Eğer sürüklenmeye başlarsanız

parke zeminler ve oyun ekipmanları. Beni burada seninle hayal et."

"Evet, Stone."

Şehvetli şarkı sona erdikten sonra başka bir şarkıya geçildi, bu şarkıda bazı ilahiler ve nefesler vardı ve ciddi bir cinsel titreşim vardı.

"Müziğe odaklan," diye talimat verdi. "Duyuyor musun? Beğendin mi?"

Başını salladı.

"Başını geriye eğ. Biraz daha. Evet, sonuna kadar."

Kız razı olunca Stone bir parmak ucunu çenesinin ucundan boğazından aşağıya, altındaki çukura doğru izledi ve
yavaşça göğüslerinin kabarıklığına doğru indi. "Beni arkanda hissedebiliyor musun?"

Başını salladı. "Çok fazla ısı yayıyorsun. Tenin yumuşak ama altındaki her şey kaslı ve sert. Her nefes alışımda senin bir erkek olduğunun kokusunu alıyorum." Titrek bir nefes verdi. "Hoşuma gitti."

Bu Stone'un beklediğinden daha dürüst bir davranıştı ve onu boynuna bir öpücük daha kondurarak, kulağına bir mırıltı daha mırıldanarak ödüllendirmeye karar verdi. "Boynumun altında çok narinsin.
eller." Tekrar kollarını okşadı, sonra avuçlarının beline doğru inmesine izin verdi. "Dudaklarımın altında çok hassas. Söyle bana,
Meme uçların sert mi?" "Sanırım
öyle."

Ama emin değil miydi? Bu ona beyniyle vücudunun henüz senkronize olamamış olabileceğini söylüyordu. "Dokun kendine
ve benim için öğren."

Lily hemen hareket etmedi. Adamın neden kendini kontrol etmediğini mi merak ediyordu? Sormadı, sadece parmak uçlarını bebeğin göğsünü örten ince kumaşının üzerine koydu, sonra elini hızla çekti. "Evet."

Gülümsedi. "Emin misin? Tekrar kontrol et. Gerçekten titiz ol."

"Sadece kendime dokunmamı izlemek istiyorsun," diye

suçladı nefes nefese.

"Aynen öyle."

Hemen itaat etmedi. Stone onun bir an kafasının içinde yükseldiğini ve istediği şeyin mekaniği hakkında çok fazla düşündüğünü hissetti. O zaman ona nasıl görüneceğini ya da o izlerken kendini daha fazla tahrik etmenin ona övgü mü kazandıracağını yoksa utanç mı hissettireceğini tarttığına bahse girerdi.

"Çok uzun sürdü," diye uyardı.

"Omzumun üzerinden bakıp beni izleyeceğini düşünmeden edemiyorum."

"Bu endişeyi ortadan kaldıralım. Etrafında rahatça dolanacağım ve kendimi tam buraya yerleştireceğim," dedi yüzüne birkaç santim mesafede. "Yani artık omzunun üzerinden bakmıyorum. Sadece bakıyorum."

Yanakları oldukça pembe bir renge büründü ve gözlerini açarak ona odaklandı. "Ben kendime dokunurken bana mı bakacaksın?"

Kıkırdadı, kızın gözlerindeki hülyalı ifadeden, hafifçe büyümüş göz bebeklerinden hoşlanmıştı. "Oldukça fazla. Tabii bu seni bir sebepten dolayı rahatsız etmiyorsa."

"Hayır. Sadece alışık olduğum bir şey değil."

"Biliyorum. Şu anda sadece biz varız ve istiyorum." Onun yanağını okşadı. "Anladın mı? Hiçbir şeyi yargılamıyorum. Sadece iyi olmanı istiyorum. Zevk almanı istiyorum."

Lily başını salladı. "Seninle olmak . . çok farklı."

"Ben Axel değilim." Aklında neden hâlâ o adamın olduğunu anlasa da, karşısında yarı çıplak ve arzulu bir halde dururken onu düşünememesi Stone'u kızdırmıştı.

"Belli ki," diye kabul etti.

Sabrını zorladı. "Farklı olmak kötü değil." "Değil,"

diye onayladı ve bir iç geçirdi.

rahatlama. "Demek istediğim, oyunun amacı sadece başımı dik tutmak değil de iyi hissetmek olduğunda her şeyin çok farklı hissettirdiğiydi. İstenmek güzel bir şey."

Kadının sözleri onu şaşkına çevirdi. Daha önce ikiyle ikiyi bir araya getirmeli ve onun bir erkeğin arzularını tatmin etmeye pek alışık olmadığını anlamalıydı. Öte yandan, eğer Thorpe haklıysa, kızda itaatkâr bir yürek vardı. Memnun etmek istiyordu. Axel'e itaat etmek bir şeydi, Axel onu sadece büyümesine yardımcı olacak bir yola yönlendirmeye çalışıyordu. Önünde diz çökeceği ve sonunda kendini teslim edeceği bir adamı gerçekten tatmin etmesi başka bir şeydi. Bunu isterdi.

Ve Stone bunu ona vermek niyetindeydi.

"Hala bekliyorum ve pek de sabırlı değilim. Meme ucuna dokun. Göğsünü geceliğinden çıkar ve o sert memeyi okşa. Tam her şeyi görebileceğim bir yere."

Lily'nin nefes alış verişi kesik kesikti. Ellerini kucağından kaldırırken biraz titredi ve bir eliyle bebeğinin yan tarafını aşağı çekip tatlı göğsünü yukarı kaldırdı
diğer eliyle kumaşa dokundu. Kadının elindeki nazik kabarıklığı görmek onu çok tahrik etmişti ama kadın başparmağını kabarmış pembe tepe üzerinde gezdirip küçük bir nefes çekince Stone neredeyse aklını kaçıracaktı.

"İşte bu. Tekrar."

Kız razı olup onay bekleyen iri gözlerle ona baktığında, adam dayanamayıp elini kaldırdı
omzuna dolanmış ve yaklaşıyor.

"Bu iyi hissettirdi mi?" Sözleri sert ve alçak sesle çıkmıştı ve bunun onu korkutmayacağını umuyordu.

Cesur kız ona küçük bir baş selamı verdi. "İzlediğinizi ve gördüklerinizden hoşlandığınızı bilmek başlı başına bir zevk."

Sadece ses tonundan bile bunu beklemediği

anlaşılıyordu. "Yalnızken hiç kendine dokunur musun? kendin geldin mi?"

Bu soru üzerine kaşlarını çattı. "Pek değil. Yalnızken kendime dokunmak bana garip geliyor. Küçük kardeşimle aynı odayı paylaştığım için çocukken evden ayrılmadan önce hiç böyle bir şansım olmadı. Oyuncakların daha kolay ve daha az dağınık olması için var olduğunu biliyorum ama duymaktan hoşlanmıyorum.

şeyler vızıldar. Plastiği sevmiyorum. Bir de kendimi çok yalnız hissetme meselesi var. Mastürbasyon bana göre değil."

Stone'un bahse girerim ki o sırada doğru itici güce sahip değildi. Geçmişte de muhtemelen aynı nedenle bunu yapmayı denemişti.
Normal hissetmek için Axel ile seks yapmayı denedi. Beynini zevke nasıl ayarlayacağını anladığında ve sadece şımartıldığında, o
konu hakkında çok farklı hissedeceğinden şüpheleniyordu. Ve eğer onu izlemesi onu tahrik ediyorsa, o zaman tamamen oyundu. Çünkü onun şu anda bile kendine dokunduğunu görmek, sikinin fermuarını patlatmasına neden olmak üzereydi.

"Benim için o meme ucuna dokunmaya devam et," diye ikna etti. "Sadece ileri geri hareket ettir. Evet."

Gözleri kayarak kapandı. Ona daha önce gözlerini kapatıp odaklanmasını söylemiş olmasına rağmen, Stone şimdi yaşadığı deneyimin dışında kaldığını hissediyordu ve buna tahammül edemezdi.

"Bana bak, bebeğim."

Lily yavaşça itaat etti. Kirpikleri açılmadan önce başparmağını göğsünden kaldırdı. "Yapıyor muyum bir sorun mu var?"

"Hayır. Kendine tekrar dokunmanı istiyorum ama bana bak.
Tam bana doğru. Başka tarafa bakma." "Beni gerçekten izlemek istiyor musun?" "Siktir, evet."

Yüzünde gergin bir gülümseme belirdi ama reddetmedi. Bunun yerine başparmağını tekrar sert noktanın üzerinde gezdirdi. Stone, parmağıyla bir fiske vurduğunda kızın tepe noktasının bükülmesini, geri sıçramasını ve sonra daha da sertleşmesini izledi. Kız o kadar
neredeyse dokunabileceği kadar yakındı. Neredeyse tadını alabiliyordu. Sadece düşününce bile ağzı sulandı. Dudakları ve diliyle sert tomurcuğu işliyor, dişleriyle hafif bir acı veriyordu.

İnledi. Bu sesle gözleri fal taşı gibi açıldı. Gözlerini kırpıştırdı, sonra adamın vücudunun aşağısına, sertleşmiş sikinin pantolonundan kaçmak için mücadele ettiği yere baktı.

Stone onun şişkinliğini yakaladı. "Bu senin için bebeğim. Bana yaptığın şey bu. Seni izlemek dayanılmaz bir işkence,

Ama yine de duramıyorum. Meme ucunu çimdikle. Sık. Aynen böyle," diye teşvik etti. "İyi hissediyor musun? İçine dolan kanı hissedebiliyor musun? Karıncalanma ve ısırık hoşuna gidiyor mu?"

Başını sallayıp gözlerini tekrar kapatmaya çalışırken nefesi pek düzenli değildi. "Evet."

"Aç o güzel gözlerini. Bana bak. Başka tarafa bakma."

Kirpiklerini kırpıştırarak adamın istediğini yaptı. Gözleri erimiş çikolata renginden koyulaşmış ve
boğucu gece yarısı. Stone kendine engel olamadı. Ona dokunmalı, hak iddia etmeliydi.

"Tekrar yap. Ben sana söyleyene kadar durma," diye mırıldandı parmak uçlarını köprücük kemiğinin üzerinde gezdirirken.

Gözleri büyüdü. Onu tüyleri diken diken olarak ve küçük bir iniltiyle ödüllendirdi. Sonra tam olarak onun söylediği gibi yaptı, sert çıkıntıyı başparmağı ve parmağı arasına aldı ve sıktı.

İniltisi bir iniltiye dönüştü.

"Daha sert," diye emretti. "Şimdi yap."

Lily onu memnun etmek için hemen, neredeyse acımasızca itaat etti; sonra tırnağının kenarını
hassas tepe. Daha fazla kanla doldukça sıkılaştı, pembeleşti. Stone büyük bir hayranlıkla izledi. Ve kızın iniltisi tiz bir çığlığa dönüştüğünde gülümsedi.

"Bu çok güzel, bebeğim. Bunu diğer göğsüne de yapabilir misin?" diye sordu parmaklarını diğer göğsünün altına sokarken.
bebeğinin kayışını omzundan kaldırdı ve işe yaramaz bir şekilde kolundan aşağı düşmesine izin verdi. "Göster bana. Meme ucunu okşa."

Lily diğer göğsünü geceliğinden kaldırmakta tereddüt etmedi ve sıkı dut ucuyla birlikte mükemmel şişliği ortaya çıkardı.

"Kahretsin," diye boğuldu. "Çok güzel. Şuna bak.
seni." Parmak uçlarını hafif bir okşayışla göğsünün yan tarafında gezdirdi, sonra itiraz etme ihtimaline karşı hızla geri çekti.
Ama endişelenmemeliydi. Lily'nin gözleri teşekkürle

yumuşadı.

İçini çekerken, ilk önce yeni başparmağıyla hafifçe çekirdeği açığa çıkardı, sonra bu his onu rahatsız etmiş gibi kaşlarını çattı.

Şaşkınlıkla ona göz kırptı.

"Artık daha fazlasını istiyorsun," diye ekledi. "Duygusalsın ve hissetmek istiyorsun. Çimdikle, çek, bük. Meme uçlarının canlanmasını sağla. Onlara nasıl dokunulmasını istediğini göster bana."

Lily başını titrek bir şekilde sallayarak parmaklarını zar zor dokunduğu tepe noktasının etrafına kenetledi ve sert bir çekiş, bir çimdik mengenesi ve ardından tırnağıyla bir sıyrık verdi. Başını bir titremeyle geriye atarken tüm vücudu erimiş gibiydi.

Stone, bir an için derisinin yüzüleceğini düşündü. Onu istiyordu. Bir elini kızın ensesinde dolaştırdı ve bakışlarını tekrar kendi gözlerine çevirmeye zorladı. Tam olarak odaklanmamış gözleri ve yalvaran bakışlar onun dizginlerini çözmeye başladı.

"Ben seni böyle görmek istiyorum. Senin de hoşuna gidiyor. Bunu söyleyebilirim." Daha yakına eğildi, dudaklarına fısıldadı. "Tekrar yap ama aynı anda iki meme ucunu da okşa. Hemen şimdi."

Meme uçlarını baş ve işaret parmakları arasında sıktığı anda bir çığlık attı. Sonra hisler onu vurduğunda inledi. Stone onun ağzını kendi ağzıyla kapatıp içine girerek sesi yuttu. Şu anda ona sahipti. Ve daha fazlasını arzuluyordu. Onun her parçasının kendisine ait olması, seyir zevki için yayılması, istediği zaman hazır olması fikrini seviyordu. Ki bu her zaman olabilir. Ama böyle bir güzelliği varken, onu kim suçlayabilir ki?

Kadın bir çığlık attı ve adam onun ihtiyacını içten içe hissederek o tatlı meme uçlarına dokunmak için kaşınmaya başladı. Öpüşmenin açısını değiştirip dizlerinin üzerinde yükselip onu kendine yaklaştırırken, parmaklarının omuzlarından aşağıya doğru inmesine izin verdi kabarık göğüslerini okşadı. Avucuyla elini kapatıp, onun yumuşak tenini okşarken ve parmaklarını onun parmaklarının çalıştığı yere koymak için can atarken, yukarı doğru çekilen kıvrımı desteklemesine yardımcı oldu.

Kızaran uçları serbest bıraktığı anda adam içeri girdi ve başparmağını kızın olması gereken yerin üzerinde gezdirdi. aşırı duyarlı et.

Lily dudaklarını onunkilerden ayırdı. "Stone!"

"Sana bunu yapmam hoşuna gidiyor mu? Parmaklarımın meme uçlarını çekiştirmesi hoşuna gidiyor mu bebeğim?"

"Evet." Gözlerini dikmiş, yalvarmakla çaresizlik arasında bir yere bakıyordu.

"Bu ifadeyle daha fazlasını istiyorsun," diye uyardı. "Sadece bacaklarının arasında büyüyen kemirici ağrının cevabı için bana yalvarıyorsun. Islaksın, değil mi?"

"Öyleyim," dedi acı dolu bir dürüstlükle. "Hiç bu ihtiyacı hissettin mi?"

"Bu kadar keskin değil. Beni bırakamazsın ..."

"Yapmayacağım," diye güvence verdi, sağ elini göğsünden çekip devraldı. "Meme uçlarınla oynanmasından ve sertçe dokunulmasından hoşlanıyorsun. Sana dokunmayı seviyorum, bebeğim. Seninle ilgileneceğim.
" Bu sözler karşısında kızarınca ve küçük şeker tepeleri yeniden sertleşince, adam inledi. "Şu haline bak. Tanrım, bundan daha seksi bir şey hatırlamıyorum. Daha ister misin?"

Başını kararlılıkla salladı, tek kelime etmeden talep etti. "Parmaklarımı daha çok mu istiyorsun?"

Sıkıştırdı, alay etti,
Oynadı, büktü, soluk alıp verişlerinin ve sanki amcığının acısıyla mücadele edemeyecekmiş gibi kıvranışının tadını çıkardı. "Yoksa daha fazlasını mı istiyorsun? Seni emmemi ister misin?"

Göğsüne eğildiğinde, meme ucunu ağzına çekerek hem uyarılmışlığını hem de korkusunu test etti ve
dilinin üzerinde yuvarlıyordu. Lily çaresizlik içinde hayvanca bir çığlık attı ve kollarını onun başına doladı,
Ona daha sıkı sarılıyordu.

Bir patlamayla tomurcuğu ağzından çıkardı ve gülümsedi. "Bunu diğer göğsüne de yapsam hoşuna gider miydi? Bakalım..."

Onun güvenli kelimesine benzer bir şey duymadı, bu yüzden boğazının çukurundan bir yol öptü, dudakları Kadife teninden aşağıya, sanki sessizce ilgi talep ediyormuş gibi havayı bıçaklayan sert tepeye kadar iniyordu. Yavaşça dudaklarıyla yumrunun etrafını sardı, sonra onu okşadı, dili kızın tahrik olmuş etinin üzerinde ileri geri hareket etti.

"Bu kadar yeter mi?" diye alay etti.

"Hayır." Onun omuzlarına yapıştı. "Daha fazla. Lütfen. Ben ... kayboldum."

Yalvarma şeklinden anladığı kadarıyla
Bunu hayatında hiç yapmamıştı. Tatmin ve ona sahip olma arzusu onu çarptı. Stone ona sahip olan tek erkek olmak istiyordu.
onun gerçek ihtiyacını duyan tek erkekti. O da bu ihtiyacı gideren tek erkek olmak istiyordu.

"Kayıp mı?" Adam kaşlarını çatarak alay etti. "Ah, bebeğim. Tam olarak nerede olman gerektiğini bulmana yardım edeceğim. Arkana yaslan."

Stone onun reddedeceğinden ya da karşı çıkacağından endişelendi ama bir anlık tereddütten sonra neredeyse minderin içinde eriyecekti, göğüslerinin narin kabarıklıkları gökyüzünü işaret ediyordu, uçları karşı koyamadığı bir siren şarkısıyla onun adını çağırıyordu.

Lily bir kolunu başının üzerine attı. Diğerini ortasından geçirdi. Baştan çıkarıcı bir tanrıça gibi görünüyordu. Sonunda kendi bedeninin ve duygusallığının gücüne uyanmıştı. "Böyle mi?"

Onu içine çekti, tül gibi beyaz, açık tenine ışıltılı bir nitelik veriyordu. İnci gibi parlıyordu. Stone gözlerini ondan alamıyordu. "Neredeyse. Şimdi dizlerini bük."

Lily, alnını kırıştıran bir şaşkınlıkla ayaklarını yere düz bir şekilde bastı. Yerçekiminin etkisiyle
Bebeğin mendilden yapılmış etek ucu kalçalarından aşağı kayarak kremsi bir bacak uzunluğunu ve altındaki dantel ipucunu ortaya çıkardı.

"Bu çok güzel, bebeğim. Gerçekten güzel. Benim için bacaklarını açarsan daha da güzel görünürsün." Tereddüt ettiğinde,

Kararsız görünen Stone geri adım attı. "Sadece biraz daha. Hepsi bu kadar. Rahatına bak."

Yutkundu. "Bana zarar vermeyecek misin?"

Ne kadar tahrik olmuş olsa da Stone her şeyi bıraktı ve onun yanağını okşadı. Kız ona baktığında, korku ve Yüzündeki belirsizlik tekrar ortaya çıkınca yatıştırıcı bir sesle mırıldandı. "Asla. Aramızda ne olursa olsun, seni korumak ve memnun etmekten başka bir şey yapmayacağım." Okşayarak göğsüne doğru ilerledi ve avucunu göğsüyle doldurdu, başparmağı tekrar hassas ucun üzerinde yavaşça kaydı. "Hiç. Seni ne kadar iyi yapmak istediğimi biliyor musun?
hissediyor musun?"

Tam da umduğu gibi, bu Lily'nin düşüncelerini onu rahatsız eden şeyden uzaklaştırmış ve mutluluğa geri döndürmüştü.

Lily onun dokunuşuna doğru eğildi, inlerken gözleri kısa süreliğine kapandı. Ve bacaklarını daha da açtı.

Adam eğilip kadının göğüs ucunu ağzına alıp diğerini okşadığında kadının gözleri fal taşı gibi açıldı. "Stone!"

"Hoşuna gitti mi?"

"Evet," diye nefes nefese kaldı. "Bu ... ... Her yerim ağrıyor. Çok büyük. Karşı koyamıyorum."

"Deneme bile. Benim de canım yanıyor bebeğim. Seni zevke teslim olurken görmek için can atıyorum. Bunu istiyor musun? Gelmek istiyor musun?"

Adam kızın meme uçlarını yalamaya ve çimdiklemeye devam ederken, kız paspası tırmalayana kadar bakışlarını kızınkilere dikti
ve hararetle başını salladı. "Neler olduğunu anlamıyorum." "Sadece zevk. Beni takip et, ben de seni
Orgazm. Bunu benim için yap, bebeğim. İkimiz de ona ulaşmanı istiyoruz."

Nefes nefese kalmış, yüzü ihtiyaçtan yumuşamıştı. Sesi çaresizlikle incelmişti. "Nasıl?"

"Amına dokunmama izin ver."

Dokuzuncu Bölüm

Oraya dokunmak mı? Lily, Stone'un az önce söylediği kelimeyi hayatı boyunca hiç kullanmamıştı. Doğrusu, bacaklarının arasına sadece Axel dokunmuştu. Arkasında bir yerlerde
Başı, bunu yardım etmek için, arzudan çok acıma duygusuyla yaptığını asla unutamamıştı.

Ama Stone'un gözlerindeki cinsel sıcaklık, kızarıklık yanaklarından aşağı süzülüşü, sözlerinin baştan çıkarıcılığı; hepsi de ona karşı hissettiği son şeyin sempati olduğunu vaat ediyordu.
Çok sabırlı, çok cesaretlendiriciydi. Onunlayken kendini özgür ve seksi hissediyordu. Bir yük gibi değil, bir kadın gibi.

Son üç yıldır böyle hissetmek için yanıp tutuşuyordu.

"Sana dokunmamı ve daha da iyi hissetmeni istiyorsan, tek yapman gereken rahatlamak ve elimi o dantelli külotun altına sokmama izin vermek," diye mırıldandı hoyratça. Adamın sabırsızlığı kadını tahrik etmişti. "Gerisini ben hallederim."

Ağzını meme ucuna götürmesi onu tekrar heyecanlandırdı.
Onu her yerinde hissetmek, ona ne kadar zevk verebileceğini bilmek istiyordu. Ama ne kadar acı çekse de, geçmişin anıları bir türlü aklından çıkmıyordu. Erin'in bu dünyadaki son saatinin korkunç görüntüleri üzerine yağıyordu,
Canton'un onun hayatına son vermeden önce korkunç bir neşeyle kot pantolonunu ve masumiyetini parçaladığı o anlar. Hâlâ çığlıkları duyuyor, hâlâ kan kokusunu alıyordu.

Lily onu itmeye çalışırken, "Yapamam," diye hıçkırdı, Ellerini itti ve bacaklarını tekrar birbirine kenetledi. "Bu çok fazla. Ben-"

"Şşş. Tamam." Stone tüm dikkatini kızın vücudundan tekrar yüzüne çevirdi. Bakışları birleşti. Saçlarını o kadar nazikçe okşadı ki neredeyse ağlayacaktı. "Her şey yolunda. Güvenli kelimeye ihtiyacın var mı? Yoksa seni öpmeye devam edebilir miyim? Dokunmaya
göğüsler?"

Kızgın ya da sabırsız değil miydi? Vücudunu yavaşça hazırlamasına rağmen, kızın
Çıldırmak mı?

Hiç akıtamadığı o lanet olası gözyaşları yeniden gözlerinden akmaya başladı. Onun dokunuşu olmadan sadece birkaç dakika geçirmişti ve şimdiden onu özlüyordu. Belki de . . . Biraz daha devam etmesine izin vermenin gerçekten bir zararı olabilir miydi? Evet, öpücüklerden ve göğüslerini okşamasından asla orgazma ulaşamazdı ama normal bir kadın gibi şehvetini tatmin ettiği, kendini ahlaksız, güzel ve ona bağlı hissettiği anlar? Bundan vazgeçemezdi.

"Lütfen. Evet," diye haykırdı. "Bana kızgın mısın?" "Deli mi?" Ona öyle zarif bir bakış gönderdi ki
Anlayış. Endişesini tamamen yok saydı ve asla endişelenmesine gerek kalmayacağına yemin etti. "Neden kızayım ki? Kendini iyi hissetmeni sağlamaya çalışıyorum, rahatsız olmanı ya da savunmaya geçmeni değil. Eğer şimdilik burada rahatsan, burada kalacağız."

Verdiği güvence daha fazla deneme isteği uyandırdı. Bacaklarının arasındaki ağrı da öyle. O olmadan pes etmek istemiyordu.
Onu şımartmak yerine tahrik eden bir adamla zevk almak için yeterince gevşeyip gevşeyemeyeceğini görmek.

"Durmak istemiyorum," diye hıçkırdı.

"Bu çok iyi." Diliyle göğsünün yan tarafına doğru ilerledi ve derisinin altında küçük bir ürperti oluşana kadar parmaklarıyla meme ucunu kopardı. "Eğer amına dokunmama hazır değilsen, bunu sen yapmak zorunda kalacaksın. Seninle konuşarak yardımcı olacağım, Lily. Bunu

yapabilir misin?"

Onunla konuşmak mı? Bu kulağa aynı anda hem şok edici, hem şehvetli hem de samimi geliyordu. "Külotum üzerimde kalabilir mi?"

"İhtiyacınız varsa."

Lily başını salladı. Onları çıkarmak ona çok fazla şey hissettirecekti.

savunmasız ve vücudunu çok fazla ortaya çıkaran bir şeydi. Tabii Stone'un, eğer bir şey yapmak isterse bunları kendi başına çıkarabilecek kapasitede olmadığından değil. ondan faydalanmak istedi. O rahatladı

Bunu yaparsa taşaklarını vücudundan ayırmak için Axel'in arkasında bir sıra oluşacağını ve bu sıranın uzun olacağını biliyordu. "Ne yapmalıyım?"

"Gergin olma bebeğim," diye ikna etti. "Bu iyi bir şey. Tek yapman gereken elini bacaklarının arasına sokmak ve bana bakmak."

Onun zihninde yapması gereken tek şey bu olabilirdi ama Daha önce hiç başarılı bir şekilde mastürbasyon yapmamıştı, hele de bir erkeğin önünde, bu çok zor bir iş gibi görünüyordu. Yine de Stone'la zevki paylaşmayı o kadar çok istiyordu ki

memnun da olabilirdi. Onu, rahatsızlığını bir kenara itip deneyecek kadar çok istiyordu.

Sakinleştirici bir nefes alarak elini karnından aşağıya, kemerinin lastiğinin altına, Axel'in çıplak tutmasını söylediği pürüzsüz tümseğin üzerine ve dolgun kıvrımların arasına kaydırdı. Sorun şu ki, bundan sonra ne yapacağını bilmiyordu. Lily bir hayal kırıklığı çığlığını bastırdı. Hangi yetişkin kadın vücudunun nasıl çalıştığı hakkında bu kadar az şey biliyordu?

İşe yaradı mı?

On altı yaşından beri seksten korkan biri.

"Parmakların nerede, bebeğim?"

"Vajinamda."

Dilini meme ucunda gezdirdi. "'Vajina'

Jinekoloğa gittiğinde söylediğin bir şey. Bu senin kukun. Parmakların üzerinde mi, klitorisinle oynuyorlar mı? Değilse, orada olmalılar."

Doğru ya. Onu nerede bulacağını biliyordu. Axel onu

anatomisinin o kısmıyla tanıştırmıştı.

Bacaklarının arasındaki sinir demetine dokunduğunda, şaşırtıcı hassasiyeti karşısında şok geçirerek irkildi. Axel sık sık oraya dokunuyordu. İlk başta pek bir şey hissetmedi. Duyguların oluşması zaman alıyordu. Ama yine de yatağa hiç tutkuyla girmemişlerdi. Görünüşe göre her şeyi farklı kıldı.

"Bunu hissedebiliyorsun, ha?" Gülümsedi. "Tekrar yap, parmağını tam üstüne sürükle. Sonra küçük daireler çizerek ovmadan önce ıslak olduğundan emin ol."

Lily utangaç düşüncelerini bir kenara itti ve birkaç dakika önce hissettiği keskin zevk sarsıntısını takip etti. Stone bir kadının vücudunun nasıl çalıştığını biliyor gibiydi. İçini acıtan kıskançlığı görmezden geldi. Adamın bir yığın cinsel deneyimi olduğu gerçeği şu anda onun lehine işliyordu. Kendisini paylaşmaktan çekinmediği için bu anların tadını çıkarmaya niyetliydi.

Parmağını kıvrımlarının arasında kaydırdı ve ağrıyan düğmesine kadar daha fazla nem çekti. Ona dokunduğunda, zevk onu parlak ve şok edici bir şekilde tekrar yakaladı. Neredeyse kendi iradesi dışında, nefesi kesildi ve bakışlarını Stone'a çevirdi. Orada sabitlendi, gözlerini kırpıştırdı, nefes nefese kaldı.

"Evet, bunu hissedebilirsin. Yüzünde görüyorum bebeğim. Kendine ne kadar zevk verebileceğini ilk kez öğrendiğinde seni izlemenin ne kadar seksi olduğunu anlatamam. Bu, şaplak bankamdaki en büyük mevduat gibi bir şey."

İhtiyaç duygusu içini kemirmesine rağmen Lily gülmekten kendini alamadı. Kafasının arkasında biriken endişeler buharlaştı ve geride tüm vücuduna nüfuz eden sıcaklıkla birlikte rahatlatıcı bir sıcaklık bıraktı. Bu adam onu tamamen etkiledi.

Ona dudak büktü. "Ciddi misin sen?"

"Kesinlikle. Seksi olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Lily bugüne kadar kendini hiç seksi hissetmemişti. Ama Stone onu şaşırtan bir kolaylıkla her şeyi değiştirdi. "Seviyorum

olduğumu düşünüyorsun."

"İnan buna bebeğim." Kulağına fısıldamak için eğilirken başparmağıyla kızın göğsünü avuçladı. "Bu gece bu odaya geldiğimde seni zaten deli gibi istiyordum, ama şimdi Beni ne kadar tahrik ettiğini gördüm, sabah, öğle, akşam peşinde olacağım. Hayır demekte özgürsün ve dinleyeceğim. Ama vazgeçmeyeceğim. Şimdi meşgul ol ve benim için gel."

Kulağa çok kolaymış gibi geliyordu, sanki kendi kendini tatmin etmesi tamamen doğalmış gibi. Ve tabii ki o da izleyecekti. Normal olmayı ne kadar çok istiyordu. Onu ne kadar memnun etmek istiyordu. Ne kadar umutsuzca bu doruğa ihtiyacı vardı.

Bacaklarını biraz daha açtı ve parmaklarını kaygan klitorisinin üzerine koydu, sonra hafifçe ovmaya başladı. Elektrik karıncalanmaları vücuduna yayıldı. Acı o kadar şiddetli bir hal aldı ki, cinsel organının duvarlarının sıkılaştığını ve kenetlendiğini hissedebiliyordu. Bunu yaptıktan sonra kendini çok boş hissetti, sanki birinin - Taş'ın- onu doldurmasına ihtiyacı vardı.

Serbest eliyle ona doğru uzandı. O da elini kendi eline aldı. Karanlık, odaklanmış bakışları onu kıstırdı, omurgasına çarptı, etkisi sert bir nefes almasına ve onu daha sıkı kavramasına neden oldu.

Yumruyu biraz daha yavaş, biraz daha fırça ve alay ile ovuşturduğunda, ihtiyaç tekrar arttı. Uyluklarındaki kaslar gerildi. Cinsel organı sıkıştı. Vücudundan sıcak bir kızarıklık geçti. Sonra aniden kalp atışları kulaklarında kükredi. Lily kanının pompalandığını duyabildiğine yemin etti.

Bu büyük, kalın ve kuşatıcıydı. Toplanan his her ne ise, geçmişte yaşadığı orgazmlara benzemiyordu. Tüm bu bastırılmış ateş patladığında, onu diri diri yakacaktı.

"Taş," diye mırıldandı.

"Oh, lanet olsun. Çok güzelsin. Buna şimdi ihtiyacın var, değil mi? Evet," kız çılgınca başını sallayınca kabul etti. "Bırak seni altına alsın. Çığlıklarını duyayım."

Lily daha fazla istediği bir şey düşünemiyordu. Aşırı bilinçli sinir uçlarını tekrar daire içine aldığında vücudu sarsıldı. Arzu kabarmıştı. Stone meme ucunu ağzına almak için eğildiğinde, Lily onun başının arkasını kavradı ve onu kendisine sabitledi. Boğulmasına yardım etmekten başka bir şey yapacağından değil. Ama bu sefer hiçbir şey daha tatlı olamazdı.

Bir elini diğer meme ucuna götürdü ve parmaklarını onunkilere doladı. Birlikte, diğer sert tomurcuğu emerken o göğsün ucunu manipüle ettiler ve
dişleriyle en ucunu kazıdı.

Duygular yine artmıştı. Bir damarın kanla, ihtiyaçla, yakın bir patlamayla dolduğunu hissetti. Tam oradaydı. . .

Bacakları titredi. Kalçaları sarsıldı. İnledi, bunun için zorlandı. İhtiyacın tadını aldı.

Ama tatlı keskin kenarın üzerinden düşecek gibi görünmüyordu.

Lily klitorisine daha sert bastırdı, dairelerini daralttı, bunun ne kadar iyi olacağına odaklandı. Saniyeler kafasının içinde akıp gidiyor, yavaş yavaş dakikalara dönüşüyordu. Ve Enfes ihtiyaçlar cehennemin kendi biçimiydi ve kaçacak gibi görünmüyordu.

İşkence uzadıkça uzadı ve hiçbir çıkış yolu göremedi. Gözlerini sıkıca kapadı ve yenilginin içine işlemeye başladığını hissetti.

Stone hemen harekete geçerek meme ucunu dudaklarının arasından çıkardı ve dudaklarıyla kulağını sıyırdı. "Bunu yapabilirsin, bebeğim. Sesime odaklan ve gözlerini kapat. Evet, bunun zor olduğunu biliyorum ama sen varsın."

Garip bir şekilde, buna zaten inanıyordu.

"Kendini çıplak hayal et ve ben senin üzerinde durmuş, sikimi okşuyorum. Sana ne kadar seksi olduğunu ve seni ne kadar çok istediğimi söyleyeceğimi biliyorsun. Düşünün ki ben
Dizlerimi o güzel kalçalarının arasına koyacağım. Kollarını bana doğru açtığında, hemen içine gireceğim. Sonra seni öpeceğim, vücudunun her kıvrımına dokunacağım ve sen yalvardığında, işte o zaman içine kayacağım. Derine.

İşte o zaman seni yavaşça ve derinlemesine okşayacağım ve boşalırken sırtımı pençelemeni sağlayacağım."

O konuşurken, arzusu ve hızla akan kanı çarpıştı, birleşti. İçindeki her şey çığlık çığlığa kükredi. Kreşendo. Çarparak düşmesini engelleyen duvar parçalandı. Tam olarak Stone'un ona hayal etmesini söylediği şeyi hayal etti. Kendisini sadece mükemmel bir şekilde değil, aynı zamanda arkasına yaslanıp onu karşılamaya istekli olarak gördü
Adam ona akıl almaz bir zevk verirken kadın kendini tamamen teslim etti.

Gırtlaktan gelen bir çığlıkla, yoğun bir hazzın içine daldı, parmakları hala görünüşte sonsuz anlar boyunca acıyı uzatan nazik bir sertlikle çalışıyordu. Doruk noktası onu sadece kucaklamakla kalmadı, baş döndürücü bir coşkunun nefes kesici diyarına uçurdu. Kaçındığı coşku mu? İnanılmaz. Vücudunun
Tüm bunları yapabilecek kapasitede mi? Hayret verici.

Zirveye ulaştığında, hislerin ezilmesi aniden hoş bir kadife kucaklamayla yumuşatıldı. Sıkı kavrama
doruk noktası bir iç çekişle gevşedi. Bir zamanlar keskin olan her şey şimdi altın gibi, olması gerektiği gibi hissediyordu. Mükemmeldi.

İnsanların orgazmdan bu kadar keyif almasına şaşmamalı.

Zevkin pençesi sonunda tutuşunu bırakmaya başladı. Kendi iradesiyle, vücudu mutluluğun son kalıntılarıyla titredi ve seğirdi.

Sonra içini çekti ve minderin içinde eridi.

"Lily, bebeğim ..." Stone onun üzerinde inledi.

Tembel ve doygun bir halde gözlerini açtığında onu hem gurur hem de saygıyla kendisine bakarken buldu. O değildi
Sabrını zorladıktan sonra o gün için iyi bir şey yapmayı başardığı için rahatlamış gibi gülümsüyordu.
Axel onun kendisini bu kadar net okuduğunu anlasa dehşete düşerdi. Bunun yerine Stone, ileriye doğru adımlar attığı ve cinselliğinin sorumluluğunu üstlendiği için *onunla* gurur

duyuyordu. Sanki onun için sadece o varmış gibi ona baktı. Hiçbir şey ve hiçbir
başka kimse önemli değildi.

"Az önce dünyamı ekseninden kaydırdın," diye mırıldandı.

Onun sözlerini sindirmesi birkaç dakikasını aldı. Kaşlarını çattı. "Sanırım bana yardım etmek için bu kadar çok çalıştığın için sana söylemem gereken şey bu."

"Yeteneğin her zaman içindeydi. Ben sadece sen görene kadar dürttüm. Sen tamamen normal bir kadınsın, Lily. Sen bir
Canton sizi dehşete düşüren ve ruhunuzu zedeleyen korkunç bir şey yaptığında çocuktunuz. Seni büktü ama kırmadı. Bunu görmene ihtiyacım vardı. Ve gördün de. İşini iyi yaptın."

Eğer o orada olmasaydı ve ona yardım etmeseydi, kendisine asla böyle bir deneyim yaşatamayacağını biliyordu. Ama mesele tartışmaya değmezdi. Aslında şu anda hiçbir şey hakkında tartışmak istemiyordu.

Bunun yerine ona gözleri dolu dolu bir gülümseme verdi. "Hâlâ sırtını sıvazlıyorum."

"Ben biraz daha düşük bir şey umuyordum." Ona doğru göz kırptı.

Lily dondu kaldı. Ecstasy'yi bulmayı başarmıştı, elbette. Ve onu mavi top cehenneminde bırakmıştı. "Tamam. Yine de seni uyarmalıyım. Ne yapacağımdan emin değilim-"

"Şaka yapıyorum, bebeğim."

"Yapabilirim . . ." *Neyi?* Axel ile birkaç kez bu kadar ilerlediğinde, genellikle seks yaparlardı. Bir keresinde onu ağzıyla ya da eliyle rahatlatmayı teklif etmişti. Adam ona konuyu karıştırmasını istemediğini söylemişti - her ne demekse
-Yani hâlâ hiçbir erkeği içine almadan boşaltamamıştı. "Sana sakso çekmeyi deneyebilirim."

Kendi sesindeki tereddütü duyabiliyordu ve irkildi.

Stone onun üzerine doğru eğildi ve yüzündeki saçları okşadı. Lily onun ağırlığını üzerinde hissetti, ereksiyonunun sert sütunu onun tümseğini dürtüyordu. Panik içinde sürünmeye başladı. Havayı içine çekti, kendine sakin olmasını, Stone'un ona zarar vermeyeceğini söylemeye çalıştı. Aldığı zevke odaklandı
yüz ifadesindeki şefkati deneyimlemişti.

Kafasında görebildiği tek şey Erin'in
Timothy Canton üstün cüssesi ve gücüyle onu yere yatırmış ve tecavüz etmiştir.

Lily'nin elinde değildi. Sakinliğini kaybetti, mücadele etti, itişip kakıştı ve çığlıklar attı.

Stone anında onun üzerinden atladı ve ayağa fırlayarak aralarına mesafe koydu. "Her şey yolunda. Ben geri çekiliyorum."

Ama endişeli görünüyordu. Ayağa kalktı, ne kadar çılgınca olduğunu fark etti.
Muhtemelen baktı ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Lanet olsun. O da endişeliydi. Bu geceden sonra, zihinsel bir bariyeri aştığına yemin edebilirdi.

"Bir geceden fazla sürebilir, biliyorsun değil mi?" Parmağını kızın çenesinin altında gezdirdi. Kız direnmeye çalışsa da, adam ona sessiz kararlılığını ve sabrını gösterdi. "Vazgeçmiyorum. Sen de vazgeçmeyeceksin."

"Yıllar oldu." Ağlamak istiyordu ama lanet olası gözyaşları hâlâ akmıyordu.

"Ama benimle değil. Bunu bir kez denedik. Yarın başka bir gün, ha? Benim için gülümse."

"Seni böyle bırakamam, arzulayarak, acı çekerek ve ..."

"Rahatlama olmadan mı? Bebeğim, kendi kendini tatmin etmek çok kolay.
benim için. On iki yaşımda ustalaştım. Duşta birkaç dakika geçirip iyi olabilirim. Seninle herhangi bir şekilde seks yapmak kadar hoşuma gider miydi? Siktir, hayır. Ne kadar hoşuma giderdi *bilemezsin.*
bir gözümden, bir cevizimden ve tüm *Star Wars* koleksiyonumdan vazgeçtim.
Ama senden vazgeçmeyeceğim. Eğer istediğin buysa, oraya ulaşacağız."

"Seksin almak ve vermekle ilgili olması gerekmiyor mu? Ben sadece aldım." Bu onu mahvetti. Normallik buraya kadarmış.

"Sen de verdin. Harika bir şaplak bankası malzemesinin yanı sıra,
Seni zevk içinde görmek, her türlü geçici zevkten daha uzun sürecektir.

kendi doruk noktam. O anı hatırlayacağım ve kafamda tekrar tekrar canlandıracağım."

Ne dediğini duymaya çalışarak dudağını çiğnedi. Suçluluk ve hayal kırıklığı onu boğdu. "Ama-"

"Şşş, bu gecenin seninle ilgili olmasından memnunum."

Lily onun haklı olup olmadığını ve oral ya da başka türlü sekse hazır olup olmadığını merak ederken bile, neredeyse Daha fazlası için ısrar etmediği için hayal kırıklığına uğramıştı. "Senin hakkında da olamaz mı?"

"Umarım yakında olur. Ama şimdiden endişelenmeyin."

Kız tekrar tartışamadan, adamın telefonu ısrarla çaldı ve arka planı dolduran ve ruh hallerine katkıda bulunan müziği kesti.

Stone ayağa fırladı ve cihazı yakaladı. "Bir dakika," dedi cihaza doğru, sonra boştaki elini ona uzattı. "Bebeğim, neden yatağa gitmiyorsun? Yorgun görünüyorsun."

Başka bir deyişle, birlikte geçirdikleri zaman sona ermişti ve gerçek dünya onu çağırıyordu. Neden kendini toparlayıp kollarını ve bedenini açamamıştı ki? Onu korkutacak ya da temkinli davranmasına neden olacak hiçbir şey yapmamıştı. Şiddet yanlısı ex-con yanlış anlamasını atlattıktan ve daha önce hiç daha nazik bir adamla tanışmadığını fark ettikten sonra, gerçekten
kendini onunla paylaşmak için.

Düşündüğünden daha da mı kırılmıştı?

Lily onun uzattığı eli görmezden geldi. Titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı ve kapıya doğru yöneldi, kendini utançla kırıklık arasında bir yerde hissediyordu. "İyi geceler."

* * *

STONE, Lily'nin başı öne eğik ve omuzları çökük bir şekilde oyun odasından çıkışını izledi. Bu onun kalbini acıtıyordu ama Lily her zaman düşünmek için zamana ihtiyacı olduğunu söylerdi. Belki şimdi bunun bir kısmı ona iyi gelebilirdi. Nasıl yapacağından emin değildi.
...deneseydi ne yapardı? Şansı olsaydı ne yapardı? Onunla seks yapmaktan ya da onu becermekten daha fazlasını yapmak istiyordu. Sadece üzerine çıkıp onu almak istemiyordu. Hayır, Lily ile sevişmek istiyordu.
Kahretsin, daha önce bir kaşıntıyı kaşımaktan başka bir şey

yapmamıştı.

ve şimdi Lily Taylor'a onun için ne kadar deli olduğunu söylemek için vücudunu kullanmak istiyordu.

Oh, lanet olsun. A) Durumu kötüydü. B) Onunla tekrar sevişmeye çalışırsa ve kadın çıldırırsa bu onu mahvederdi. Ve C) Bundan sonra ne yapmalıydı?

Elindeki telefondan arayan tanıdık erkek sesini duyduğunda tüm bunlar kafasının içinde dönüp duruyordu. "Alo?"

Stone cihazı kulağına götürdü ve Lily'nin duymaması için kapıyı kapattı. "Al. Özür dilerim. Ne oldu?"

Çabuk olmasını umuyordu çünkü onu uzun süre yalnız ve kederli bırakmak istemiyordu.

"Bir sürü şey var ve hiçbiri iyi değil," dedi Jack Cole, sesi neredeyse özür diler gibiydi.

Orospu çocuğu. "Bana bırak."

"Önce size 'iyi' haberi vereyim. Canton'u bulamıyoruz. Kimse onu Galveston yakınlarında görmemiş, en azından kamp yaparken. Elli mil çapındaki tüm eyalet parklarına ve kamp alanlarına fotoğrafını götürdük. Hiçbir şey. Sanırım Hunter gerçekten
Bebek hala uyumadığı ve kendisi de huysuz olduğu için birinin suratına vurmak istedik ama şüpheli görünen kimseyi bulamadık."

Eğer iyi haber buysa, Stone kötü haberin ne kadar korkunç olduğunu duymak istediğinden emin değildi. "Yani Canton rüzgarda bir yerlerde mi?"

"Evet. Arkadaşım Tyler'a Los Angeles'ta LAPD günlerinden tanıdığı birkaç kişiyi arattırdım. Evde hizmetçi ve evcil hayvan bakıcısı dışında kimse yok. Arabası hala Garajda. Telefonunu kilitlemiş ve izini süremedim. Siz deneyebilirsiniz." Jack cihazla ilişkili numarayı ve e-posta adresini sıraladı.

Stone diğer adamın bilgiyi nasıl aldığını bilmek istemiyordu ve umurunda da değildi. "Telefona bağlı olarak, onu hackleyebilir ve izini sürebilirim. Bazılarının işletim sistemleri, şifreniz olmadığı sürece tam kilitlenmeyi mümkün kılacak şekilde tasarlanmıştır, ancak ne yapabileceğime bakacağım."

"Canton'un nerede olduğunu bilmediğimiz için her yerde olabilir. Lily'nin yakınında olmaması da mümkün."

Ama Jack'in sesi buna inanıyormuş gibi çıkmıyordu. Stone da inanmıyordu.

"Başka ne var?" diye sordu.

"Lily'nin arabasını havaya uçuran bomba son derece profesyonel bir şeydi. PVC boru ve ev kimyasallarıyla yapılmış ev yapımı bir şey değil. Tahminimce her kim kullanıyorsa askeri eğitim almış, elit türden. Hunter kalanların resimlerini gördüğünü söyledi. Askeriyede öğrenmiş olabileceği bir şeye benziyordu.
SEAL olduktan sonra ileri patlayıcı eğitimi almış. Ayrıca uzaktan kumanda ile patlayacak şekilde programlanmıştı. basit bir zamanlayıcı. Bu da demek oluyor ki düğmeye basan kişi muhtemelen onu izliyordu."

Stone olayların akışını kafasında tekrar canlandırdı ve kaşlarını çattı. "Eğer kızda gözü varsa, çok geç bekledi ve fırsat penceresini kaçırdı. Patlamadan bir dakika önce arabadan çıkmıştı. Neden bekledi?"

"Arıza mı? Berbat mı?" Jack iç çekti. "Bilmiyorum. Kendimizi şanslı sayıp yolumuza devam etmeliyiz. Onun evinde dışarıda takılan birini gördüğünü hatırlıyor musun? Apartman kompleksi mi? Onu izleyen biri olabilir mi?"

Pek sayılmaz. Bir daha dönmemek üzere kaçmadan önce Lily'ye ulaşmaktan başka bir şey düşünmüyordu. Volta atarken, zihinsel olarak onun kompleksine ve park yeri. "Bahçıvanları gördüğümü hatırlıyorum ve o zavallı piçler için üzüldüğümü düşünüyordum.
Çünkü Ağustos ayındayız. Ama hepsinin elinde çim biçme makinesi ve kenar düzeltme makinesi vardı. Bomba patlatacak bir şey yoktu."

"Evet. Şüpheli görünen birini görmediğine şaşırmadım. Dışarısı çok sıcak ve arabasını havaya uçuran adam kimsenin fark etmesini istemezdi-"

"Bekle! Başka birini gördüm." Stone birden hatırladı. "Balkonlardan birinde bir adam. Ben göremedim

Şapka taktığı için yüzünü iyi görebiliyordum. Dodgers, sanırım. Elinde bir iPad olduğunu hatırlıyorum. Arabayla geldiğimde kafasını kaldırıp beni gördü. O anda hiçbir şey düşünmedim çünkü deli gibi araba kullanıyordum. Ama şimdi merak ediyorum..."

"Onu sitenin neresinde gördünüz? Hangi balkonda olduğunu tarif edebilir misiniz?"

Stone sürücüyü zihninde yeniden canlandırdı ve olayların akışını zihinsel olarak yavaşlattı. Ne gördüğünü ve nerede olduğunu açıklamak için elinden geleni yaparak Jack'e hatırladığı her şeyi anlattı. "Daha ayrıntılı olmadığı için üzgünüm. Bu benim
odaklanın."

"Sean'ı kontrol etmesi için oraya göndereceğim, bakalım bu adamı görebilecek mi, belki ne gördüğünü ya da
nereye gittiğini. Belki de solitaire ya da her neyse oynarken boğucu ve ıslak sıcağın tadını çıkaran rastgele bir sakindi."

Ama muhtemelen değil.

"Bu harika olur. Beni haberdar edin. Tüm bu karmaşa içimde kötü bir his uyandırıyor."

"Seni suçladığımı söyleyemem." Jack iç çekti. "Şimdi sıra gerçekten berbat haberlerde."

Ne? "Şimdiye kadar çok neşeli olduğun için mi?" "Oh, evet. Bu benim mutlu sesimdi."

Sesi hiç de öyle değildi. Stone başını salladı. "Eğer mısır gevreklerime işeyeceksen, o zaman hepsini dök."

"Axel bir saat önce Dallas'a indi. Bu gece oraya gidip Sweet Pea'yi görmek istedi. Yani Lily. Sonra
Onunla konuşurken, geçmişi hakkında gerçekten ne kadar çok şey bilmediğini fark ettik. Arkadaşlıklarına duyduğumuz saygıdan dolayı, ona her şeyi anlatma fırsatı vermek istedik, ancak o, hikayemizde delikler açacak kadar tahminde bulunmuştu.
Ondan sonra, gerçeğin geri kalanından vazgeçmek zorunda kaldık. Yani Axel artık her şeyi biliyor. Lily'nin tam olarak kim olduğunu ve onu ifade vermeye ikna etme planlarımızı biliyor ve çok kızgın."

"Tüm geçmişini itiraf etmediği için ona mı?" Elbette adam bilmek istemiş olabilirdi ama Lily onu sevmemiş bir adama hiçbir şey borçlu değildi. "Yoksa bize mi?"

"Hapisten çıkmak için onu kullandığın için *sana*."

Stone eski sevgilisinin ne düşündüğünü umursamadı. "Onu bu yüzden kurtarmadım ya da bu yüzden onunla birlikte değilim."

Buna hapisten çıkmak istediği için başlamış olabilirdi. Şimdi sadece Lily'nin mutlu ve özgür olmasını istiyordu. Bu değişim ne zaman olmuştu?

"Axel bu şekilde görmüyor. Ama onun ilk önceliği Onun iyi olduğuna kendini inandırıyor. Thorpe onu gece kulübeyi asla bulamayacağına ikna ederek beş saatlik yolu sana gelmekten vazgeçirdi. Sean şu anda Axel'i, Canton'u ortaya çıkarmak için sahada botlara, o kızın eski sevgilisine olduğundan daha fazla ihtiyaçları olduğuna ikna etmeye çalışıyor.
aşırı korumacı bir akıl hocasına ihtiyacı var. Bu argüman işe yarıyor mu bilmiyorum."

"Axel kararlı mı?" Stone adamın sadece arayacağını ya da Lily'nin ona ihtiyaç duyması halinde yakınında olmak isteyeceğini ummuştu. Axel'in Stone'dan Lily'yi Dallas'a geri getirmesini talep ettiğini hayal edebiliyordu, bu durumda eski sevgilisine siktirip gitmesini söylemekten mutluluk duyardı. Ama Axel'in bu kulübeye gelmesi ve Lily'nin kişisel alanına girmesi sadece kafasını karıştırırdı.

"Daha fazla," diye mırıldandı Jack. "Yerinde olsaydım gelene hazırlıklı olurdum. Onu tutmak için elimizden geleni yapacağız ama uzun süre ondan uzak tutabileceğimizi sanmayın."

Axel'in Lily ile kurduğu yaklaşık üç yıllık güven ve sadakati nasıl aşacaktı?
birkaç gün içinde onun bir numarası mı olacaktı? Bomba yapmak hakkında bir sürü şey bilen bir psikopat serbestken mi?

"Orospu çocuğu. İyi haberlerin var mı?"

"Yarın güneş doğacak ..." Jack kızıl saçlı yetimle ilgili müzikaldeki şarkıyı taklit etti.

"Kapa çeneni, Annie."

Jack bir kahkaha attı, sonra ayıldı. "Burada çalışmaya devam edeceğim. Thorpe, Sean ve Edgingtonlar senin tarafında,

..adamım. Eğer bu bir teselli olacaksa."

Pek sayılmaz. Belki yardımcı olabilir. Ama Lily'yi güvende tutmak kadar aniden kardeş sahibi olmayı da umursamıyordu.

"Beni haberdar edin.

Teşekkürler." "Haberdar

edeceğim."

Jack aramayı sonlandırdı ve Stone oyun odasından çıkıp koridora doğru yürüdü. Bakışları hemen yatak odasının kapısına takıldı. Lily kapıyı hafif aralık bırakmıştı. Işıkları söndürmüştü. Kafasını içeri uzattığında, Lily çoktan uykuya dalmış gibi görünüyordu.

Oturma odasında, geçici olarak dolaplardan birinin arkasındaki boş bir kurabiye kutusuna sakladığı telefonunu aradı. Telefonu açtı. Axel son yirmi saat içinde yaklaşık on milyon kez mesaj atmış ve neredeyse bir o kadar da arama yapmıştı; arada uçuşu için dokuz saatlik bir boşluk vardı.

Stone onun telefonuna girip mesajlarını dinleyebilirdi ama kadın bunu güvene ihanet olarak görürdü.
Axel'in ne dediğini tahmin edebiliyordu. Sadece adamın onu gerçekten aramamış olmasına şaşırmıştı.

Tam o sırada Stone'un telefonu çalmaya başladı. Axel. Ekrandaki numara Lily'nin rehberindeki numarayla eşleşiyordu. İlk içgüdüsü cevap vermekti, böylece telefona hırlayıp o orospu çocuğuna küfür edebilecekti.
Lily'yi sevmediği ve onu terk ettiği, kendi geleceğinden ve çekiciliğinden emin olmadığı için. Ayrıca Lily'nin
O piçi azarlayıp Louisiana'ya gitmemesini söyleyecektim. Lily'nin yüzüne vuracak ve kafasını karıştıracaktı. Lily geri adım atacaktı. Ve itiraf etmek gerekirse, Stone ona ulaşmak için bu kadar çabalarken dikkatinin diğer adamın üzerinde olmasına ihtiyacı yoktu.

Ama kendini durdurdu. Stone, Axel'i iyi tanımıyordu ama öğrendiği kadarıyla muhtemelen söylediği ya da yaptığı hiçbir şey iri yarı adamı uzak tutamayacaktı. Eğer adam Avrupa'dan uçakla döndüyse, Axel'i görmeye kararlı olduğu belliydi.

Lily. Her neyse. Stone zamanını ve
Enerjisini önemli bir amaca harcayarak onunla olan bağını güçlendirdi.

Aramayı reddeden Stone telefonu cebine koydu ve yatak odasına geri döndü. Axel gelmeden önce Lily'nin güvenini kazanmak ve kalbinde bir yer edinmek için kırk sekiz saati ya vardı ya yoktu, o zaman her anı iyi değerlendirmeye niyetliydi.

Onuncu Bölüm

LILY yine Stone'un kollarında uyandı. Bu sefer, o değildi Kendisini onun yanına yapışmış, burnu onun kokusuyla dolmuş bir halde bulduğu için neredeyse dün sabahki kadar sarsılmıştı.

Aslında, şimdi bunu neredeyse rahatlatıcı buluyordu.

Gökyüzünün yükseklerinden güneş pencerelerden içeri süzülüyor, ona yine uzun ve derin bir uyku çektiğini söylüyordu.

Çünkü bir şekilde Stone'un yanında kendini güvende hissediyordu.

Onu uyandırmamak için yavaşça yuvarlandı, sonra da gerindi. Kalçalarındaki kaslar dün gece yaptığı gerginlik ve titremeden dolayı hafifçe ağrıyordu.
orgazmı kovalıyordu. Ama bu hissin tadını çıkardı. Onun sözleri,
Aldıkları zevk, paylaştıkları samimiyet, hepsi aklından geçti. Yatağın üzerinden adamın güçlü gövdesine ve uykuda gevşemiş sert yüzüne bir bakış attı. Sadece sözleri ve birkaç dokunuşuyla ona inanılmaz bir mutluluk vermişti.
Neden bu adamın onun bedeni üzerinde böyle büyülü bir etkisi vardı? Ruhu üzerinde?

Yavaşça yataktan sürünerek çıktı ve banyoyu kullanarak muhteşem sıcak bir duş aldı. Arkasında bir buhar bulutu bırakarak, kısa bir şort giydi ve
Kalçasından beline kadar uzanan parlak düğmeler ve parlak kırmızı bir bluz. Siyah göz kalemi, iki kat maskara ve kıpkırmızı ruj sürdükten sonra aynaya göz kırptı. Yeterince yakındı.
Kaküllerini basit bir şekilde yuvarladıktan sonra

puantiyeli bir fiyonk taktı, sonra parmak uçlarında mutfağa gidip kendine bir fincan kahve yaptı ve masaya oturup yudumladı.

Genellikle günün en sevdiği zamanı buydu. Koşuşturma başlamadan önceki sessizlik, rahatsız edilmeden düşüncelerini düzenleyebileceği bir düşünme zamanı. Şu anda ise,
kendini karmakarışık hissetti. Ve korkunç derecede yalnız. Stone yan odada yatıyor olsa da onu özlüyordu. Garip bir şekilde, ona ne kadar bağlıysa
Axel'e hiç bu kadar özlem duymamıştı. Onu hiç bu kadar derinden istememişti.

Lily dudağını dişledi. Bu ne anlama geliyordu? Stone'a aşık mı oluyordu?

Muhtemelen.

Bunu fark edince oturduğu yerden fırladı ve volta atmaya başladı.
Ama gerçeklerden kaçamazdı.

Birine aşık olmak planının bir parçası değildi. Öte yandan, bunu nasıl durduracağını da bilmiyordu. Mantıksal olarak buradan nereye gidebileceklerini sordu. Paylaştığın adam aslında bunu istemediğinde berbat bir seks hayatına sahip olmak başka bir şeydi. Öte yandan Stone, ona verebileceği her şeyi arzuluyor gibiydi. Birlikte oldukları sürece
Lily ona istediği her şeyi vermek için yanıp tutuşuyordu. Daha azını hak etmiyordu.

Konfor alanı ne kadar kısıtlı olursa olsun, onu tatmin etmeye başlayabilir miydi?

Yutkundu. Bundan o kadar da emin değildi.

Bir an sonra adamın ayak seslerinin koridoru geçtiğini duydu. Banyo kapısı kapandı. Lily onu görmeye, konuşmaya hazır değildi. Dışarı çıktı, düşüncelerini toparlamak için etrafı çevrili verandaya süzüldü.

Kulübenin yan tarafında bir çıkıntı vardı.
yılın bu zamanında hoş bir gölge sağlar. Birisi parmaklığın altına bir bank inşa etmişti. Dizlerini göğsüne çekerek oturdu ve bataklığın boğucu sıcağına baktı, öğleden önce katlanılabilirin hemen bu tarafındaydı. Ne halt edecekti ki?

Normalde, şüpheleri ya da güvensizlikleri soğukkanlılığını tüketmeye başladığında Axel'i arardı. Ama o sadece İngiltere yeni hayatını yaşarken, o her şeyi geride bırakmıştı. Herkesi. Dallas'a dönmek gibi bir niyeti yoksa, artık o arkadaşlarına sırtını dayayamazdı. Telefonunu nereye koyduğu bile önemli değildi, çünkü onları aramayacaktı. Kendi ayakları üzerinde durmak zorundaydı.

Bir karar verin. Onu uygulayın. Korkmayı bırakın.

Kendi tavsiyesini dinleyemeden döndü ve Stone'u portalda onu izlerken buldu.

Yeni duş almış ve gömleksizdi, pırıl pırıl parlıyordu, teni bronzlaşmış ve tüm o kaba oyulmuş, mürekkep kaplı kasların üzerinde sıkıydı. Kot pantolon giymişti. Ayakları çıplaktı. Onu gördüğünde, içinden bir heyecan geçti.

"İyi misin?" diye sordu. "Seni bulamayınca endişelendim. İyi olduğundan emin olmak istedim."

Onun için bir sorumluluk olduğu için değil, önemli olduğu için.

Sözleri ona istediğinden çok daha fazla dokundu.

Kendini ona koşmaktan, kollarına atılmaktan, gücünü, sıcaklığını ve şefkatini hissetmekten alıkoyamadı. Lily, kafasının içinde, ona bir şeyler koyması gerektiğini fark etti.
aralarındaki mesafe. Kalbinin derinliklerinde bunun artık mümkün olmadığından korkuyordu.

Stone'a ulaşıp kendini ona doğru savurduğunda midesi sinirle doldu. Adam homurdandı ve tökezledi.
darbeyi emerken bir adım geri çekildi. Sonra dikildi, sağlam durdu. Kolları onu sımsıkı sararak göğsüne yasladı.

"Bebeğim?" diye mırıldandı kulağına, sesi endişeyle kısılmıştı.

Lily ona nasıl cevap vereceğini bilemedi. Sadece daha sıkı sarıldı. "Bana her şeyin yolunda olduğunu söyle."

"Merak etmeyin. Canton'un yerini tespit etmek ve onu durdurmak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz. Son zamanlarda kimse onu ne gördü ne de ondan haber aldı. Dün gece Jack'le konuştum. Ama ne olursa olsun

endişelenmeni istemiyorum. Ben seninle ilgileneceğim."

Başını sallayarak yukarı baktı ve
Koyu renk gözlerindeki samimiyet. Evet, muhtemelen kişisel güvenliği konusunda endişelenmesi gerekiyordu. Gerçek şu ki, burada kendini tehlikeden milyonlarca kilometre uzakta hissediyordu. Ve ne kadar çılgınca görünse de, Stone'un kendisini güvende tutacağına inanıyordu.

"Biliyorum. Hiç şüphem yok ki, iyilik için arıyorsun ve yapabileceğin her şeyi yapıyorsun. Yapman gerekenden fazlasını yapıyorsun." Özellikle de yakında yeni bir hayata başlamak üzere ayrılacağı için.

"Seni korumak şu anda benim ilk ve tek önceliğim."

"Sana inanıyorum, ama kastettiğim bu değildi."

Birdenbire
Onun gözlerinin içine bakamıyordu. Yüzünün kızardığını hissetti. "Dün geceden sonra iyi miyiz? Seni bıraktım olmadan asılı . . ."

"Beni bitiriyor musun?" Kuru bir şekilde gülümsedi. "Ben iyiyim. İyiden de iyiyim çünkü *seni* zevk içinde gördüm. Dediğim gibi, harika bir şaplak bankası malzemesi." Göz kırptı.

"Şekerle kaplamana gerek yok." Yanağına dokunmaya cesaret etti, parmağını sert, kesik düzlemde gezdirdi,
Koyu kirli sakal kalıntılarını hissederek. "Birlikte olunması kolay biri olmadığımı biliyorum. Dün gece başka bir kadınla birlikte olsaydın, onunla seks yapardın ve-"

"Artık on beş yaşında değilim, bu yüzden hayat amacım artık biriyle yatmak değil. Hadi gel." Onun elini tuttu. "Saat daha dokuz bile değil ama klimalı bir yer bulamazsak yakında burada kavrulacağımıza eminim."

Muhtemelen haklıydı ve onu içeri götürmesine izin verdi. Kapıyı arkalarından kapattıktan sonra onu mutfak masasına oturttu ve yanındaki sandalyeye oturmadan önce ikisine de taze kahve doldurdu. Sanki ona bakıyormuş gibi
onu anlamak için çok çalışıyorum.

Lily bunun o kadar da zor olduğunu düşünmüyordu. Adamın durmak bilmeyen ilgisi onu biraz tedirgin etmişti. "Gömleğin nerede?"

Bir tane bile almadan gittiğinden şikayetçi değildi.

"Hiç valizim yok. Birkaç ekstra tuvalet malzemesi ve yeni bir diş fırçası buldum ama bu pantolonu giydiğim üçüncü gün. Yarına kadar günü çıplak geçirmemi haklı çıkaracak kadar kirleneceklerini düşünüyorum." Göz kırptı.

Bütün günü tek bir dikiş bile atmadan geçireceği düşüncesi onu ürpertti, çırpındı-canlı hissettirdi. Karmaşık mürekkeple kaplı çıplak omuzlarını görünce dikkati dağıldı. Tüm bu gücün ellerinin ve vücudunun altında olması, ona ne yapardı? Onunla bütünleşmiş gibi hissetmek nasıl bir şey olurdu? Tanrım, bilmek istiyordu.

Cesaretini topladı ve adamın bakışlarına karşılık verdi. "Belki seks artık senin hayat amacın değil, ama ... şu anda benim hayat amacım. Dün gece yaptıklarımızdan daha fazlasını yapmak istiyorum. Ben
Alışık olmadığım, hiç hissetmediğim şeyler hissediyorum. Normal kadınların yaşadığını düşündüğüm şeyler. Tekrar denersek, belki olması gerektiği gibi karşılık veririm."

"Bebeğim, ben buna varım ama nasıl cevap vermen gerekiyorsa öyle cevap ver," diye karşı çıktı.

"Hayır, diğer kadınlar gibi olmalıyım."

"Onlarla ilgilenmiyorum." Stone kaşlarını çattı. "Beni dinle. 'Normal' diye bir şey yoktur." Kız ona şüpheci bir bakış attığında, devam etti. "Thorpe'u seviyorsun, değil mi? İyi bir adam olduğunu mu düşünüyorsun?"

Bu soru onu şaşırttı. "Evet, en iyisi. Sert mizacıyla bazı insanları kızdırıyor, özellikle de haklı olduğu zamanlarda - ki bu çoğu zaman oluyor. Ama neredeyse herkes onu sever. Sevmeseler bile ona saygı duyuyorlar."

"Doğru. Ama toplumun çoğunun standartlarına göre o bir ucube.
Yasal olarak başka bir adamın karısını beceriyor ve kocası sadece izin veriyor ama katılıyor. Sean'la birlikte onu bağlayıp tokatlıyorlar ve ... kim bilir başka neler yapıyorlar? 'Normal' olmadığı için onun hakkında daha az mı düşünüyorsun?"

Bunu düşündü. "Hayır. Thorpe kendisi için doğru olanı yapar. Callie ve Sean için de tabii ki. Bunlar sadece onlar."
O

iç çekti. "Anlıyorum. Bana cinsel açıdan nasıl davranırsam davranayım, bunun sadece benimle ilgili olduğunu söylüyorsun."

"Hemen hemen. Hepimizin deneyimleri bizi şekillendirir, değil mi? Benimkiler oldukça yaygındı. Bakın, kendi başıma açtığım belalar dışında geçmişimde travmatik bir şey yok. Ben sadece
Arkadaşının ölmesini izlerken neler yaşadığını hayal et. vahşice öldürüldü. Sekse verdiğin tepkide bunun etkisi var mı? Bana verdiğin tepkiye? Evet. Bu onu
Kötü ya da yanlış mı? Hayır. Nasıl başa çıkman gerekiyorsa öyle başa çıkarsın. Ben de sana uyacağım ve sana dokunmaktan mutluluk duyacağım."

Lily nefesini tuttu. Onun şöyle diyeceğini ummuştu Bunun gibi bir şey. Ona verdiği nazik, anlayışlı, uzlaşmacı diğer cevapların hemen hepsiyle el ele gidiyordu. Lily neredeyse kendini çimdikliyordu çünkü onun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşünüp duruyordu. Neden bütün yaz boyunca ondan uzak durmuştu ki? Evet, korkuları. Şimdi üstesinden gelmeye kararlı olduğu korkular.

Kalbi bir jet motoru gibi hızla çarparak ayağa kalktı ve elini uzattı. "Şimdi gelip bana dokunacak mısın? Sana daha fazlasını vermeme izin verir misin?"

Stone kızın eline odaklandı; sonra bakışları kızın yüzüne zum yaptı. O kadar hızlı ayağa kalktı ki sandalyesi eski parkeye sürtündü. Aşağıya doğru bir bakış onun çoktan dikleştiğini kanıtladı. "Emin misin?"

Başını salladı. "Bu sabah ilk aklıma gelen sendin. Duşta sana takıldım. Dışarıda otururken seni düşündüm, ne zaman-"

"Bebeğim, ben de duşta sana takıldım," diye güvence verdi sinsi bir sırıtışla.

Lily onun ortamı yumuşatmak istediğini anladı ve gülümsedi. "Evet, ama kendime dokunmuyordum."

"Bu utanç verici. Ama gün yeni başlıyor. Ve belki de bu tekrar izleyebileceğim anlamına geliyor."

"Aslında, onun yerine bana dokunmanı umuyordum. Ve seks yapabileceğimizi. Ya da deneriz."

Yüzü yumuşadı. "Umut etmek zorunda değilsin. Ne istersen deneyeceğiz. Benim inatçı bir piç olduğumu göreceksin. Oraya varacağımızdan hiç şüphem yok."

Kız ona gülümsediğinde, adam yüksek sesle kükredi ve onu kollarının arasına aldı.

"Taş!" diye itiraz etti, kıkırdamasını tutarak.

Onunla birlikte olmakla ilgili her şey çok farklı hissettiriyordu. Axel'le yakınlaşmaya karar verdiklerinde hiç gülmemişlerdi. Ona her zaman sorular sorar, zihinsel ve duygusal durumunu takip ederdi. Verdiği cevaplara bağlı olarak,
farklı bir şey denerdi. O da karşılık verirdi. Ya da vermezdi. Sonra süreç baştan başlıyordu. Birlikte olduklarında, bazen sanki seks değil de tıbbi bir muayene yapıyorlarmış gibi hissediyordu.

Stone ile birlikte olmak daha çok bir geçit töreninin ortasında olmak gibiydi - her zaman yeni, parlak ve şaşırtıcı bir şey
Her nefes aldığında.

"Bekle, bebeğim. Çılgın kimyamızı bir test sürüşüne çıkaracağız." Yatak odasına doğru yürüdü, onu yatağa yatırdı, sonra telefonunu komodinin üzerine koydu. "Bir dakika." Koridora doğru hızla geri döndü ve onu kaşlarını çatmış bir halde arkasında bıraktı. Nereye gidiyordu? Geri döndüğünde
Elinde hücresinin yanına bıraktığı bir kutu tutuyordu.

Prezervatifler.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. Cinsel olarak rahatsız edecek kadar aktif olmamıştı. Ama bir yetişkin olarak her zaman dikkatli olmuştu.

"O zaman Jack'in hazırlıklı olması iyi bir şey. Bunları dün oyun odasını ilk kontrol ettiğimde buldum. Seks benim amacım olmayabilir ama kesinlikle istiyorum, bu yüzden onları nerede bulacağımı hatırladım." Sırıtarak daha da yaklaştı. "Yapamam
"İyimser olmamın bir faydası yok."

Tıpkı dün gece olduğu gibi, ona duyduğu bariz arzu hem bir merhem hem de bir tahrikti. "İyimser olman için

çok sebebin var. Kendimi güçlü hissediyorum. Bunu istiyorum."

Yatağın kenarına doğru yürüdü ve pantolonunu sıyırarak kendisini sadece külotuyla bıraktı. Pantolon, şimdi dikkatini verdiği için biraz korkutucu görünen sert sikini ortaya çıkarıyordu. Hiç düşünmeden, parmaklarını adamın karın kaslarını ikiye bölen vadide gezdirdi ve bel bandının içinde kayboldu. Bu adam açıkça iyi bir antrenmana inanıyordu ve muazzam miktarda çekirdek gücüne sahipti.

Kadın onu okşarken, adam nefesini içine çekti. "Bana bu şekilde dokunmak tehlikeli olabilir. Gergin misin?"

"Heyecanlı," diye düzeltti. Beklenti içinde zıplayarak kalbini hızlandırdı. Ama bunu daha çok onu her yerde hissetme, ona dokunma, onu doldurma arzusu yaptı. "Sen mi?"

"İkisi de. Beni yanlış anlama. Bunu dört gözle bekliyorum bebeğim. Ama bunun senin için iyi bir deneyim olmasını istiyorum, korkutucu bir deneyim değil."

Lily bunu biliyordu ve Stone'un en sevdiği özelliklerinden biri de buydu. "Ben de öyle. Umarım bu sefer ikimiz de tatmin oluruz."

"Fazla giyinmişsin," diye dikkat çekti. "Bunu düzeltmene yardım edebilir miyim?"

Vücudunu sıcak bir kızarıklık kapladı ve yanaklarını ısıttı. Ama sinirleri de gerilmişti. Gördüklerini beğenecek miydi? Sorular soracak mıydı? "Bir dakika içinde. Önce keşfetmek istiyorum."

Lily dizlerinin üzerine oturmuş, yatağın üzerinde dengede duruyordu. O kadar yakın durdu ki nefesi kesildi. Uzandı, parmaklarının ucuyla adamın omzunu sıyırdı.

Çelik gibi kasları yumuşak teninin hemen altında yatıyordu. Sadece
Ona dokunmak kanını kaynattı. Nefes alış verişi pek düzenli değildi. Algılayıcı karanlık bakışlarıyla onun her hareketini inceledi. Nabzının attığını gördüğüne şüphe yoktu. Kadın
avucunu göğsüne, kalbinin üzerine koydu. O da hızlandı. Gülümsedi.

"Bana ulaşacaksın," diye güvence verdi.

"Bu beni daha iyi hissettiriyor. Etkilenen tek kişi ben olmamalıyım."

Başını iki yana salladı. "Değilsin, ama bu durum için gerçekten fazla giyinmişsin. Dur sana bir bakayım bebeğim."

"Dün gece tamamen benim hakkımdaydı." Konuyu saptırdı. "Bırak da şimdi senin hakkında konuşayım."

Yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Buna nasıl hayır diyebilirim ki?"

Artık erkeğin böylesine geniş bir alanını avucunun içine aldığına göre Lily nereden başlayacağına neredeyse karar veremiyordu. Adamın göğsünü okşadı, devasa omuzlarını sardı, parmakları adamın teninde gezinirken titriyordu. Axel da yırtık pırtık ve erkeksi biriydi. Ama Stone onu açıklayamayacağı bir şekilde etkilemişti. Ve oturup bunu incelemek istemiyordu. Sadece zevk almak istiyordu.

Lily daha da yaklaşarak dudaklarını adamın köprücük kemiğinin hemen altındaki sert göğüs kaslarına bastırdı. Boynuna doğru uçmadan önce oradaki mürekkep izini takip etti. Adam yutkundu. Boğazındaki kaslar çalıştı. Adem elması sallanıyordu. Çenesi sıkılaştı, çünkü kadın boynu boyunca daha fazla
sert çizgi.

Sonunda dudaklarını onun kulağının hemen altına değdirdi. "Sana dokunmak bile beni tahrik ediyor."

Lily kendi sesinin titrediğini duyabiliyordu. Bunu kaçırmasına imkân yoktu.

"Bebeğim, sana dokunduğumda çok heyecanlanıyorum." Kolunu okşadı, sıcak ve tahrik edici avuç içi sırtından aşağı inerek kalçasında dinlendi. "Sana elimi sürdüğüm anda, seni her yerde hissetmek istiyorum."

Buna itiraz edebilirdi ya da onu
Tahrik olduğunu abartıyordu ama göğsünün geniş alanını okşadığında parmakları erkek meme ucunu sıyırdı. Sıkıca büzülmüştü. Adamın içinden ince bir ürperti geçtiğini hissetti.

Avuç içleri aşağıya doğru inerek kızın kıçını
avuçladı. "Bebeğim, bu kıyafetleri üzerinden
çıkarmalıyım ve-"

"Sabırsızlanıyorsun," diye şımarıkça göz kırptı.

Gerçek şu ki, odanın daha karanlık olmasını diliyordu. Neden bu işe başlamak için güneş batana kadar beklememişti? Seks
ay ışığında daha romantik olurdu. Ve vücudunun geri kalanını göremezdi.

"Seni gördüğüm anda içinde olmak için sabırsızlanıyordum," diye itiraf etti.

Lily'nin nedenini gerçekten bilmiyordu ama tartışmayacaktı. Ancak onun dikkatini dağıtacaktı.

Parmaklarını adamın gövdesinde gezdirerek vücudunu onunkine değdirdi, sonra bir adım geri çekildi ve kirpiklerini savurarak ona baktı. Ona bu kadar yakın olmak çok heyecan vericiydi.

Aniden kuruyan dudaklarını diliyle bir hamlede ıslattı. "Beni öpmek mi?"

İnledi. "Benimle alay ediyorsun."

"Birazcık."

"Hem de çok. Bunun sonuçları olacak, Lily."

Eğer tensel işkence ve zevk içeriyorsa, evet. Sinirlerine ve endişelerine rağmen oyundaydı. "Öp beni."

Stone parmaklarını kızın saçlarına geçirdi ve başını tam olarak istediği yere eğdi. Sonra da ağzına daldı.
Dudaklarının onunkilerin üzerinde sadece bir fırça gibi dolaşmasını ya da bir öpücük beklememesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Tamamen sahiplenmeye çalıştı, parmakları saçlarına dolandı, dili onunkileri süpürürken dudakları onunkileri ayırdı
derin ve onun yanıtını talep ediyordu. Ona karşı eriyerek, parmaklarını kolunda gezdirdi, boynunun yan tarafına zar zor bir dokunuş yaptı, tüm bunları yaparken genişçe açıldı ve öpücüğüne teslim oldu.

Misilleme olarak şiltenin üzerine tırmandı ve onu yatağa yapıştırdı. Adamın ağırlığı kadına baskı yapıyordu,
Onu irkiltti ve korkudan kıvrılmasına neden oldu. Lily kendini nefes almaya ve endişesini görmezden gelmeye zorladı.
Ona teslim olmak için elinden geleni yaptı.

Giyinik durumdayım. Bacaklarım serbest. Ben iyiyim. Bu Stone.

Onun misk kokusuna, kirli sakalının sert törpüsüne, gözlerini kapatıp aceleyle çıkardığı iniltiye odaklandı.

yavaşça öpücüğünde boğuldu, duyularını ona açtı. O

onu incitmiyor ya da zorlamıyordu, sadece başını döndürüyor ve
karıncalanma. Sadece ağzını onunkiyle birleştirerek bunu nasıl yapmıştı?

Kalçalarının arasında yuvarlanıp, kendisi için zaten nemlenmiş ve yumuşamış olan kadın etine bastırdığında, kalçalarını kavradı. Göğsü onunkini gölgede bıraktı. Yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömdü. Sıcak, ağır nefesleri tenini ısıttı. Lily dudağını ısırarak biraz kıpırdayacak yer ya da gün ışığı bulmaya çalıştı.

Yok.

Stone, inatçı sikini kabaca kadının tepesine doğru itti. Birdenbire hareket edemez oldu. Nefes alamıyordu. Kendini çok sıkışmış, çok hapsedilmiş hissediyordu. Onları ayıran giysiler olsa bile, adamın dokunuşu onu bunaltıyordu. Panik yükseldi. Kadın
nefes almaya ve sakin kalmaya çalıştı. Tanrım, onu durdurmak istemiyordu çünkü o bir baş belasıydı. İlk tanıştıklarında onun hakkında verdiği ani yargıya rağmen, o iyi bir adamdı.

Dün gece o kadar verici bir aşık olmuştu ki. Onun tereddütlerinin ve korkusunun önemli olmadığını söyleyebilirdi ama Lily daha iyisini biliyordu. Eğer ona cinsel olarak herhangi bir şekilde karşılık veremezse bunu asla başaramayacaklardı.

Kalçasını adamın kalçalarına dolayarak onu itti ve sırt üstü dönmesini istedi. Adam itaat etti,
Öpüşmelerine ara verdikten sonra kalçalarına binerken onu üstüne oturttu.

Hissettiği rahatlama anlıktı.

"Oh, orada çok güzel görünüyorsun." Sert parmaklarıyla kalçalarını kavradı ve onu demir gibi sert ereksiyonunun üzerinde döndürdü. "Bana binişini izlemekten zevk alacağım."

İstediği de tam olarak buydu. Avuçlarını onun şişkin göğüs kaslarının üzerine koydu ve ellerinin altında gerilen, esneyen ve dalgalanan göğüs kaslarına bakarak iç geçirdi. "Bunu yapmak istiyorum.
Hemen şimdi."

Kadın adamın külotunun kemerine uzandığında, adam onun bileklerini yakaladı. "Hazır olmanın yakınından bile geçmiyorsun. Neler oluyor? İşe koyulmak için çok acele ediyorsun."

Onu hiç de kandıramamıştı. Lily içini çekti ve gözlerini kapadı. "Sadece üzerimdeki ağırlıktan ve hareket edememekten dolayı dengesizim." *Ya da kaçamamaktan*. "Ama ben seni istiyorum. I
bunu yapabileceğimize inanmamız gerekiyor."

"Çok üzgünüm, bebeğim. Tek yapman gereken bunu söylemekti. Bununla çalışacağız. Oraya varacağız. Sorun değil."

"Ama hayal kırıklığına uğradım! Benim için daha ne kadar düzenleme yapman gerekiyor? Yıllar oldu. Tecavüze uğrayan ben değildim."

"Fiziksel olarak hayır. Zihinsel olarak öyleydin. Henüz çocukken gerçekten çirkin bir şey gördünüz ve bu aklınızdan çıkmadı. Bu
sizi rahatsız etti. Sizi etkiledi. Bunun için seni suçlamıyorum. Sen de kendini suçlamamalısın."

Belki de değildi ama Canton'u suçlamak onu daha az korkutmuyor ya da daha normal hissettirmiyordu.

Lily bu düşünceyi bir kenara attı. "Çok sabırlısın."

Bu onu neredeyse daha suçlu hissettiriyordu. Gözlerinde yaşlar birikti. Bir ya da iki tanesi yanağına bile çarptı. Yine de her zamanki gibi içten, yürekten bir hıçkırık krizi geçiremiyor gibiydi.
Bu onu da hayal kırıklığına uğrattı.

"İçimde buna değeceğine dair bir his var." Bir elini gömleğinin altına soktu, belinin kıvrımlarını okşadı ve kolunu ona doladı. "Nerede kalmıştık? Seni öpmüyor muydum?"

Lily yavaşça başını salladı. Belli ki Stone şu anda değiştiremeyeceği şeyler üzerinde durmanın anlamını göremiyordu.
Eğer o da bu konuda endişelenmeye ve sızlanmaya devam ederse, onunla seks yapmaktan asla zevk alamayacaktı.

Zorla gülümsedi. "Sanırım öyle."

Kendini onun göğsüne yaslayarak, solgun teni bronz yanaklarıyla keskin bir tezat oluşturan iri yüzünü küçük ellerinin arasına aldı ve ağzını onunkinin üzerine koydu.

Adamın öpüşme şeklinin aksine, kadın tereddüt etti, ilk başta nefes alışverişinden daha fazlasını yapamadı. Bu

yeterli değildi, yakın bile değildi. Bu yüzden başını eğdi ve dudaklarını onunkilerin üzerine koydu,

göğüslerini ona doğru bastırarak, onu daha güçlü bedenine yaslayışından zevk aldı ve inledi.

"Bana açıl, bebeğim."

Lily ona uymak için iki kere düşünmedi. Artık kendini güvende hissediyordu, bu yüzden dudaklarını ona doğru açtı, dilini hafifçe kıvırarak ve nazlı bir şekilde geri çekilerek onu baştan çıkardı. Adam daha da derinlere daldı, Lily'yi takip etti, gömleğinden tuttuğu gibi ağzına girmeye zorladı ve bu sefer geri çekilemeyeceğinden emin oldu.

Altında, dizlerini büktü, birbirinden ayırdı ve yukarı kalktı. Kalın ereksiyonu kadının kayganlaşan etini dürttü ve nefesinin kesilmesine neden oldu.

"İşte bu kadar." Dudaklarını onun boynunda gezdirerek titremesine neden oldu. "Benim için parçalandığını görmek istiyorum. Seni istiyorum
çözülmüş, karmakarışık ve arzudan aklını kaçırmış." "Yolu
yarıladım," diye nefes nefese kaldı.

"Güzel. Şimdi diğer yarısına geçelim." Parmakları kadının sırtında dolandı. Birkaç vuruş sonra sütyeninin bandı gevşedi. Giysi vücudundan düştü.

"Bunu tek elle nasıl yaptın?"

Stone sırıttı. "Kararlılık. Her yerine dokunacağım bebeğim. Çok fazla olduğunda bana söyle."

Daha fazla bir şey söylemesini beklemeden onu tekrar dik oturttu ve bluzunun kısa koluna uzandı, ardından bir sutyen askısını dirseğinin üzerinden geçirip kolundan çıkardı. Aynısını diğerine de yaptı, karanlık bakışları
ona odaklanmış, dikkatle izliyordu. Parmaklarını gömleğinin altından geçirip karnını yukarı kaldırdığında, sütyenini çekip odanın diğer ucuna fırlattı. Ani özgürlük karşısında, meme uçlarının kolalı pamuğa sürtünmesi karşısında nefesi kesildi.

Stone kumaşın üzerinden eliyle göğsünü kavradı ve meme ucunu hafifçe çimdikledi. "Bu acıyor mu?"

Nefes nefese kaldı ve adamın eline doğru eğildi. "Birazcık. Ama çok iyi hissettiriyor."

"Duyguları arttırmak ister misin?"

"Evet." Başını salladı, kendini onun dokunuşuna, artan mutluluğa kaptırdı.

"Bu iyi bir kız. Hmm . . ." Elini kızın göğsünden çekti. Kız itiraz edemeden, adam bluzunun ilk iki düğmesini açtı.

Adam üçüncüye uzandığında, kadın onu durdurmak için kalın bileğini kavradı. Kahretsin, adamın kaslarının esnediğini ve orada toplandığını bile hissedebiliyordu. "Bunu şimdilik bırakabilir misin?"

Hiç tereddüt etmedi. "Kesinlikle. Ama o göğüsleri görmek istiyorum. O meme uçlarını ağzıma almak ve iniltilerini duymak istiyorum."

Tişörtünü üzerinde bıraksa bile, inlemenin sorun olacağını sanmıyordu. "Lütfen."

Stone gömleğinin iki yarısını düğmeleri koparmadan çekebildiği kadar birbirinden ayırdı. Lily aşağı baktığında göğüslerinin tamamen açıkta olduğunu gördü. Gözlerini dikmiş bakıyordu.

"Büyük değiller," dedi özür dileyerek.

Kızın özeleştirisine kaşlarını çattı, sonra ikiz tümseklere saldırdı. Onları perçinlenmiş gibi kavradı, başparmakları ikiz noktaları yakalayıp kalın parmaklarına sabitleyerek içine daldı.

"Mükemmeller," diye mırıldandı. Sonra sıkı tomurcuklardan birini ağzına aldı.

Lily'nin omurgasında bir şimşek çaktı. Kemerli ve Onun saldırısına karşı kendini olabildiğince dengeledi. Adam diğer göğsüne geçmeden, gergin tomurcuğunu dilleyip dişleriyle ısırmadan önce bu hisleri ancak özümsemişti.

"Stone," diye inledi. "Aman Tanrım. Evet!"

Onun büyük bir şefkat gösterebileceğini bilmesine rağmen, sanki açlıktan ölüyormuş gibi, onun sunduğu her şeyi tatmak için bir an daha bekleyemeyecekmiş gibi onu yedi. Etinin üzerinde dudakları sürükleniyor, dili dönüyordu. Emdi, çekti, inledi.

Elini adamın boynuna dolayarak onu kendine yaklaştırdı ve sanki onun ölmesine dayanamayacakmış gibi ona sarıldı.

hassas ucunu ağzına almak için sabırsızlanıyordu. Sonra başını geriye attı ve temkinliliğinin kırılmaya başladığını hissetti.

Bir hırıltıyla diğer tepeye geçti. Kadın hissetti ki Kollarındaki ve göğsündeki kasların her biri, onu daha sıkı çekip üzerine doğru sürüklerken efor sarf ediyordu.

Meme uçları daha önce hiç hissetmediği kadar sıkılaşırken karıncalandı. Birini diğerine eziyet etmek için bıraktığında, az önce terk ettiği uç zonkluyor ve ağrıyordu. Alabilirdi
her gün buna alışmıştı. Aslında, yarın ona tekrar dokunmak istemezse bu cennet olmadan nasıl yaşayacağını merak ediyordu.

Çılgınca nefes alarak göğsünü serbest bıraktı. "Siktir, Lily. Amına dokunmalıyım."

Onun sözleri karşısında inledi. Ama Stone bir eylem adamıydı. Tüm kaba kuvvetini kullanarak onu ters çevirdi. Yatağın kenarına sıçradı ve onu kenara çekti, sonra şortunu vücudundan yırtarak kalçalarından aşağı çekti. Külotu da daha iyi değildi. Her şeyi ama her şeyi
onları elinde parçaladı.

Stone onun çıplak tepesine baktı, derin nefesler alırken göğsü inip kalkıyordu. "Oh, buna ihtiyacım var."

Kalbi göğsüne çarparken ve karnında endişeli bir yumak düğümlenirken bile Lily bunu ona vermek istedi.

Yavaşça kalçalarını ayırdı. Adam başparmaklarıyla sırılsıklam olmuş kıvrımlarını birbirinden ayırırken, kadın adamın ellerini üzerinde hissedince tısladı. Adam tam *orasına* dokunuyordu.

İhtiyatlı bir şekilde bluzunu kalçalarına kadar çekiştirdi ve yerine sabitledi. Ona gergin bir tepki gibi görünebilirdi - eğer bunu düşündüyse bile. Bu erime kadar odaklanmış çikolata bakışlarıydı, bunun onun aklından bile geçtiğini sanmıyordu.

"Bu benim."

Bu, bir erkeğin ona söylediği en mağara adamı sözü olmalıydı. Onu bu kadar sahiplenmeye iten şey neydi? "Ne demek istiyorsun?"

"Kukun." Onun kokusunu içine çekerken burun delikleri alevlendi. "O lanet lezzetli koku."

"Kokumu alabiliyor musun?" Bu düşünce onu dehşete düşürdü. "Ah, evet. Anlamıyorsun, değil mi?"

O zaman başını salladı, adam sırıttı. "Bebeğim, seks kibar ya da sıhhi değildir. Doğru yapıldığında, kirli ve samimi olmalıdır. Bu Koku bir amaca hizmet eder. Bana tahrik olduğunu söylüyor. Ve bu sadece senin için daha fazla acı çekmeme neden oluyor. O yüzden sakın seni içime çekememeyi dileme. Asla."

"Gerçekten mi?" Eğer hoşuna gittiyse, o zaman ona daha fazlasını vermek istiyordu.

Lily kalçalarını biraz daha açtı.

"Evet," diye inledi. "O güzel, somurtan dudaklar. İçinde çalıştığımda hissedeceğimi bildiğim o sıkı tutuş. O kedi bacaklarının arasında olabilir, ama hata yapma. O benim."

İçini mantıksız bir heyecan dalgası kapladı. Onu düzeltmeliydi çünkü muhtemelen sadece tehlike geçene ya da o sıkılana kadar (hangisi önce gelirse) birlikte olacaklardı. Ama onu reddetmek istemedi. Onun olma fikri hoşuna gitmişti.

"Senin."

Zafer yüzünü aydınlattı. "Ver onu bana. Açık tut ki alabileyim."

Kafasının arkasındaki bir ses bunun çok yoğun olduğunu, çok hızlı gerçekleştiğini haykırıyordu. Lily'nin içindeki kadının umurunda değildi. Artık korkuyu dinlemiyordu. Kendinden geçiyordu. Stone onunla ilgilenecekti.

Dirsekleriyle gömleğin kumaşını karnını örtecek şekilde aşağı bastırdı. Sonra titreyen parmaklarını etine doğru indirdi ve kendini Stone'a doğru açtı.

Bakışları bir teftiş gibiydi, sanki onunla ilgili her şeyi katalogluyordu. Çaresizce onun bir sonraki hamlesini bekledi, soluk soluğa kalmadan nefes almakta, titremeden kıpırdamadan durmakta zorlanıyordu.

Sonra Stone başını eğdi ve onun kalçasını öptü. As Kız inlediğinde, adam bir çift parmağını kızın en güzel yerinin

üzerinde gezdirdi.

hassas nokta. Vücudu sarsıldı. Sıcaklık damarlarını haşladı. Dokunuşunun altındaki acı, onu asla kaçmak istemediği bir esaretle kavrayarak acımasızca sıkılaştı.

"Hoşuna gitti." Kibirli bakışlarını kızın vücudunda gezdirerek gururlu bir ses çıkardı. "Söyle bana."

Kız razı olana kadar ona bir daha dokunmadı.

"Hoşuma gitti," diye fısıldadı.

"Daha fazlasını istiyorsun."

Ona titrek bir baş selamı verdi. "Çok daha fazlasını istiyorum."

"Kukunun kime ait olduğunu hatırlat bana. *Sen* kime aitsin."

"Sen." *Şimdilik*.

Memnuniyetle gülümsedi. "Evet, öyle."

Sonra başka bir şey söylemedi, sadece küçük, tembel daireler çizerek hassas yumrularını ovdu ve onu süzdü. Gözlerini adamın gözlerinden ayıramıyor, yetenekli parmaklarının altında kıvranırken adamın büyüsüne kapılıyor ve yavaşça soğukkanlılığını ve kısıtlamasını ortadan kaldırıyordu.

Zevk kıvrıldı ve toplandı, kıvrıldı, sıkılaştı. İhtiyacın tanıdık kavrayışı vücudunu gerdi, nefesi kesildi ve yakalandı. Onu orgazma ulaştırması için acele ediyordu. İronik bir şekilde, bu mutluluk dalgasının sonsuza dek sürmesini istiyordu. Uzun zamandır, arzu patlamasına giden lezzetli yapı nadiren görülmüştü. Stone'la uzun süre kalırsa, Lily
düzenli olarak onun adını haykırdığından ve inlediğinden şüpheleniyordu.

"Meme uçlarına dokun. Onları benim için güzel ve sert tut. Güzel. Boşaldığın an, içine gireceğim bebeğim. Ve derinlere kayarken o güzel tepelerini emeceğim. Çok iyi hissedeceksin."

Lily'nin bundan hiç şüphesi yoktu.

O acımasız parmaklarını şişen tomurcuğun üzerinde gezdirdikçe, kıvrımları daha da kayganlaştı. Dolgunlaştılar. Duyguları artmıştı. Meme uçları diken diken olmuştu ve her Onlara her dokunduğunda, sıcaklık onu sardı, oyalandı, yayıldı. İhtiyaçtan neredeyse tüyleri diken diken oluyordu.

Kadın huzursuzca kalçalarını oynattığında, adam boştaki eliyle onu yatağa sabitledi ve acımasızca işkence. "İşte buradasın. Klitorisin sertleşmiş, bebeğim. Bekliyor, surat asıyor ve çaresiz. Teninin benim için pembeleşmesini seyretmeye bayılıyorum. Tanrım, harikasın."

Kendini hep "sevimli" bir arkadaş gibi hissetmişti. Callie çarpıcı bir güzelliğe sahipti, bu yüzden elbette aşkı bulmuştu. Axel
Mystery'nin egzotik yüz hatlarına bir kez bakmış ve fena halde aşık olmuştu. Bir yuva kuracağını hiç düşünmediği playboy Xander bile kalbini kıvrımlı bir sarışın sirene teslim etmişti. Kardeşiyle birlikte, üçlü şimdi en değerli yay dudaklı kız çocuğuna sahipti.

Stone'a kadar kimse ona doğru bakmamış ve arzulanan bir kadın görmemişti. Gezegendeki onca kadın varken, neden o?

"Hayır. Ben sadece benim," diye nefes nefese kaldı.

"Evet, muhteşem. İlk bakışta narinsin. Minyon. Rujun, çorapların ve üst üste yığılmış kalçalarının üzerine oturan minik belin seni gördüğüm anda beni sertleştirdi.
Yakından bakmayan bir erkek bu kadar tatlı olduğunu düşünebilir.
Tiz ses küçük bir kıza ait. Ama özünde bir kadınsın. Ve hayatta kalan birisin. Sessiz olabilirsin ve bence birçok insanı kandırıyorsun, ama cesaretin var, bebeğim. Yapabilirim.
Eski bir mahkûma silah çekerken ne düşündüğünü ancak hayal edebilirim. Kendini tutabilen bir hatunu severim.
Kesinlikle yapabilirim." Onu yatağa sabitleyen el kalçasından aşağı kayarak uyluğunun iç kısmında gezindi.

Hiçbir uyarıda bulunmadan iki parmağını içine sokarak onu tamamen doldurdu. Ve inledi. "Tanrım, çok sıkısın. Ve kahretsin, bu orgazm için bana yalvarıyorsun.
O siktiğimin gözleri. Tüm vücudun titriyor, bunun için çalışıyorsun. Tam oradasın, değil mi?"

Lily çılgınca başını salladı. Onunla konuşma şekli Lily'nin içini dışına çıkarmıştı. Axel her zaman koçluk yapmış ve

cesaretlendirmişti, her zaman yardımsever ve nazikti. Onu asla sözlü olarak baştan çıkarmamış ya da içine girmek için sabırsızlanıyormuş gibi hissettirmemişti. Hatta

Onu doruğa çıkardığında, cinselliğini serbest bırakan bir sirenden çok bir bilim deneyi gibi hissetmişti.

Stone'un parmakları onun içinde samimi bir his uyandırıyordu. Hafif bir yanmayla etini gerdi. Başparmağı hâlâ klitorisini okşuyordu.
tatlı acıyı daha da artırdı. Tırmandı,
ve onu ezip geçiyordu. Bu orgazm, henüz doruğa ulaşmamış olsa da, dünkünü uçurdu. Yukarı, yukarı, tufan tüm bedenini ele geçirene kadar yükseldi. Artık kendine değil, tamamen ona aitti. Adam onun bedeniyle oynadı, ona karşı kullandı, sonra onu manipüle etti
ta ki sarsılana, donup kalana ve şaşırtıcı, ışıltılı bir mutluluk içinde feryat edene kadar.

Nefes almayı, düşünmeyi bıraktı - sadece hislerle yıkandı -Kendinden geçme tufanı onu sarıp sarmaladı, baş döndürücü bir girdapta savurdu ve sonra tekrar aşağı yuvarladı.

Lily bir iniltiyle yatağın içinde erirken havayı içine çekti. Stone parmaklarını serbest bırakırken eğilip göğüslerinin arasındaki boşluğa bir öpücük kondurunca gözleri kapandı. Bir an sonra karton yırtılma sesi duydu, ardından hafif metalik bir sesle bir şey yırtıldı.

Gözlerini açtığında Stone'u buldu.
Bacaklarının arasında durmuş, prezervatifi yavaşça etkileyici çevresi ve uzunluğu üzerinde yuvarlıyordu. Axel muhtemelen büyüktü ama o gerçekten bakmamıştı, sadece tepki vermişti, çoğunlukla sorular sorduğunda düşüncelerine odaklanmıştı.

Stone'un ereksiyonunu okşayışına bakılırsa, onun gözlerinin üzerinde olmasını istediği açıktı. Kadın onun her hareketini izlerken kendine dokunmaktan açıkça tahrik olmuştu.

Sonunda prezervatifi yuvarlayarak yerine yerleştirdi. "Bunu yapmak için hâlâ iyi misin?"

O canavar orgazmdan sonra mı? Hevesli demek daha doğru olur. "Evet."

Gülümsedi ve bu onun tüm yüz ifadesini aydınlattı. Ama hiçbir şey bakışlarındaki karanlık ateşi silemezdi, tıpkı bedeniyle yapmak istediği gibi. "Bunu nasıl yapmak

istersin bebeğim?"

"Üstte olabilir miyim?"

"Kulağa mükemmel geliyor." İri bedenini buruşuk yatağın üzerine yatırdı ve Lily yatağın ne kadar büyük olduğuna şaşırdı.
yer kaplıyordu. Geniş gövdesini şiltenin üzerine uzatırken şişkin kolları ve kaya gibi sert kalçaları görünüyordu.

Kız yatağa tırmanmaya başladığında, adam onu kucağına aldı,

Kalçalarının üzerine oturana kadar onu üzerine yatırdı. Kaygan seksinin altında, çelik gibi ereksiyonu sessiz bir taleple onu dürttü. Az önce yaşadığı doruktan sonra haftalarca, belki de aylarca uyarılma hissetmemesi gerekiyordu. O artık
kesinlikle alışkınsın. Endişe geri dönüyor olmalı. Akıl sağlığı da. Ama hayır. Onu sert, hazır ve sabırsız bir şekilde altında hissettiği an, onu istedi.

"Acele et," diye yalvardı.

"Evet, ben de istiyorum bebeğim. Daha ileri gitmeden önce bir soru soracağım. Senin için ne kadar oldu?"

On Birinci Bölüm

Onun sorusu üzerine Lily geri çekildi. Stone, sonuçlarını lanetleme ve onu derinden vurmaya başlama dürtüsünü bastırdı. Bunun yerine kalçalarını kavradı, kendini bir sert nefesten diğerine zorladı ve bekledi.

"Um . . . Birkaç ay."

Bu belirsiz ses tonuyla ona bir an bile inanmadı. Ve bu onu çok kızdırdı. "Kaç kişi azdır?"

Onun bakışlarına karşılık vermedi. "Tam olarak hatırlamıyorum."

Daha fazla saçmalık. Şu anda onun üstünde oturuyor olabilirdi ama kimin üstte olduğunu unutmasını istemiyordu.

Kadının çenesinden tuttu ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Bana bir fikir ver. Yaz boyunca mıydı?"

Bu fikir midesini bulandırdı, kıskançlığını alevlendirdi. O, minyon tipli bir kızı unutamadığı için son derece kolay ilişkileri reddederken, kız Axel ile "sorunlarını çözmeye" mi çalışıyordu? Acaba Axel'le
adama amını mı veriyor?

"Hayır. Axel bütün yaz Mystery ile birlikteydi."

Doğru. Güzel. Stone diğer adamla ilgili cinayet düşüncelerini geri çevirdi. "Bahar?"

Lily sanki tam olarak hatırlayamıyormuş gibi kaşlarını çattı. O da
bakışlarından kaçınmak için gözlerini kapattı. "Hatırladığım kadarıyla daha soğuktu." "Bana lanet olası gerçeği söyle. Neden bu kadar
bunu benden saklıyor, ama bu tatlı şeyin içinde olmak için ölüyorum.

seni benim yapacağım. Seni çok sert sikerek incitmek istemiyorum. Ver. Bana. Bir. Cevap ver."

Hırıltısı belli ki onu ürkütmüştü. Stone onu korkutmak istemiyordu ama kendini tutma sınırının sonuna gelmişti, kahretsin.

Adam nazik ve sabırlı olmak için elinden geleni yapmış, ihtiyaçlarını ikinci plana atmış ve kadın da karşılığında ona yalanlar mı söylemişti?

Tek yapmak istediği onu tamamen ele geçirmek, hak iddia etmek ve ona kendini çok iyi hissettirmekken.

"Yılbaşından hemen sonraydı. Kendimi aptal gibi hissediyordum.

iyimser ve umutlu ve ..." Yenilgiyle iç geçirdi ve bluzunu aşağı çekti.

Bu hareketi ilk kez fark etmiyordu.

Bu konuyu yakında takip edeceğini aklına not ederek, "Ve?" diye sordu.

"Ve bunu atlattık. Axel ..." Başını iki yana salladı. "Şimdi bunun hakkında konuşmayalım. Bekledin. Seni istiyorum. Özür dilerim. Onun hakkında konuşmak garip geliyor, bilirsin işte."

"Evet, biliyorum." Ama Stone, son deneyiminden nefret ediyordu.

-hatta hemen hemen her deneyimi- yüce bir heyecandan daha az heyecan verici olmuştu. Derin bir nefes aldı ve biraz sabır bulması gerektiğini söyledi. "Bunu 'atlatmaktan' daha fazlasını yapacağız."

Lily başını salladı, platin bukleleri omuzlarını okşuyordu. Ama kararsız görünüyordu, sanki kendini hayal kırıklığı ile mutsuzluk arasında bir yerde olmaya hazırlıyor gibiydi.

Stone her şeyden çok onun üstüne yuvarlanmak, kontrolü ele almak, ona iyi olmanın nasıl bir şey olduğunu göstermek istiyordu.

Başka bir yerde ya da başka biriyle olmak istemeyen bir adam tarafından tamamen tatmin edilmek. Ama bu tür bir kontrolü bırakmaya hazır değildi. Canton'u boğazından testislerine kadar kesmek istemediyse bile, şimdi kesinlikle kaşınıyordu. Şu anda Axel'in de büyük bir hayranı değildi.

"Önce sana dokunmamı ya da okşamamı ister misin?" diye sordu utangaç bir şekilde.

Sertleşmekte sorun yaşadığını mı düşünüyordu? O da Homurdandı ve altından yukarı doğru itti, bu fikri ortadan kaldırmak için amına bastırdı. Tek yapması gereken nefes almaktı,
ve onu almaya hazırdı.

"Sadece dizlerinin üzerine kalk, bebeğim." Kız razı olana kadar bekledi, sonra sikinin başı tatlı, rahat açıklığına dayanana kadar onu aşağı doğru itti. "Rahat ettiğin bir hızda aşağı in. Şimdilik kontrol sende. Seni zorlamayacağım ya da acele ettirmeyeceğim."

Her ne kadar ona bu gücü vermek onu deliliğin eşiğindeyken buna ihtiyacı vardı. Stone bunu kendi adını bildiği kadar iyi biliyordu.

Lily ona minnettar bir bakış gönderdi, sonra yavaşça kendini alçaltmaya başladı, horozunun şişmiş başını onun içinde hafifletti.

Tanrım, sıcak ipek gibi hissediyordu. Akıllara durgunluk veren santim santim, kadının etinin sıkı kavrayışından süzüldü. Kadın başladı
ve nefes alırken durdu, irkildi ve yeniden ayarlandı. Sonra tekrar aşağı inmeye başladı ve sanki dünyası onunla başlayıp onunla bitiyormuş gibi baktı. Stone'un damarlarında yeni bir heyecan dalgası dolaştı. Ona daha sıkı sarıldı. Kahretsin! onun tatlı yüzündeki o ifadeyi görmeye alışabilirdi. Bunu arzulamaya başlayabilirdi.

Şimdilik dişlerini gıcırdattı ve şu dürtüye direndi Kalçalarını sıkıca kavradı ve sikini sertçe içine soktu. "Bu çok iyi, bebeğim. Devam et."

Titrek bir baş hareketiyle birlikte, soluk alıp vermekle inlemek arasında bir şeymiş gibi gelen bir çığlık attı.

"Acıyor mu?"

Lily durakladı, tekrar ayağa kalktı, sonra kalçalarını oynattı. Göğsünden bir inilti koptu. Onun içine girmeye o kadar ihtiyacı vardı ki, onun sıkı pençelerine tamamen gömülmemek onu öldürüyordu.

Adam itirazını geri çekerken, kadın onu tekrar içine oturtmaya başladı. Lanet olsun, derisinin altındaki

karıncalanmalar çığlık atıyordu.

ve aletinin uzunluğu onu hayrete düşürdü. O hala
ve onu hissetmek kan dolaşımını hızlandırdı. Lily hayatında deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu.

Kızın vücudu bir santim daha yutulduğunda, Stone sonsuza dek ona bağımlı olacağından şüphe duymuyordu.
Onun kalmasını ve ona istediğini vermesini sağlamak zorlu bir mücadele olacaktı. Şimdi onu ürkütmediğinden veya incitmediğinden emin olmakla başladı.

"Acıyor mu?" diye ısrar etti. "Acıyor mu?"

"Hayır," diye nefes verdi, biraz daha eğilirken başını geriye attı.

Kahretsin, o lanet bluz gövdesinin büyük kısmını görmesini engellese bile güzel görünüyordu. Her şeyden çok, vücudunun tamamen çıplak olduğunu, tüm fildişi etinin güneş ışığında parıldadığını görmeyi çok isterdi.

Stone dişlerini sıktı. İşi bitmeden önce ona aklını kaybettirecekti. Bağırsaklarında gerginlik düğümlendi. Taşakları patlamak üzereymiş gibi hissediyordu. Yapmak zorundaydı.
Bir şekilde kendini toparladı. "Yardım
ister misin?"

Onun sesindeki gerginliği duymuş olmalıydı. "Ben
hallederim."

Sonunda, onun sikini aşağı doğru itti ve son birkaç santimi rahat, boğucu kıskacının içinde emdi. Duygular, bir ısı artışıyla birlikte onun içinden yükseldi. Kadın bir inilti çıkardı. O da aynısını yaptı ve sesleri vücutları kadar mükemmel bir şekilde birbirine karıştı.

Stone onun kalçalarını kavradı, kalçalarını hareket ettirmesini ve ikisini de kendinden geçirecek şekilde okşamasını istedi. "Bebeğim ..."

"Evet," diye söz verdi sanki anlamış gibi, sonra yavaş, işkenceli bir kayışla aşağı inmeden önce kendini onun ucuna kadar kaldırdı.

"Kahretsin." Karıncalanmalar derisinde çığlık çığlığa yayılırken nefesini dışarı verdi.

İçindeki her içgüdü onu ters çevirmesini ve hatırlayamayana kadar derinliklerine inmesini söylüyordu.

Bırakın yıllar önce tanık olduğu bir trajediyi, kendi adını bile bilmiyordu. Stone bunun mümkün olmadığını biliyordu, bu yüzden kendini kontrol etti ve hızını onun belirlemesine izin verdi.

Lily, deneysel ve acı verici bir şekilde adamın şaftını yukarı doğru kıvırdı, sonra tekrar aşağı doğru kayarak maksimum
kendini kontrol etmesine zarar verdi.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye sordu tereddütle.

Tamam mı? "Oh, Tanrım, bebeğim. Beni öldürüyorsun."

Ama yavaşça kaymasının tüm eziyetine rağmen
Her bir hissin her bir nüansı Stone'u hayrete düşürüyordu. Nihayet bir sonraki gün doğumundan daha çok istediği bu kadının içindeydi. Şimdi onun içini dolduruyordu, etrafını sararken nasıl hissettiğini tam olarak biliyordu. Lily sonunda gerçekten onun olmuştu.
Sahip olmak yasanın onda dokuzuydu, bu yüzden ona iyi ve sık sık sahip olmaya niyetliydi.

Ona tereddütlü bir gülümseme verdi ve yeni bir işkence seviyesi sunacak kadar hızlandı. Duvarlarının her süzülüşü onun sikinin üzerinde sürükleniyor, ona aklını yitirmiş beyninin kaldırabileceğinden daha fazla sürtünme sağlıyordu.

Öne doğru eğilip tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdiğinde gömleği açıldı, göğüslerinin narin tümsekleri ve üzerlerindeki dut gibi tatlı meme uçları ortaya çıktı. Ve adamın aklındaki tüm düşünceler buhar olup uçtu.

Lily hızını ve buharını artırdı, başını geriye attı ve sertçe nefes aldı. Kalçaları ve amının duvarlarıyla onu sıkıştırdı. Adam bluzunun altına uzandı.
koparmak istedi ve kalçalarını kavradı, sonunda daha derine iterken onu her vuruşta içine çekme ihtiyacına teslim oldu. Daha hızlı, daha sert bir şekilde içine girdi. Lily haykırdı, yanakları kızardı, vücudu zarif bir terk edilmişlik içinde kıvranıyordu.

Stone bir tıslamayla onu kendinden geçmeye daha da yaklaştırmaya karar verdi.

Bir elini kızın dolgun etine doğru götürdü.
ve başparmağını klitorisinin üzerine yerleştirdi. Kaygan, sert,

olgun.
Siktir, evet.

Onun dokunuşuyla çılgına döndü, adamın üstünde çırpındı, her seferinde onu daha da derine soktu.

Stone hayata tutunmaya çalıştı. İhtiyaç kabardı, sarsıldı ve kendini kontrol etmesini engelledi.

Tırnakları daha derine battı. Nefes alış verişi düzensizleşti. Amcığı kenetlenirken ve her darbesi zorlaşırken bakışlarını adamın parmaklarına sabitledi. Ritmini tamamen kaybetti. Gözleri hafifçe irileşti ve panikledi. "Stone!"

Onu kalçalarından tutup kaldırırken ve yukarı doğru yükselirken, içinde hassas bir noktaya çarparak zevk çığlıkları attıran, hızlı, sıkı darbelerle etrafında spazm geçiren horozunun üzerine çarparken rahatlama ve ilkel ihtiyaç devraldı.

Hırıltıyla dişlerini sıktı. Onu görmesi gerekiyordu. Her şeyini.

Stone izin istemedi, beklemedi, sadece onu parçaladı. bluzunu açtı. Düğmeler şıngırdadı, kumaş ayrıldı ve gözleri kadının düz karnına takıldı. Beyni, karnının alt kısmındaki pürüzlü teni ve hafif gümüş çizgileri şaşkınlıkla kaydetti.

O zaman hiçbir şeyin önemi yoktu. Lily'yle bir olma ve onu kendisine ait olarak işaretleme ihtiyacı onu sertçe vurdu. Tartışacak zamanı yoktu, bu yüzden bileklerini inatçı bir şekilde kavrayarak kendini destekledi
İçindeki baraj dehşet verici bir ihtiyacın selini serbest bırakana kadar birbiri ardına hayvani darbeler atarak onun içine daldı. Kendinden geçme hissiyle bağırıyor, onu kavrıyor, daha derine iniyordu.
Sanki daha bir saat önce kendi başının çaresine bakmamış gibi geliyordu. Sanki aylardır gelmemiş gibi.

Bu heyecan sonsuza dek sürecekmiş gibi görünüyordu ve kendini tamamen onun içine boşaltırken vücudu kontrolsüzce sarsılıyordu. Vücudunun zevkle titremesi durduktan sonra bile kontrolünü sağlayamadı, nefesini düzenleyemedi. Onun aklını başından almayı unut. Az önce paylaştıkları şey doğruydu, olması gerekiyordu. Stone bu kesinliği her hücresinde hissetti
Vücudunu. Onun lanet hayatını değiştirmişti.

Nefesini tutup ona sarılamadan, onu ne kadar şaşırttığını söyleyemeden ve ona
Karnında gördüğü şey onun için bir şey ifade etmiyordu.

Yırtık pırtık gömleğinin kenarlarından tutup çekiştirerek tekrar birleştirdi ve özgürlüğüne kavuşurken suçlayıcı bir bakış fırlattı. "Lanet olsun sana!"

Stone tekrar ona uzandı ama Lily yatak odasından fırlayıp koridorun karşısına geçti. Kapı çarpıldı. Kilidin şıkırtısını ve kızın yumruğunun sert yüzeye bir çığlıkla vurduğunu duydu.

Şok ve pişmanlık içinde bakakaldı. Lanet olsun. Kız onun her şeyini görmesine hazır değildi ve o da her şeyi berbat etmişti. Bu ilk değildi. Muhtemelen son da olmayacaktı. Asıl soru, merakının onun güvenine verdiği zararı onarabilecek miydi? Yoksa ilişkilerinin bittiği konusunda ısrar mı edecekti?

* * *

Lily titreyerek küveti çalıştırdı. Su ısınırken küçük banyoda volta attı. Belki Stone görmemiş ya da fark etmemişti. Belki de karnındaki izlerin ne anlama geldiğini bilmiyordu.

Lavaboya doğru geri döndüğünde, başının üstündeki ayna onu başından kalçalarına kadar yansıtıyordu. Uzaktan bile, alt kısmındaki gümüşi yolları görebiliyordu.
Ne kakao yağının ne de zamanın tamamen silemediği bir göbek.

Göz ucuyla küvetten yükselen buharı gördü. Hızla uzaklaştı ve eski moda bir tıpayla gideri tıkadı ve şok olmuş bir hıçkırığı tuttu.

Bunu neden yapmıştı?

Şimdi ne düşünüyordu?

Kız banyodan çıkma cesaretini gösterdiğinde ne diyecekti?

Lily tezgahtan at kuyruğu tutucusunu aldı ve saçlarını tepesinde gelişigüzel bir topuz yaptı, sonra küvetin içine gömüldü, dizlerini göğsüne doğru kıvırdı ve sallandı.

Ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Arkasından kilit sesi geldi, ardından kapı açılırken menteşelerin gıcırtısı duyuldu.

Çığlık atarak bakışlarını omzunun üzerinden kaydırdı, dizlerini göğsüne bastırarak. "İçeri nasıl girdin? Kapıyı kilitlemiştim."

"Eski bir mahkûmla birlikte olmanın dezavantajı bu, bebeğim. Hâlâ bulaşmamam gereken şeylere nasıl bulaşacağımı biliyorum. Seni üzdüğüm için özür dilerim. Bana neler olduğunu anlat."

Ona başını hızlıca salladı. "Git. Birkaç dakika yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Stone ona kısık gözlerle baktı ve küvetin kenarına tünedi. "Anladığını sanmıyorum. Sana 'zaman' verdiğimde, savunmanın arkasına sığınıyor ve her şeyi kendi başına halletmen gerektiğini düşünüyorsun. Kendini neredeyse hiç suçun olmayan korkunç 'suçlarla' suçluyor ve sana yardım etmek isteyen herkese kendini kapatıyorsun."

"Anlamıyorsun. Bu-"

"Doğru mu? Evet, doğru. Bu sefer duygularınla benim yöntemimle başa çıkmayı deneyeceğiz. Kafa kafaya." Sanki öfkesini bastırmak zorundaymış gibi görünüyordu. "Ne zaman bebek sahibi oldun?"

Sözleri midesine inen bir yumruk gibiydi. Yumruğun etkisiyle göbek deliği omurgasına doğru geriledi. Omuzları öne doğru yuvarlandı. Nefes alamıyordu. "Yapma."

"Bu işte birlikte olduğumuzu ve bana her konuda doğruyu söylediğini sanıyordum."

Bir türlü düşmeyen lanet olası gözyaşları yine gözlerinden süzüldü. "Canton hakkında her şey. Onu durdurmak için önemli olan her şey."

"Bir erkeğin gidebileceği kadar kafanın ve vücudunun içindeydim Lily. Birlikte olduğumuz her günün her anında sana karşı dürüst oldum. Hayatımı ortaya koydum. seni korumak için durakladım. Bu, kafanın herhangi bir yerinde, bana tüm lanet olası gerçeği duyma hakkı vermez mi?"

Her kelimede sesi daha da yükseliyordu. İşini bitirdiğinde durdu, baktı, bekledi. Ona saldırmak istedi

ama o sadece incinmiş görünüyordu.

Lily başını salladı. Onunla bu konu hakkında konuşamazdı. Kimseyle konuşamıyordu. Hiç konuşmamıştı. Acısı çok derindi. Ona anlatmak ruhunda sadece bir çentik daha açacaktı.

Yumruklarını sıktı. "Sana aşığım amına koyayım. Bunun bir anlamı var mı? Bana bir şans vermeye çalışacak mısın? yardım edebilir miyim?"

Onun bu itirafı Lily'nin acısını daha da artırdı. Lily ne diyeceğini bilemiyordu. Stone onu sevemezdi. O bir serap gibiydi.
vintage tarzı ve utangaç flört. İçindeki kız perişan ve berbat bir haldeydi ve kimseye yaranamazdı.

"Hissettiğin her neyse geçecek," diye boğulmayı başardı.

Bu onu daha da kızdırdı. Kollarından tutarak onu küvetin dışına kaldırdı. Adam onu küvetin dışına çıkarırken vücudunun bir çekişiyle onu yerinden etti. Damlıyor ve parlıyordu. Ama güneş ışığı içeri süzülürken, göbeğinin birkaç santim altında biten, karnının alt kısmından fışkıran çatlakları gizlemesinin hiçbir yolu yoktu. Onlara odaklandı. Çenesi sıkıştı; sonra bakışlarını birleştirdi, onun anlamasını istedi.

"Öyle bir şey olmayacak. Kendinizi kandırmak için yüzlerce yolunuz olabilir ama ben bu saçmalıklarla uğraşmıyorum. Ben daha iyi biliyorum.
Sen benim için osun ve az önce o yatakta birlikte yaptıklarımız bunu kanıtladı. Aşık oldum. Gittin. Ve bana gerçeği söyleyecek kadar güvenmemene dayanamıyorum."

Lily'nin nefesi kesildi. Doğum yaptığı için üzgün değildi, sadece kendisine olan inancının eksik olduğuna mı inanıyordu? "Sorun bu değil."

"O zaman bana ne olduğunu söyle."

"Olanlar hakkında konuşmak acı verici." Yüzünü başka tarafa çevirdi. Tanrım, ona gerçekten bakamıyordu.
ve yok ettiği tüm hayatları düşündü. Ve sıradakinin onunki olmasını istemiyordu.

"Seni tanımak istiyorum. Seninle ilgili her şeyi duymak istiyorum. Acıttığını biliyorum, ama içini dökersen daha kolay olabilir. Anlat bana."

İlk tanıştıklarında çok yargılayıcı davranmıştı. O eski bir mahkumdu. Tehlikeliydi. Onun için iyi değildi. Yani onu ne kadar istemiş olursa olsun, Lily Stone'u dışlamıştı. Şimdi ise adamı tanıyor muydu? Daha iyisini hiç tanımamıştı. Özellikle de sperm donörü babasını. Thorpe harika bir adamdı ama inatçı ve mesafeliydi. Onun sadece Callie için eğilip gülümsediğinden şüpheleniyordu. Axel ona yardım etmek için dağları yerinden oynatmıştı. Onu önemsiyordu ama sahte bir aşk yaşayamazdı, Callie de bunu yapmasını istemezdi.

İyi bir akıl hocasıydı. Gerçek ya da derin bir şey paylaşmamış olsalar da, o bile bu gerçeği biliyordu. Bundan kaçınmanın bir yolu yoktu.

Son birkaç gün içinde Stone'la yaşadığı onca şeyden sonra, onun da bilmeye hakkı yok muydu?

Lily iç çekerek başını salladı. "Giyinmem için bana bir şans ver, sonra sana anlatırım."

"Seni neyin rahatsız ettiğini açıklamak için göğüslerini örtmene gerek yok. Ben de çıplağım. Bunu birlikte yapalım."

Durakladı. O haklıydı. Saklanmanın ne yararı olabilirdi ki? giysilerin arkasında ne var? Kendini korumaya çalışmıyordu. Belki de ruhunu ortaya koyarken çıplak bir bedene sahip olmak, sonunda üzüntüsünün bu kısmını gerçekten arındırmış gibi hissetmesine yardımcı olabilirdi.

Sakinleştirici bir nefes alarak gerçeklere odaklandı. Hikâyesine bunlarla başlayabilirdi. "On beş yaşımdayken okuldaki en tatlı çocuk bana ilgi gösterdi. Futbol oynuyordu. Amigo kızdım. Mezuniyet balosuna gittik. ve salonda el ele tutuştuk. Şimdi çok klişe geliyor. Birkaç aydır çıkıyorduk, bana seks yapmam için baskı yapmaya başladı ve eğer yapmazsam, yapacak pek çok kız tanıdığını söyledi."

"Kulağa bencil, olgunlaşmamış küçük bir piç gibi geliyor." "Tamamen. Ama erkek arkadaşımı kaybetmeyi hayal bile edemezdim.

Çünkü onu sevdiğimi kanıtlamayı reddettim. Ben bir

alay konusu. Kızlar arkamdan fısıldaşırlardı. Ayrıca, eninde sonunda seks yapacaktım, bu yüzden ilk kiminle yaptığımın bir önemi yoktu, değil mi? Ondan yeterince hoşlanmıştım." Gözlerini devirdi. "Bunlar kendime söylediğim şeylerdi. Genç ve aptaldım ve annem beni ve küçük kardeşimi beslemek için üç işte çalışıyordu, bu yüzden bana tavsiye verecek durumda değildi."

"Yani onunla seks yaptın ve hamile kaldın."

Başını salladı. "On altıncı doğum günümden iki gün önce öğrendim. Beni akşam yemeğine çıkarmayı planlamıştı.

kutlamak için o gece sinemaya gittik, gerçek bir randevu gibi. Çok heyecanlıydım. Aslında sahip olmadığım parayla yeni bir elbise almıştım. Kendime tabii ki onun beni sevdiğini ve benim de onu sevdiğimi söyledim. Ama o evde yapılan hamilelik testi her şeyi değiştirdi. Öğrendiğim gün ona söyledim. Beni terk etti, hamile kaldığım için bana aptal dedi ve arkasından iş çevirdiğimi bildiğini söyledi. Ki bu doğru değildi."

Stone başını salladı. "Pislik. Bu şekilde kendini her türlü sorumluluktan muaf tuttu."

"Ve on altıncı doğum günümün gecesini başka bir kızla geçirdi, hoşlanmadığımı bildiği bir kızla. Mezuniyetten hemen önce onu hamile bıraktığını ve sonunda evlendiklerini duydum."

"Nasıl prezervatif takılacağını bilmiyor muydu?" Kaşlarını çattı. "Onları sevmezdi. Onlar 'doğal değillerdi'. Yemin etti.

doğru zamanlamayı yaparsak hamile kalamayacağımı düşündüm. Anlamadığım şey, hiç normal bir döngü yaşamamış olmamdı, bu yüzden ne zaman yumurtlayabileceğimi bilmiyordum."

İç çekti. "Aslında pek çok şeyi anlamıyordum." "Sen daha çocuktun. Ve sana rehberlik edecek ebeveynlerin olmadan . . ." "Ne yapacağımı bilemedim. Bir kere öğrendiğimde

Hamileyken annemin çıldıracağını biliyordum. Elimden geldiğince sakladım ama sonunda anladı. Beni evden kovdu."

"On altı yaşında mı?" Söylediklerine inanamıyormuş gibi ağzı açık kaldı. "Sen çuvallamış olabilirsin, ama o

seni yetiştirme sorumluluğu vardı. Senin ve bebeğin nereye gideceğini düşünüyordu?"

"Umurunda değildi. Ben zaten uzun zamandır yüceltilmiş bir bebek bakıcısıydım. Küçük kardeşimi tercih ederdi. O zamana kadar, okuldan sonra kendi başının çaresine bakabilecek ve eğer o yanında olmazsa kendi yemeğini pişirebilecek kadar büyümüştü. Ben sadece doyurulması gereken bir boğaz ve uğraşılması gereken bir ergenlik sorunuydum." Lily bu gerçekleri omuz silkerek geçiştirmeye çalıştı ama derinlerde bir yerde hâlâ canını yakıyordu.

Stone dişlerini sıktı ve hiç anlamamış gibi başını salladı. Bu Lily'nin kalbine merhem oldu, özellikle de ellerini ellerinin arasına alıp sesini yumuşattığında. "Sonra ne yaptın? Bebeğe ne oldu?"

Şimdi konuşma zorlaşmıştı. Kollarını kendi etrafında sarmaya çalıştı ama Stone'un buna hiç niyeti yoktu. Onu göğsüne bastırdı ve alnına bir öpücük kondurdu. Rahatsız edici hissetmek yerine, dokunuşu ona güç verdi.

"Arkadaşım Erin'in evine gittim. Annesi on altı yaşındayken Erin'in ağabeyi Corey'den hamile kalmıştı. Beni anladı ve yanına aldı. Onunla birlikte Erin'in odasına taşındım ve okula gitmeye devam ettim. Bir ilçe okulu buldum. Bana ucuz doğum öncesi bakım veren bir klinik. Yarı zamanlı çalışıyordum ve liseyi bitirmeyi planlıyordum. Geleceğim vardı.
planlanmıştı. Ya da ben öyle sanıyordum. Ama hiçbir şey yolunda gitmedi. Erin öldürüldü."

"Canton seni hamile olduğun için mi bağışladı?"

Kendini toparlamak için çok uğraştı. "Sanırım öyle. Otuz sekiz haftalık hamileydim. Gördüklerim hakkında polise tek kelime edersem beni yakalayacağını, bebeğimi karnımdan keseceğini ve ikimizi de öldürürken güleceğini söyledi."

Geçmişten gelen daha korkunç görüntüler, en korkunç zamanlar ve yüzler onu bombardımana tutmaya başladı. Görüntüler ki
bugüne kadar peşini bırakmadı. Kumaş yırtılma sesleri, kan kokusu, hatta çok fazla erkek kahkahası bile bazen onu sinirlendiriyordu.

"Sonra?" diye sordu.

Yumruklarını sıktı ve gözlerini kapadı. *Sadece kelimeleri çıkaracaktı*. "Bebek bir kızdı. Regina Rose. Ölü doğmuş."

Dondu kaldı. "Bebeğiniz öldü mü?"

"Evet. Kordon boynuna dolanmış." Lily'nin burnu sızlarken, gözyaşları yeniden akmaya başladı. Hıçkırmaya çalıştı, yas tutmaya çalıştı. Yüz ifadesi çökmüştü. Neredeyse ağlayacaktı.

Neredeyse . . . ama tam olarak değil.

Tanrım, ne zaman korkunç geçmişini geride bırakıp düzgün bir geleceğe sahip olabilecekti?

"Bir yıldan kısa bir süre içinde hamile kaldınız, erkek arkadaşınızı kaybettiniz, aileniz sizi dışladı, en iyi arkadaşınızın tecavüze uğrayıp öldürülmesini izlediniz ve sonra bebeğiniz öldü?"

Sanki hayatta kalması bir mucizeymiş gibi ona baktı. "Lily?"

Hepsi bu değildi ve buraya kadar geldiğine göre, Stone'a Canton'un geri kalan günahlarını da anlatabilirdi. "Hepsi bu, evet. Erin öldürüldükten yaklaşık bir hafta sonra tek başıma doğum yaptım. Hastaneden yalnız ayrıldım. Annemin evine geri döndüm,

Bana biraz empati gösterebileceğini umuyordum. Oraya gittiğimde, polisi arayarak hoş karşılanmadığımı açıkça belirtti. Gelip beni aldılar ve Erin'in cinayetiyle ilgili sorular sordular."

Kızının ölümünün üzerinden on iki saatten az bir süre geçmişti ki, bir karakolda yorgunluk bastırana kadar sorgulanmıştı. Hâlâ kanaması vardı, açtı, sersemlemişti.

Stone onu daha sıkı kavradı, daha yakın tuttu. "Bırak içini, bebeğim. Ben buradayım."

Lily ona öyle sıkı sarıldığını fark edince yere baktı, vücudu titriyordu. "Zayıftım ve sorgunun bitmesini istedim. Erin için adalet istedim. Bu yüzden de

polise ifade vereceğimi söyledim. Beni güvenli bir eve yerleştirdiler ve

Bana bir doktor bul." Hıçkırarak ağladı; gözyaşı olmayan kuru bir ses, iyileşmeyen bir keder. "Onlar serumuma antibiyotik takıp bana çorba içirirken, Canton annemi ve

küçük kardeşimi öldürmeleri için kiralık katillerini evime gönderdi. Annem de

merhametli bir ölüm. Hemen boğazını kestiler. Kardeşime işkence ettiler. Vücudunda yüzden fazla kesik vardı. Onlar gittikten sonra 911'i aradı ve polise 'Erin'in arkadaşlarından birinin' beni aradığını söyleyebildi ama onun için artık çok geçti. Bir saat sonra öldü. On iki yaşındaydı."

Onca ölümün suçluluğu göğsüne bir örs gibi oturmuş, onu yavaşça eziyordu. Hayatına devam etmeyi, mutlu olmayı o kadar çok istiyordu ki. Ne zaman o yılı hatırlasa, Lily huzuru ya da neşeyi hak etmediği ve asla hak etmeyeceği tüm nedenleri hatırladı.

"Oh, Tanrım, bebeğim." Onun tacını okşadı ve alnından öptü. "Bütün bunları parçalanmadan nasıl atlattın bilmiyorum."

"Parçalandım." Ondan uzaklaştı. "Anlamıyor musun? Bu yüzden normal olamıyorum. Bu yüzden kimse beni gerçekten sevemiyor."

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu karanlık gözlerine bakmaya zorladı. "Sen sevgiye layıksın ve *ben* seni seviyorum. Canton aileni, arkadaşlarını ve hayatının yıllarını senden aldı.
Senin de kalbini ve ruhunu almasına izin verme."

Lily onun sözlerine kulak vermeyi çok istiyordu ama ...

"Benim yüzümden pek çok insan öldü. Çünkü ben aptaldım. Çünkü-"

Stone onun cümlesini bitirmesine izin vermedi. Kendi ağzıyla onun ağzını yakaladı ve içeri girdi. Bu bir tutku öpücüğü değildi. Onu şefkat ve rahatlıkla doldurdu. Titreyen elleriyle ona sarıldı ve artık yalnız başına acı çekmesine izin vermeyeceğini sözsüz olarak söyledi.

Kafa karışıklığı ve özlem onu sarstı. Onu yatıştırmasına ve rahatlatmasına izin mi verseydi? Yoksa hak ettiği cezayı mı çekecekti? Yaralı kalbinde toplayabildiği tüm sevgiyi bu adama mı verecekti? Yoksa Canton onu da bulup öldüreceği için onu terk mi edecekti?

Stone'dan uzaklaştı, baktı, zor nefes aldı ve başını salladı. "I . . . I don't know-"

"Şu anda bilmek zorunda değilsin bebeğim. Ben buradayım. Bunu düzelteceğim. Bu pisliği yeryüzünden sileceğim."

Lily inkâr edercesine başını hızla salladı. "Yapamazsın. Hapisten daha yeni çıktın. Özgürlüğünü riske atmana değmem."

"Sen benim için öylesin. Sana mutluluk ve huzur vermek için dağları yerinden oynatırım."

"O zaman onun peşinden gitme. Sana bir şey olursa buna dayanamam." Parmakları adamın omuzlarını ısırdı. Gözyaşları kirpiklerine daha da yaklaştı. Bir tanesi yanağından aşağı yuvarlandı, sonra bir daha akmadı. "Seni kaybedersem kendimle yaşayamam. Los Angeles'tan ayrıldıktan sonra, uzun yıllarımı
Var olmak ama kimse için önemli olmamak. Tasarlayarak. Kimsenin umurunda olmasaydım, Canton beni bulduğunda kimse yas tutmazdı.
aniden ayrılmak zorunda kaldım. Eğer kalbimi kimseye bağlamasaydım, gittiğimde kimseyi gerçekten özlemezdim." Ona sıkıca sarıldı, bedenine karşı titriyordu. "Sonra sen geldin."

"Sikerim böyle işi." Onu kollarının arasına aldı ve koridorda onunla birlikte ilerlerken göğsüne yasladı.

Lily onu yatağa yatırırken ona karşı koymadı ve peşinden aşağı yuvarlandı ve onu çarşaflara sardı. Taş, rahatlık ve paylaştıkları seks gibi kokuyordu. Sıkıca tutundu, onu asla bırakmak istemiyordu.

"Bebeğim, sonsuza dek korkup kaçamazsın," diye mırıldandı kulağına.

Adam doğruyu söylüyordu ve kadın bunu nasıl duyacağını bilmiyordu. "Fazla seçeneğim yok. Beni Dallas'ta buldu. O çiçekler ondan gelmiş olmalı. Araba bombası . . . Sonunda beni sonsuza dek susturmak istiyor. Bu ona açık bir yol verecektir
vali olmak için. Eğer gitmeme izin verirseniz ve aday olursam-"

"Yalnız kalacaksın ve onun seni tekrar bulması günlerden yıllara kadar sürebilir. Ama o tür bir adam mı? O seni bulacaktır. Neden direnmiyorsun? Kalmıyorsun? Sonunda onunla savaşmıyorsun? Sana yardım edeceğim."

Adamın omzunun sert kıvrımını okşadı. "Senin tehlikede olmanı asla istemem."

"Ve bununla yüzleşmen için seni asla yalnız bırakmam. Eğer o orospu çocuğunu öldürmemi istemiyorsan, o zaman bunu doğru şekilde yapalım. Yetkililerle temasa geçelim. Tanıklık et, bebeğim. Onu
parmaklıklar ardında. Buna sonsuza dek son verin."

Kulağa çok harika ve asil geliyordu ... ve çok gerçek dışı. "Bunu yapmayı kabul edersem, polis beni koruyamaz."

"Ama yapabilirim. Jack ve Sean ve Edgington kardeşler de. Onlar en iyisi, bebeğim. Hükümetler onları korumak ve savunmak. Canton'un hareketlerini bilgisayarından ya da telefonundan takip edebilirim. Duruşma bitene kadar sana bir kale verebilirler. Bu işi başarabiliriz. Eğer o giderse, sen de özgürsün." Saçlarını yüzünden çekip yanağını okşadı ve içindeki her şeyin erimesine neden oldu. "Benimle bir geleceğin olabilir."

Bazı açılardan söyledikleri mantıklıydı. Canton parmaklıklar arkasındaysa, arabasına atlayamaz ya da ve onu avlamak. Evet, muhtemelen emrini seve seve yerine getirecek astları vardı ama ifade verirse, o yılanın kafasını koparırsa belki ölürdü. Örgütteki diğerlerinin onunla kişisel bir sorunu yoktu. Bu işin peşini bırakmaları mümkündü.

Olabilir.

Belki de kendini kandırıyordu.

Sanki daha önce tanıklık etmeyi hiç düşünmemiş gibiydi. Ama o hep kendini tutmuştu. Lily bir sandalyeye bağlanmıştı. Erin'in masumiyeti ve varlığı için verdiği mücadeleyi kaybetmesini izledi. Annesinin ve kardeşinin cesetlerini teşhis eden oydu. Canton'un neler yapabileceğini ilk elden görmüştü.
Yap.

Ama Stone haklıydı. Onun terör saltanatına son vermek için bir şeyler yapmazsa nasıl bir hayatı olurdu?

Los Angeles'tan ayrıldıktan kısa bir süre sonra, otostop çekerek dolaşmış ve evi olabilecek bir yer aramıştı. Bakersfield'da karanlık bir gecede, hızla gelen bir kamyonun önüne çıkmayı düşünmüştü. Yolun kenarında duruyordu.

Gecenin soğuğunda otoyolda açlıktan ölüyor ve bir sonraki öğününün nereden geleceğini merak ediyordu. Bu acıyı tek bir darbeyle sona erdirmek çok kolay olurdu.

O sürücüye suçluluk duygusu ve cehennemi yaşatarak hayatına son verememişti. Bunun yerine, geri adım atıp otoyolda ilerledi ve sonunda Vegas, Phoenix, Albuquerque, Amarillo ve
Sonunda Dallas'a, Thorpe'un onu bir lokantada gördüğü yere. Bir tabak yumurta ve üç gündür bir şey yemediği için parasını ödeyemediği bir fincan kahveye oturmuştu. Garson kız mutfağa girip kaybolmuştu ve Thorpe on dakikasını ayırırsa hesabı ödemeyi teklif ettiğinde o da çıkışı arıyordu. Kadın omuz silkti.
ve toplum içinde başına kötü bir şey gelmeyeceğini düşünmüştü. Sohbetlerinin sonunda ona bir iş ve kalacak bir yer teklif etmişti. Sonunda sabit bir çatıya ve arkadaş gibi hissettiği insanlara sahip olmuştu. Yıllardır sahip olduğu en normal şeydi bu. Ama hiç kimsenin ayrılmaya dayanamayacağı kadar yakın olmasına izin vermemişti.

Stone'a kadar.

"Bir gelecek mi? Bilmiyorum. Bir şey yapmazsam Canton'un başıma bela olacağı konusunda seni anlıyorum. Ama-"

"Başka kimseyi tehlikeye atmak istemezsiniz. Bunu anlıyorum. Ama artık tek başına cesur olmak zorunda değilsin. Bunu bir düşün, tamam mı?"

"Yapacağım." Ona bu kadarını borçluydu. Bunu, sahip olabilecekleri her türlü geleceğe borçluydu çünkü o da onu seviyordu. Ve
Bir daha onsuz nasıl yaşayacağını bilmiyordu.

On İkinci Bölüm

Olaylı sabahlarının ardından Stone, Lily'nin yemek pişirmesini sessizce izledi. Yemeklerini yediler, sonra Lily en sevdiği popüler kültür sitelerini ve başka bir kitabı karıştırarak kendini kaybetti.
kestirmeyi tercih etmeden önce kulübede buldu. Onu bir öpücükle yatağına yatırdı ve dinlenmesini söyledi. Eğer bugün ona itiraf ettiği her şey içini sızlattıysa, o da
Çok yoruldum.

Onun uyuyakaldığını anlayınca Jack'i aradı, Jack hemen telefonu açtı. "Orada neler oluyor?"

Tonlarca ama Jack'in bilmesi gereken hiçbir şey yoktu. "Fazla değil. Rapor edecek bir şeyin var mı?"

"Thorpe ile bir saat önce konuştum. Axel hala uyuyor. Sean ona yardımcı olması için küçük bir şey verdi, böylece bir süre senden uzak duracaktı. Sean bana 'Bir şey değil' dememi söyledi."

"Ona çok şey borçluyum."

"Yakında Lily'nin eski dairesine gidecek. Oradaki polis varlığının azalmasını beklemek zorunda. Basın her yerde bombalı aracın neden patladığına dair spekülasyonlar yapıyor. İntikamcı bir eski sevgiliden El Kaide'ye kadar her şeyin sebep olduğunu söylediklerini duydum."

Stone içini çekti. "Ama Canton hakkında bir şey
yok mu?" "Neyse ki hayır," diye teminat verdi
Jack.

"O piçi hala bulamadın mı?"

"Sanki yeryüzünden silinmiş gibi. Bu hoşuma gitmiyor."

Stone da öyle düşünmüyordu. Bir kıza tecavüz edebilecek ya da küçük bir çocuğa işkence edebilecek biri yeryüzünden silinmeyi hak ediyordu, hem de kendi şartlarıyla değil. Ama o bu düşüncesini bastırdı. Şimdilik cinayete meyilliydi ve Lily için bu kâbusu nasıl sona erdireceklerini bulabilmeleri için dua ediyordu. Adamla karanlık bir sokakta karşılaşmayı ve onu hiç işe karıştırmadan tozunu almayı on kez tercih ederdi. Ama haklıydı; muhtemelen sonu
daha zor zamanlar geçiriyordu. Kanunsuz adalet dürtüsünü bastırmak berbat bir şeydi ama yasal yollardan gitmek, onunla herhangi bir geleceği olması için gördüğü tek yoldu. Ayrıca, hapishaneye geri dönmenin onunla yaşayabileceği son şey olduğunu da inkâr edemezdi.
yapmak istediği lanet şey.

"Aramaya devam edin ve bana nasıl yardımcı olabileceğimi söyleyin. Lütfen," dedi Stone. "Lily senin bildiğinden çok daha fazlasını yaşadı dostum. Bu kâbusun sona ermesine ihtiyacı var."

"Ona aşıksın."

Jack sormadı, Stone da inkâr etme zahmetine girmedi. "Sanırım hep öyleydim. Bu son birkaç gün bunu benim için çok netleştirdi. O her şeyden önce gelir, nokta."

"Bu işler böyledir, bilirsin. O mükemmel kadını bulursun ve *bam*. Onu mutlu etmek ve güvende tutmak için her şeyi yapar ya da söylersiniz."

Kesinlikle. Bu pislikten kurtulduklarında, babasını arayacak, geçmişi telafi edecek, sonra Lily'nin parmağına bir yüzük takacak ve onun yapamayacağı kadar harika bir hayat yaşayacaktı.
mutlu olmak dışında her şey.

O zamana kadar, yarım kalan her işi tamamlamak zorundaydı.
"Aynen öyle. Peki Canton neden Lily'nin annesi ve kardeşinin cinayetleriyle ilgili olarak hiç tutuklanmadı?"

"Canton'un kendisinin sağlam bir mazereti vardı. Çocuk kimseyi teşhis edecek kadar uzun yaşamadı. Suç mahallinde bir şey çıkmadı.

herhangi bir fiziksel kanıt ya da tanık yok. Her şey çok hızlı oldu. Okuduklarıma dayanarak, aileyi gafil avladıklarına bahse girerim.

onları saniyeler içinde etkisiz hale getirdi çünkü fazla bir boğuşma görünmüyordu."

"Ama çocuk polislere katilinin
Erin'in Lily'yi arayan arkadaşlarından biri olduğunu iddia ediyordu, değil mi?"

"Elbette, ama adamın adını bilmiyordu. Polis
Lily'nin saldırganın kim olduğunu bilebileceğinden şüphelenmişler ama onu asla bulamamışlar. O çoktan kaçmıştı."

Kahretsin. Stone gerçeği ne kadar sevmese de mantıklı geliyordu. "Erin Gutierrez'in ailesinin geri kalanının izini sürdün mü hiç? Belki onlar biraz ışık tutabilir. Kızın, Lily ergenlik çağındayken onu yanına alan bir annesi ve bir ağabeyi vardı. Yaşadıkları şey yüzünden yıkılmış olmalılar. Erin'in başına geldi ve adalet istedi."

"Onları aramaya daha dün başladım. Şimdiye kadar bildiklerim şunlar: Renee Gutierrez Los Angeles'tan ayrılmış. Dört yıl kadar önce Seattle'da alkollü araç kullanmaktan tutuklanmış. O
kefaletle serbest bırakılmış. Kanada'ya geçtiğine dair söylentiler duydum ama doğrulanmadı. Corey bir süre ıslahevine girip çıkmış. Birisi hayatına kastetmiş ve onu nakletmişler. Bazı bilgileri tekrar kontrol ediyorum ama sanırım askere yazılmış ve Afganistan'da savaşmış. Şu anda kayıplar listesinde ama ayrıntıları bulmaya çalışıyorum. Size haber veririm."

"Bu harika olur. Teşekkürler. Bir iyiliğe daha ihtiyacım var." Stone yutkundu ve Lily adına duyduğu kederin boğazını tıkayan yumrusunu bastırmaya çalıştı.

"O da ne?" Jack sordu.

Stone birinden bir şey istemek zorunda kalmaktan nefret ediyordu ama Lily'yi güvende tutmak dışında pek çok şeye odaklanırsa onu koruyamazdı. "Regina Rose Taylor için bir mezar yeri bulabilir misiniz? Bir çocuk olarak ölmüş olmalı.
bebek."

Jack uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. "Lily'nin bir kız kardeşi yoktu, değil mi?"

"Hayır."

"Siktir, dostum. Onun için çok üzüldüm. Bir ebeveyn olarak, o zavallı kızın neler yaşadığını ancak hayal edebilirim."

"O inanılmaz bir savaşçı. Ama her şey neredeyse onu mahvediyordu. O kadına biraz mutluluk vermeye kararlıyım." Ve bebekler. Evlenecekler, çocuk büyütecekler ve sonsuza dek mutlu yaşayacaklardı, lanet olsun. "Ama bebek, yoksul ve bekar bir annenin çocuğu olarak öldü. En iyi ihtimalle bir fakir cenazesi olacaktı. Los Angeles County'nin izniyle. Lily'nin hatırı için Regina Rose'a daha fazlasını vermek istiyorum."

"Evet. Hemen ilgileneceğim."

"Bunun her zaman yaptığın bir şey olmadığını biliyorum. İnternette gezinmektense kafa tokuşturmayı tercih ediyorsun ama burada çok işim var, o yüzden teşekkürler."

"Rica ederim. Ben bunu yaparken, sen de nasıl yardım edebileceğini bilmek ister misin? Canton'u bulamıyoruz, bu yüzden Lily'nin etrafında dolanmayı bırak ve sor," diye ısrar etti Jack. "Bu adam hakkında ne bildiğini öğren."

Stone telefonu sıkıca kavradı. Şiddet yanlısı pisliği Lily'yi dahil etmeden avlamayı tercih ederdi. "Her neyse Adam ve onun koşu arkadaşları ya da alışkanlıkları hakkında sahip olduğu bilgiler yedi yıllık."

"Ama bu hala sahip olmadığımız bir bilgi. Yardımcı olabilir. Hiç yoktan iyidir."

Şu anda ona daha fazla üzüntü ve kargaşa yaşatma fikri Stone'un canını sıkıyordu. "Lanet olsun..."

"Biliyorum. Anlıyorum. Bazen kadınınızı kapısının önünde pusuya yatmış kötü adamlardan korumak onu içten içe inciten şeylerden koruyor."

Stone endişelerini daha iyi özetleyemezdi.

Zili çaldılar ve Jack'in önerisini düşündü. Adam muhtemelen haklıydı. İçeriden bilgi alarak düşmanın izini sürmek çok daha kolay olacaktı. Ve Lily'yi daha fazla duygusal acıdan korumak istese de, önce onun güvenliğine öncelik vermeliydi. *Lanet olsun*.

Önce Canton'u bulup bulamayacağını görmeye kararlı olan Stone
bilgisayarını aldı. Kendi bilgisayarını tercih ederdi. Her şeyi tam istediği gibi ayarlamıştı ve onunkinde olmayan yazılım ve araçlara sahipti. Klavye kaplamasıyla eşleşen pembe kasanın sert kabuğu kesinlikle "belalı" demiyordu. Ama Lily'nin bilgisayarını işkencecisini alt etmek için kullanmakta güzel bir ironi buluyordu.

Ne yazık ki, denediği hiçbir şey işe yaramadı. Adam neredeyse bir haftadır kredi kartlarını kullanmamıştı. Ticari bir havayoluyla uçmamış ya da araba kiralamamıştı. ATM bile kullanmamış. Plakasında bir şey yok. Telefonu bir yazılım sürümüne yükseltilmişti.
Şifre olmadan erişmek neredeyse imkansız. Bu kadar paranoyak olan biri, eğer parolası yoksa
Birisi şifresini değiştirmeye çalıştığında sadece bir e-posta değil, bir de mesaj alacaktı. Stone elini kolunu bağlamak istemedi.
ve Canton'u saklanmaya gönderdi, yani bu bir çıkmaz sokaktı.

Canton'un cep telefonu operatörünü tespit etti ve kulelerin veritabanını pinglemeye çalıştı ancak sadece cihazın kapalı olduğunu ve daha önce hiç kullanılmadığını söyleyen bir sinyal aldı.
Günlerdir aktif. Büyük ihtimalle kullan at telefon kullanıyordu. Onları takip etmenin yolu yok.

Lanet okuyarak içini çekti ve başka bir taktik denedi. Canton'un sosyal medya hesapları vardı, ancak hepsi onu bir aile babası ve çocukken sokak çetelerinden uzak durmuş ve üniversiteye gitmiş bir memleket kahramanı gibi gösteriyordu. O zamandan beri
Mezun olduktan sonra ilk kuru temizlemecisini açtığında, işini alt sınıftan insanların iyiliği için kullanıyordu.
Mahalle ve kendi kazancını ve zamanını, ebeveynleri geçimlerini sağlamak için uzun ve zor saatler çalışmak zorunda kalan çocuklar için gençlik merkezleri ve okul sonrası bakım hizmetleri açmak için kullandı. Şiddet ve uyuşturucuya karşı durduğu için toplum ve eyalet düzeyinde ödüller aldı.

Stone başını salladı. Bu adam bir aziz gibi konuşuyordu. Etrafındaki hemen herkesi kandırmıştı. Canton

kurnazdı ve iyi bir halkla ilişkiler için doğru insanları nasıl işe alacağını biliyordu. Özellikle son zamanlarda oyununu hızlandırmıştı.
On iki ay, muhtemelen eyaletin en üst makamına aday olmaya karar verdiği zaman.

Stone bu çıkmaz sokaklardaki açık pencereleri kapattı ve sonra polis raporlarını denedi. Daha sonra LAPD'ye siber güvenliklerini gerçekten geliştirmeleri gerektiğini söylemek için aklına bir not aldı. Önce e-posta sunucularını ve mevcut olay raporlarını gözden geçirdi. Polis Canton'un evine ve iş yerine birçok kez çağrılmıştı ve Canton her seferinde her şeyi çarpıtarak kendisini mahallede suçun gelişmesini isteyen kötü niyetli unsurların kurbanı gibi göstermeyi başarmıştı. Beş yıldan uzun bir süre öncesine ait raporlar başka bir yerde arşivlenmiş gibi görünüyordu, bu da Stone'u lanetliyordu. Ama Canton'un bilinen ortaklarının bir listesini toplamayı başardı. Ne yazık ki, onları çalıştırmanın daha yararlı olduğunu kanıtlamadı. Stone'un hiçbirine inanmadığı bir sürü saçmalık.

Kaçırdığı bir yol ya da ipucu olmalıydı.
Vazgeçmemeye karar vererek bir fincan kahve daha yaptı ve tüm detayları tekrar gözden geçirdi. Yine de
eli boş döndü. Her ne kadar bundan nefret etse de, cevaplar muhtemelen Lily'nin kafasının uzun zamandır unutulmuş bir köşesinde duruyordu. Jack'in de dediği gibi, Lily'yi onları bulup çıkarmaya ikna etmeli, sonra da dağılırsa parçaları toplamalıydı.

* * *

o gece Lily neredeyse hiçbir şey söylemedi. İçine kapanmıştı ve Stone onun hâlâ tanıklık edip etmeyeceğini düşündüğünden şüpheleniyordu. Bir yanı onu oturtmak ve bir gelecek istiyorsa bunun tek seçeneği olabileceğini görmesini sağlamak istiyordu. Başka bir parçası da onun

Ne kadar beklemek ve dişlerini sıkmak zorunda kalırsa kalsın, bu kararı kendi başına vermek zorundaydı.

O zamana kadar Canton hakkında ne bildiğini öğrenmesi gerekiyordu. Onun zihinsel yükünü arttırmaktan nefret ediyordu ama seçenekleri tükeniyordu.

Boş tabağını itti ve ona döndü. "Sana bazı sorular sormam gerekiyor."

Lily sandalyesinde doğruldu. Neredeyse onun savunmasını topladığını, duvarlarını yükselttiğini görebiliyordu. "Ne hakkında?"

"Canton. Alışkanlıkları. Arkadaşları. Nereye kaçabilir ve ona kim yardım edebilir. Pek şansımız yok.
Onun hakkında ne hatırlıyorsun?"

"Korkunç, vahşi bir sosyopat olmasının yanı sıra mı?" Düşünürken iç çekti. "Bilmiyorum."

Stone onun ruhunu bir tornavidayla deşiyormuş gibi hissetmekten nefret ediyordu. "Erin'in toplu tecavüze uğradığını söylediniz. O gün Canton'un yanında kim vardı?"

"Katil Mo diye bahsettiği bir adam. Bir başkası da Reaper ya da sadece Reap deniyor. Son adam Mafya'ya cevap verdi. Gerçek isimleri almadım, bu yüzden bunun bir faydası olur mu bilmiyorum."

Sahip olduklarından çok daha fazla bilgi vardı. Stone masadan kalkıp dizüstü bilgisayarını aldı ve tuşlara dokunarak saniyeler içinde internete girdi.

"Hey, bilgisayarıma nasıl girdin?" Kaşlarını çattı. "Ah, evet. Sen bir hacker'sın."

Ona ciddi olmasını öneren bir bakış attı,
Stone alay etti. "Bebeğim, bunu göz açıp kapayıncaya kadar yapabilirim." Kazdı
Killer Mo, Reaper ve Mafia'nın kimliklerini biraz daha araştırdı. Aramasını daralttı, bildiği yerleri, tarihleri ve ayrıntıları ekledi. Üç şüpheli ve resimlerle geri döndü.
Sonra ekranı Lily'ye çevirdi. "Bu adamlara benziyorlar mı?"

Yüzündeki renk soldu. Soğuk bir mermer levhayla aynı renge dönüştü. "Bunlar onlar."

Stone, bilgisayar ekranını tekrar kendi yönüne

çevirmeden önce onun elini sıktı. "Bunu Jack'e ve

diğer adamlara biraz bilgi vereceğim. Sizi üzmek için geçmişi kurcalamıyorum."

"Biliyorum." Lily kendini tutmaya çalışarak başını salladı. "Hâlâ yüzlerini görebiliyorum. Katil Mo ve Mafya Erin'i yere yatırdı
. . ." Sustu, başını salladı ve sanki daha fazlasını söyleyemeyecekmiş gibi elini kaldırdı.

"Sorun değil. Bana çalışmam için bazı bilgiler verdin. ile." Stone biraz farklı bir arama yaptı, sonuçları bekledi, tekrar LAPD'ye girdi, veritabanında gezindi ve nihayetinde bazı ilçe ve eyalet kayıtlarında gezindi. Sonunda ihtiyacı olan şeyi bulmuş.

"Katil Mo, sen Los Angeles'tan ayrıldıktan yaklaşık altı ay sonra uyuşturucuyla bağlantılı bir çatışmada yirmi yaşında öldü. Mafya
Sokağın aşağısında yaşayan on dört ve on iki yaşlarındaki iki kız kardeşe tecavüz edip öldürdükten sonra yirmi beş yıl hapis cezasına çarptırıldığında yirmi iki yaşındaydı. Reaper on sekiz yaşına basmadan hemen önce uyuşturucu satarken yakalanmış. Şartlı tahliye edildi ve ailesi onu Iowa'ya taşıdı. Görünüşe göre o zamandan beri 'yeniden doğmuş' ve şimdi yerel bir kilisede gençlik bakanı."

Lily düşünceli bir baş hareketiyle bu bilgiyi özümsedi. "Yani o haydutlardan hiçbiri artık Canton'la birlikte dolaşmıyor mu?"

"Hayır. Söyleyebileceğim kadarıyla, sabıkası olan herkesle arasına mesafe koyuyor ki
Geçmişi biraz lekeli, namuslu bir vatandaş, yükselmiş falan filan. Şimdi evli, üç süslü arabası, iki çocuğu ve armut ağacında bir kekliği var." Kadının yüzü pek bir şey anlatmıyordu ve adam onun iyi olup olmadığını öğrenmek için can atıyordu. "Tüm bu bilgileri Jack'e göndereceğim, böylece o ve diğerleri hayatta kalan adamların izini sürebilecekler. Senin için geri gelmeyeceklerini bildiğin için daha iyi hissediyor musun?"

Omuz silkti. "Onlar sadece Erin'in yok edilmesine yardım ettiler. Plan yapmadılar ya da azmettirmediler. Canton hâlâ dışarıda bir yerde."

"Evet." Stone ensesini ovuşturdu. "Ortadan

kaybolduğuna göre onu bulmak zorundayız. Aklına bir şey geliyor mu?

Bize yardımcı olabilecek başka bir şey var mı? Alışkanlıkları? Sevdiği yerler? Ulaşmak istediği insanlar?"

"Erin'in öldürülmesinden sonra beni en çok rahatsız eden şeylerden biri Canton'un köpekleriydi. İki yavru köpeği vardı ve onları her yere yanında götürüyordu. Sürekli onları gezdiriyordu. Erin'in çığlık attığını, kavga ettiğini ve köpeklerin içeri girmek için deponun kapısını tırmaladığını hatırlıyorum. Erin kan kaybından ölür ölmez Canton kapıyı açtı ve yavru köpekler koşarak içeri girdi. Eğildi ve onları sevdi,
Sanki dünyanın en iyi adamıymış ve köşedeki ölü kızın hiçbir anlamı yokmuş gibi yüzünü yalarken gülümsüyorlardı. Muhtemelen o köpekler hâlâ ondadır."

O konuşurken Stone, Jack'e bilgileri içeren bir mesaj gönderdi, Jack de hemen cevap yazarak kamp alanlarını ve eyalet parklarını tekrar araştırıp bir çift iti olan bir adam arayacaklarını söyledi.

"Ayrıca şöyle bir alışkanlığı vardı. Onun için iş yapan Corey'e göre Canton sinirlendiğinde ya da heyecanlandığında bir Tootsie Pop emermiş. Üzümlü olanları severdi." Omuz silkti. "O gün depoya girdiğinde bir tane emiyordu."

Lily sanki daha fazlasını hatırlamak istemiyormuş gibi gözlerini kapattı. Yumruklarını sıktı, bir arada tutmak için mücadele etti.

Stone kolunu ona doladı. "Hatırlaması çok zor, biliyorum. Hatırlayabildiğiniz her şey yardımcı olur. Ben buradayım eğer yaslanacak birine ihtiyacım var."

Ona sarıldı. "Teşekkürler."

Kız ayrıldığında Stone ona verdiği bilgilerin geri kalanını Jack'e mesaj attı. Çok fazla olmayabilirdi ama her bir parçanın faydası vardı.

"Oh," diye ekledi. "Eski bir kız arkadaşından bir oğlu var. Matt, Mike, Mark-'M' ile başlayan bir şey. Çocuğun annesinin adı Sherra'ymış. Çocuk şimdi muhtemelen sekiz yaşlarında olmalı. Ama eskiden, Canton sadık bir
Baba. Ona havalı şeyler almak ve her şeyin en iyisini vermek için elinden geleni yaptı. Belki çocuğu hala görüyordur?"

"Bu harika, bebeğim. Bu bilgiyi kesinlikle bu pisliğin izini bulmak için kullanacağız. Aklına bir şey gelirse
Yoksa-"

"Sana haber veririm." Ayağa kalktı. "Sanırım verandada birkaç dakika yalnız kalmak istiyorum. Sivrisineklerin beni yiyip bitireceğinden eminim ama bataklığı şaşırtıcı derecede huzurlu bulmaya başladım. Kesinlikle sessiz. Burada düşünebiliyorum. Ve hayır
biri beni bulacak."

Kendini dışarı bıraktıktan sonra Stone, hamburger bifteği ve patatesten oluşan basit akşam yemeğini temizledi, hiçbir yere gitmeyeceğinden tamamen emindi. Timsahların ve dış dünyanın kaçması için çok tehlikeli olduğunu biliyordu.

On dakika sonra Lily dudağını kemirerek içeri girdiğinde, milyonlarca kilometre uzakta görünüyordu. Hayır, sanki hâlâ o depodaymış ve Erin'in ölümünün dehşetini yeniden yaşıyormuş gibi görünüyordu. Onun zihnini sakinleştirebilmeyi ve yönlendirebilmeyi çok istemişti. Ona kulak vermeye çalışmıştı. Eğer ona gerçekten güveniyor ve onu bir koruyucudan daha fazlası olarak görmek istiyorsa, ona düşüncelerini, korkularını anlatması gerekmez miydi? Kahretsin, şu anda ona bakmıyordu bile.

Son bulaşıkları da yıkayıp kurumaları için rafa koyarken, odanın içinde volta atan kadını izledi,
Kollarını koruyucu bir şekilde vücudunun üzerinde kavuşturmuştu. Uzak duvardaki bir noktaya bakıp kaşlarını çatarak kendine daha sıkı sarıldığında, Stone yeterince görmüştü. Lily duygularını onunla paylaşamasa ya da paylaşmak istemese bile, geçmişini gömmek ve gelecek hakkında endişelenmek için kafasını çok fazla meşgul ediyordu.

Kadınla konuşmak bir yere kadar. Deneme zamanı yeni bir şey. Stone, aralarındaki güven üzerinde çalışırken onu nasıl düzelteceğini bildiğinden şüpheleniyordu.

Musluğu kapattı ve ellerini kuruladı, sonra
tekrar odaya girdiğinde onu yakaladı. "Hazırlan."

Gözlerini kırpıştırdı, koyu renk gözleri sonunda ona odaklandı. "Ne için?"

"Oyun odasına gidiyoruz. Beş dakikanız var. Çıplak gel."

Adam hazırlık yapmak için arkasını döndüğünde, kadın kolunu tuttu. "Stone . . . Bu gece iyi bir yerde değilim."

"Değilsin. Bunu düzelteceğiz."

"Şu an sekse odaklanamıyorum."

Eğer bir an için onun kasvetli düşüncelerini daha zevkli bir şeye yönlendiremeyeceğini düşündüyse, onu fena halde hafife alıyordu. "Seks hakkında kim bir şey söyledi?"

Oldukça pembe bir tonda kızardı. "Eğer seks için tasarlanmış bir odada çıplak olmamı istiyorsan-"

"Oyun odası her zaman seks demek değildir." Ona bir mesaj gönderdi.

alaycı bir bakış attı. "Dominion'da çalıştıktan sonra bunu biliyorsun." Başını sallayarak konuyu kabul etti. "Doğru. Ama sen-" "Ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikrin yok, bebeğim." O bir eğik

emredici bakışlarını ona doğru çevirdi. "Öyle mi?"

"Seks olduğunu düşünmüştüm," diye mırıldandı, bakışlarını kaçırarak. "Özür dilerim."

Bir de onun güzel, itaatkâr tarafı vardı.

Stone ona tam olarak yanlış diyemezdi. Gerçekten seks istiyordu.

Onunlayken hep bunu istiyordu. Ama daha fazlasını düşünebiliyordu... çoğunlukla.

"Bana güvenmemen için sana herhangi bir sebep verdim mi?"

"Hayır," diye itiraf etti, sesi fısıltıya yaklaşıyordu. Bir parmağını çenesinin altında gezdirdi ve bakışlarını kaldırdı.

"Bu konuyu seni suçlu hissettirmek için açmıyorum. Ne düşündüğün ve hissettiğin hakkında konuşmak istiyorum. Açılmanı istiyorum. Bu gece Canton hakkında hiçbir şey yapmak zorunda değilsin. Yardım almadan onunla ilgili bir şey yapmana da gerek yok. O yüzden şimdi onu düşünme. Beş dakika."

Bu hatırlatmayla birlikte oradan ayrıldı ve oyun odasına yöneldi, yol boyunca ihtiyaç duyabileceği bazı eşyaları topladı. At

O anda, Jack ve Logan'a son üç aylık BDSM eğitimi için teşekkür etmek istiyordu çünkü

test etmek için sabırsızlanıyordu.

Stone'un odayı hazırlaması birkaç dakika sürdü. Bitirdiğinde telefonundaki saate baktı. Lily'nin beşi

dakikalar doldu.

Adam onu avlamak için dışarı çıkamadan, kız portalda belirdi, kararsız ve çok seksi görünüyordu. Ona tam olarak kulak asmamıştı ama gözlerine daha kedigil bir siyah kalem çekmiş, siren rujunu tazelemiş, ardından dantelli bantları olan bir çift beyaz yüksek çorap ve bir çift kalın kırmızı topuklu ayakkabı giymişti. Vücudunun başka hiçbir yerinde tek bir dikiş bile yoktu.

Oh, kahretsin. Hayatında hiç bu kadar seksi görünen bir kadın görmemişti.

"Tam zamanında geldin," diye övmek için kendini zorladı Stone. Onu azarlamak istemese de, isyan etme tercihini görmezden gelemezdi. "Ama talimatlara uymadınız. I çıplak dedi."

Tartışmak için ağzını açtı ve kapattı. Sonra kaşlarını çattı. "Beğenmedin mi?"

"Biliyorum ama konu bu değil. Sen itaatsizlik ettin ve bunun sonuçları da var." Gözlerini ona dikti, bir Talimatlarını göz ardı etmiş olabileceği tüm olası nedenler kafasında dönüp duruyordu. "Geçmişin ya da geleceğinin önüne geçmesine izin verdiğin gerçeği hakkında konuşmayalım diye dikkatimi dağıtmayı mı umuyordun? Bana gerçeğinizi vermektense amınızı vermeyi mi tercih edersiniz?"

Lily'nin yüzü suçlu bir kızarıklıkla alevlendi. "Sana hemen hemen her şeyi anlattım."

Stone bu sözleri kafasında evirip çevirdi. "Şu anda düşündüğün şey hariç."

"Senden başka bir şey düşünmemeye çalışıyorum."

"Ama aklından daha fazlasının geçtiğini biliyorum." Kaşlarını çatarak ona baktı, inkâr etmesi için cesaretlendirdi. İnkâr etmedi. "Ya burada diz çök ve yüzünü bana dön ya da odayı terk et. Eğer İkincisini seçersen, bana güvenmeye hazır olmadığını anlarım. Eğer kalırsan, ciddi olup olmadığını test etmek isterim ve bunu kolaylaştırmam."

"Neden?" Yırtılmış ve kafası karışmış görünüyordu.

"Senin için burada olduğumu her şekilde kanıtlamak için bildiğim her şeyi yaptım, yine de beni dışarıdan bakmaya devam ediyorsun. Benimle olup olmadığını bilmem gerek."

Lily'nin yüz ifadesi buruştu. Odayı geçip kendini mindere bırakmadan ve diz çökmeden önce gergin bir an donup kaldı. "Çorapları sadece seni memnun etmek için giydim. Burada olmak istemediğimi ya da seninle birlikte olmak istemediğimi hissettirmek istememiştim. Sadece çok alışkınım
sorunlarımı tek başıma düşünmek. Hissettiklerimi paylaşma konusunda hiçbir zaman o kadar iyi olmadım ve ... Evet, buradaki tek kişinin ben olmadığımı biliyorum. Bencilce davrandıysam özür dilerim."

Yumuşadı. "Hayal edebileceğimden çok daha zor bir şey yaşadın. Henüz kendi sorunlarını
travma çünkü herhangi bir çözümünüz yok. Ben değilim. Bencil olduğunuzu ima ediyorum. Senden benimle çalışmanı istiyorum. Birlikte hayatını yeniden rayına oturtalım."

Başını eğdi ve titreyen bir nefes aldı. Onun düşündüğünü neredeyse hissedebiliyordu. Stone yumruğunu sıktı, tacını okşayarak ve çenesini okşayarak destek vermek için can atıyordu. Ama bazı sonuçlara tek başına varması gerekiyordu.

"Tanıklık etmemi istiyorsunuz." Lily sanki bu fikir onu dehşete düşürdü. "Nedenini anlıyorum. Bunu yapmazsam muhtemelen bir geleceğim olmayacağını biliyorum. Seninle bu konuda konuşmamı istediğini anlıyorum. Ben sadece . . . Yedi yıl boyunca bunu yapmaya çalıştım.
her şeyi kendim yaptım. Axel'i geçmişime çok fazla dahil etmediğim sürece duygularımı anlamasına izin verdim. Bu benim taşımam gereken bir yüktü." Stone tartışmaya başlamaya hazırlanırken, Lily onu durdurmak için elini kaldırdı. "Yardım etmek istediğini biliyorum. Ve bildiğinden daha çok duygulandım. Ama ben olsam
Bunca yıl sonra fikrimi değiştirmenin ve Canton'la yüzleşmenin basit olduğunu söylersem yalan olur. Hâlâ bunu düşünüyorum. Hızlı bir karar değil. Yarın tekrar

konuşabilir miyiz?"

Yarın iyi değildi. Yarın Axel otoyoldan aşağı yuvarlanıp bu bokun ortasına düşebilirdi.

Eski denizaltısını korumak adına. Yarın çok geç olabilir.

Ama Stone şu anda onu bir karar vermeye zorlayamazdı. Sadece aralarındaki güven üzerinde çalışmaya devam edebilirdi.

Geleceklerinin onun için de önemli olduğunu umarak.

"Pekâlâ. Günün ilk ışıklarıyla konuşacağız. Anlaşıldı mı?"

"Evet," diye mırıldandı.

"Bu bize oynamak için saatler verir, bebeğim."

Bakışları bir anda onunkilerle buluştu. Sonra şaşırtıcı bir utangaç kadınsı güç ifadesini değiştirdi. Sanki

Bu gece artık geçmişi düşünmek zorunda olmadığını bilmek içinde bir şalteri indirdi. Stone birdenbire anladı. Önündeki zor kararları ertelemekte ustalaşmıştı çünkü bunu yıllardır yapıyordu.

Bu yarın kesinlikle bitecek.

Lily ona gülümsedi ve topuklarının üzerinde geriye doğru oturarak göğüslerini yukarı kaldırdı. "Bunu bilmek güzel. İstediğin bir şey görüyor musun?"

Oh, onunla oynamak mı istiyordu? Stone onun şehvetli ve şakacı ses tonu karşısında alaycı bir gülümsemeye engel olamadı. Onun bu yönünden hoşlanıyordu. *0yun başlasın*.

Bir adım daha yaklaştı ve bir avucunu kızın başına sabitledi, böylece kızın fermuarından başka bakacak yeri kalmadı.

zonklayan horoz arkasında hapsedildi. "Tam karşıya, bana bak. Ne düşünüyorsun?"

"Çok sertsin." Neredeyse gurur duyuyor gibiydi.

"Aynen öyle. Ama biliyor musun bebeğim? Bana baktığında, bence sen de istediğin bir şeyi görüyorsun."

Lily gergin bir şekilde dudaklarını yaladı ve adamın kot pantolonunu zorlayan sikine baktı. "Seviyorum."

Şok olmuş bir şekilde öne doğru eğildi ve yanağını fermuarını örten kıvrıma dayayarak çıkıntısını dürttü. Temas, kanını ateşleyen bir elektrik şimşeği gibiydi. Doğrudan sikine doğru fırladı. Kahretsin, kadın onu çıldırtıyordu. Durumu kontrol altına alması gerekiyordu.

Sakin bir nefes almak için mücadele eden Stone bir adım geri çekildi. "Ayağa kalk."

"Sana dokunma şeklimden hoşlanmadın mı?" Kirpiklerini kırpıştırdı.

"Bence sen daha iyi biliyorsun," diye belirtti. "Ve buna geri döneceğiz, ama bu gece bir gündemim var. Size talimatlar vereceğim. Sorgusuz sualsiz uyacaksınız. Açıklamaya ihtiyacınız varsa, bunu sağlarım. Aksi takdirde, sizden
derhal itaat edin."

Adamın ses tonu değişince kadının tavrı da değişti ve bakışlarını indirdi. "Evet, Stone."

Sesi bile itaatkârdı ve bu, içindeki erkeğe bir şeyler hissettirdi.

Doğrudan yüzleşmek onu gevşetmediği için Stone, Lily'nin aşina olduğu bir iletişim biçimini seçmişti. Thorpe'a göre Axel bunu onunla tamamen farklı noktalara değinmek için kullanmıştı ama Lily bu oyunun ciddi olduğunu biliyordu. Stone onun dinlemesini ve itaat etmesini istiyordu. İtaatkâr moda geçtiğinde hayal kırıklığına uğramak istemiyordu. Şu anda Stone onun haklı olduğunu görmesi için elinden geleni yapacaktı.

"Güzel. Başlamadan önce birkaç hatırlatmada bulunalım. Güvenli kelimeniz nedir?"

"Lunar."

"İşte bu kadar. Sınırlarını zorlayacağım. Ama seni gerçekten incitirsem ya da yaptığım şeyle başa çıkamayacağını hissedersen güvenli kelimeni kullanmakta özgürsün. Anladın mı?"

"Evet, Stone."

"Güzel." Başının tepesini okşamaktan kendini alıkoyamadı ve onun itaatini hem duyduğunu hem de takdir ettiğini belli etti. "Seni gerçekten incitecek ya da tehlikeye atacak bir şey yaptım mı hiç?"

"Hayır, Stone."

"Yapacak mıyım?" Cevabı bildiği için soru kendiliğinden ortaya çıkmıştı: asla. Ama eğer
Federallerin onunla yapmaya çalıştığı anlaşmayı duymuş mu? Hem de çok.

Kendini tamamen ihanete uğramış hissedecekti. Onunla bir geleceği olması için bunu kabul etmek zorunda olmamayı diledi. Ama aralarındaki güven bu kadar zayıfken, şu anda ona durumu açıklamaya kalkarsa, onunla kurmaya çalıştığı tüm köprüler yıkılırdı. Ona yakında söyleyecekti; söylemek zorundaydı. Bu geceden sonra, ne zaman
daha güçlü olacaklarını umuyordu.

Sonra Stone Lily'nin hâlâ sessiz olduğunu fark etti. Bu, aralarındaki güvene dair tüm endişelerini daha da pekiştirmişti. Lily ona diğer tüm cevaplarını sanki içgüdüsel olarak hızlıca vermişti. Bu cevap üzerinde birkaç dakika daha düşündü.
Anlamış olsa da, güvenini tartmasını beklemek neredeyse bağırsaklarını parçalıyordu.

"Hiç sanmıyorum." Bakışlarını ona doğru kaldırdı, alt dudakları titriyordu. "Sadece dürüst davranıyorum. Unutma, güvenmekte yavaşımdır. Bu şimdiye kadar inandığım en hızlı şey.
herhangi biri."

Dışarıdan bakıldığında ona pek güveniyormuş gibi görünmüyordu. Ama yaşadıkları ve Axel'le olan alışkanlıkları hakkında bildikleri göz önüne alındığında, ona zaten çok güvendiğini fark etti. Buna layık olması ve sabırlı olması gerekiyordu. Kolayca kaçamayacağı, bilmediği bir yerde onunla kalıyordu. Her gece onun kollarında uyuyordu. Sonra bir de seks vardı. Thorpe, Axel'in Lily ile aylardır o noktaya gelemediğini ima etmişti.
Stone daha da ötesini fark etti, tüm trajik, korkunç hikâyesini ona emanet etmişti. Utanç, tehlike ve çaresizliği paylaşmıştı. Şu anda bile önünde diz çökmüş, iri gözleriyle ona ne olduğunu anlaması için yalvarıyordu.
elinden geleni yapıyor.

"Biliyorum bebeğim. Tıpkı benim sabırlı olmaya çalıştığım gibi. Saldırgan bir piç olmak benim doğamda var, ama bu yanımı bastırmaya ve makul olmaya çalışacağım." Onun yanağını okşadı. "Tamamen açık olmak gerekirse, seni asla incitmeyeceğim ya da tehlikeye atmayacağım. Bu gece bunu hatırlamanı istiyorum."

"Pekala." Sesi endişeli geliyordu ama henüz itiraz

etmedi.

Memnun bir baş hareketiyle telefonunu çıkardı ve Radyo yayını için uygulamayı başlattı ve balad çalan yumuşak bir istasyon seçti. Onun rahatlamasını, sakinleşmesini istiyordu. Planladığı şey romantik değildi ama bir çekiciliği vardı. Stone'un bunu hissetmesine ihtiyacı vardı.

"Ellerinizi önünüze koyun, avuç içleriniz yukarı baksın, omuz genişliğinde açın."

Anında itaat etti ve adam onun içinden geçen ürpertiyi kaçıramadı. Evet, karmaşık, yetişkinlere yönelik Simon Says tipi oyunlardan hoşlanıyordu. Thorpe'a göre, meydan okumaktan hoşlanıyor ve kazanmak için oynuyordu.

Stone döndü ve bir çift kelepçe aldı, sonra tekrar önünde durdu. "Bunları bileklerine takıyorum. Sakın çekinme. Çok sıkılarsa söyle."

"Evet, Stone," diye yanıtladı nefes nefese bir fısıltıyla.

Tereddüt etmeden, her iki bileğine birer tane olmak üzere deri kelepçeleri taktı ve geniş kayışın altına hâlâ bir parmağını sığdırabildiğinden emin olmak için kontrol etti - ama daha fazlasını değil-.

"Avuçlarınızı aşağı çevirin."

Yine itaat etti. Kelepçelerin üstündeki O-ringler tepedeki ışıkta göz kırptı. Stone arkasındaki masaya doğru döndü ve uzun bir kancaya uzandı.

Küçük metalik aleti avucunun içinde kapattı. "Eller arkaya."

Çıplak bir tereddütten sonra kollarını ona doladı ve sağ eliyle sol elinin parmaklarını kavradı. "Böyle mi?"

Kalp atışlarını hızlandırmak için yavaş adımlarla, Stone onun arkasında daireler çizerek övgüde bulunup bulunmamayı düşünüyormuş gibi yaptı. "Bu doğru. Kıpırdamadan dur."

"Evet, Stone." Sesi biraz daha alçak, biraz daha uzak geliyordu, sanki daha çok hissetmeye ve daha az düşünmeye başlamış gibiydi.

Tam olarak istediği şey.

İki başlı kancayı kelepçelerine, bir ucunu da O-halkalarının her birine taktı. Sonra onu tekrar yuvarladı, bakıyordu

pozisyonun göğüslerini nasıl dışarı çıkardığına baktı. Eğer bu onu rahatsız etmeseydi heteroseksüel bir erkek olamazdı. Ama onu görmenin bile kendini kontrol edemediğini bilmesine izin veremezdi, bu yüzden takdir iniltisini kendine sakladı.

"Omuzların ağrıyor mu?"

"Hayır."

"Bunu duyduğuma sevindim. Bana kürek kemiğindeki dövmeden bahset."

Titreyen bir nefes aldıktan sonra en yumuşak fısıltıyla konuştu. "Kafesinden uçan çalıkuşu Regina'nın özgür olmak için bu dünyanın acılarını terk etmesini simgeliyor. Gagasındaki gül ise hem göbek adını hem de benden ayrılırken ona sevgimin bir nişanesini vermek istediğimi simgeliyor."

Çok basit ve dokunaklı. Gözlerinin arkasına sıcak bir şey battı. Gözyaşları. Kahretsin, hem kederi hem de anma töreni onu etkilemişti. Küçük kızın anısını bu şekilde onurlandırmayı seçmiş olması ne kadar da şaşırtıcıydı. "Bu mükemmel. Şimdi gözlerini kapat. Burada hiçbir şeyi kontrol etmene gerek yok. Sen varsın."

Eğer bu onu rahatlatacaksa ona tekrar hatırlatabilirdi ama şu anda güvenceyi ve şu sözleri duymaya ihtiyacı vardı
Sesinde otorite vardı.

Lily küçük bir baş hareketiyle gözlerini kapadı. "Evet,

Stone.
Üzgünüm."

Tekrar ön tarafına döndü ve elmacık kemiğinin üzerinde bir parmak ucunu gezdirdi. "Affedildin."

Ve şimdi bu oyunu aşırı hızda oynamanın zamanı gelmişti.

Telefonundaki bir düğmeye birkaç kez tıklayarak müziğin sesini açtı. Çıplak ayaklarıyla zemini geçerek oyun odasından çıktı. Koridorda hızla ilerledi, buzdolabından birkaç şey aldı ve geri döndü.

Geçide gizlice yaklaştı ve başını köşeden uzatarak Lily'nin ona baktığını ya da ona güvenmediğine dair bir işaret verdiğini görmeye çalıştı. Ama Lily'yi buldu
tam olarak onu bıraktığı gibi - başı eğik, omuzları geride,

Omurgasının uzun çizgisi, o kırmızı topuklu ayakkabıların üzerinde oturan kalp şeklindeki kıçının üzerinde baştan çıkarıcı bir görüntü oluşturuyordu.

Nefesini içine çekerek buzdolabından bir kutu aldı ve sallayarak tekrar kadının önünde durdu. "Aç ağzını, dilini çıkar."

Lily bir an için dudaklarını birbirine bastırdı. Düşünüyor muydu? Cesaretini mi topluyordu? Stone ona güven ve itaat konusunda bağırıp çağırmadan önce, Lily onun dediğini yaptı. Stone geride durdu ve baktı.

Yağmuru yakalamak için dilini dışarı çıkaran bir çocuk gibi bekledi. Topuklarının üzerine oturmuş, gözleri kapalı, Bir sonraki hamlesini beklerken, onu çözdü. Bu soğukkanlılık için savaşıyordu ama Stone'un bunu onu memnun etmek istediği için yaptığından hiç şüphesi yoktu.

Bu farkına varış baş döndürücüydü.

Kutunun üstünü çevirdi ve baş aşağı çevirdi, tam onun uzanmış dilinin üzerine. Sonra parmağını kırmızı plastik dağıtıcıya bastırdı. Yumuşak bir *vınlama* havayı doldurdu. Krem şanti dilinin üzerine yığıldı.

Küçük bir gülümsemeyle dilini yukarı kıvırmayı başardı.

Stone bir küfür savurdu. Sikini tam oraya koymak istemez miydi?

"Yut," diye talimat verdi.

Ona iki kez söylemesine gerek yoktu. Ağzını kapattı ve emdi, genişleyen bir sırıtışla dudaklarını şapırdattı.

"Yine dilini çıkardı."

Mutlu bir şekilde, neredeyse komik bir şekilde daha fazlası için istekli bir şekilde itaat etti. Stone gözlerini Lily'den alamıyordu, hazır görünüyordu, Nefesini tutmuş, beklenti içindeydi. Meme uçları dikleşmişti. Teni ışıkta öyle parlak görünüyordu ki. Lanet olsun, bütün oyunları boş verip onunla sevişmek istiyordu.

Ama ona güvenmesi gerekiyordu. Onunla birlikte tanıdık bir şeyin rahatlığını hissetmeye ihtiyacı vardı. Hayatında ciddiyete ve neşeye ihtiyacı vardı.

Şu anda ne istediğinin hiçbir önemi yoktu.

Stone elindeki malzemelerle tekrar tezgâha yaklaştı ve krem şantiyi bir kenara koydu. Sırıtmasına neden olan birkaç şey aldı. Kızın bunlardan ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyordu.

Kahvaltıdan kalan pastırma şeridinin bir parçasını kopardı ve kızın dilinin üzerine koydu. Tadına bakmadan önce kokladı ve sabırsızca inlemeye başladı.

"Bekle," dedi.

Pantolonunun içinde karıncalar varmış gibi kıpırdandı... oysa pantolon giymiyordu.

Başka bir plastik kapağı açıp ağzını kaldırıyorum, Stone şişeyi sıktı. Balın kızın dilini kaplamasını izlerken siki her saniye daha da sertleşiyordu. "Tadına bak, sonra yut."

Lily dilini dudaklarının arasından geçirdi ve neredeyse anında inlemeye başladı. "Pastırma ve bal mı? Sen bir dahisin. Aman Tanrım..."

Stone sırıttı. "Ben çocukken büyükannem her Noel sabahı bu iki malzemeyle bu güveci yapardı. Her zaman favorim olmuştur."

"Uğruna ölünecek bir şey. Sırada ne var?" Sesi tamamen istekli geliyordu.

"Yemek değil. Kıpırdamadan dur."

Nefes alış verişi tekledi. Oyun oynadıklarını hatırlayınca yüzünde bir kez daha farkındalık belirdi.

Masadan bir kenara koyduğu bir sonraki eşyayı aldı, sonra ona arkadan yaklaştı. Kırmızı rugan topuklu ayakkabıları ve neredeyse masum duruşuyla o muhteşem kalça
beyaz çoraplar onu tahrik ediyordu. Bir iniltiyi bastırdı ve odaklandı.

"Şimdiye kadar gerçekten iyi iş çıkardın. Gözlerini kapalı tut ve seni korumak ve sana rehberlik etmek için burada olduğumu unutma."

Sanki onun sınırlarını zorlamaya niyetli olduğunu biliyormuş gibi yutkundu. "Deneyeceğimi biliyorsun."

"Hayır. Yoda'nın ölümsüz sözleriyle, "Yap ya da yapma; denemek yok. Ve evet, ben bir *Star Wars* ineği olarak büyüdüm, yani hayır

konuşuyorsun." Stone alayının onu rahatlatacağını umuyordu.

Lily titrek bir şekilde başını salladı, sonra da gözlerini kapadı. Stone en iyisini umarken bile kendini en kötüsüne hazırladı.

Sonra gözbağını yüzünün önüne bıraktı, gözlerinin üzerine yerleştirdi ve bekledi.

Sertleşti ve sakinleştirici nefesler alarak panikleme içgüdüsüyle açıkça savaştı. İyi mücadele etmesine rağmen, Stone mücadeleyi kaybettiğini hissetti ve onu yeniden yönlendirdi.

Eşarbı çabucak bağladı, sonra avuçlarını kadının omuzlarına koydu ve kulağına mırıldanmak için eğildi. "Bunun gözlerinin kapalı olmasından bir farkı yok. Güvenli bir kelimen var, hatırladın mı?"

"Ama ellerim bağlı olduğu için gözbağını çıkaramıyorum."

"Görmen gerekiyorsa, benimle iletişim kur." "Göz

bağları beni panikletiyor. Asla başa çıkamadım Axel ile bir tane." Sesi endişeli geliyordu.

Stone, bir zamanlar gözleri bağlıyken başına korkunç bir şey geldiği hissine kapıldı. Eğer öyleyse Bu durumda, onun için bu eziyeti silmeye çalışacak, kötü anılara karşı iyi anılar yaratacaktı. "Yapacağız, sen ve ben. Sadece benimle kal."

Lily uzun bir süre tereddüt etti. Titredi ve hava almak için mücadele etti. Stone izledi, endişelendi ve bekledi. Sonunda başını salladı. "Tamam."

"Seni yakaladım. Şimdi ağzını aç."

Bu alıştırmaya aşinaydı, artık ona bu erişimi sağlamakta rahattı. Çabucak dilini dışarı çıkardı, Sanki ne kadar hızlı itaat ederse, göz bağını o kadar hızlı çıkaracağına karar vermiş gibiydi.

Jack'in getirdiği yiyeceklerin arasında bulduğu bir kare çikolatayı açtı ve doğrudan kızın damak tadının üzerine koydu. Neredeyse anında erimeye başladı. Kadın kokuyu içine çekerek bir nefes aldı ve Jack'e bir zevk iniltisi verdi.

"Yiyebilirsin." Onun heyecanına gülümsedi.

Hâlâ dudaklarını yalarken inledi. "Daha var mı?" "Küçük obur," diye alay etti. "Hayır."

Onun için başka bir şey hazırlamıştı ve Lily'nin bunu nasıl karşılayacağını ve hoşuna gidip gitmeyeceğini merak ediyordu.

"Ağzını aç. Genişçe," dedi ve kot pantolonunun düğmesine uzandı.

On Üçüncü Bölüm

Stone'un emriyle LILY'nin kalbi göğsünde yerinden fırladı. Şimdi ona yedirmek istediği şey krem şanti ya da çikolata olmayacaktı. Onun sesindeki cüreti duydu.

Cesaretini toplayarak ve gözlerinin bağlı olmasından kalan endişeyle savaşarak adamın dediğini yaptı ve bekledi. Pes etmeyecekti. Canton'un söylediği ya da yaptığı hiçbir şeyin kendisi ve Stone için bu anı mahvetmesine izin vermeyecekti. Çünkü bu adam ona dokunduğunda titriyordu. Şu anda yaptığı gibi ona emrettiğinde, meydan okumasına karşı koymayı ne kadar çok istediğini fark etti. Ona güvenmek, zarafetle boyun eğmek ve hızla onun için ne kadar önemli hale geldiğini göstermek için yanıp tutuşuyordu.

Parmağını dilinin ortasından ucuna kadar takip etti, sonra alt dudağının kenarlarını dolaştı. Tuz ve insan tadı vardı. ve güçlüydü. Lily onunla ilgili her şeyi sevdi. Nazik Alfa'nın onu idare edişi, ona yardım edişi, onu sakinleştirişi - hatta onu heyecanlandırırken bile- bir fantezi gibiydi. Ama ona dokunduğunda... daha önce hiç böyle bir mutluluk hissetmemişti.

Şakacı bir şekilde, adamın parmağını tekrar ağzına aldı,

Dudaklarını etrafına sarıp diliyle okşadı,

ne istediğini taklit ediyordu. Zevk ve keyif alması için ona sık sık dokunurdu. O anda Lily, onun karşılığında onu memnun et. . .

Aniden parmağını geri çekti ve dudaklarını tekrar araladı. "İyice aç. Daha geniş."

Lily ona uyarken, adamın fermuarını indirirken çıkardığı tıslamayı duydu.

Kalbi hızla çarptı. İçindeki heyecan sarsıntısıyla sıçradı. Sonunda ona verdiği coşkunun bir kısmını geri verme fırsatı bulacak mıydı?

"Sikimi emmeni istiyorum, Lily." Bir elini Lily'nin ensesine dolayıp onu öne doğru iterken sesi hırçın ve hırıltılıydı.

Bacaklarının arasında bir ateş parladı.

"Evet, Stone." Kelimeleri yeterince hızlı söyleyemedi. Onun tadını almak, lezzetini tatmak için sabırsızlanıyordu, İhtiyacıyla onu doyuracak, onu uçurumun kenarına götürecekti. En azından bunu yapabileceğini umuyordu. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

"Asla mı?"

Başını salladı, keşke onun yüz ifadesini görebilseydi. İlgisini çekmiş miydi? Tuhaf mı karşılamıştı? Acemi olmasına mı sinirlenmişti?

Adam kızın boynunu bıraktı ve çenesini kavradı. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Soruyu havlayarak sormuş olmasına rağmen Lily hâlâ onun bu itirafı hakkında ne düşündüğünü bilmiyordu ve ona belirsiz bir omuz silkme hareketi yaptı. "Lisedeki erkek arkadaşım heteroseksüel cinsel ilişkiyle daha çok ilgilenirdi, muhtemelen 'bir şeyler elde eden' ilk arkadaşlarından biri olduğu için, sonradan öğrendim. Ve Axel ... yaptığımız seksi asla kendisiyle ilgili hale getirmek istemedi. Her zaman ilerleyebilmem için tetikleyicilerimle başa çıkmama yardım etmeye çalışıyordu. Bilirsin, zihinsel olarak. Bizim ilişki romantik değildi. Arkadaştık ama bir Dom/köle dinamiğimiz vardı. Ve her Dominant'ın ilk kuralı-"

"Denizaltıya ihtiyacı olanı vermektir." Stone açıkça anlamıştı.

Axel'den de pek hoşlanmıyor ya da onun hakkında gereğinden fazla konuşmak istemiyor gibi göründüğü için Lily açıklamasını kısa kesti. "Elimden geleni yapacağım."

Çünkü onu tatmin etmek için yanıp tutuşuyordu. Evet, bazı eğitimlerde takılıp kalmış bir denizaltının özlemlerini hissediyordu.

koşu bandı ve asla doğal memnun etme içgüdüsüne teslim olmasına izin verilmedi. Ama bunu daha çok istiyordu çünkü o Stone'du.
ve kalbinin onun elinde olduğunu çabucak anlıyordu.

"Beni çıldırtacağından hiç şüphem yok, bebeğim. Dilini çıkar."

Lily onu öncekinden daha uzağa itti, sesli bir şekilde nefes alıyor, titriyordu.

"Bu çok iyi. Sikimi beklerken çok güzel görünüyorsun. Al şunu."

Adam yaklaştı ve Lily onun bacaklarının arasından yükselen misk kokusunu alabildi. Uyluklarının arasında toplanan sızı, sıkı ve keskin bir şekilde yukarı çekildi. Sonra ereksiyonunu doğrudan dilinin üzerine kaydırdı, ağırlığı yabancı, ağır ve
sarhoş edici. İpeksi pürüzsüzlükteki başı tat tomurcuklarının üzerinde kayarken, tuzlu bir şeyler yaladı. Bunu keşfetmek, dilini yarığın üzerinde gezdirmek ve çıkıntıyı kızdırmak için daha fazla zaman istedi, ama adam çelik gibi bir inçten sonra gevşemeye devam etti. Göğsünden gelen inilti, işkence ile kendinden geçme arasında bir yerdeydi.

Lily bir an için göremediğine sevindi. Şimdi sadece kendini bırakması ve hissetmesi gerekiyordu.

"Oh, evet. İşte bu. Vay canına. Şimdi dudaklarını etrafına kapat ve beni em."

Onu daha fazla ağzına almak için yaklaşırken topuklarının üzerinde dengede durdu. Kendini sabit hissettiğinde, bir zevk iniltisiyle onun uzunluğunu boğazının arkasına doğru çekti.

"İşte bu kadar. Oh, kahretsin. Bebeğim..."

Dilini adamın şaftının etrafında döndürerek her santimini haritalamaya çalıştı, hepsini ağzına almak için elinden geleni yaptı, başını aşağı doğru itti ve derin derin yuttu. boğazının arkasını dürttü. Çıkardığı hayvani ihtiyaç sesleri onu tahrik etti. Kendini hiç bu kadar çekici, baştan çıkarıcı, bu kadar baş döndürücü bir kadınsı güçle dolu hissetmemişti. Ve bunun tadını çıkardı, daha da gevşedi, dudaklarını kapatmaya çalıştı
kökünün etrafında. Onun yerine boğulmaya başladı.

"Lily . . ." Geri çekildi. "Ağzına bayılıyorum. Tanrım, cennet gibi. Ama oral olimpiyatlardan çıkmış gibi görünen bir penetrasyon deniyorsun. Bunun için hazır değilsin."

Haklı olabilirdi ama bu onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Sanki
hiçbir zaman hiçbir şeye hazır olmamıştı. İnsanlar hep onun yeterince güçlü olmadığından, yeterince hazırlıklı olmadığından ya da
yeterince deneyimliydi. Ve lanet olsun, bunu yapmadan, hissetmeden ve pratik yapmadan düzeltemezdi.

Protesto edercesine inledi ve onu tekrar derinlere çekmek için ileri atıldı. Dengesini kaybettiğinde, adam onu yakaladı.

"Bebeğim, yapamazsın-"

Kadın kendini geri çekti ve adam bir patlamayla kadının dudaklarından çekildi. "Yapabilirim. Bunu yapıyorum. Bunu sana vermem gerek. Beni durdurma. Lütfen."

Sessiz bir an durakladı ve Lily onun kendisini anlamaya çalıştığına inanmak zorunda kaldı. Gözleri bağlı olduğu için gözlerini göremediğinden, sesinin tutkusunu yansıttığını ummak zorundaydı.

"Emin misin?"

"Bana zarar verecek misin?"

"Tabii ki hayır."

"O zaman ne zararı var? Ben büyük bir kızım. Bunu halledebilmeliyim. Seninle. Bizi. Birlikte olmayı." Neredeyse çığlık atmaya hazırdı. "Sadece daha fazla beraberlik istemiyorum. Bence buna ihtiyacımız var."

"Haklısın." Elini kızın saçlarının arasına soktu ve onu kendine yaklaştırdı. "Çok haklısın. Benim için açın. Unutma, acele etmek zorunda değilsin ve bunu kanıtlamak zorunda da değilsin.
herhangi bir şey."

Adam kaygan, çelik gibi sertliğiyle ağzını tekrar doldururken Lily onun sözlerinin içine işlemesine izin verdi. Eğer böyle bir şey varsa
İçten içe gülümsüyordu, bunu yapıyordu. Kız adamın kalın sopasını emip inlerken, Stone onun saçlarını kavradı ve duyularını adamın kokusu ve sert şefkatiyle ıslatacak, başını

arzudan vızıldatacak kadar çekti.

Dudaklarını onun etrafında kıvırdı, diliyle onu tekrar yaladı, tadına bakacak yeni noktalar buldu ve onun hırıltılı nefeslerinin, zevk tıslamalarının ve gırtlaktan gelen iniltilerinin seslerinden zevk aldı. Başın altındaki küçük bölme dilini defalarca cezbetti. Ve her seferinde titredi ve hızını artırmadan önce saçlarını daha sıkı çekti, ağzına girip çıkmaya başladı.

"Bebeğim . . . Oh, kahretsin. Bunun ne kadar harika bir his olduğunu anlatamam. Hmm . . ."

Ona hizmet etme ihtiyacının her parçasını, unutamayacağı lezzetli bir zevkle birlikte vermek için çabalarını iki katına çıkardı.

Ritmini artırdı, tam kontrolünü gösteren uzun vuruşlarla kızın ağzına sokuldu ve
ustalık. Onun etrafında inledi ve uzunluğunu ağzına daha fazla almak için başını salladı. Yüzünü tam olarak adamın karnına dayayamıyordu ama köküne yaklaştıkça adamın erkeksi kokusu burnuna doluyordu. Duyularını bir uyuşturucu gibi sarhoş ediyordu. Sırf onu içine çekmenin katıksız zevki için bile bu yakınlığı her zaman arzulayabilirdi.

Adam onu tekrar çekiştirirken Lily geri çekildi. Lily direndi ama adam onu aralarındaki bağı koparmaya zorladı,
Dom olduğunu ve hem duruma hem de kadına hakim olduğunu kanıtlıyordu.

"Dur," diye hırladı.

Nefes nefese kaldı, keşke onun yüz ifadesini okuyabilseydim diye düşündü. Sonra, onu bu kadar yakınında tutarken ve etinin tadına bakarken bir kez bile paniğe kapılmadığını fark etti.
görememek. Erin'in ölümüne kadar geçen o üzücü zamanı bir kez bile hatırlamamıştı.

Evet, gözleri bağlıyken bir erkeğin sikini yalayarak başarı duygusu hissetmek muhtemelen tuhaftı ama "ilkleri" gerçekleştirmek ve korkularını aşmak kesinlikle kutlama isteği uyandırıyordu. Stone'la ilgili takıntılarından birini yenmişti ve kendini biraz

Bu yüzden daha bütündü. Bu da onu onun için daha da şaşırtıcı kılıyordu.

İlk tanıştıklarında, güçlü bir yıldız gibiydi, o kadar parlak ve sıcak parlıyordu ki, kız korkmuştu.
ona dokunmak. Şimdi hepsi gibi görünüyordu *ve* bir metre boyundaydı. Ama artık onun yanında korkmuyordu.

"Eğer istediğin buysa, Stone."

O da zor nefes alıyordu. "Pek sayılmaz. O ipeksi ağzın içinde kalmak ve zevkten içim dışıma çıkana kadar onu kullanmak ister miydim? Tabii ki isterdim. Ama başka planlarım var. Bu gece sadece benim boşalmamla ilgili değil."

"Ama olamaz mı?"

"Güvenimiz güçlendiğinde, önce seni tatmin ettiğimi bildiğimde, elbette. Ama şu anda başka fikirlerim var."

Bununla birlikte, kumaşın hışırtısını duydu. Pantolonunu yukarı mı çekiyordu yoksa çıkarıyor muydu?

Stone, Lily'nin sorusuna bir cevap bulamadığında ayağa kalkmasına yardım etti ve onu odanın karşısına geçirdi. Sonra bileklerini çözdü.

Yavaşça kollarını tekrar yanlarına getirdi. Onlar
Kan tekrar içeri hücum ederken hafifçe karıncalandı. "Sen . . . İşimiz bitti mi?"

İçini kaplayan hayal kırıklığına engel olamadı.

Stone onun omuzlarına masaj yaptı. "Bana söz vermediğin sürece olmaz."

"Hayır." Başını şiddetle salladı. Meme uçları sıkıydı ve klitorisi ihtiyaçtan yanıyordu. Yaptığı tek şey
daha fazlasını istiyordu.

"Hayır." "Güzel. O

zaman eğil."

Onu aşağıya doğru yönlendirdi ve gövdesini yastıklı zindan masasının üzerine itti. Adam göğüslerini serin, yastıklı yüzeye bastırırken kadın titredi.

"Şimdi kollarınızı kaldırın. Onları başınızın üzerine koyun ve kıpırdamadan durun."

Lily boyun eğdi ve kollarını yukarı kaldırarak masanın üzerine koydu. Stone onun arkasına geçti ve vücudunun üzerine eğildi, sert gövdesinin her santimi onu kaplarken Belinden yukarıya, göğsünün açıkta kalan tarafına doğru okşadı, sonra kolunun savunmasız alt tarafına yöneldi ve sonunda bileğine doğru süzüldü.

O-ringi başının yanındaki bağlama noktalarından birine tutturarak kolunu hareketsiz hale getirdi.

Yavaşça, dikkatlice diğer bileğine uzandı, parmak uçları tekrar vücudunda gezinmeye başladı, tüylerini diken diken eden bir ürperti yarattı ve
keskin bir nefes. Baş döndürücü uyarılmışlığına rağmen, Lily neredeyse
Adam bileğini bir sonraki bağlama noktasına amansızca yaklaştırırken direndi. Bunun yerine, endişeyle nefes aldı ve kendini ona teslim etmeye zorladı.

"Bu çok güzel, bebeğim. Çok yumuşak ve mükemmel."

Taş
geri adım attı ve inledi. "Ve benim için uzanmış harika görünüyorsun, tüm soluk ten ve tatlı kıç." Bir avucunu kızın açıkta kalan yanağına sürttü. "Tam burada, yani savunmasız ve dokunulmamış ve benim."

Lily tekrar gerildi. Aklında ne vardı? Ona zarar vereceğinden değil. Artık vermeyeceğine inanıyordu. Ama tamamen onun sahip olduğu ya da olmadığı merhamete kalmıştı.

"Stone?" Onun sesini duymaya, kendisini rahatlatmasına ve sakinleştirmesine ihtiyacı vardı.

"Tam burada. Hiçbir yere gitmiyorum. Sadece itaatsizliğin için nasıl bir ceza vermem gerektiğini düşünüyordum. Talimatlarımı hiçe saydığın için sana hâlâ borcumu ödemedim.
O çoraplar ve ayakkabılarla sikimi acıtıyorsun."

Onun ciddi olduğunu düşünmemişti. Belli ki yanılmıştı.

"Bu konuda söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye ısrar etti.

Lily'nin düşünceleri hızlandı. Kendini savunabilir ya da aklındaki cezanın ne olduğunu sorabilirdi. Ama geçirdiği yıllardan sonra
Dominion'da çalışırken ve Axel ile uğraşırken daha iyi

biliyordu. Bir Dom'a cezaları hakkında soru sormak cezalandırılabilir bir şeydi.

başlı başına bir suçtu. Stone uzun süredir zirvede olmasa da ve onun kendisine yapacaklarından korkmasa da, bir şeyler kazanmak için kendi yolundan çıkan türden bir velet değildi.
"Funishments."
"Hayır,
Stone."
"Hmm. İyi kız." Boynunun arkasına masaj yaptı, eli kırılgan sütunu ve omuzlarını sardı, sonra avucunu ipeksi bir kayışla yavaşça omurgasından aşağı kaydırdı.
Lily ürperdi. Adamın parmak uçlarındaki her nasır, her sürtünme, vücudunun tüm sıcaklığı o tek dokunuşta hissediliyordu. Başını geriye atarak kıçını kaldırdı ve ağlayan seksini ona doğru uzattı. Artık ona nerede ve nasıl dokunmak isterse,
Sessizce yalvararak onu acele etmeye çağırdı.
Sırtının küçük kısmına ulaştığında dokunuşu daha da yumuşadı, parmak uçlarının kayışı etinde daha yavaş ilerledi. Sonra elini kaldırdı ve arkasında bir karıncalanma izi bıraktı. Nefes alıp vermesi hızlandı, sonra bacaklarının arasına uzanıp ıslak seksini avuçladığında nefesi kesildi.
"Bunu istiyorum."
"Al şunu," diye inledi.
"Yapacağım." Elini çekti. "Cezanı bitirir bitirmez."
Bu sadece ikisinin de gerçekten istediği şeyi geciktirecekti. "Hayal kırıklığına uğradığını biliyorum ama söz veriyorum bunu bir daha yapmayacağım."
Kadının arkasında dondu kaldı, sonra bir avucunu kadının omurgasının dibine dayadı. "Görünüşün beni hayal kırıklığına uğratmadı. Bu konuda açık olmak istiyorum. Her türlü seksisin ve itaatsizliğini bir kenara bırakıp seni becermeye karar vermemem sadece irademin gücünden kaynaklanıyor. Seni üç sebepten dolayı cezalandırıyorum. Birincisi, kimin yetkili olduğunu unutmanı istemiyorum. İkincisi, söylediğin ve yaptığın her şeye dikkat etmediğimi düşünme bebeğim. Her zaman dikkat ediyorum. Sonuncusu ve en önemlisi, aramızdaki güveni artırıyoruz. Bundan sonra, söylediğimde ciddi olduğumu anlayacaksın. Belki o zaman, iş başa düşer ve Canton bizi bulursa, seni

yönlendirebileceğim.

Seni önceden planladığım kaçış rotasına götüreceğim ve sen de tereddüt etmeden ya da sorgulamadan itaat edeceksin. Tüm bunlar mantıklı mı?"

Yıllarca yalnız yaşamış ve hayatının en karanlık günlerinde kendi başının çaresine bakmış olan bağımsız yanı kıllanmak istedi. Aklı ona belki de öyle yapması gerektiğini söylüyordu. Ama Lily bunu inkâr edemezdi - politik olarak doğru olsun ya da olmasın
-Ona gösterdiği ilgi ve boyun eğmeyen hakimiyeti, kendisini özel ve önemsenmiş hissetmesini sağladı. Çok sevdim.

"Evet, Stone."

"Tekrar açıklığa kavuşturmak gerekirse, bunu bizim iyiliğimiz için yaptığım anlayışıyla bu cezaya boyun eğiyorsun ve eğer çok fazla olursa güvenli bir sözün var. çok mu?"

Başını salladı. "Öyleyim."

"Ben de bunu duymak istiyordum, bebeğim."

Daha kelimeleri algılayamadan, adamın iri elinin kıçına *vurduğunu* hissetti. Şaşırtıcı acı içini yaktı. Nefes nefese masanın kenarına yapıştı. Bu his onu ürkütmüştü, iyi değildi... ama kötü de değildi.
Daha çok bir karıncalanma şoku, bir sıcaklık telaşı, tenine dair kalıcı bir farkındalık gibi. Lily tüm bunları aynı anda nasıl algılayacağından ve Stone'un erkeksi kokusunu ve uzun iniltisini nasıl içine çekeceğinden emin değildi. Onunla ilgili her şey onu sarhoş ediyordu. Altındaki yumuşak, esnek deri, bataklık havasının boğucu ağırlığıyla birlikte onu sıcak bir kozaya sardı. Zaman
durmuş gibiydi. Şu anda sadece ikisi vardı.

Lily gözlerini kapadı ve bu garip huzurun tadını çıkardı. "Biraz daha, lütfen?"

Kızın fısıltısı üzerine Stone avucunu kızın üzerine sürdü. Sırtındaki karıncalanma ve sıcaklık derisinin üst katmanlarının altından kaslarına ve kemiklerine kadar sızdı. "Oh, daha işim bitmemişti."

Gözlerini kapatan Lily gülümsedi. Şimdiye kadar şaplak atılmasından hiç hoşlanmamıştı. Axel birlikte geçirdikleri süre boyunca birkaç ceza vermişti. Bir ya da iki kez

Houston'dan getirdiği sadist hemen

acı eşiğini sert bir dayakla test etmişti. O zaman nefret etmemiş ya da sevmemişti. Ama bu hareket aynı zamanda onun için herhangi bir duygusal bağlama sahipti. Her iki adam da onun içini açmaya ya da acısını ortaya çıkarmaya çalışıyordu. Buna karşılık, Stone sadece onu kendisiyle aynı hizaya getirmek, senkronize olmalarını sağlamak istiyordu. Ona başka bir yol göstermek istiyordu.
birbirleri için doğru kişi
olabilirlerdi. "Güzel," diye
nefes aldı.

Bir erkeğe uymak için kendisiyle ilgili herhangi bir şeyi değiştirmeyi düşünmesi muhtemelen kadın düşmanı, geri kafalı ya da başka bir olumsuzluk gibi geliyordu. Lily bu şekilde görmüyordu.
Stone'un da ihtiyacı olan şeyi alabilmesi için biraz ödün vermek mantıklıydı. İlişkiler al gülüm ver gülüm değil miydi? Evet, geçmişin yaralarını sarmasına yardım ederken ona tapıldığını hissettirmek için zaten çok şey yapmıştı. Bu şaplak onun beklentilerinin dile getirilmemiş bir özetiydi. Bunu açıkladığı şekilde, onun arzularını anlamasını istiyordu çünkü o
bir yarına sahip olmalarını amaçlıyordu. Ve Canton'un Erin'e uyguladığı her türlü sapkın taciz ya da iğrenç eylemin aksine, Lily tek bir kelime söyleyerek her şeyi durdurabilirdi.

Stone elini kaldırdı ve kadın nefesini tutarak gerildi. Kalbi küt küt atıyordu. Cildi canlandı.
etkisini bekliyordu. Neresine şaplak atacaktı? Ne kadar sert? Ne kadar iyi hissettirecekti?

Ona hemen bir tokat daha atmadı. Bunun yerine, onun serin, dokunulmamış yanağını okşadı.
parmakları bacaklarının arasından kayıyordu. Kadının kayganlığı adamı kaplamıştı, çünkü adam kadının boş ve sıkışık bacaklarını keşfediyordu.
Daha fazla kayan parmakları ve alaycı dokunuşları için zonklayan sinir uçlarına kadar onun için zaten ağrıyordu.

"Ben seni böyle istiyorum." Karanlık, derin sesi kulağını ve kafasını doldurdu. "Islak. İstekli. Ağrıyorsun, değil mi?"

"Evet, Stone."

"Bu duyguya tutun," diye talimat verdi yavaşça Klitorisine sürtünerek onu gerdi, inletti ve titretti.

"Bunun ne kadar lezzetli olduğunu unutma."

Kız nedenini soramadan adam geri çekildi; sonra da kızın kıçının rahatsız edilmemiş yanağına bir şaplak attı. Tıpkı ilki gibi, dans edip parıldayana ve iliklerine kadar ısınana kadar yaktı.

Adam tekrar yapmadan önce duyguları içmeye ancak vakti olmuştu. Sonra tekrar. Ve tekrar.

Yanaklarını değiştirdi, başka bir noktada yeni bir alev yakmadan önce cildinin altındaki ateşi yumuşattı. Bir dizi his Lily'yi hem şaşırtıyor hem de gözlerini kamaştırıyordu. Onlar

Kafası karışmıştı çünkü nasıl hissedeceğinden tam olarak emin değildi. Her darbe canını yakıyordu, inkâr edemezdi. Stone kendini tutmuyordu. Yine de bu acı, zar zor kavrayabildiği bir sıcaklıkla birlikte geliyordu. Her sesli darbede yayılıyordu. Ona karşı dikkatli davranıyor, aynı yere iki kez vurmuyordu.

katlanabileceğinden daha fazla ceza veriyordu.

Lily ne kadar zaman geçtiğinden emin değildi.

masanın üzerinde çözüldü. Dizlerini kilitlememiş olsaydı, bileklerindeki bağlardan asılı kalabilirdi. Kemikleri yumuşamış tereyağı gibi, kasları puding gibi, zihni erimiş çikolata gibi hissediyordu. Stone muhtemelen onu tekrar bir araya getirebilir ve eskisinden çok daha iyi bir şekerleme yaratabilirdi. Bu farkındalık Lily'nin endişelerini bir kenara bırakıp bu deneyime dalmasını sağladı.

"Bence bu hoşuna gitti bebeğim," diye mırıldandı kulağına doğru. "Kırmızı bir kıçın yanı sıra, tenin en güzel pembe tonda kızarmış ve" -kör parmaklarıyla tekrar kaygan kıvrımlarını ayırdı- "her zamankinden daha ıslaksın. Benim bir

Kürek çekmeye hazırım ama senin kıçının sızlamasından zevk aldığın kadar ben de elimin sızlamasından zevk alıyorum. Sanki bu işte birlikteymişiz gibi hissediyorum."

Çünkü öyleydiler. Lily bunu iliklerine kadar biliyordu. Ve Onun her adımında yanında olmak istemesi, mutluluk içinde iç çekmesine ve ona daha da fazla güvenmesine neden oldu.

Her kasını gevşetti ve ateşli hisler bilincini ele geçirene, zaman akıp gidene kadar avuç içi arka tarafına tekrar

tekrar temas ederken saymayı unuttu,

Ta ki tek bildiği Stone, onun dokunuşu ve kalbinde filizlenen duygular olana kadar.

Elini Lily'den çektiğinde Lily'nin hiçbir fikri yoktu. zonklayan etini. Tek bildiği, adamın boynuna sokulmadan önce sırtını okşayan dudaklarının en nazik fırçasıyla omurgasına doğru bir çizgi öptüğüydü.

"Benimle misin?"

"Evet," diye fısıldamayı başardı.

"İyi misin?"

"Kendimi biraz havada hissediyorum."

"Çok acı çekmiyor musun?" Sesi endişeli geliyordu.

Yüzüne küçük bir gülümseme yayıldı. "Hem evet hem hayır. Kıçım yanıyor. Ama ben böyle iyiyim."

Kulağına kıkırdadı ve kelepçelerinden ilkini çözdü. "Tamam o zaman. Hoşuna gideceğini düşündüğüm başka bir şey deneyelim."

Ne olduğunu sorabilirdi ama kelimeleri boşa harcamayacak kadar ona güveniyordu. "Hmm ..."

"İnanılmazsın." Stone ikinci kelepçeyi açtı ve bacakları altından çekilirken onu yakaladı. "Güven
bana gösterdin . . . Bunun senin için kolay olmadığını ve nedenini biliyorum. Bana bir şans verdiğin için teşekkür ederim."

Gözlerindeki bağı çıkarıp onu kollarına aldığında, göğsüne yasladı. Lily güçlükle bulabildi
Boynunu dik tutacak gücü kendinde bulamadı ama gözlerinin içine bakabilmek için bunu yaptı. Orada kalmak, orada boğulmak, orada ölmek için can atıyordu. Eğer ölürse, tamamen mutlu olacaktı.

İçini çekti ve bir süredir şüphelendiği şeyi itiraf etti. "Seni seviyorum."

Duyguları yüzünden okunuyordu. Lily sözlerinin etkisini onun gözlerini sıkıp kaşlarını çatmasında, ağzının düzleşmesinde ve sert bir şekilde yutkunmadan önce boynundaki tendonların şişmesinde gördü. "Bebeğim, seni seviyorum,
Ben de. Hızlı olduğunu biliyorum. Çoğu kişinin deli olduğumuzu düşüneceğini biliyorum. Ama onlar biz değiller ve bizim hissettiklerimizi hissedemezler. I

Seni Dominion'da ilk kez gördüm ve yemin ederim zihinsel olarak birbirimize uyduğumuzu hissettim."

Dürüst olmak gerekirse, Lily de bunu yaşamıştı. Bir dakika Tanıştıklarında, gözleri kilitlendiğinde ve onunla konuştuğunda, tarif edemediği bir şey onu sarsmıştı. Geriye dönüp baktığında, kayıp yarısını bulduğuna dair bir sezgiydi bu. Tabii ki Zeb o sırada Stone'un geçmişini anlatmış ve mantık devreye girerek onu yanılıyor olması gerektiğine ikna etmişti, o da Stone'u dışlamıştı.

Şimdi bundan ne kadar pişmanlık duyuyordu? O zaman içgüdülerini dinleyip ona daha önce güvenmeyi öğrenseydi hayatı ne kadar daha iyi olurdu?

Yatak odasına girip onu şiltenin üzerine yatırdığında, giydiği her şeyi çıkardı, kilometrelerce uzanan bronzlaşmış, mürekkepli teni, kabarık kasları ve tekrar dokunup zevk almak istediği kalın siki ortaya çıktı. Sonra çekmeceden bir prezervatif aldı, kendini kılıfına soktu ve sürünerek yatağın üzerine.

Gözlerini kırpmadan, kıpırdamadan, umursamadan izledi. Sonra adam doğrudan onun üzerine uzandı.

Adamın ağırlığı düzleşti ve onu yere yapıştırdı. Dizleri titredi. Soğuk panik damarlarında dolaşarak dakikalar önce hissettiği tüm huzuru yok etti. Özgürlük için çaresizce çırpındı, çığlık attı, itişip kakıştı.

"Şşş." Kollarını ona dolamış ve gevşekçe sarılırken bile sesi sakinleştiriciydi. "Benim. Sarılıyoruz.
Başka bir şey değil. Seni tehdit etmiyorum."

Lily kelimeleri duydu. Kafasının içinde bir yerlerde onun haklı olduğunu biliyordu. Daha mantıklı, daha az kafası çalışan biri olması gerekiyordu. Ama sürekli Erin'in mücadelesini hatırlıyordu. En iyi arkadaşının, hayatta kalmak için savaştığı ve başaramadığı o yatağı terk etmediğini unutamıyordu.

Stone dirseklerinin üzerinde durdu ve kızın yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bana bak. Doğru. Bana. Bana."

Adam Lily'nin dikkatini çekecek kadar saçını çekiştirdi ve Lily gözlerini kırpıştırarak ona baktı, adamın sıcaklığına rağmen tüm vücudu titriyordu.

"Üzerimden kalkamaz mısın? Korkuyorum. Lütfen."

"Yapabilirim," diye mırıldandı. "Ama bu korkunun seni sınırlamasına daha ne kadar izin vereceksin? Bizi? Hayatımızın geri kalanını iki insanın olabileceği kadar yakın olamayarak mı geçireceğiz? O zaman Canton senden daha fazlasını almış olmayacak mı? Benim için dene. Eğer çok fazla gelirse, güvenli bir kelimen var. Aksi takdirde, seninle sevişmek istiyorum, Lily."

Mantık içgüdüleriyle savaşıyordu. Adam haklıydı ve kadın da bunu biliyordu.

Ama aklından geçen o tek kelimeyi haykırmamak için vücudundaki her dürtüyle savaşmak zorunda kaldı.

Derin nefes al. Stone'u ve ne kadar nazik olabileceğini biliyorsun. Pısırıklığı bırak ve kadın gibi davran. Canton'un suçu için onu suçlama ve ikisini aynı kefeye koyma.

Lily, düşünceleri beynine hücum etmeyi bırakıp kalp atışları normale dönene kadar burnundan hava alıp ağzından verdi. Adrenalin yavaşça akıp gitti. Çarşafı bıraktı Yumrukları sıkıca kıvrılmıştı.

"İşte bu kadar. Hâlâ senin üstündeyim. Kötü bir şey olmadı. Asla da kötü bir şey olmayacak," diye yemin etti.

"Bunu kafamda biliyorum. Kendime bunu hatırlatıyorum."

Saçlarını yüzünden çekip alnına bir öpücük kondurdu. "Bunu birlikte fethedeceğiz."

Panikten arta kalanlarla onun karanlık gözlerine baktı ve Stone'un nereden geldiğini ve nasıl bu kadar mükemmel olduğunu merak etti. "Neden bana karşı bu kadar sabırlısın?"

"Çünkü sen buna değersin."

Bu adam ona pek çok güzel şey söylemişti ama onu en çok bu çözmüştü. Gözleri yaşardı. Her zamanki gibi damlalar düşmüyordu ve Lily sık sık bir damla gözyaşından faydalanabileceğini düşünüyordu.

iyi bir ağlama. Ama o an için gözlerinin içine bakmak ve tam bir kabulleniş hissetmek yeterliydi.

Bunu gerçekten hak etmediğine dair hiçbir fikri yoktu.

"Hayır."

"Evet," diye ısrar etti, sanki bu inancı onun ruhuna işleyebilecekmiş gibi gözlerini dikerek. "Öylesin. Tanık olduğun şey senin hatan değildi ve Erin'e yardım edemezdin. Yapabileceğini ya da yapman gerektiğini düşündüğünü biliyorum ama kendini rahat bırakmalısın. Geçmişinden pişmanlık duyması gereken biri varsa, o da benim. Üst-orta sınıfın yetiştirme tarzını bir kenara attım. Çünkü kibirli bir şekilde birkaç dolar kazanabileceğimi ve yasaların beni ilgilendirmediğini düşünüyordum. Ailem, okulda paranın ve sıkı çalışmanın değerini öğrenmem için üniversite sırasında öğrenci kredisi almamı ve yarı zamanlı çalışmamı sağladı. I
Onları olabilecek en kötü şekilde hayal kırıklığına uğrattım ve annemle aramı asla düzeltemem. Öte yandan, ben artık o kişi değilim. Sen de değilsin. Geçmişi geride bırak ve benimle birlikte ileriye bak."

Sözleri, elinin saçlarında gezinen ritmik darbeleri gibi sakinleştirdi ve yatıştırdı. Mantık ve ışık getirdi.

Lily'nin buna ifade edebileceğinden çok daha fazla ihtiyacı vardı. Ve belki de haklıydı.

"İstiyorum."

"O zaman beni içeri al." Kalçalarını iterek kadının bacaklarını ayırdı ve ereksiyonunu kadının açıklığına bastırdı. "Bunu birlikte yapacağız."

O iğrenç anıların yerine iyilerini koymayı ne kadar çok istiyordu. Üstünde bir erkeğin olmasını mutlak dehşet yerine uyarılma ve sevgiyle ilişkilendirmeyi ne kadar çok isterdi.

"Birlikte." Başını kaldırdı ve onu öptü, ağzını onunkinin üzerine koydu ve zamansız bir an için yapıştı.

Stone onu yarı yolda karşıladı ve dudaklarını kendi dudaklarıyla ıslattı. Kısa sürede alev aldı ve Stone'a doğru açıldı, dudakları ayrıldı, adam kısa sürede sert nefes almasına ve teslim olmasına neden olan baş döndürücü bir ağız birleşmesiyle içeri girdi.

Geri çekildi, açıları değiştirdi, daha derine daldı, onu yatağa soktu ve zihinsel sınırlarının en derinliklerini dürttü. Tam da yapamayacağını düşündüğü anda
Daha fazla idare etmek için, ona saygı duymanın yeni bir

yolunu buldu.

Dudaklar. Lily kendini tehdit altında değil, tamamen tapınılmış hissetti. O anın ciddiyeti onu hayrete düşürmüştü.

Bir şekilde, ona istediği yakınlığa izin verirse, bunun kendisini sonsuza dek değiştireceğini biliyordu.

Lily derin bir nefes aldı, geçmişi bir kenara bırakmaya kararlıydı ve bacaklarını daha geniş açarken Stone'a tutundu. Dizlerini büküp onu kalçalarının beşiğine oturttuğunda yüzüne bir şaşkınlık yayıldı.

Kalçalarına ulaşana kadar vücudunu okşadı ve sıkıca tutarak açıklığına doğru kök saldı. "İşte benim bebeğim. Şimdi kim orgazma hazır?"

Stone ona göz kırptığında gerginliği dağıldı. Lily gülümsedi. Muhtemelen bu mümkün değildi ama onun coşkusuna bayılmıştı.

Sonra onun içini araştırmaya başladı, ikisi bir bütün haline gelene kadar her santimi daha derine kayıyordu.

Adam içini doldururken, etinin ona uyum sağlamak için esnemesinin verdiği hafif acıyla nefesi kesildi. Vücuduna, gözlerine, seksine ve ruhuna aynı anda dalarken sıcak nefesi ağzının üzerinde gezindi. Birkaç dakika önce imkânsız olduğunu düşündüğü karıncalanmalar, tüm varlığını saran bir ürpertiyle birlikte patlak verdi. Bu arzu yepyeni bir yerden geliyordu çünkü bu sadece onun Vücudunu uyandırdı; kalbini yerinden oynattı.

Lily şaşkınlıkla ona baktı. "Öp beni."

"Bunu çok isterim," diye mırıldandı, dudaklarını kendi dudaklarıyla kavradı, ayırdı ve aynı şekilde içine daldı. bir yemin edeceği ciddiyetle.

Aynı hareketleri onun vücuduyla da taklit etti, Her vuruşta onu aydınlatıyordu. Sert aleti, sanki onu okuyabiliyormuş, şimdi kanında uğuldayan arzuyu nasıl ateşleyeceğini tam olarak biliyormuş gibi hassas sinirlerine sürtündü.

Daha derine, daha hızlı pistonlarken parmakları kalçalarını ısırdı.

İnledi. Ve Lily onun acı dolu ihtiyacının sesini hissetti.

tam önündeki zirveye ulaştığında vücudunda yankılandı.

Parmaklarını adamın omuzlarına bastırdı ve dizlerini adamın kalçalarına doğru kaldırarak onu daha da derinlere buyur etti. Bu
İticilerin açısı, vücutlarının yakınlığı, yüz yüze temasın verdiği bağlantı Lily'ye tamamen yeni gelmişti. Lisedeki erkek arkadaşı onun üzerine tırmanmış ve sevişmişti. Hayal meyal hatırlıyordu. Ama Stone'un
şimdi yaptığı hiç de öyle değildi. Onun vücuduna dikkat ediyor ve her nefesi kesildiğinde, gerildiğinde ya da daha fazlası için inlediğinde kendini ayarlıyordu. Rick'le olduğu gibi bu deneyim sadece onunla ilgili değildi. Bu sadece onunla da ilgili değildi. Bu
Paylaştıkları sevişme her ikisi içindi. Birleştiler ve kaynaştılar. Aralarındaki bağın daha da sıkı bir şekilde kaynaştığını neredeyse hissedebiliyordu.

Birkaç gün önce, kendini yalnız ve korumasız hissettiği için sabahına bir silah alarak başlamıştı. Şimdi sadece Stone'la birlikte olmak için tüm engellerini bir kenara bırakmıştı çünkü onun yanında kendini değerli, kuşatılmış ve güvende hissediyordu. Ve böylece
inanılmaz sevdim.

Nefes alış verişi hızlandı. Şakaklarında ter toplanırken teni eforla kızardı. İçindeki her itişte Stone'un vücudundaki kaslar esniyor ve çalışıyordu. Onun zevki için, ona her zamankinden daha yakın olmak için her şeyini verdi.

Klitorisinin arkasındaki yanma daha da arttı, ihtiyaç daha da keskinleşti.
Lily onu itti, gıcırdattı. Adam onun dizlerinden birini dirseğinin kıvrımına soktu ve bir kez daha içine doğru iterken öne doğru eğildi. Aletinin başıyla kadının sırtını kavislendiren bir noktaya sürtündü ve neredeyse onu sersemletecekti.

"Taş!" Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Ona şimdi ihtiyacı vardı.

Lily onun omzunun etli kısmını ısırdı, kalçaları
Dönüyor ve onun ritmine uyuyordu. Başını geriye attı ve göğsünün derinliklerinde gırtlaktan bir gümbürtü çıkardı. Uzadı, kalınlaştı, daha hızlı pompaladı, ona daha fazlasını

verdi.

"Benimle misin?" Kelimeleri zar zor çıkarabildi.

"Evet," diye feryat etti bacaklarının arasındaki yoğunluk arttıkça ve kendini tamamen ona teslim etme dürtüsü büyüdükçe.

"Birlikte," diye mırıldandı hızını artırarak
Nefesini tutmasına ve patlamaya doğru savrulmasına neden olan sınırsız ve baş döndürücü bir şey.

Bir sonraki nefeste vücudu kasıldı. Kan pompalanırken kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı, teni hayatla doldu ve pençe gibi bir çığlıkla kendinden geçti. Stone'un uzun tatmin iniltisi kulaklarında çınladı ve bir daha asla bırakmayacakmış gibi ona sarıldı.

Bölüm On Dört

Stone'un kollarına sarılan Lily, o güne kadar hiç hissetmediği bir memnuniyet duygusu hissetti. Şiddetin görmezden gelindiği bir mahallede, kendisini sorunlu bir çocuk olarak gören bir anneyle boğaz tokluğuna yaşamak, hayatında pek mutlu anlar yaşamasına olanak vermemişti.
Erin'le geçirdiği az sayıdaki zaman dehşet içinde sona ermişti. Axel ile geçirdiği yıllar ona yardımcı olmuştu ama özellikle neşeli.

Sonra Stone ortaya çıktı.

Ona her seviyede ulaşmıştı. En başından beri, midesinde kelebekler uçuşturmuş ve onu
libido. Ama duyguları çok hızlı bir şekilde çok daha ileri gitmişti. Kolları ve bacakları onunkilere dolanmış halde yatarken, adam onu sıcak kadife bir sarılmanın rahatlığıyla sarmaladı.
paylaştıkları aşk dışında ona dokunamazdı.

"Beynine kısa devre yaptırması gereken bir orgazmdan sonra çok fazla düşünüyorsun," diye mırıldandı ve başının üstünü öptü.

Lily güldü. "Ne kadar mutlu olduğum hakkında, evet." Ellerini onun göğsüne koydu ve gözlerinin içine baktı. Şu anda ikisi dışında hiçbir şey, hiç kimse yoktu. "Hepsi senin suçun."

"Tüm sorumluluğu ben alıyorum." Göz kırptı. "Ama suçu paylaşmalıyız, biliyorsun. Bana sırrını açman için seni zorladım, ama sen de karşılık verdin. Üstesinden geldin

Sana attığım can simidini almak için korkuların. Çok güzel bir şekilde dürüst davrandın, bebeğim."

Çoğunlukla. Neredeyse . . . ama tamamen değil. "Sabırlı olacak kadar değer verdiğin için şanslıydım. Çoğu erkek vazgeçerdi. Ama sen çoğu erkekten değilsin."

Bakmaktan kendini alamadı. Birkaç gün içinde hayatını değiştirmişti. Ona her şeyini vermişti. O da ona her şeyini vermeliydi.

"Böyle konuşmaya devam edersen egomdan daha büyük olacak." Sırıttı.

"Buna güveniyorum." O anın neşesini kaçırmak istemiyordu ama ona tüm gerçekleri de söylemek istiyordu. "Gözbağı olayı benim için çok önemliydi. Eğer bu konuda bana meydan okumasaydın ..."

"Çoğu çift için göz bağı korkusu anlaşmayı bozan bir şey olmaz. Ama biz çoğundan biraz daha sapkın olabiliriz."

"Bundan çok daha fazlasını ifade ediyordu." Anlaması gerekiyordu. "Gözbağı ile iyi olmak hayattı değişiyor." Durakladı, kendini toparladı. Şimdiye kadar son derece anlayışlı davranmıştı ve her zaman da öyle olacağına inanmak zorundaydı.

olurdu. "Erin'le her şey ters gitmeden hemen önce bir tane takıyordum."

Bu Stone'un duraksamasına neden oldu ve ona parçalayıcı bir bakış gönderdi. "Gözbağı korkusu ilk ortaya çıktığında böyle bir şeyden şüphelenmiştim. Bana ne olduğunu anlatmak ister misin?"

Pek sayılmaz. Bu düşünce Lily'nin midesini bulandırdı. Ama bunu içinden atması gerekiyordu. Sevdiği adamın onu anlamasına ihtiyacı vardı. "Corey tutuklandıktan sonra polisle konuştuğunu söylemiştim, değil mi? Serbest kaldıktan sonra Canton ve adamları onu aramaya başladılar ve o da ortadan kayboldu, tamamen yeraltına çekildi. Bir gün okuldan eve dönerken Mafya yanıma geldi ve Corey ile konuşmak istediğini söyledi. Onlara hiçbir şey bilmediğimi, sadece onlar bir süreliğine uzaktayken eve bakıcılık yaptığımı söyledim. O da

Corey'i görürsem ona haber vermemi söyledi çünkü Canton ateşkes istiyordu. Corey'nin en iyi adamlarından

biri olduğunu söyledi.

ve onu iki gün boyunca hapiste bırakmak istememişti. Mafya, Canton ve Corey'nin ütülenmesi gerektiğini söyledi. boktan. Ona gerçekten inanmıyordum ama . . . Canton'la konuşup konuşmayacağına Corey'nin karar vermesini istiyordum.
Ama telefonuna cevap vermiyordu.

"Bir süre bekledim. Sonra Corey'nin Erin'e içeride çömelip saklanmasını söylediği terk edilmiş depoya yürüdüm. Canton'un adamları beni takip etti ve binaya yaklaştığımda arkamdan gelip gözlerimi bağladılar ve beni içeri itti. Kapılar açıldıktan sonra bir kız çığlığı duydum ve onun Erin olduğunu anladım. Kurtulmaya çalıştım ama Hızlı hareket edemeyecek kadar hamileydi. Onu içeri hapsettiler. Beni bir sandalyeye bağladıklarında, itiş kakış sesleri duydum. Sandalyeyi söktüklerinde
Gözlerimi bağladıklarında Erin'in ağzını çoktan kapatmışlar ve üzerinde uyuduğu şişme yatağa bağlamışlardı.
Sonra mükemmel zamanlanmış bir filmdeki gibi Canton içeri girdi. Bana bundan sonra olacakları izlemem gerektiğini söyledi.
Corey'e bunu kendisinin yaptığını söyleyebilir ve ona karşı gelmenin sonuçlarını anlayabilirdi." Kadın ürperdi. "Gerisini biliyorsun."

Stone'un yüz ifadesi onun acısına ve kaybına duyduğu empatiyle doldu. "Bebeğim, eğer bu acıyı senden alabilseydim, alırdım. Kendini suçladığını biliyorum-"

"Başka kimi suçlayabilirdim ki? Onları korkunç bir şekilde ölen en iyi arkadaşıma götürdüm. Canton'un kiralık katillerinin
beni takip edeceğini düşündüm. Bebeğimi nasıl büyüteceğimi düşünmekle meşguldüm. Bir sonraki yemeğimin nereden geleceğini bile bilmiyordum. Erin'in annesi
Evden kaçtıklarında yiyecek bir şey yoktu ve benim de fazla param yoktu. Açtım ve stresliydim. Ve ben lanet değildim Canton'un telafi edecek biri olmadığı gerçeğini düşündüm. O sadece boğazları kesti ve hayatları parçaladı."

"Şşş." Saçlarını okşadı ve alnından öperken alçak, güven verici bir sesle mırıldandı. "Bir suçlu gibi düşünmedin. Bu

senin suçun değil. Başında o kadar çok şey vardı ki. Erin'in annesi neden seni de yanına alıp saklanmaya gitmedi?"

Gözleri yaşlarla doldu ama düşmediler. "O teklif etti. Lise diplomamı almak istiyordum. Regina doğduktan sonra daha iyi bir iş bulabilmek için buna ihtiyacım olacağını biliyordum. Hâlâ iki yılım vardı ama bu süreyi biraz daha iyi değerlendirmek için bir planım vardı.
online dersler ve bebek bakıcılığı yardımı. İkinci sınıftaki tüm derslerimi geçmiştim. Sadece iki sınavım daha vardı. Eğer onları almazsam, bütün yılı tekrar etmek zorunda kalacaktım." Ellerini birbirine kenetledi ve acı içinde bakakaldı.
Sefalet içini parçaladı. "Onları hiç alamadım. Diplomamı hiç alamadım, sadece GED aldım. O gece saklanmaya başladım. İki haftadan kısa bir süre sonra Los Angeles'tan ayrıldım ve bir daha arkama bakmadım."

Stone bir nefes verdi. Hikaye kaldırılamayacak kadar ağırdı ve onunla birlikte olmak istemezse onu suçlamayacaktı.
İstemeden de olsa arkasında ölüm ve yıkımdan başka bir şey bırakmayan bu kadar naif biri.

"Şimdi arabanızın ön koltuğunda zambakları görmenin sizi neden korkuttuğunu anlayabiliyorum. Canton'dan geldiğini tahmin ettiğim not sana geçmişi gömmeni söylüyordu-"

"Evet, böyle bir şey olmayacak. Belki daha büyük bir insan olmalıyım ama onu affetmeyeceğim. Ben de kendimi affedemem."

"Bu yüzden mi ağlamıyorsun?" diye sordu.

Lily dondu kaldı. Fark etmiş miydi? "Erin'in ölümünden sonra ağlamaya çalıştım ama yapamadım. Regina öldükten sonra kuru gözyaşları döktüm. Evsiz bir kız olarak geçirdiğim ilk gecede, yemek yemek için ilk kez hırsızlık yapmak zorunda kaldığımda, nihayet Kaliforniya'dan ayrıldığımda ağlama isteği duydum. Ama gözyaşlarım içimde hapsoldu kaldı. Axel ile ilk kez seks yaptıktan sonra kendimi çok zorladım. Daha iyi hissetmek, iyileşmek istedim. Bir şeyler yapmak istedim. Ama kendimi hâlâ kırık hissediyordum. Ve boş. Bir gün her şeyi nasıl geride bırakacağımı bulacağımı umuyorum."

"Yapacaksın. Yapacağız çünkü bunu birlikte yapacağız.

Konuşacağız, güleceğiz, sevişeceğiz ya da neye ihtiyacın varsa Lily.
Ne olursa olsun. Hemen yanında olacağım."

"Ne yapmam gerektiğini biliyorum." Lily yutkundu.

Artık bu adamla bir geleceği olmasının tek yolunun geçmişiyle mahkemede yüzleşmesi olduğu gerçeğinden kaçamazdı. Bir keresinde, belki Canton hayatına devam etmiş ve artık onu umursamıyormuş gibi davranabilmişti. Temkinli ama umutluydu.
Sessiz kalırsa, Erin'in başına gelen korkunç kaderle karşılaşmayacaktı. Şimdi daha iyi biliyordu. Kaçmaya devam edebilir ve asla ileriye bakacak bir şeyi olmayabilirdi. Ya da korkularıyla yüzleşebilir, gerçeği söyleyebilir ve ona yaptıklarının bedelini ödetebilirdi. Bir daha kimseye zarar veremeyeceğinden emin olabilirdi.

Mahkeme salonunda o adamla karşılaşma düşüncesi bile onu dehşete düşürüyordu. Avuç içleri terlemeye başlamıştı bile. Kalbi
öfkeyle çarpmaya başladı. Midesinde bir endişe yumağı oluştu. Bir zamanlar, bu belirtiler onu kimsenin savaşçısı olmaya hazır olmadığına ikna etmek için yeterli olurdu.

Ama şimdi uğruna savaşacağı bir şey vardı, risk almaya değecek biri. Stone vardı.

"Yapacağım." Gözlerini kapattı. "Tanıklık edeceğim."

Onun yanında Stone dondu kaldı. Sonra ona doğru atıldı ve yüzünü ellerinin arasına alarak ifadesini taradı. "Emin misin?"

Lily tereddüt etti, düşüncesini tekrar kontrol etti. Ama aynı sonuca vardı. "Evet. Artık daha güçlüyüm. Artık zamanı geldi.
Yaptıklarının bedelini ödemeli ve bunu gerçekleştirebilecek tek kişi de benim."

"Aynen öyle. Bu harika, bebeğim. Seninle gurur duyuyorum." "Benimle kalacak mısın?" Lily muhtaç olmaktan nefret ediyordu ama
Uzun ve korkunç bir çile olacağından emin olduğu şeyi atlatmak için ona ihtiyacı olacağını zaten biliyordu.

"Her saniye. Senin için buradayım."

Ona karşı eridi. Stone onu güvende tutacaktı. "Senin gibi harika birini hak etmek için ne yaptım bilmiyorum. Nasıl bu kadar şanslı oldum?" Onun yüzünü okşadı, kalbi bağlılıkla dolup taşıyordu.

Bu adama bakabilir ve kalbini sonsuza dek ona

dökebilirdi. Onun için her şeyi değiştirmişti. Onu doldurmuştu

kendini boş hissettiğinde. Kafası karıştığında onu anlardı. Kendini değersiz hissettiğinde onu iyi bir insan olduğuna inandırdı. Kulağa klişe geliyor ama onu tamamlamıştı.

"Yaptın, değil mi?" Göz kırptı, sonra ayıldı. "Bu iyi olacak. Sen iyi bir karar verdin. İfade vereceksin, bu karmaşa sona erecek ve sonra birlikte mutlu olmaya devam edebileceğiz."

Kulağa mükemmel geliyordu. "Seni seviyorum, Stone Sutter."

"Ben de seni seviyorum bebeğim. Uyumak mı istiyorsun yoksa ikinci raunda hazır mısın?"

Lily dudağını ısırdı ve gözleriyle gülümsedi. İçindeki sevinci zar zor zapt edebiliyordu.

"Zor bir karar. Vay canına, bir düşüneyim." Sahte bir düşünceyle bir parmağını yanağına dokundurdu. "Sanırım yuvarlak alacağım iki."

İstemeden sırtüstü döndü ve bacaklarını açarak kollarını ona doğru uzattı. Mutluluk ve coşku coşkulu bir karışımla üzerine yuvarlandı, hepsi de ölümsüz bir aşkla karıştı. her zaman bu adam için hissederdim.

Sonra bir prezervatif kaptı, onun üstüne yuvarlandı ve onu cennete götürdü.

* * *

STONE, Canton ya da herhangi biri onları bulursa Lily'yi kendi bedeniyle korumaya niyetliymiş gibi, sırtı kapıya dönük, kaşıklayarak Lily'yle birlikte kıvrılmış uyuyordu. Çünkü biliyordu. Aralarına hiçbir şey, hiç kimse giremezdi.

Bir vızıltı onu uykusundan uyandırdı ve komodinin üzerinde titreşen telefonunu bulmak için döndü. Jack.

Yuvarlanarak uzaklaştı, parkeye düştüğünde onu yakaladı ve yatak odasından çıktı. "Konuş benimle."

"Korkarım yine kötü haber perisi oldum. Sean, Lily'nin dairesine girmiş. Görünüşe göre polis

suç mahalli kaseti, ev sahibi evi temizlemesi için bir temizlikçi kadın gönderdi. Birkaç saat içinde ondan haber alamayınca daireye girdi ve kadını yatağa uzanmış halde buldu. Kadın bağlanmıştı,
Cinsel istismara uğramış ve yirmi dört kez bıçaklanmış. Katil, kızın kanıyla duvara büyük harflerle 'KALTAK' yazmış."

En yakın sandalyeye uzanan Stone, tüm vücudu titreyerek mutfak masasına çöktü. "Lanet olsun."

"Daha da kötüleşiyor, dostum. Kurban Lily ile aynı yaştaydı. Aynı boyda, benzer yapıda. Kahverengi gözleri bile vardı. Bunun bir tesadüf olduğunu sanmıyorum. Bahse girerim Canton bu kadını Sweet Pea sandı ve işini bitirdi."

Stone aynı fikirde değildi. Ama belki de bu onların yararına olabilirdi. "Kulağa korkunç gelecek ama Canton kazandığını düşünürse belki eve gider. Eğer siz ikna edebilirseniz
Polisin basına Lily'nin kurban olduğunu söylemesi için-"

"Artık çok geç. Akşam haberleri çoktan bir
Binada yaşayan ve ölen kadının Lily olmadığını bilen birkaç tanık var."

Basın biliyorsa, Canton da biliyordu. "Lanet
olsun." "Daha işim bitmedi," diye uyardı Jack.

"Tanrım! Ağzını her açtığında yeni bir saçmalık buluyorsun ve ben de seni yumruklamak istiyorum."
Stone hayal kırıklığı içinde hırladı.

"Ben sadece elçiyim, dostum. İşte daha büyük sorunlar: Mafya iki gün önce hapse girdi. O
evlerinde Aryan Kardeşliği'ni kimin yönettiği konusunda başka bir mahkûmla tartışmış. Görünüşe göre kaybetmiş. Diğer tanıklar bu ikilinin yıllardır birbirleriyle kavga etmediklerini söylüyor. Ama kavgaları aniden cinayete dönüşmüş."

İçini soğuk bir korku kaplarken Stone gözlerini kapadı. "Ya da belki Canton dolabındaki tüm iskeletleri boşaltıyordur. Ağzını açıp onu içeri tıkabilecek herkes onun ölüm listesinde. Peki ya Reaper?"

"O kayıp. Karısı bu sabah onu yaklaşık yirmi dört saattir görmediğini bildirdi. Karısının bildirdiğine göre

Polise, son birkaç haftadır garip davrandığını ama sonra birden ortadan kaybolduğunu söylemiş."

"Jack . . ." Stone telefonu kavradı. Hesap yapmak için dahi olmasına gerek yoktu. "İki ceset ve bir kayıp birkaç gün içinde mi? Canton Lily'nin peşinde." "Ve sert geliyor. Senin yerinde olsaydım
Aynı sonuç. Onu şimdi federallere gidip ifade vermeye ikna etmelisin. Onu kilit altına alıp koruyabilirler."

Olabilir. Ama bazen bu işe yaramıyordu. Canton'un ne kadar ileri gittiği düşünüldüğünde, Stone bu dangalağın bağlantıları olduğunu ve güçlü olduğunu inkâr edemezdi. Muhtemelen kime para vereceğini çok iyi biliyordu, böylece onu vali koltuğundan alıkoyabilecek son tanığı bulup tozunu attırabilirdi.

Kafasında bir plan oluşmaya başladı. Bok tarlasındaki en az kokan yığındı ama Lily'yi güvende tutabilirdi.

Stone, "Ancak federal koruma kusursuz ya da garanti değildir," diyor.

"Öyle değil," diye onayladı Jack.

Stone kafasındaki düşünceleri biraz daha evirip çevirdi ve bir sonuca vardı. "Bu seçeneği kabul etmezsin, değil mi?"

"Yasalara saygılı bir vatandaş olarak, ilk önce onu seçmeye çalışırdım. Ama eğer kadınımın korunmasını İşi doğru yapmaması için rüşvet verilebilecek biri, o zaman hayır. Onun güvenliğini sadece güvenebileceğim ellere teslim ederim. O zaman ... şey, eğer sorun ortadan kalkmayacaksa, onunla nasıl başa çıkacağımı biliyorum."

Stone da öyle yaptı. "Doğru."

"Eğer yardımcı olacaksa, sorunu kişisel olarak ele almanız gerektiğine karar verirseniz, Lily'yi güvende tutmak için ne gerekiyorsa yaparım."

Bu tam da Stone'un duymaya ihtiyacı olan şeydi. "Sağ ol dostum. Bunu bilmek güzel."

"Arkadaşlar birbirleri için bunu yapar."

Stone'un yıllardır güvendiği biri olmamıştı ve hiçbir zaman Jack kadar sağlam biri olmamıştı.

"Ben de senin için aynısını yapardım. Her ne kadar verdiğiniz bilgilerden hoşlanmasam da, beni bilgilendirdiğiniz için teşekkür ederim.
Kafanı kopardığım için üzgünüm. İrtibatta olacağım."

Kapıyı çaldılar ve Stone kocaman bir iç çekti. Karar vermesi gerekiyordu, hem de hızlıca. Ama gerçekten, ne kadar seçeneği vardı ki? Lily'yi asla riske atmazdı. Asla. İki numaralı kapıyı deneme zamanı.

Elleri titreyerek Logan'a One-Mile'ın
telefon numarası. Genç Edgington hızlı bir şekilde "Yardımcı olabilir miyim?" diyerek geri gönderdi. Stone sorun olmadığını söyledi. Umarım bu Logan'a makul bir inkâr edilebilirlik sağlardı çünkü adamın düşünmesi gereken bir karısı ve ikiz kızları vardı.

İstediği numara ekranında belirir belirmez, kararsız bir parmakla bağlantıya tıkladı. Evet, bu onu uzun bir süre hapse atabilirdi.

Ama Lily ve onun güvenliği onun özgürlüğünden çok daha önemliydi.

One-Mile ilk zil sesinde cevap verdi. "Kimsiniz lan siz?"

"Stone. Logan bizi bu hafta başında tanıştırdı." *Sadece Cutter'la ikinizin de istediği kız için kavga etmeden önce.*

Pierce'a o olayı hatırlatmanın akıllıca olacağını düşünmüyordu.

"Evet." Keskin nişancının sesi sadece biraz daha az düşmanca geliyordu. "Hatırlıyorum."

"Sana bir sorum var, açık konuşacağım."

Adam hırladı. "Eğer bunun Brea ile bir ilgisi varsa..."

"Hayır, bu senin, onun ve Cutter'ın arasında. Sormak için aradım
genç kızlara tecavüz eden ve çocuklara işkence eden bir pislik için yardım istiyor. Cinayet oranı yüksek."

"Bu kişisel bir mesele mi?" Keskin nişancının sesi şimdi çok daha ilgiliydi.

"Evet." Boğazını temizledi. "Ve param var."

One-Mile uzun süre hiçbir şey söylemedi. "Polisler mi?"

"Bu artık federal bir mesele. Bu pislik tanıkların çoğunu ortadan kaldırdı. Sanırım bundan sonra benim koruduğum kişinin peşine düşecek."

"Ve sen onunla başa çıkamıyor musun?"

"Federaller onu korumam için beni burada daha fazla bırakmayacaklar."

"Doğru, sen eski mahkumsun."

Stone dişlerini sıktı. "Güncel. Benden istiyorlar
Bu kadını tanıklık etmeye ikna edeceğim. Eğer bunu yapabilirsem, cezamı hafifletecekler çünkü bu katil herif büyük bir balık ve eğer onu parmaklıklar ardına koyabilirlerse birileri siyasi şapkalarına güzel bir tüy takmış olacak. Ama tanıklık edecek kadar uzun süre hayatta kalmayacak. Ve onun ölümünü de hayatının geri kalanında yaptığı gibi çirkinleştirecek. Ben mi?
bu adam bir metre aşağıya gömülürse, büyük ev. Bu kadar açık konuşabilirim."

"Açık olmak gerekirse, benden onu para için öldürmemi mi istiyorsunuz?"

Stone'un büyük bir ahlak sorunu yoktu.
Sevdiği kadını öldürmek isteyen birini kalıcı olarak durdurmak. Ama One-Mile'ın sorusunun tonu
ona cevabın evet olmasa iyi olur dedim. Oh, bu doğru. Jack ve tüm arkadaşları kahramandı, katil değil. Belki de Jack'in Canton'u vuracak kadar acımasız olabileceği ama suçtan kaçma yolunu seçmeyeceği anlaşılıyordu. Hiçbiri yapmaz.

Bu yüzden Stone asla uyum sağlayamayacağını biliyordu.

"Jack'e onu korumada yardımcı olup olmayacağınızı ve bu kadına 10 adım yaklaşırsa yeteneklerinizi kullanıp kullanmayacağınızı soruyorum.
Ben gittikten sonra," diye açıkladı Stone.

One-Mile uzun bir nefes verdi, bu bir gerginlikten çok bir memnuniyet sesiydi. "İşte bu benim sevdiğim türden bir şey. Sence yakında bir hamle yapmayı mı planlıyor?"

"Her an olabilir. Çoktan denedi bile."

"Tetik parmağımı gece gündüz hazır tutmak size ayda on bin dolara mal olacak. Eğer bu işi yapmak zorunda kalırsam on bin dolar ikramiye alırım.

'davranmak' çünkü güçlük ve evrak işleri çok zor. Bu da arkadaş indirimi."

"Tamamdır." Stone'un birikmiş biraz parası vardı. Lily'nin güvende kalmasını sağlamak için her kuruşunu harcayacaktı.

"Ne zaman? Üç yardakçıyla, yani saygıdeğer patronlarımla konuşmam ve her şeyi netleştirmem gerekecek."

"Umarım bu iş patlamadan önce bir ya da iki günüm daha vardır. Bu sana kendi işlerini halletmek için yeterli zaman verir.
iş mi?"

"Bolca."

"O zaman temasta olacağım."

One-Mile başka bir şey söyleyemeden telefonu kapattı ve Stone telefona bakarak gergin bir nefes verdi. Şimdi en zor telefon görüşmesi geliyordu. Aletle oynadı, masanın üzerinde köşeden köşeye vurdu. Bunu bir kez yaptı mı, geri alamazdı. Geleceğinden birkaç yıl daha vazgeçmiş olacaktı, federalleri ne kadar kızdırdığına bağlı olarak belki daha da fazla.

Yavaşça ayağa kalktı ve koridordan geçerek yatak odasına doğru ilerledi. Lily orada yatıyordu, ince kıvrımları Bir saatten kısa bir süre önce sarmaş dolaş oldukları beyaz çarşafların altına gizlenmişti. Bu gece onu yine oraya saracak ve güneş doğana kadar kollarında tutacaktı.

Yarın ... tam olarak ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama gitmiş olacağını biliyordu. Ve o her şeyi yapmıştı. Lily'nin güvende olmasını sağlamak için elinden geleni yaptı.

Başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Mutfağa döndüğünde telefonunu tekrar eline aldı. Garip bir şekilde, elleri artık titremiyordu.

FBI sorumlusu Bankhead üçüncü çalışta telefonu açtı, sesi biraz sersemlemiş gibiydi. "Benim için bir şeyin var, Sutter?"

"Evet." Stone derin bir nefes aldı ve geleceğinden geriye kalanları bir kenara attı. "Ben yokum."

On Beşinci Bölüm

Ertesi sabah, kulübenin önündeki iskeleden gelen bot sesleri bataklığın sessizliğini bozdu. Stone'un gözleri fal taşı gibi açıldı. Şafak, yatak odasının penceresinden içeri süzülüyordu. Lily yatıyordu.
Yanında çıplak ve sıcak bir şekilde uyuyordu.

Davetsiz biri gelmişti.

Stone yataktan yuvarlanıp pantolonunun içine atladı, sonra telefonunu kaptı ve Lily'nin silahını aramaya koyuldu. Lily ile nereye saklandıklarını kim biliyordu? Jack bu sabah daha fazla yiyecekle geleceğini bildirmemişti. Canton onları bulmuş olabilir miydi? Eğer öyleyse, o zaman lanet olsun, içlerinde bir yerlerde bir köstebek vardı. Kimin? Jack onu asla satmazdı. Ne de
Thorpe ya da Sean.

Belki de ağzını One Mile'a açmamalıydın, Fidiot.

Stone dişlerini sıkarak yatak odasından çıktı ve koridorda sürünerek ilerledi. Dışarıdaki ayak sesleri ön kapıya yaklaştıkça daha da arttı. Kısık sesle konuşulduğunu duydu, yani dışarıda birden fazla adam bekliyordu. *Kahretsin!*

Stone kendini koridorun sonundaki duvara dayadı. İçerideki geniş açık alanda, kapıyla arasında iyi bir siper bulamamıştı. Botların sesine bakılırsa, yan girişten sıvışıp onları ön tarafta durdurmak için artık çok geçti. Dışarıda saldırıyı düzenleyen her kimse, kapıyı açacak anahtar koduna sahip olmadığını umuyordu.

ama bu muhtemelen onları kapıyı kırmaktan ya da pencereyi kırmaktan alıkoymayacaktır.

Kapı kolu sallandı. Kapı açılmayınca, dışarıda duran kişi kapıya vurdu.

Ne oluyor lan? Bu davetsiz misafirler artık gizlilikle uğraşmayacak kadar ukala mıydılar?

Desteğe ihtiyacı vardı ve hızlı olmalıydı.

Cebinden telefonunu çıkaran Stone, boşta kalan başparmağıyla güvenlik kodunu tuşladı.
Diğer eliyle de yarı otomatik, kompakt dokuz milimetre.
Daha Jack'i arayamadan
Thorpe üzerine atladı.

Axel gecenin bir yarısı uyandı ve size doğru sürmeye başladı. Özür dilerim. Şimdiye kadar gittiğini fark etmemiştim.

Dominion'un sahibi mesajı otuz sekiz saat önce göndermişti.
dakikalar önce. Yani Axel muhtemelen verandadaki adamlardan biriydi. Onunla kim gelmişti?

"Sutter, orada olduğunu biliyorum. Aç şu lanet kapıyı." Evet, Axel'dı.

Nefes alarak telefonu tekrar cebine koydu ama silahı elinde bıraktı. Axel'in kapısına kadar gelmesi Canton'un gelmesinden daha iyiydi ama o kadar da değil. Hiç şüphe yok ki, ortalık fena halde karışacaktı.

Stone sessizce yaklaşırken, Lily'yi uyandırma ve onunla birlikte yatak odasının penceresinden gizlice çıkıp Axel ve arkadaşı kulübenin önünden içeri dalarken kamyonetine geri dönme ihtimalini hesapladı. Daha önce
işe yarayıp yaramayacağına karar veremeden, Axel fikri

bastırdı. "Hadi ama Sutter. Yalnız gelmedim. Yerimiz var. kuşatılmış. Kapıyı aç ve Tatlı Bezelye'yi görmeme izin ver."

Orospu çocuğu.

O pisliğin kafasına vurmak isteyen Stone, kapıya doğru yürüdü ve çekerek açtı. "Onun adı Lily. Şu andan itibaren ona ben bakıyorum ve o iyi. Sen ne sikime buradasın?"

Axel yaklaşık beş santim daha uzun boyluydu ve ondan otuz kilo daha ağırdı. İri adamın neredeyse herkesin canına okuyabileceği gerçeğine rağmen Stone yerinde durdu. Bu onun planıydı, lanet olsun. Kadın onun kadınıydı.

"Onu görüp konuştuktan ve ikna olduktan sonra iyi olduğunu söylerim, daha önce değil."

Stone'un tüm vücudu bir öfke dalgasıyla kenetlendi. "O artık sana ait değil."

Axel şüpheci bir kaş kaldırdı. "Ve şimdi onun sana ait olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet." Stone ona dik dik baktı. "Aslında, sanmıyorum. Ben biliyorum."

Adam alay etti. "Sen onun için yanıp tutuşan bir dolandırıcısın. Sabıkası olan bir suçluyu asla seçmeyecektir."

Bu yorum Stone'un tüylerini diken diken etmişti çünkü Axel'in nihayetinde haklı olmasından endişe ediyordu. Lily ona vücudu konusunda güvenebilir ve onun kendisine zevk vermesine izin verebilirdi. Ama daha dün hayalini kurduğu o normal hayatı yaşayabilselerdi, her iş başvurusunda 'suçlu' yazan bir adamı gerçekten seçer miydi?

Muhtemelen hayır, ama Stone Axel'in onu savaşmadan almasına izin vermeyi reddetti. "Onun gerçek adını bile bilmiyordun, pislik. Geçmişiyle ilgili tüm detayları bilmiyordun." *Gözlerini bağlayamadın ya da onunla üstte sevişemedin*.

"Beni korumak için sır sakladı. Bunu hep biliyordum. İyi olduğundan emin olmak için yeterince araştırdım ama mahremiyetini ihlal edecek kadar değil. Benim korumam altındaki bir denizaltıdan beni uzak tutmaya çalışmakla nereye varmaya çalışıyorsun?"

Stone, "Onu sen serbest bıraktın," diye hatırlattı Axel'e. Axel uygun bir şekilde unutmuştu.

İri adamın çenesi öfkeyle çalıştı. "Onu ve iyiliğini her zaman önemseyeceğim. Resmi olarak benim sorumluluğumda olup olmaması umurumda değil. Bu yüzden eğer
ona bir tasma ya da parmağına bir nişan yüzüğü taktı,

Senin 'iddian' benim onunla geçirdiğim yaklaşık üç yıldan daha önemli değil ve sen de siktir olup gidebilirsin."

Axel omuzlarını kaldırıp ön kapıdan içeri girdiğinde, Stone geri çekildi ve silahı onun yüzüne doğrulttu. "Hayır. Onu üzmeyeceksin. Artık ona zarar veremezsin."

"Bu da ne demek oluyor? Misty-Lily için yaptığım her şeyi ona yardım etmek için yaptım."

"Ona kendini bir bilim deneyi gibi, bir kadının kırık bir parçası gibi hissettirdin. Sevgiye ihtiyacı vardı, eğitilmeye değil. Bir Dom'dan çok bir arkadaşa ihtiyacı vardı."

"Siktir git," diye karşılık verdi Axel. "O kızı seviyorum. Belki romantik olarak değil ama onu her zaman sevdim. O benim en iyi arkadaşlarımdan biri. Morali bozuk olduğunda ona sarıldım. Onu dinledim.
açılmak istediğini hissetti. Ona vanilya seks yaptım. 'normal' hissetmek istiyordu. Kendimi ona aşık *olmaya* zorlayamazdım ama onun ihtiyaçlarını tahmin etmeye ve bütün hissetmesine yardımcı olmak için elimden geleni yapmaya çalıştım. Sen kim oluyorsun da beni bunun için yargılıyorsun?"

"Çünkü onu götürdüğümde hâlâ kırılmış ve içine kapanmıştı. O-"

"Evet, bu da seninle konuşmak istediğim başka bir konu. Thorpe ya da Sean'a danışmadan onu kaçırdın."

"Oh, durup herkesten izin almak yerine onu bombalı araçtan uzaklaştırmaya karar verdiğim için beni mazur görün. Sanırım Canton
o gün onu izliyordu. O an. Onu arabaya atmasaydım ne olurdu gerçekten bilmiyorum. Eğer adam onu görebiliyorsa, patlamanın başarısız olma ihtimaline karşı yüksek güçlü bir dürbünü de var mıydı? Bilmiyordum ve öğrenmek için de etrafta dolanmadım.

Ayrıca, Lily solan bir çiçek değil. Bana silah çekti." Bu Axel'in gururla sırıtmasına neden oldu. "Onun zayıf olduğunu hiç söylemedim. Onunla gitmene izin vermediğimi söyledim.
Eğer onun kıçını kurtarmamış olsaydın, seni adam kaçırmaktan içeri attırırdım-"

"Neden benden nefret ediyorsun? Nişanlınla mutlu olduğunu sanıyordum." Stone'un gözleri kısıldı. "Ama kıskanç bir pislik gibi konuşuyorsun."

Axel geri çekildi. "Siktir, hayır."

"Aşırı korumacı bir ağabey, hem de otuz bircinin teki," dedi köşeyi dönüp kulübeye giren başka bir adam ve elini uzattı. Axel'den birkaç yaş büyük görünüyordu. Sesi çok İngiliz'e benziyordu.

"Heath."

Evet, Stone adamın yüzünü Lily'yle ilk tanıştığı gece gördüğünü hatırlıyordu. En azından sesi daha makul geliyordu.

"Stone." Adamın elini sıktı.

"Axel ve Mystery'nin oldukça mutlu olduklarını söylediğimde bana güvenin. Ne zaman onların yanında kalsam, kaçınılmaz olarak

Yan odadan ne kadar mutlu oldukları belli oluyor. Bundan emin oluyor. Kadının üzerine işemediğine biraz şaşırdım."

Axel kaşlarını çatarak Heath'e döndü. "Seni yanımda getirdiğime pişman etme beni. Yapacak bir şey mi istiyordun? Tatlı Bezelye'yi bu heriften kurtarıp buradan götürmeme yardım et."

* * *

Bağrışmalarla uyanan Lily, Stone'un gitmiş olduğunu görmek için arkasını döndü. Yatağın onun tarafı hâlâ hafifçe sıcaktı. Kaşlarını çattı, gözleri kan çanağına dönmüştü. Gece boyunca onu uyanık tutmuş, tekrar tekrar onunla sevişmişti. Onu yanından hiç ayırmamış, her zaman bir şekilde ona dokunmak istemişti. Dün gece savunmasının geri kalanını eritmişti. Ama şimdi daha fazla uyumuş olmayı diliyordu çünkü Stone'un misafir bekleyip beklemediğini hatırlayamıyordu ve ona bağırmak isteyecek birini de düşünemiyordu.

Sağlam yatak odasının kapısının dışındaki seslerin desibel seviyesi artmıştı ama Lily kelimeleri seçemiyordu. Lily kaşlarını çattı.

Ya biri onları tehdit etmeye geldiyse? Ya o kişi tehlikeliyse?

Ya Timothy Canton onları bulsaydı?

Uykusunun son kalıntıları da yok oldu. Battaniyeleri itti, yere uzandı ve parmak uçlarına basarak odanın içinde ilerledi. Eski kulübenin orijinal parke zeminleri çok güzeldi ama gıcırdıyordu. Gıcırdayan döşeme tahtalarını görmezden gelmek için elinden geleni yaparak kapıya yaklaştı. Hızlı bir aramayla silahının yerinde olmadığını gördü ve yatak odasındaki hiçbir şeyin etkili bir silah olamayacağını zaten biliyordu.

Bunun yerine, tehdit seviyesini tespit etmeye çalışarak durakladı ve kulağını kapıya dayadı. O ses, yüksek olan, Axel'in sesine benziyordu. Şok geçirdi. Mystery ile Londra'da değil miydi?

Kaşlarını çatarak bir çift yoga pantolonu ve eski bir büyük boy tişört giydi, ardından kapıyı hafifçe araladı. Bağrışmalarından kapının hafif gıcırtısını kimsenin duyması mümkün değildi. Sonra belli belirsiz tanıdık bir ses ulaştı kulaklarına, bu İngiliz sesiydi. Heath mi? Axel'le birlikte İngiltere'den mi gelmişti? Ne haltlar dönüyordu burada?

". . . Tatlı Bezelye'yi bu adamdan kurtarıp buradan götürmeme yardım et." *Axel mı?* Lily kaşlarını çattı. Kiminle konuşuyordu ve neden Stone'u terk etmesi gerektiğini düşünüyordu?

"Aptal olma. Onu seviyor." Bu ses Heath'e aitti.

"Buna bir saniye bile inanmıyorum." Evet, o Axel'*di*. İki adam Amerika'ya ne zaman uçmuştu? Ve sesi neden bu kadar sinirli geliyordu?

"O zaman sen bir aptalsın." Lily Stone'un sesine gülümsedi. Sesi dürüst ve biraz da iğneleyici geliyordu ama tüm bunların altında yatan şefkati de duymuştu. Belki bu onu hüzünlü ve aşk hastası yapıyordu ama o adam bunu onun için yapmıştı. "O ilk buluşmayı bana sen ayarladın-"

"Çünkü benden zorla aldın. Eğer bu bilgiye ihtiyacım olmasaydı, asla-"

"Ama onu almak için beni kullandın çünkü Mystery'yi bulmak istiyordun," diye araya girdi Stone.

Lily şok olmuştu. Axel bu yüzden mi buluşmalarına izin vermişti? Başka bir kadının peşinden koşabilsin diye mi? İncinmemeye çalıştı ve çoğunlukla da başardı. Ama kendini biraz ikinci sınıf hissediyordu.

"Lily'yle tanışmak için yanıp tutuştuğumu da biliyordun." Stone'un ses tonundaki suçlamayı duydu, sanki Axel'e arzusunu ona karşı kullandığı için kızgındı. Bu onun kalbini biraz ısıttı.

"Yani burada durup onun için en iyisinin ne olduğunu mu tartışacağız? Yoksa onu korumama yardım etmek mi istiyorsun?"

Tamam, bu kalbini daha da ısıttı. Stone onu istiyordu. Her zaman istemişti. Ve onun iyiliği için Axel ile arasını düzeltmeye hazırdı.

Axel, "Onun için en iyisinin ne olduğunu tartışmayacağım çünkü zaten biliyorum," diye karşılık verdi.

"Saçmalık."

Ve şimdi ikisi bunu bir
sidik yarışı mı? Başını sallayarak yatak odasından çıkmaya başladı. Sonra Axel alay etti ve tekrar konuştu.

"Onu tanıdığınızı sanıyorsunuz ama sadece ondan almayı başardığınız bilgileri biliyorsunuz. Ben o kadını ruhunun derinliklerine kadar tanıyorum. Nasıl düşündüğünü biliyorum. Boş zamanlarında ne yapmaktan hoşlandığını biliyorum. Onun tuhaf alışkanlıklarını biliyorum. Ve onunla aşk yaşamak için plan yaptığını öğrendiğinde nasıl tepki vereceğini de biliyorum.
onun tanıklığını senin özgürlüğünle takas edebilir."

Axel'in suçlaması karşısında Lily dondu kaldı. Kanına bir ürperti yayıldı. Stone hapisten çıkmak için bir anlaşma yapmıştı.
onu ifade vermeye ikna etti mi? Bu doğru muydu? O kadar kötü yalan söylemiş olabilir mi?

Yatak odasından çıkıp koridorda durdu ve bakışları Stone'u buldu. Stone hızla döndü ve ona baktı.
Yüzünün, kendini savunması ve Axel'i yalanlaması,

olayların o sinsi versiyonunu başka bir hikâyeyle yeniden yazması için ona yalvarıyor olması gerektiğini biliyordu. Stone bunun yerine yüzünü buruşturdu.

Lily'nin midesi dizlerine kadar indi ve kusma isteğiyle savaşarak kendini sıktı. "Axel doğruyu mu söylüyor?"

Diğer adamlar ona doğru döndüler.

Heath gözlerini devirdi. "Ve şimdi de krakeni serbest bıraktın."

"Bebeğim ..." Stone silahı sırtının alt kısmına soktu, sonra ona doğru tereddütlü adımlarla ilerledi, açıkça hoş karşılandığından emin değildi.

"Bana 'bebeklik' yapma. Cevap istiyorum."

Stone nefesinin altından küfretti. Yüzünde suçlu bir kızarıklık belirdi. Kafasının içinde yüzlerce alarm zili çaldı.

Axel odanın içinde ona doğru ilerlemeye başladı, suratı asık, kararlı ve öfkeli görünüyordu. "Her kelimesi doğru."

Bir adım geri çekildi ve her iki adamı da uzaklaştırmak için ellerini kaldırdı, bakışları aralarında gidip geliyordu. "Orada dur."

Durdular, birbirlerinden emin olmak için birbirlerine baktılar.

onun isteğini yerine getirmeye niyetlendiler, sonra bakışlarını tekrar ona çevirdiler.

"Düşündüğünüz gibi değil." Stone ona yalvaran bir ifade gönderdi.

Axel'in iddiasını reddetmiyordu. Masumiyetinde ısrar etmiyordu.

Stone cehennem kadar suçluydu. Bu gerçek ona fiziksel bir sızı gibi çarptı.

Axel, "Sana daha fazla yalan söylemesine izin verme," diye akıl yürüttü. "Seni aradı çünkü federaller ona bir şans sundu.

cezasını hafifletecek. Tek yapması gereken, adam valiliğe adaylığını koymadan önce Canton'a karşı tanıklık etmeyi kabul etmeni sağlamaktı."

Lily bunu zaten bir araya getirmişti ama kelimeleri duyduğunda kalbine saplandılar. Kollarını kendine doladı ve acı içinde dizlerinin üzerine çökmek istedi.

Stone onu sevmemişti; onu kullanmıştı. Aralarındaki her şey bir yalandı.

"Nasıl öğrendin?" diye sordu, Axel'in yanlış anladığını, yanlış anladığını ya da bir şekilde gerçekleri çarpıttığını umarak.

Ama kalbinin derinliklerinde durumun böyle olmadığını zaten biliyordu. "Thorpe. O biliyordu. Sean biliyordu. Jack, Logan, Hunter.

hepsi biliyordu." Axel dişlerini sıktı. "Hepsi de bu dolandırıcılık işine hazırlanmasına yardım etti. Kimse bana söylemedi çünkü çok itiraz edeceğimi biliyorlardı. Sen bir piyon değilsin, lanet olsun."

Yani hayatındaki neredeyse herkes ona ihanet mi etmişti? Güvendiği neredeyse herkes

ve Stone'un kalbini kırmasını ya da Canton'un hayatını sonlandırmasını umursamamıştı? Neden?

"Bunların hepsi doğru mu? Bunu senden duymak istiyorum." Stone'a döndü, sanki içi parçalanıyormuş gibi hissediyordu. Her nefes alışında soğukkanlılığı biraz daha kırılıyordu. Göğsü her saniye daha fazla acıyordu. Sessizlik korkunçtu.

"Federaller bana bu anlaşmayı Jack için çalışmaya başladıktan sonra teklif ettiler çünkü Canton'un beni seninle ilişkilendirmek için hiçbir nedeni yoktu ve eğer bir şekilde noktaları birleştirmeyi başarır ve örgütüne yönelik bir tehdidi ortadan kaldırmak isterse, harcanabilirdim. Bir mahkûmun ölmesi kimsenin umurunda değil ve-"

"Soruya cevap ver! Beni tüm o saçma şefkatin ve yalanlarınla hapisten çıkabilmek için mi baştan çıkardın?" Soruyu bağırarak sormayı başardı ama enerjinin nereden geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Gerçekten de bir topun içine kıvrılıp ileri geri sallanmayı ve bir yandan da Sevdiği herkesin, özellikle de Stone'un ona neden bu kadar ihanet ettiğini anlamıştı.

Belki de bu karma, Erin'e yaptıklarının karşılığını ona ödüyordu.

Stone bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama konuşmadı. Yüzünden endişe geçti. Sonra pişmanlık.

Lily sanki dünyası eğilmiş, dengesini bozmuş ve sonra da altından kayıp gitmiş gibi hissetti. Serbest düşüşteydi, midesi hastalıklı bir şekilde gergin ve huzursuzdu. Acı içinden geçti her damarı. Kalbi patlamaya hazır hissediyordu.

Aman Tanrım. "Demek doğruymuş. Şaşırmamalıyım. Sen bir
Hiç kimse ve ben aşkı hak etmiyoruz. Elbette bunun tüm nedenlerini biliyorsun."

"Bebeğim..." Stone ona doğru yürümeye başladı. "Ben seni önemsiyorum, anlaşmayı değil."

Tanrım, onun ne kadar aptal olduğunu düşünüyordu?

"Dokunma bana," diye tısladı Lily. "Dün gece tanıklık edeceğimi söylediğimde gerçekten de yumruklarını sıkıyor ve zihinsel olarak kendine beşlik çakıyor olmalısın." Kendi aptallığından nefret ederek başını salladı. "Çok iyiydin. Sadece isteksizce kabul etmedim, hayır. *Gönüllü* oldum. Çok kurnaz ve zekiydin, hakkını vereyim. Bundan bahsettin, mantıklı olan tüm sebepleri gösterdin, sonra sen vücudumu katlarken ve aklımı zevkle çözerken benim bu fikir üzerinde düşünmeme izin verdin. Sen çok zeki bir adamsın. Keşke benimkini dinleseydim.
ve senden uzak durdum." "Bebeğim, dün gece
anlaşmayı geri çevirdim," diye yemin etti.

Stone çok ciddi görünüyordu. Yine de, özgürlüğünü kazanmak için onunla yatabildiğine göre çok iyi bir aktör olmalı.

Başından beri ona yalan söylüyordu. Neden ona inansın ki? "Yani bunu bana hemen şimdi kanıtlayabilir misin?"

"Şu anda değil. FBI bağlantım Bob Bankhead'i aradım ve onun peşimden geleceğini umuyorum-"

"Eğer kanıtlayamazsanız, inanmam."

"Onu arayayım." Ceplerini yokladı. Ceplerini boş bulunca odanın içinde cep telefonunu aradı. "Onu tekrar aramama izin verirseniz bunu kanıtlayabilirim."

"Ne var biliyor musunuz? Unut gitsin. Artık söylediğin hiçbir şeye inanmıyorum."

Axel elini uzatarak tekrar ona doğru geldi, kocaman yüzü empatiyle doluydu. Hayır, acıma. "Buraya gel. Seni tuttum."

Stone, Axel'in üzerine dönerek eski akıl hocasının ilerlemesini kendi bedeniyle engelledi. "Aramıza girmeye çalışmayı bırak, seni her şeye burnunu sokan pislik. Onu rahat bırak."

"İçimden bir ses senin yanında olmaktansa benimle gelmeyi on kez tercih edeceğini söylüyor."

Lily kuru gözlerle ve afallamış bir halde bakakaldı. Tüm dünyası yıkılıyordu ve onlar birbirlerine laf mı atıyorlardı?

"Ben bir eşya ya da sahip olunan bir şey değilim. Ya da bir kupa," diye bağırdı onlara. "Ben eskiden atan bir kalbi olan bir kadınım." Bir yumruğunu göğsüne bastırdı. "Ve şimdi ..."

"Tatlı Bezelye," diye seslendi Axel usulca.

Lily başını salladı. O artık o kadın değildi. "Neden buraya geldin?"

"Çünkü Thorpe bana birinin arabana bomba yerleştirdiğini söyledikten sonra senin için endişelendim. Bir mahkumla birlikte olduğunu öğrenir öğrenmez zar zor biliyorum ve onun planını duydum, seni kurtarmaya geldim."

"Neden? En başta bizi tanıştırmayı kabul etmiştin. Oh, ama bunu sadece bir araya gelebilmek için yaptın. Gizemli. Ben iyi bir pazarlık kozuydum, ama bana aslında bir yaptırım uygulamadığını söyleyecek kadar umursamadın.
Benim için Stone. Ve şimdi beni kullandığı için onu da otobüsün altına atacaksın."

Axel'in yüzü kızardı ve Lily daha önce hiç aslında onu sarsılmış gördüm. "Öyle bir şey değildi. Ben asla
Stone senin için iyiydi. Stone'un seninle buluşmaya geldiği gece burada kalmaya niyetliydim ama Mystery Dominion'dan kaçtı ve-"

"Beni ona bıraktın. Ama şimdi birdenbire önemli mi oldum?" Kalçasına bir yumruk indirdi, hayal kırıklığı en büyük acı ve ikisini de hayatından çıkarma kararı dışında her şeyi silip süpürüyordu.

"Thorpe bana bütün yaz onu görmeyi reddettiğini söyledi. Ben düşünmedim-"

"Benim hakkımda mı? Sen yapmadın. Benim kitabımda, sen suçlusun
Stone ile aynı günah. Nişanlının yanına dön Axel. Beni rahat bırak."

"O gece seni izlemesi için Zeb'i bıraktım çünkü o piç kurusu uygunsuz bir şey yaparsa Stone'un taşaklarını patlatacağını biliyordum. Seni korunaklı bir ortamda bıraktım ve geri geldim. Bu, senin bir mahkûmla arabaya atlayıp eyalet sınırlarını geçmenden ve
onu."

"Bana bir daha öyle deme," diye uyardı Stone. "Ve sen bu işi yapmak için yanında değilken güvende kalmaya çalıştığı için ona kendini aptal gibi hissettirme. O aklı başında bir yetişkin ve bu durumda en iyisi olduğunu düşündüğü şeyi yaptı. Neden geri çekilmiyorsun?"

"Ona yeterince yalakalık yaparsan
Sanki onun tarafındaymışsın gibi, tanıklık etmeyi reddedip seni tekrar hapse atmaz mı?"

"Kapa çeneni!" diye bağırdı, ses telleri hırıltıyla titriyordu. "Sadece kapa çeneni. Şimdi gidiyorum. Beni durdurmayın. Beni bulmaya çalışmayın. Bana tek kelime daha etme. Ben gidiyorum.
bitti." Heath'e döndü. "Beni buradan çıkaracak mısın?"

"Hayır!" Stone ve Axel aynı anda bağırdılar.

Sonra birbirlerine, sonunda bir konuda anlaştıklarına şaşırmış gibi baktılar.

"Bir yere gitmiyorsun." Stone kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve meydan okuyan bir bakışla onun kapıya giden yolunu kesti.

Axel onun yanında duruyordu, duruşları neredeyse aynıydı. "Ne dediyse o."

Kalbi milyonlarca parçaya ayrılmasaydı bu komik olabilirdi. "İkiniz de bana sahip değilsiniz. Ben bir çocuk değilim. Ben bir yük değilim." Axel'e sivri bir bakış fırlattı, ardından Stone'a ölümcül bir parıltı gönderdi. "Ve ben aptal değilim."

Axel o "sabırlı" sesiyle, "Tabii ki değilsin," dedi. "Kimse öyle olduğunu söylemedi."

Bunu küçümsemek için söylemediğini biliyordu. Ama öyle hissetti ve dişlerini sıkıp onu yumruklamak istedi. Neredeyse üç yıl sonra, en azından arkadaş olduklarını düşünmüştü. Onun önemsediğine inanmıştı. Evet, Londra'dan buraya onu görmek için gelmişti ama şimdi bunu gerçek bir bağlılıktan çok, aşırı gelişmiş suçluluk duygusunu yatıştırmak için mi yaptığını merak ediyordu.

"Bebeğim, gidemezsin. Bu çok tehlikeli." Stone ellerini yumruk yaptı. Istırap alnını çatlattı, ve onun acıyı yuttuğuna yemin edebilirdi. "Seni kaybetmeyi hiç istemiyorum ama özellikle seni Canton'a kaybetmek. Hazırlıksız ve duygusalken gidersen-"

"İkiniz de tek kelime daha etmeyin," diye tısladı. "İkiniz de beni kandırdığınız zaman bu hakkınızı kaybettiniz. Axel, ben Muhtemelen bir gün seni affedeceğim çünkü kalbinin sesini dinlemek için beni sattın. Garip bir şekilde bunu anlıyorum." Stone'a döndü ve başını salladı, dökmek için yanıp tutuştuğu gözyaşları kirpiklerinin kenarına yapışmıştı. Neredeyse Eğer bu kadar ezilmiş olmasaydı. "Ama sen . . . beni kullandın. Ve bunun senin kalbinle hiçbir ilgisi yoktu."

"Bu doğru değil," diye yemin etti. "Özgürlüğümle ilgili olmayı uzun zaman önce bıraktın. Bir baktım-"

"Ve aşık mı oldunuz?" diye alay etti. "Otuz dakika önceki ben buna inanır ve bunun çok tatlı olduğunu düşünürdü. O kız şanslı yıldızlarına şükrederdi. Bu kadar nazik biri onu sevebilirdi. Tanrım, aptalmışım. Ama artık daha iyi biliyorum. Keşke sırlarımın her birini sana anlatmasaydım."

Axel yaklaştı. Akıllıca davranarak ona dokunmadı. "Kızgınsın. Seni tamamen anlıyorum. Seni incittiysem çok özür dilerim. Ama kızgın olduğun için hayatını riske atma. Canton dışarıda. Kapıdan girmeden iki dakika önce Iowa'daki polisin Reaper'ın cesedini gece bulduğuna dair bir mesaj aldım. Birisi yaklaşık sekiz saat önce tam gözlerinin arasına bir kurşun sıkmış."

Lily hiç şaşırmamıştı ama bunu bilmek ona önemli bir gerçeği anlatıyordu. "Canton sekiz saat önce Iowa'da olsaydı, şu anda bataklıkta olamazdı. Bana telefonumu ver ve
Stone'a "Silahımı alıyorum." dedi. "Eşyalarımı alıp gidiyorum."

Axel küfretti ve mobilyaları kırmaya hazır görünüyordu. Stone volta attı, sonra bir duvara yaklaşırken kükredi ve yumrukladı. Elini sıktı ve Lily yüzünü buruşturdu. Bu acıtmış olmalıydı. Adamın parmak eklemlerinin kanadığını görebiliyordu bile. Ama lanet olsun, onun acısı umurunda değildi. O da onunkini umursamamalıydı.

Heath, "İstersen seni kasabaya götürebilirim," diye teklif etti. "Planlarınız hakkında orada konuşuruz."

"Bebek bakıcısına ihtiyacım yok." Etrafa saçtığı kıyafetlerini ve kişisel eşyalarını toplamak için yatak odasına doğru yürüdü.

"Nereye gittiğini biliyor musun?" Heath arkasından seslendi.

"Hayır," diye itiraf etti. "Ama her yer buradan iyidir ve Canton'un beni nasıl bulacağı hakkında hiçbir fikri olmamalı. Bu yüzden güvende olacağımı düşünüyorum."

"Paran var o zaman?"

"Biraz." Hızlı bir zihinsel hesaplama yaptı ve çok fazla olmadığını fark etti ama on altı yaşında Kaliforniya'dan ayrıldığından çok daha fazlaydı. "İdare ederim."

Yatak odasının köşesini dönmeden hemen önce oturma odasına doğru bir bakış fırlattı. Adamların hepsi bakışlarını değiştirdi. Hiçbiri gitmesine izin vermek istemiyordu ve o sessiz erkek dilini konuşuyor ve bir plan iletiyorlardı. Ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve umurunda da değildi. O gidecekti
Bu andan itibaren hayatını kendi başına yaşayacaktı. Dallas'a ilk geldiğinde, Thorpe'un onu evlat edinen bir baba gibi yanına almasına izin vermişti. Onu Axel'e vermişti, o da
görücü usulü bir koca gibiydi. Ona bakmıştı ama kalbi bu işe pek de yatmamıştı.

Stone . . . Ona bir çapkın gibi yaklaşmış, onun sevgi ve kabul görme arzusunu kendi çıkarları için kullanmıştı. Lily hangisinin daha çok canını yaktığından emin değildi; bunu kasıtlı olarak yapmış olması mı yoksa ona izin verecek kadar saf olması mı?

"Lily, bebeğim." Stone başını salladı. "Kendini riske atma. Lütfen."

Öfkesini içine attı. Umursuyormuş gibi yapıyordu, çünkü kız kapıdan çıkıp giderse yemek bileti de gidecekti. Siktir et onu.

Yine de bu işin nasıl yürüyeceğini anlamıştı. Üç iri yarı adamdı, doğaları gereği hepsi de koruyucuydu. Onların haklı, kendisinin haksız olduğunu ve elbette onlar olmadan çaresiz olduğunu kabul ediyormuş gibi yapmadığı sürece onu fiziksel olarak burada tutabilirlerdi ve tutacaklardı da.

"Heath yanımda olacak," diye hatırlattı. "Kasabaya giderken, Heath'ten nasıl kaçacağımı bulmama yardım edebilir.
Louisiana fark edilmedi. Baştan başlayacağım. İyi olacağım."

Stone ona doğru hızla geliyordu. Ve durmuyordu. Lily onun attığı her adımda geri çekiliyor, sırtı kapı pervazına çarpana kadar kaçmaya çalışıyordu. Önsöze gerek kalmadan Güçlü parmaklarını ensesinde dolaştırdı ve başını eğerek dudaklarını onunkilerin altına sıkıştırdı.

Ağzını tutması, onu sahiplenmek için içine dalması şok etkisi yaratmıştı. Duyuları zevk, güvenlik ve aşkı kaydetti. Kalbi kollarını ona dolamak, onun katı sıcaklığında erimek ve sonsuza dek tutunmak istiyordu. Onun
kafa daha iyi biliyordu ve isyan etti.

Lily onu itti. "Yapma."

"Sizin için savaşacağım," diye söz verdi. "Elimden gelen her şeyi yapacağım.
gücüm seni tutmaya yeter. Seni seviyorum ve gitmene izin vermek istemiyorum."

Koyu renk gözleri, inanç, samimiyet ve bağlılıkla onu olduğu yerde sabitledi. Performansı için gerçekten ödül kazanmalı.

Aklının bir köşesinde, adamın ciddi olup olmadığını merak etti. Lily yüzünü buruşturdu. Hayır, hayır. Daha fazla

ver-

ona-şüphenin-yararı saçmalığı. Tekrar saf olmayı reddetti.

"Nefesini boşa harcıyorsun, Stone. Benden bu kadar. Her şey bitti.

Siz ve Dallas'taki eski hayatımdaki herkes benim zayıf olduğuma karar verdiniz. Beni şımarttılar ve kandırdılar. Hiçbiriniz

Güçlü olmak için gürültücü olmak zorunda olmadığımı fark ettim. Ben

Birçoğunun bir ömür boyu yaşadığından daha fazlasını birkaç yılda yaşadım. Sana karşı bir şeyler hissettiğimi kabul ediyorum. Senin gibi davrandığın adama aşık olduğuma inanıyordum. O bir seraptı. Evet, kalbim kırıldı. Ama bu *beni* kırmayacak. Tekrar kurban olmayı reddediyorum. Şimdi bana şu lanet silahı ver."

Uzun bir süre kimse bir şey söylemedi. Lily, onun gitmesine engel olamayacağını anladığı anı neredeyse hissedebiliyordu.

Heath, "Ona göz kulak olacağım," diye söz verdi.

Bu da hiç şüphesiz, "Heath, kız mantıklı düşünene ya da Stone onu kollarına ve yatağına geri dönmeye ikna etmenin bir yolunu bulana kadar onu gözünün önünden ayırmayacaktı" anlamına geliyordu.

Bunun olma ihtimali çok düşüktü. Ama Lily, Stone'un görünüşteki şefkatine dair milyonlarca anıdan -hepsi bir yalandı- uzaklaşmak için onunla oynadı.

Boğuk bir fısıltıyla "Bırak beni," dedi.

Stone yavaşça onu bıraktı ve geri çekildi. Yüzüne isteksizlik damgasını vurmuştu ve sanki

Onu yakalamak, mağara adamı gibi yatak odasına taşımak ve umursamayacak kadar doyana kadar becermek istiyordu. Birazcık baştan çıkmış olması duyguları hakkında ne söylüyordu?

Hormonları ve kalbi devreye girmeden önce, silahını almak için elini uzattı. İç çekerek silahı sırtının altından çıkardı, emniyetini kontrol etti ve avucuna koydu.

"Silah güvenliği dersini hiç almadın. Eğer ne yaptığını bilmiyorsan, en azından bu öğleden sonra seni dışarı çıkarayım da pratik yapalım-"

"Hayır." Çünkü kulağa sanki bir şey için oyalanıyormuş gibi

geliyordu.
onu orada tutmanın bir yolunu buldu.

erkeksi cazibesini onun üzerinde kullandı. "Lütfen yolumdan çekil."

Stone koridordan aşağı inip hırıltılı bir lanetle oturma odasına dönerken büyük bir acı ve pişmanlık gösterisi yaptı. Eşyalarını toplarken ve
onları bavula geri attığında, adamların sesini duyabiliyordu kendi aralarında alçak sesle konuşuyorlardı. Entrikacı piçler. Yine de taze bir acı göğsünü ikiye bölmekle tehdit ediyordu. Nasıl oluyordu da bir parçası hâlâ onu öldüren bir adamı sevebiliyordu?
onu kandırmış ve kullanmıştı? Onu, hapishaneye dönmek zorunda kalmamak için hayatını riske atmaya hazır, aşık bir aptala dönüştürmek için ne gerekiyorsa yapmayı kim planlamıştı?

Lily, tanıklık ederse Canton'un sonunda Erin ve ailesine yaptıklarının bedelini ödeyebileceğini biliyordu. O hasta sosyopatın sonsuza dek hapse atıldığını görmeyi çok isterdi. Ama onun
tanıklık yeterli olur mu? Ya Canton serbest kalırsa? Hiçbir şey kazanamazdı. Kürsüye çıkıp elini İncil'e dayasa bile, bu sevdiği kimseyi geri getirmeyecekti. Gelecekteki olası şiddeti engelleyebilirdi, doğru. Ama şu anda en çok Stone'un işine yarayacağı kesin.

Onun yumuşak karnında kendisine karşı kullanabileceği yeni bir zayıflık bulabilmesi için bir dakika daha kalmayı reddetti. Sonunda hem uzak hem de yakın geçmişi bırakıp yeniden başlama zamanı gelmişti - bu sefer yalnız ve kendi ayakları üzerinde durarak.

On Altıncı Bölüm

Burası oldukça ürkütücü. Ama huzurlu," dedi Heath, Stone'un kayığından uzaklaşıp bataklığın içinden geçerek suyun diğer tarafında park etmiş arabaların beklediği toprak alana doğru kürek çekerken.

Lily onun sessizliğe dayanamayıp dayanamadığını ya da onu bir sohbete sürüklemek isteyip istemediğini merak etti.
onu büyük bir hata yaptığına ikna etti. Sanki Axel'in pişmanlığı ve Stone'un endişesi yeterince ipucu değilmiş gibi, her ikisi de onun şimdi ayrılmasının köpekbalıklarıyla dolu sularda yüzmeden önce yemle yıkanmak kadar güvenli olduğunu düşünüyorlardı.

Onun konuşmasına dahil olmayı reddetti. "Hmm."

Heath ona bir bakış attı. "Pekâlâ, o zaman gevezeliği geçiyorum. Endişeleniyorlar."

Buna ne demesi gerekiyordu? *Teşekkürler, Kaptan Apaçık*. "Onlar benim sorunum değil. Aptalca bir şey yapmayacağımdan ve büyük kötü kurdun beni yakalayamayacağından emin olacağınızı düşündükleri için gitmeme izin verdiklerini biliyorum. Ama gerçekçi olmak gerekirse, hayatının geri kalanında beni izleyemezsin, bu yüzden bana ne yapmam gerektiğini söyle.
Seni yeterince güvende olduğuma ikna etmek için. Beni rahat bırakman için neye ihtiyacın var?"

"Sakinleşmeni ve ..." diye ummayı tercih ederdim. Orada durdu ve içini çekti. "Ama bu pek mümkün görünmüyor, peki planların nedir? Yardım edebilirim. Senin güvende olduğunu düşündüğümde ve ben
Canton'un peşinizde olmadığından emin olursam, geri

çekilirim."

Belki de. Ama Lily artık bu adamların hiçbirine inanmıyordu. Evet, onu güvende tutmaya çalışıyorlardı, ama her biri

Her biri aynı kumaştan kesilmişti - haklı olduklarına inanıyorlardı, korumaya kararlıydılar ve sonuçların araçları haklı çıkardığından emindiler. İsteseler de istemeseler de, Onu aciz ve bağımlı hissettirdiler. Çok uzun zamandır böyleydi.

Lily bunların hiçbirini Heath'e söylemedi. Eğer söyleseydi, Heath ona süper yapıştırıcı gibi yapışırdı.

"Birkaç yüz dolarım ve garsonluk becerilerim var. Paslanmışlar, ama beni New Orleans'a götürebilirsen, bir iş bulabilirim. Saçımı boyamakta ustayımdır. Peri kesimine para harcayacağım. Çantamda geçen yılki Cadılar Bayramı kostümümden kalan mavi lenslerim var. Adımı nasıl değiştireceğimi ve ortadan kaybolacağımı biliyorum."

Heath çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Canton seni bir kez buldu. Elinin altında hayal bile edemeyeceğiniz kaynaklar var. Jack Cole bize Canton'un seni bulmuş gibi göründüğünü söyledi.

Mafya günler önce hapishanede şişlendi ve Reaper daha dün gece gözlerinin arasından vuruldu."

Lily dehşet içinde geri çekildi. Yıllarca o adamın şiddetinden uzak kaldıktan sonra, bunun ne kadar hızlı ve acımasız olabileceğini unutmuştu.

"Tanıklık et." Heath ona karanlık bir bakış fırlattı. "Bu karmaşanın sona ermesinin tek yolu bu."

Elbette bunu söyleyecekti. Ve dün gece Stone'un kollarına sarılıp doyduğunda, birlikte bir gelecekleri olduğuna inandığında bunu kabul etmişti. Bugünün soğuk ışığında, gördü ki

Açıkçası hiçbir şeyleri yoktu, özellikle de dürüstlükleri. "Bunu sadece dostunuzu hapisten uzak tutmak için yapmıyorum."

"Stone benim arkadaşım değil. Onu neredeyse hiç tanımıyorum. Axel'e karşı bir bağlılığım olduğunu düşünmeden önce Mystery'yi tanıdığımı ve sevdiğimi unutmayın. Onun için savaşmayı bıraktım çünkü kalbinin başka bir şeyle meşgul olduğunu açıkça görebiliyordum.

Axel'in hayatına girip ikisi arasında sürtüşmeye neden olman aslında benim çıkarıma. Ama ben yaşlanıyorum ve sanırım biraz

duygusal bir çizgim var. İnsanlar için en iyisini istiyorum, zira hayat bunu kimseye biraz kurnazlık ya da itiş kakış olmadan nadiren veriyor. İfade vermek ve sonunda hayatınızın bu bölümünü kapatmak en çok sizin yararınıza olacaktır. Ayrıntıları bilmiyorum ama zor bir yol geçirdiğinizi biliyorum. Kürsüye çıkın ve gerçeği söyleyin. Kapanışı yapın. Canton'un sana zarar veremeyeceğinden emin ol.
başka biriyle. *Sonra* nasıl ve kiminle istersen onunla yeniden başla."

Heath'in bazı iyi noktaları vardı. Ama şu anda düşüncelerini sıralayamayacak kadar hayal kırıklığına uğramış ve herhangi bir karar veremeyecek kadar kalbi kırılmıştı. Bir mahkeme salonuna girme fikri
Tek başına ve on iki yabancıdan oluşan bir jüriye acı dolu geçmişinin her parçasını anlatmak onu hem hasta ediyor hem de dehşete düşürüyordu. Tabii ki bu, onun ifade verecek kadar uzun yaşayacağını varsayıyordu. Canton ne olduğunu öğrendiği an
planladığı gibi, sahip olduğu her şeyle onun peşine düşecek ve acımadan onu alaşağı edecekti.

En kolay yol, Canton'un asla bulamayacağını umduğu yeni bir hayatla yeni bir insan olarak baştan başlamak olacaktı.

Lily Taylor'ın varlığını unut.

Bununla yaşayabilir miydi?

Lily Heath'e hiçbir şey söylemedi çünkü onunla konuşmak sadece onu daha fazla etkilemeye çalışacağı anlamına geliyordu.

Toprak otoparkın yanındaki iskeleye ulaştıklarında doğanın sesleri sessizliği bozdu. Callie'nin yeni ve güzel Audi SUV'u Stone'un siyah kamyonetinin yanında duruyordu. Axel'in
Sadece bir motosikleti olduğu için ödünç almıştı. Heath "misafir" olduğu için onun da arabası yoktu.

Lily araçlara ve yolun ötesine baktı. Sonra geri döndü. Güneş, selvi ağaçlarının arasından ve durgun suların üzerinden parıldayan ışınlarla süzülüyordu.
ölü gibi görünse de hayat dolu olduğunu biliyordu. Jack'in

kulübesini ya da verandada duran Stone ve Axel'i göremiyordu.
Heath'in onu kürek çekerek götürmesini izleyemezsin artık.

Kelimenin tam anlamıyla hayatının dönüm noktasına gelmişti. Hayatta kalmak için kaçmaya devam edecek ya da mahkemede gerçeği söylemek için ölümü göze alacaktı.

Hukukun?

Heath tekneyi bağladı, sonra tırmanarak dışarı çıktı. Küçük kayıktan bavulunu ve spor çantasını çıkardı. Titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı ve çantasını ve en kişisel eşyalarının bulunduğu kutuyu kavradı.

"Bunu enine boyuna konuşalım, olur mu?" diye önerdi. "Mantığın sesi olabilirim-"

"Kendi başıma bir sürü nedenim var. Sadece on dakika düşünmeme izin verir misin?" İç çekti.

Heath ona elini uzatarak karaya çıkmasına yardım etti, sonra da cebinden Callie'nin arabasının anahtarlarını çıkardı. "Of
Elbette."

Lily onun kısık ses tonu karşısında irkildi. Kaba olmaktan nefret ediyordu ama ihanet edenlerin emirlerini yerine getiren bir adamın duyguları hakkında endişelenmemeye çalışıyordu. Öte yandan, eski bir MI5 ajanı olan Heath'in, Canton büyük kaçışını gerçekleştirmeden önce izini bulmayı başarırsa onu güvende tutacağından hiç şüphesi yoktu.

Ama günün sonunda, bir bakıcıyı diğeriyle değiştirmek istemedi.

"Teşekkürler," diye mırıldandı adam bavullarının çoğunu araca taşıyıp içine yerleştirirken.

Kapıyı açıp arabayı çalıştırırken ona sadece başını sallamakla yetindi.

Peki şimdi ne olacak? Lily'nin bir cevabı yoktu.

SUV'nin o tatlı yeni araba kokusuyla dolu deri iç kısmında Lily, Heath'in yanına yerleşti ve bir sonraki hamlesine karar vermeye çalıştı. İfade verse de vermese de Canton'ın radarından uzak durmak zorundaydı. Diğer herkesten de uzak durması daha akıllıca olurdu. Bu da Keys'e gitme planından vazgeçmesi gerektiği anlamına geliyordu. Stone her şeyi biliyordu ve bunu bilen tek kişi o olmayabilirdi. Gitmek yok
New Orleans'a da. Heath'e bir hevesle bundan söz ettiğine göre, oraya da bakacaklardı.

Mümkün olan ilk anda telefonundan ve bilgisayarından kurtulması gerekecekti. Eğer Stone ikisini de takip etmiyorsa, Axel

olabilir. Ya da Thorpe. Hepsinin çok ilgili koruyucular olduğunu düşünmüştü. Aksine, onlar aldatıcı piçlerdi. Ama her biri kontrol manyağıydı ve
onu öylece bırakmayacaklarına dair bir şüphesi vardı. Nedenini bir türlü anlayamıyordu.

Lily seçeneklerini düşünmeye çalıştı. Yeni aletler alacak parası yoktu ama yeni bir
telefonunu bu öğleden sonra kullanacak ve diğer iki cihazı bir yerlerde bırakacaktı. Piller yakında bitecekti; o zaman da izini kaybettirecekti.
Aptalca bir şey.

Heath, Lafayette'in merkezine giden uzun gibi görünen yolda ilerledi. Öğle yemeği saatinde trafik kalabalıktı.
şık beyaz SUV'u bir Walmart'ın otoparkında durdurdu. "Eğer gidiyorsanız, buradan birkaç eşyaya ihtiyacınız olacak, değil mi?"
Binanın dış cephesine baktı. "Bu yerden nefret ediyorum."

Geçirdiği berbat güne rağmen Lily sırıtmak zorunda kaldı. "Ben de öyle. Ama evet. Birkaç şey almalıyım."

"Yardım edeceğim." Kapıyı açmak için tutamağa uzandı.

Kolundan tuttu ve onu geri çekti. "Beni burada bırakabilirsin. Ben büyük bir kızım. Kendi başımın çaresine bakabilirim. *Eğer* tanıklık etmeye karar verirsem, kiminle irtibata geçeceğim?"

Lily her ihtimale karşı seçeneklerini açık tutmanın akıllıca olacağını düşündü.

Heath omuz silkti. "Cep telefonunuzu elinizin altında tutun. İçimizden biri kısa süre içinde sana mesaj atacak."

Cidden, sabrı tükenmek üzereydi. "Bana aptalmışım gibi davranma. En kısa zamanda telefondan kurtulacağımı biliyorsun. Hemen bir cevaba ihtiyacım var."

Heath iç çekerek cebinden telefonunu çıkardı ve bir mesaj gönderdi. Birkaç dakika içinde cihaz çaldı,
bir cevap aldığının sinyalini veriyordu. "Özel Ajan Bob Bankhead. Los Angeles ofisinden çıktı. Stone
sana adamın telefon numarasını mesaj atıyorum."

Sinsi Kazanova'sının öyle olduğuna bahse girerdi. Onun kıçını kurtarması hoşuna gider miydi? "Harika. Şimdi ondan beni sonsuza dek rahat bırakmasını iste."

Lily neden böyle bir talepte bulunduğundan emin değildi. Hayır, bu doğru değildi. Lily'nin aptal bir yanı onun bu isteğini göz ardı edip beyaz atına binerek gelmesini ve her şeye rağmen onu seçmesini umuyordu.

Çok aptalca.

Heath, "Sana şimdiden kabul etmeyeceğini söyleyebilirim," diye ekledi. "Asla."

Heath yanılıyor olmalı. Stone onun için hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi gitmesine izin verecekti çünkü etmiyordu. Yine de belki de Stone'un cevabını duymaması daha iyiydi. Sadece daha fazla canı yanacaktı ve daha fazla acıya ihtiyacı yoktu.

Kahretsin, kendine acımayı bırakmalıydı. On altı yaşındayken varoluşuyla ilgili bölümü kapatmıştı. Kapatacaktı.
basitçe tekrar yap.

"Hatalı olduğumu düşünüyorsun. Bunu söyleyebilirim." Heath başını salladı. "Son zamanlarda çok fazla aşık erkek gördüm. Birinin neye benzediğini biliyorum."

"Olabilir. Ama bir dolandırıcıyı fark etme konusunda pek iyi olduğunu sanmıyorum ve sana gelecekte başarılar diliyorum. Buna ihtiyacın olacak gibi görünüyor." Arabadan atladı, Heath onu takip edince şaşırmadı. Onu görmezden geldi ve bir
Yakındaki bir ağıldan alışveriş arabasını aldı, sonra arkadaki kapağı açtı ve valizini arabaya attı. "Getirdiğiniz için teşekkür ederim. Umarım Mystery'yi atlatıp hayatına devam edebilirsin. Güle güle."

Tıpkı bir gün Stone'dan kurtulmayı umduğu gibi. Gerçekçi olmak gerekirse, bu muhtemelen çok uzak bir gelecekti.

Heath ağırlığını değiştirdi, gitmeye isteksiz görünüyordu. "Lily, kasabadan nasıl ayrılacaksın? Araban yok. Bir hedef olarak, bu şekilde tek başına halledilmesi çok kolaysın. İsteyeceksin
Yakında mahremiyet. Gece çökecek. Canton için bunu

kolaylaştırma. Reaper'ı vuran o olmayabilir.

Iowa'da. Muhtemelen hala emrini yerine getirecek şiddet yanlısı adamları var. Bir sonraki köşede sizi bekliyor olabilir."

Lily kafasının içinde bunu biliyordu. İnatçılığını kişisel güvenliğinin önüne koymak istemiyordu ama hayatının geri kalanında bu adamlar olmadan idare etmek zorunda kalacaktı. Neden şimdi başlamasın? "Artık senin sorunun değilim. Kendini görevden alınmış say ya da her neyse. Üç saatten kısa bir süre içinde tamamen yeni bir kadın olacağım ve çoktan gitmiş olacağım.
Bıraktığınız için teşekkürler."

Bununla birlikte, Heath'in onu takip etmediğinden emin olmak için sadece bir kez arkasına bakarak mağazaya yöneldi. Onun takip etmesini beklemiyordu ama Heath'in kıpırdamadan durması onu şaşırttı.
Callie'nin şık beyaz aracının yanında, sıcak rüzgâr siyah saçlarını karıştırıyordu.

Lily içeride kendini tamamen yalnız hissetmemeye çalıştı. Ne de olsa etrafı, bazıları sosyal medyada harika paylaşımlar yapabilecek insanlarla çevriliydi.

Büyük mağazanın serin havasında aceleyle ön ödemeli bir cep telefonu ve birkaç başka ihtiyaç aldıktan sonra saç bakımı reyonuna doğru ilerledi. O
boyaları taradı, bir renge karar vermeye çalıştı. Kırmızı dikkat çekmeye ve çabuk kanamaya meyilliydi. Koyu sarının çoğu tonu onu solduruyordu çünkü çok fazla
pembe ten rengi için altın.

Stone neden onu seviyormuş ve önemsiyormuş gibi davranmıştı,
Sırlarını dinlemiş, vücuduna tapmış ve her şeyi olmuşsa, tek istediği tanıklık etmek miydi? Neden ona açıkça sormamıştı? Onun mantığına hitap etmeye bile çalışmamıştı. Belki de ona hiç güvenmediği içindir.
Şu anda bunu kendisi de sorguluyordu. Adamın ona nasıl bu kadar çıplak bakabildiğini anlamıyordu.
Hissetmediği bir aşka onu ikna ederken, onun içinde derinlere kaymak.

Hayır. Artık onu düşünmeyecekti. Stone onun geleceği için önemli değildi. Bu kasabadan çıkmak. A

Orta kahverengi renk buna yardımcı olur. Bunu daha önce de yapmıştı. En sevdiği renk değildi ama uyum sağlayabilirdi.

Kutuyu aldı, taradı ve yanındaki alışveriş arabasına attı.

"Lily Taylor," diye seslendi erkeksi bir ses tam arkasından.

Dondu kaldı. Bu sesi genç kızlığından beri, hayatının en karanlık günlerinden birinden beri duymamıştı.

Timothy Canton.

Yavaşça döndü, kulaklarının onu yanıltmış olmasını umuyordu. Ama hayır. Adam orada duruyordu. Birkaç yaş daha yaşlı ve birkaç kilo daha ağır görünmesine rağmen onu tanıdı. Adam
kesinlikle bir çift gündelik şort ve yüzünü kapatan bir şapka ile net bir golf gömleği içinde daha saygın görünüyordu.
Onu gören herkes pistten yeni çıktığını düşünürdü.

Onu nasıl bulmuş ve arkasından nasıl yaklaşmıştı?

"Uzun zaman oldu," diye mırıldandı alçak, neredeyse gizemli bir sesle.

Korku damarlarındaki kanı dondurdu. Gözleri faltaşı gibi açıldı.
Panik, fiziksel bir acı gibi içini kesti. Saç boyası ve şampuan kutularına çarparak bir adım geri gitti. "Beni burada öldüremezsiniz. Cinayetim güvenlik kameralarına yansıyacak."

"Cinayet mi?" Erin'i depoda bulduğunda şaşırmış gibi yaptığında duyduğu sahte kahkahanın aynısını attı. Tüyleri diken diken oldu. "Buraya
Louisiana seninle konuşmak için, başka bir şey için değil."

Tabii ki vardı. Sonra, ona bir köprü satmaya çalışacaktı. Tabii onu öldürüp kanıtları gömmeden önce.

Timothy Canton taviz vermedi ya da karşılığında hiçbir şey vermedi. Önüne çıkan herkesi demir bir yumrukla ezip geçti. Ve vali olmak istediği için, ikisi de kadının yoluna çıktığını biliyordu.

"Söyleyecek bir şeyim yok." Çantasını karıştırdı ve elini içeri soktu ve silahını aramaya başladı. "Git buradan."

"Eğer bir silaha uzanıyorsanız, ben olsam bunu yapmazdım. Mağaza yönetimi üç dakika içinde polisi buraya gönderir ve Louisiana'da izinsiz silah taşımaktan hapse girersin. Silahı bana doğrultursanız, beni soymak ya da öldürmek istediğinizi düşünmeleri çok doğal. Ve belki de mağazadaki diğer herkesi."

Canton haklıydı ve Lily'nin bir sonraki içgüdüsü taşaklarına hızlı bir tekme atarak onu dizlerinin üzerine çökertmek ve sonra da koşmaya başlamaktı. Ama dükkândan çıktığı anda artık halka açık bir yerde olmayacaktı ve onun için çok daha kolay olacaktı ya da onun haydutlarından birini ortadan kaldırmak için.

"Ayrıca bana başka bir şekilde dokunursanız, saldırı suçlamasında bulunabileceğimi de belirtmek zorundayım." Ona boş, neredeyse iyi niyetli bir gülümseme verdi.

Bir politikacının gülümsemesini fark etti. Söz vermişti. iyilikseverlik ve ona en iyi ne hizmet ediyorsa onu sunmak. Bugünlerde kötü sokaklardan ziyade şehir kulübüne daha uygun görünse de, tecavüz ettiğini ve pişmanlık duymadan öldürdüğünü unutamıyordu. Annesini kaçırmıştı, kardeşini ve en iyi arkadaşını gözünü kırpmadan ondan aldı.

Kalbi hızla çarpıyor, düşünceleri dönüyor, bir sonraki adımda ne yapacağına karar vermeye çalışıyordu. "Ne halt istiyorsun?"

"Sadece seninle konuşmak için. Sizi korkutmayacağını ya da gözünüzü korkutmayacağını umarak herkesin içinde size yaklaştım. Mağazanın ön tarafında bir sandviç dükkanı var. Sana bir soda alayım. Otururuz. Beni dinlemeni istiyorum."

"Hayır."

"Tekrar düşünmenizi öneririm." Sesi ipeksi, neredeyse rahattı, ama altta yatan tehdidi duydu. "Bu ikimizin de çıkarına. Sessizliğine ihtiyacım var. Ve çok param var, artık işin, araban, arkadaşların, evin olmadığı için ihtiyacın olacak..."

Lily sanki adam karnına yumruk atmış gibi hissetti. "Bütün bunları nereden biliyorsun? Beni nasıl buldun?"

"Sandviç dükkanına gelin, açıklayayım." Koridorun sonunu işaret etti.

Bu durumdan bir çıkış yolu aradı. Yapmak istediği son şey Timothy Canton'la aynı masada oturup medeni bir sohbet ediyormuş gibi davranmaktı. Yeni görünümünün altında, onun hâlâ aynı eski suçlu ve sosyopat olduğuna inanmak zorundaydı. Yine de, dükkândan çıkar çıkmaz Muhtemelen ölmüştü. Belki oyuna devam edebilir, sonra da restorandan birine ya da bir çalışana başının belada olduğunu söyleyebilirdi. Ama ya masum bir görgü tanığı Öldürüldü mü? Belki kadınlar tuvaletine kaçıp ... kimi arayabilirdi? Geride bıraktığı kimseyi arayamazdı. Gelseler bile onlara güvenemezdi. Peki ya polisi ararsa, ne diyebilirdi? Geçmişinden bir adam
Walmart'ta ona saldırıp gazlı içecek içmeye mi zorladı?

Hayır, ama telefonunda Bob Bankhead'in numarası vardı. Federaller onu bu çıkmazdan kurtarabilir. Doğru, ama tanıklık etmeyi kabul etmek zorunda kalacaktı. Şimdi Canton'a baktığında, bunun akıllıca bir fikir olduğundan emin değildi.

Lily kendini nefes vermeye ve düşünmeye zorladı. Canton bu kadar çok kameranın olduğu halka açık bir yerde ona zarar vermezdi.
Belki onu dinlerse, bu karmaşadan kurtulmanın bir yolunu bulabilirdi, umarım sonsuza dek.

Tüm dünyevi eşyalarıyla dolu arabayı iterken sakinleşmek için dua etti. Koridorda yürürken ve
İçeri ilk girdiğinde fark ettiği alt dükkâna doğru sola döndü, sıra sıra alışveriş yapanların ve çalışanların yanından geçti. Kimse olağandışı bir şey fark etmemiş gibiydi. Bu hem iyi hem de kötüydü.

Dükkana vardıklarında Canton onu içeri soktu ve kolundan tutarak doğru yerde durmasını sağladı.
onun yanında. Parmakları, ne kadar tehlikeli olabileceğini hatırlatmaya yetecek bir güçle kolunu ısırdı. Fakat
Ona gönderdiği boş ve nazik gülümseme içini sızlattı. En çok da aldatıcı boşluğu onu korkutuyordu.

"Ne içmek istersin?" diye sordu sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi.

Hiçbir şey yutmadı. Bir şey yutmaya çalışırsa kusacağından emindi. Ama onun bu cevabı kabul etmeyeceğini zaten biliyordu. "S-sprite."

Kasaya ulaştığında kıza soda, kendisine de buzlu çay söyledi. Kıza bakmaya cesaret edemedi.
tezgahın arkasında. Erin'in Canton tarafından öldürüldüğü günkü kadar genç görünüyordu. Lily başka bir genç kızın işkence görüp ölmesinden sorumlu olmak istemiyordu. Çünkü barbarın Erin'in canını almadan önce onun masumiyetini almaktan ne kadar zevk aldığını hâlâ hatırlıyordu. Bu yüzden alışveriş arabasının sapını tuttu ve başka bir yere baktı.

Bardaklarını alır almaz Canton onu köşedeki yapışkan ahşap laminat masalı kare bir kabine götürdü. Arabasını arkasına park etti ve fincanını yere bırakıp onu koltuğuna oturttuktan sonra karşısına geçti.

"Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok." Ona doğru ters ters baktı.

"Sanırım bunu duymak isteyeceksin." Durakladı ve ona düşünceli bir bakış fırlattı. "Dallas'ı çabuk terk ettin. Eskiden birlikte yattığın o vahşi adam, seni terk etmeye başladığında kalbini mi kırdı?
"Ünlü yönetmenin kızıyla yatmak mı?"

Axel'i biliyor muydu? "Ne zamandır beni izliyorsun?"

"Yıllar," diye güvence verdi ona. "Arkadaşlarını yakınında tut ..."

Ve düşmanlarınız daha yakın.

Lily yutkundu. Canton bunca zamandır onu öldürmeye çalışmamış mıydı? Elbette, vali adayı olduğuna göre, bu geçmişindeki tüm hayaletlerden kurtulması gerektiği anlamına geliyordu. "Madem arabamı ve hayatımı havaya uçurdun, ne diye çene çalıyorsun?"

Kaşlarını çattı. Altın sarısı saçları hareket etmese de, yüzü neredeyse gerçek bir ifadeye benzeyen bir şeye dönüştü. "O olayı duydum. O bombayı ben yerleştirmedim. İşteyken arabana çiçek bıraktım ve sana tam olarak ne istediğimi söyledim. Ben

Sokağın karşısında seni bekliyordum, buketi bulduğun anı gözlüyordum ki sana yaklaşabileyim. Ama yalnız değildin.
Seni çok isteyen o eski mahkum
Seni otoparka kadar takip ettim. Dominion'dan ayrıldığınızda bunu o kadar hızlı yaptınız ki takip etme fırsatım olmadı. Bomba beklenmedik bir şeydi."

"Yani senin fedailerinden biri mi yaptı?" Alay etti.

"Hayır." Dişlerini sıkmayı başardı ama yine de ona o korkunç gülümsemesini gösterdi. "Yani bunun nasıl ya da neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Hoş olmaya çalışalım, tamam mı?"

Eğildi ve kaşlarını çattı. Canton için bir sürtük olması önemli değildi çünkü Canton muhtemelen onu öldürecekti. "Bu kadar çok insanı öldüren bir hayvanın karşısında oturamam.
Sevdiğim insanlar ve seni hem kusmak hem de bıçaklamak istemedim."

Başıyla ona pişmanlık ifade eden bir selam verdi.
bir anlığına inandım. "Geçmişte kaldı, Bayan Taylor. O zamanlar farklıydı ve ben de artık farklı bir adamım."

Saçmalık. "Öyle mi? O zaman neden evimde bana benzeyen bir kadına tecavüz edip öldürdün? Yoksa bunun da senin işin olmadığını mı söyleyeceksin?"

"Benim bununla hiçbir ilgim yok." Masum görünmek için elinden geleni yaparak başını salladı.

"O zaman senin haydutlarından biri yaptı."

"Artık haydutlarım yok. Bugünlerde bir iş adamıyım, başka bir şey değil. Ve seni takip etmek tam zamanlı bir iş oldu.
Bataklıkta kaybolduğunda, bölgeyi nasıl keşfedeceğimi ve yerini nasıl belirleyeceğimi bulmaya çalıştım. Telefonun günlerce kapalıydı ve-"

"Telefonumu mu takip ediyordun?"

"Seni bulabileceğimi başka nasıl düşündün? Bir kez Takma adınızı öğrendikten sonra, kablosuz iletişim sağlayıcınız için çalışan bir iş arkadaşıma sizi takip ettirdim. Evinden ya da işinden 50 milden fazla uzaklaşırsan beni uyarıyordu.
Neyse ki nadiren yaptınız."

"Kes saçmalamayı," diye hırladı ona. "Sen insancıl biri değilsin. Birkaç gün önce Mafya'yı hapse attırdın. Dün gece Reaper'ın gözlerinin arasına bir kurşun sıktırdın. Beni de öldüreceksin."

Etrafı küçük lokantaya girip çıkan insanlarla çevrili olmasaydı onunla yüzleşecek kadar cesur olabileceğinden emin değildi. Yaşlı bir çift alanın ortasında oturmuş, birbirleriyle yüksek sesle konuşuyorlardı. Bir çift genç oğlan tezgahın arkasındaki kıza bakıyor, biri açıkça flört ediyordu. Sarışın bir kadın kucağında bir kız çocuğunu zıplatıyor ve bir denizaltı seçiyordu. Lily bu vahşi psikopatla yalnız olmadığı için Tanrı'ya şükretti. Onu öldürebilirdi ama aklından geçenleri önce o söyleyecekti.

Canton, "Mafya hapsedildiği sırada talihsiz bir olayla karşılaştı," dedi. "Ne kadar yazık ki
parmaklıklar ardında düşmanlar edindi. Sanırım geçmişteki anlaşmalarımızla ilgili tanıklığı karşılığında ceza indirimi anlaşmasını asla yapamayacak." Alaycı bir tavırla başını salladı.
Sempati. "Hiç de benim hatam değil."

Bu da Mafya'nın cinayetinin arkasında kesinlikle onun olduğu anlamına geliyordu.
Bu düşünce onu hasta etti.

"Ama Azrail?" Kaşlarını çattı, gerçekten şaşkın görünüyordu. "Dün gece biri onu öldürdü."

"Nereden duydun? Idaho'da yaşamıyor muydu?" "Iowa."

"Ah, evet. Tanrı'yı bulmuştu. Hatırlıyorum. Umarım şimdi cennetin kapısında kollarını açmış karşılanıyordur. Ama benim bununla hiçbir ilgim yok. Gerçekten." Öne doğru eğildi ve sesini o kadar alçalttı ki, sıkılmış Bebeğinin ciyaklamalarına kulak misafiri olmaya çalışan sarışın konuşmalarını duyamadı. "Bak, ben bu ülkede bazı şeyler yaptım.
geçmişteki imajımla uyuşmuyor. Yıllardır sessiz, göze batmayan bir kız oldun. Bu bana makul biri olduğunu gösteriyor. Bu yüzden iyi davranışlarının devamını telafi etmeye hazırım. Elimde bazı evraklar var.

oldukça detaylı bir gizlilik anlaşması var. Benimle gelip bir göz atın."

Deli miydi o? "Cehenneme git. Seni hiçbir yerde takip etmeyeceğim. Hiçbir şey imzalamayacağım. Ve özellikle otel odana gitmeyeceğim."

"Senin için yarım milyon dolar değerinde."

"Yarım trilyon olabilir ama ölürsem harcayamam." Ve bu paranın, bu kadar büyük bir meblağı
Onu öldürebileceği bir yere. Ayrıca, sevdiklerinin hayatına ne tür bir fiyat etiketi koyabilirdi ki?
Beş yüz bin dolar muhtemelen hayatı boyunca göremeyeceği kadar çok paraydı ama gezegendeki en değerli üç insan için bu miktar ona
Çok ucuz.

"Yaralandım." Adam suratını astı ve kadın bunu bir an bile yutmadı.
Canton'un aslında duyguları yoktu, sadece acımasızlığı, açgözlülüğü ve hırsı vardı. "Ben basit bir ticaret yapmaya çalışıyorum. Sen zorluk çıkarıyorsun."

"Reddedersem ne olur?"

Ona muhtemelen en endişeli gülümsemesi olduğunu düşündüğü şeyi verdi. "Başına ciddi, hatta ölümcül bir kaza gelmesini hiç istemem. Ama bazen böyle talihsiz şeyler olabiliyor. Çok üzücü."

Tabii ki. Dürüst olmak gerekirse, adamın ona herhangi bir ödeme yapmayı teklif etmesine şaşırmıştı ama adamın sadece onu dolandırmak istediğinden emindi.

"Siz cevap vermeden önce, zaman içinde paranın çok daha yüksek bir yaşam kalitesine katkıda bulunabileceğini öğrendim. Keyif alabilirsin
talih kuşu."

Hayır. Banka hesabında sıfırlar olan kan parasının olduğu her gün, her an kendini çok kötü hissedecekti. Lily'ye göre, yeterince şey duymuştu.
Canton onu yakalamadan önce eşyalarını toplayıp dükkândan çıkması gerekiyordu. "Siktir git."

Ayağa kalktı ve masanın arkasından el arabasını aldı, ardından küçük mekândaki labirent gibi masaların arasında dolaştı. A

Canton'a dönüp baktığında, başını sallayarak onu izlediğini söyledi. "Daha işimiz bitmedi, Lily."

Bebeği olan sarışın ona endişeli bir bakış attı, sonra ayağa kalkarak küçük kızı kalçasına sabitledi. Lily seyircinin ne yapacağını görmek için beklemedi. Yapması gereken
Canton ya da adamları onu yakalamadan önce kaçtı.

Boya kutusu, kullan-at telefonu ve diğer çeşitli eşyalarıyla birlikte kasaya doğru koştu. Sıranın önüne ulaştığında, Lily değerli parasının bir kısmını eşyalarının parasını ödemek için kullandı. Bunu yaparken Canton'u ya da onun
haydutlar- onu çok yakından izliyormuş ve saldırmak için fırsat kolluyormuş gibi görünen herkes. Ama dükkânın içinde şüpheli kimseyi görmedi.

Şimdi tek yapması gereken dışarı çıkmak, otoparktan geçmek ve kaçmaktı. Belli ki Canton valiliğe adaylığını koyacaksa, onu kendi başına vurmayacaktı.
kameralarla doluydu. Taksi bekleyecek zamanı ya da taksi tutacak parası yoktu. Binlerce
Dışarısı korkunç derecede. Sahip olduğu her şey valizindeydi ve hızlı hareket etmesi gerekiyordu. Bunu yapmak ve temiz bir kaçış için Canton'un onu takip edemeyeceğinden emin olması gerekiyordu.

Kadın aceleyle çıkışa doğru ilerlerken, mağaza müdürü yeleğine isim etiketi iliştirmiş iri yarı bir adamın yanında durdu. "Affedersiniz. Yardım edebileceğinizi umuyorum. Daha önce mağazada bir adam tarafından saldırıya uğradım. Yaklaşık 1.80 boylarında, otuzlu yaşlarının ortasında, beyaz bir golf gömleği giyiyor." Lily arkasını döndü ve Canton'un gizlendiğini gördü.
Kendini kaptırmış gibi davranarak yakınlardaki bir reyonda dolaşıyordu. İşaret etti. "Bana yardım edebilir misiniz? Ben arabama binip gidene kadar onu burada tutabilir misin?"

Kırk yaşlarında Afro-Amerikan bir adam olan mağaza müdürü onun adına sinirlenmiş görünüyordu. Vücut geliştiren arkadaşı da öyle. Başıyla onayladı. "Gidin. Biz onunla ilgileniriz hanımefendi."

"Teşekkür ederim. Korkmuştum." Ve bu hiç de yalan

değildi. "Minnettarım. Hem de çok."

Canton ona doğru ilerlerken onu kapıdan dışarıya doğru salladılar ve kapının önünde durdular.

Dışarıda rahat bir nefes aldı ve sonra
Binaya dikkatle girdi, Canton'un maaş bordrosunda olup da işini bitirmek isteyebilecek birileri var mı diye yarı boş otoparkı taradı. Yaşlı bir kadının arabayla uzaklaştığını gördü. Koyu renk saçlı ve güneş gözlüklü bir adam cipinde sallanıyordu.
Ona bir kez baktı, sonra görünüşe göre ilgisini kaybetti. Tehditkâr görünmüyordu, sadece arkadaşının ya da kız arkadaşının dükkândan çıkmasını bekliyormuş gibiydi.

Heath'ten de iz yok. İngiliz koruma onun gittiğine yemin etmişti. Callie'nin arabasından bir iz görmemişti. İyi de olmuştu. Bütün eşyalarını yolun aşağısına taşımak için sessiz bir yol bulması ve saçını boyayacak, kıyafetlerini değiştirecek, cihazlarını tüm veri ve yazılımlardan temizleyecek ve yanında götürmek istemediği her şeyi çöpe atacak kadar uzun bir motel odası kiralaması gerekiyordu. Hâlâ birkaç yüz doları vardı. Belki bir otobüs bileti alabilir ve akşam olmadan başka bir yerde olabilirdi.

Ya şimdi ya hiç diyerek Lily dükkândan uzaklaştı. Sarp asfalt ısı yayıyordu ve bir serap
yarı dolu arsada ortaya çıktı. Daha önce gördüğü bebekli yirmili yaşlardaki sarışın, alışveriş arabasını iterek ona yaklaştı.

"Yardıma mı ihtiyacın var? O adamın seninle konuştuğunu gördüm. Korkmuş görünüyordun." Empati kadının yüzünü yumuşattı.

Lily'nin gerçekten yardıma ihtiyacı vardı ama sorunlarına başkasını dahil etmek istemiyordu, özellikle de Altı aylıktan büyük görünmeyen bir bebek. Birden, kadının annelik hakkında ne hissettiğini merak etti. Biricik kızına fırfırlar ve pembe giysiler giydirmişti. Lily'ye parasını denkleştirerek aldığı tek kıyafeti hatırlattı.
önce Regina'yı satın alın. Yani, her şeyden önce.
Düşünceleri bir kenara itti.

"Ben iyiyim." Ellerinin titrediğinin farkında olarak gülümsemeye çalıştı. "Teşekkür ederim. Kızınız çok sevimli."

Kadın gülümsedi ve ufaklığın başını okşadı. "O da çok iyi bir bebek. Çok şanslıyım. İyi günler dilerim."

"Sen de." Lily kadının mavi bir kompakt arabada durduğunu, sonra da direksiyona geçmeden önce bebeği ve plastik torbalarını arka koltuğa yerleştirdiğini gördü. Bir gün Canton karmaşasını geride bırakabilirse, belki de onu gerçekten seven bir adam bulacak ve o kadının sahip olduğu nimetlere sahip olacaktı.

sahip gibi görünüyordu.

Ama önce kaçması gerekiyordu.

Lily sahip olduğu her şeyi alışveriş arabasına yükleyip otoparkın en ucuna doğru ilerlerken omzunun üzerinden şöyle bir baktı. Genç anne park ettiği yerden geri geri çıktı. Gece yarısı saçlı adam hâlâ büyük gri Jeep'inin içinde oturuyordu.

Camlar açıktı. Ona tekrar baktığında, karanlık bakışları o kadar da ilgisiz görünmüyordu. Kadın

arabasını asfaltta daha hızlı itti.

"Lily!" diye bağırdı karşıdan bir erkek sesi.

Döndü ve Canton'un park etmiş arabaların arasından koşarak peşinden geldiğini gördü. Anında kalbi hızlandı ve dehşet kan dolaşımını hızlandırdı. Muhtemelen dikkatini dağıtmak için yumuşak bir konuşma yapmıştı. Ve onu yalnız yakalamıştı.

Şimdi ne yapacağını Tanrı bilirdi, ama onu buradan uzaklaştırmak ve ölümünü hayal edebileceğinden daha korkunç hale getirmek için bir planı olacağını umuyordu. Kimse Canton'u geçip de yaşayamazdı. Dehşetin yanı sıra Lily'nin hissedebildiği tek şey pişmanlıktı. Erin'i, annesini ve kardeşini hayal kırıklığına uğratmıştı. Sırları da onunla birlikte ölecekti. Ve onların katili

kazanacaktı.

"Bunu yapamazsın!" Ama Lily onun ne isterse yapabileceğinin acı bir şekilde farkındaydı. Canton'un onu bu kadar çabuk bulabileceğini düşünmemiş olsa bile, Heath'i göndermekle aptallık etmişti. Kendini dönüştürmek için sadece üç saate ihtiyacı vardı, lanet olsun.

Ama bunun üç saat fazla olduğu açıktı. Canton belli ki her zaman olduğu gibi sinsi ve kararlıydı.

"Bir milyonun dörtte üçü," diye bağırarak peşinden koştu. "Nakit, eğer bugün imzalarsan."

Sessiz kalması için ona para vereceğine inandığından değil, ama bu kadar nakit parayı nereden bulabilirdi ki?

"Hayır. Beni yalnız bırakın." Otoparkın kenarında tüm eşyalarını topladı ve kaldırıma doğru koşmaya çalıştı. ana caddede ilerliyordu. Arabalar geçip giderken Canton güpegündüz onu vuramaz ya da kaçıramazdı, değil mi? Tanıklar ya da kaldırım kameraları falan olurdu. Öyle değil mi?

Tam o sırada bir araba yanından geçerek Canton'la arasında durdu. Mavi bir kompakt.

Sürücü tarafındaki renkli cam aşağı kaydı ve bebekli kadın endişeli bir ifadeyle ona döndü. "Sizi bir yere bırakabilir miyim?" Lily reddetmeye başladı ama kadın dikiz aynasından durmuş olan Canton'a baktı. "Gençken bir keresinde Kendimi sıcakta mahsur kalmış, sahip olduklarımın çoğunu da omuzlarımda taşırken buldum. Nazik bir ruh bana yardım etti. Ben
geri ödemeyi çok isterim. Şu anda biraz iyi karma kullanabilirim. Ve seni o adamla bıraktığım için kendimi çok kötü hissederdim."

Lily, neredeyse yirmi adım ötedeki Canton'a baktı. saldırmak için fırsat kolluyor, sonra da kadının ciddi yüzüne bakıyordu. Bebek arka koltukta mırıldanıyor ve çıngırağını sallıyordu. Bebeğini taşıyan bir kadın elbette baltalı çılgın bir katil olamazdı. Ve sarışın Canton'dan daha güvenli olmalıydı. Ayrıca, bir motele ne kadar çabuk varırsa, telefonunu o kadar çabuk temizleyebilir, kendini dönüştürebilir ve bu kasabadan o kadar çabuk ayrılabilirdi.

"Ben Emma ve bu da Isabel. Söz veriyorum, ısırmayız. Şey, diş çıkarıyor ama ..."

Lily başını eğdi. Güneş tepesine vuruyordu ve terlemeye başlamıştı. Ani kararlardan nefret ederdi ama Canton önümüzdeki on saniye içinde onu yakalayacaktı.
Hala . . .

"Bu adam tehlikeli. Kendinizin ve bebeğinizin güvenliği için büyük bir risk alıyorsunuz."

Emma başını salladı. "Evet ve kocam beni öldürür. Ama yüzündeki o ifadeyi biliyorum, her şeyini kaybetmişsin gibi. ve nereye gideceğinizi bilmiyorsunuz. O adam seni taciz ediyor ve sen korkuyorsun. İki yıl önce ben de benzer bir durumdaydım. Seni buradan götüreceğim, tatlım."

Ya kadınla birlikte arabaya binecek ya da Canton'un ellerini kadının boğazına dolayıp sıkmasını bekleyecekti.

"Bu harika olur. Teşekkürler." Lily, Canton'a sarılmak istedi.

ve Canton'un nezaketinin bedelini yabancıya ödetmemesini umdu.

Son birkaç saat içinde olan her şey

Lily'ye yetişmeye çalışıyordum. Bugün henüz yemek yememişti ve sekiz saat sonra nerede olacağını bilmiyordu. Bu gece başını nereye koyup uyuyacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Kendini nasıl hayatta tutacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu düşünce bile yıkılıp pes etmek istemesi için yeterliydi. Ama o güçlü ve becerikliydi. Biraz parası, çantasında bir silahı ve tecrübesi vardı.

Emma arabayı park etti. "Eşyalarını taşımana yardım edeyim."

İki kadın birlikte kadının bavullarını bagaja attılar ve zar zor kapatmayı başardılar. Geriye dönüp baktıklarında Canton'un büyük kahverengi bir pikabın yanında durduğunu gördüler

çamurla kaplanmıştı ve yüzünde öfkeli bir bakışla ona bakıyordu. Belli ki bir seyircinin ona yardım etmesini beklemiyordu. Ama onu bir tanıkla taciz edecek de değildi.

Bagajı kapattıktan sonra Emma aceleyle arabanın sürücü tarafına doğru ilerledi. Lily onu izledi ve arabanın Kaliforniya plakalı olduğunu fark etti. Durakladı, içinde bir huzursuzluk vardı.

"Sorun nedir?"

"Kaliforniya'dan çok uzaktasınız."

Emma Canton'a gergin bir bakış attı, sonra başını salladı. "Kocam yakın zamanda kendi şirketini kurdu. Her yerden

çalışabiliyor, biz de aileme daha yakın bir yere taşınmaya karar verdik.

Isabel'in hatırı için. Yaşam maliyeti daha ucuz, ki şu anda önemli olan da bu. San Diego'yu özleyeceğim ama buranın da iyi olacağını düşünüyorum."

Emma arabaya geri döndü ve bebeğine miyavladı. Lily tereddüt etti. Kaliforniya'daki otuz küsur milyon insanın her biri Canton'la ilgili değildi.

Derin bir nefes alarak kutsanmış havaya karıştı- arabanın klimalı konforu. "Her şey için iyi şanslar."

"Teşekkürler."

Kadın otoparktan çıkarken Lily cep telefonunu kapattı. Bir motel odasına varır varmaz onu temizleyecek ve ocağı kuracaktı.

Emma gülümsedi ve arabayı ana yola doğru sürdü.

"Nereye?" "Yolun aşağısında, sol tarafta küçük bir motel var."

Lily işaret etti. "Çok uzak değil."

"Kiralayacak bir ev bulana kadar biz de orada kalacağız." Bununla birlikte Emma arabayı yola çekti.

Son bir bakış Lily'ye Canton'ın hâlâ onu izlediğini söyledi. Bir an için bile onu son kez gördüğünü düşünmemişti.

İki dakika sonra otoparka girdiler ve Emma arabayı park etti. "İşte geldik." Arkasındaki döşeme tahtasının üzerinde duran çantasını almak için döndü ve kucağına sürükledi. "Gitmeden önce sana bir şey vereyim." Lily, kadının niyeti buysa para kabul etmeyeceğini ifade etmeye başlamıştı bile. Emma bunun yerine bir şırınga çıkardı ve iğneyi Lily'nin koluna sapladı. "Özür dilerim. Timothy Canton'ın tehlikeli olduğunu biliyorum." Yüzündeki ifade eriyerek Nefret gibi görünen bir şey. "Ama kocam ve ben çok daha kötüyüz."

On Yedinci Bölüm

Buna katlanamıyorum." Stone, Jack'in kamarasının zemininde volta atıyor, neredeyse derisinden sürünerek çıkmaya hazırlanıyordu. "Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Lily iyi mi? Güvende mi? Heath raporla hangi cehennemde?"

Bunların hiçbiri hoşuna gitmemişti, özellikle de onun kapıdan çıkıp gitmesine izin vermesi. Ama Axel'in verdiği zarardan sonra artık ona güvenmiyordu. Lily ondan sadece Axel'in
gitmesine izin vermedi yoksa onu takip edecekti. O zamanlar bu önemli görünüyordu. Şimdi ise umurunda değildi. Sadece onun iyi olduğunu bilmek istiyordu.

İşi sağlama almak için, kayık bataklıkta kaybolduğu anda One-Mile'a mesaj atmış ve keskin nişancıya yerini bildirmişti. Heath Axel'e onu Walmart'a götürdüğünü bildirir bildirmez, bu bilgiyi de mesaj atmıştı. Ama piç kurusu hiç cevap vermemişti ve şimdi Stone yeterince korunmadığından endişeleniyordu. Sanki birisi
sanki bağırsakları şimdi bir endişe yumağı etrafında bükülmüş gibi göğsüne sıcak bir demir sokmuştu.

Bilgi yüklü olmayan telefonunu odanın öbür ucuna fırlatmak istedi. Hayır, gidip Lily'yi bulmak ve ondan istediği tek şeyin sevgisi olduğuna ikna etmek istiyordu.

Bunun yerine Axel ve onun koca ağzı, Stone'un onu sadece kullandığına onu ikna etmişti.

"Ona bir şey olmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Axel kaşlarını çattı. "Tabii ki hayır. Heath ona göz kulak oluyor. O biliyor
aynen-"

"Neden ortaya çıktın ve Lily ile kurduğum her şeyi geri aldın?" diye homurdandı. "O kadar çok ilerleme kaydediyordu ki. Aramızdaki güven artıyordu."

"Neye dayanarak? Kocaman bir yalana mı?"

Stone başını salladı ve vücudundaki tüm kasları gerdi. Axel'in kafasını koparma dürtüsünü dizginleyebilmesinin tek yolu buydu. "Hiçbir şey ve hiç kimse Axel için
Lily'den çok bana değer veriyorsun, seni kendini beğenmiş pislik. Beni tanımadan nedenlerim hakkında pek çok varsayımda bulundunuz. O günden beri o kadının dikkatini çekmeye ve bana inanması için ikna etmeye çalışmaktan başka bir şey yapmadım.
Onun hakkında ilk konuştuğumuzda. FBI'ın teklifini ona yaklaşmak için kullandım çünkü Thorpe, Sean ve Jack onun gerçek bir geleceği olmasına yardım edebileceğimi duymak istiyorlardı.
onu ifade vermeye ikna etmek. İlk başta ben de destekliyordum. Hapishaneye geri dönmek istemediğimi itiraf ediyorum. Ama şimdi onun güvende olmasını her şeyden çok daha fazla istiyorum."

Axel gözlerini devirdi. "Güzel bir konuşma ama tek kelimesine bile inanmıyorum. Bunu desteklemenin hiçbir yolu yok."

O yapmadı. Stone dişlerini sıktı ve nefesinin altında küfretti. Sonra aklına bir şey geldi. "Aslında var."

Telefonunu tekrar çıkardı ve Bankhead'e mesaj attı. Dün sana Lily'nin tanıklık etmesi çok tehlikeli olduğu için planından çıkmak istediğimi söylemiştim. Büyük eve ne zaman dönebilirim?

Bankhead neredeyse anında cevap yazdı. Yarın, seni aptal Hıyar. Bu fırsata sahip olduğun için şanslıydın ve sen bunu mahvettin. Bir daha gelmeyecek.

Stone kendini şanslı hissetmiyordu ama en azından elinde bir kanıtı vardı.
Niyetleri. Telefonunu Axel'in yüzüne doğru itti. "Bunu oku. Burada seninle zamanımı harcamaktan bıktım. Lily ile

konuşmak için gidiyorum. Parmaklıklar ardına dönmeden önce, onu sevdiğimi ve ona asla ihanet etmediğimi bilmesini istiyorum. Şimdiden bir planım var.

Ben yokken onu güvende tutmak için bir hareket. O yüzden nişanlının yanına dön ve yolumdan çekil."

Axel kaşlarını çatarak metinleri gözden geçirdi. "Gerçekten çekilmeye mi çalıştın?"

"Evet. Ayrıca Canton'u öldürmesi için birini tutmaya çalıştım. Zaten hapse geri döneceğim, o yüzden hapse girip girmemek umurumda değildi.
Cinayete azmettirmekle de suçlandı. Piç kurusu işi kabul etmedi ama ona göz kulak olmayı ve gerekirse Canton'un gözlerinin arasına bir kurşun sıkmayı kabul etti."

Axel başını eğdi. "Ciddi misin?"

"Evet. Belli ki Lily ile ilk buluşmamı ayarlamamın gerçek paralı askerliğimi gösterdiğini düşündün.
Her neyse, ama gerçekten sadece onunla tanışmak istedim. Ve hayatımı onunla geçirmek istiyorum-" İçini çekti. "Neden ben
Sana kendimi açıklamak mı? Heath'in onda gözü olup olmadığı umurumda değil. Benden bu kadar. Sakinleşmesine izin vermek kötü bir fikirdi. Benimle olmasını ve sinirlenmesini, gitmesine ve herhangi bir
olası tehlike."

"Özür dilerim." Axel yutkundu, pişman görünüyordu. "Ona karşı gerçekten bir şeyler hissettiğini bilmiyordum. Buraya onun için gelmedim.
onu korumak ve-" "Kendine sakla. Onu bulacağım." Ama ne zaman ki
telefonuna yüklediği uygulama ona cihazın çevrimdışı olduğunu söyledi. Soğuk korku onu ikiye böldü. Kız görünüşünü değiştirmeden önce şehre gitmeli ve sonsuza kadar.

Kapıya yöneldiği sırada Axel'in telefonu çaldı. "Bekle. Bir sorunumuz var."

Stone dondu kaldı. "Ne?"

"Heath, Canton'un Lily'yi bıraktığı Walmart'ın içinde olduğunu söylüyor. Dışarı çıktığında sarsılmış görünüyordu. Onu takip etmiş."

Stone nefes alamıyordu. Onu hayal kırıklığına uğratmış, aralarına birinin girmesine izin vererek her şeyi mahvetmişti. O

sakinleşmesini istedi; sonra ona durumu tekrar açıklamayı ve onun kendisini seçmesini umdu. Ya da

en azından onu affetmişti. Canton'un onu bu kadar çabuk ve kolay bulamayacağından, bir ya da iki saatliğine iyi olacağından emindi. Risk çok büyüktü ve şimdi çok pişmanlık duyuyordu.

"Hemen şimdi gitmem gerekiyor." Stone anahtarlarını aldı ve diğer her şeyi geride bıraktı.

"Ama durun. Heath, bir iyilikseverin onu arabasına aldığını söylüyor. Bebekli bir kadın."

Bu haber paniğini bir nebze olsun azalttı, içindeki düğümlerin bir kısmını çözdü. "Yani güvende mi?"

"Şimdilik öyle görünüyor. Heath kadının takip edemeyeceği kadar hızlı uzaklaştığını söyledi. Ona plakayı soracağım."

Mesajı yazmayı bitiremeden Stone'un telefonu çaldı. One-Mile sonunda cevap verdi. Sadece
Mesajda bir plaka resmi vardı. Metin takip edildi. Senin Kız pislik herifin elinden kurtulup bu arabayla kaçtı. Şimdi onları takip ediyorum.

"Tabak bende." Stone Axel'e söyledi. "Burada lanet olası bir bilgisayarım yok. Bu numarayı araştırmamız gerek. California'dan."

Axel dondu kaldı. "Tesadüf mü?"

Bu onu çok rahatsız etti. "Onlara inanmıyorum. Siktir."

Başı dönüyordu. Kimi arayabilirdi ki? Kim bilebilirdi ki? Rehberinde gezindi ve Logan'ın numarasına ulaştı.

Eski SEAL bir halkadan sonra "Hey, sikik, Dilbert olayından sonra hâlâ seninle konuşmuyorum," diye homurdandı.

Stone şakalaşmaya zahmet etmedi. "Lily kulübeden çıktı ve tanımadığı bir arabaya atladı. Kaybolmadan önce kime kayıtlı olduğunu bilmem gerekiyor."

"Ben iyi değilim-"

"Eşinizi sormak için arıyorum. Tara'ya doğrudan nasıl ulaşacağımı bilemedim."

"Bilgileri bana gönder. Onu bulacağım ve bir şey bulduğumda sizi arayacağım."

Stone'un içini bir rahatlama kapladı. Belki de her şey kaybolmamıştı. One Mile hâlâ onu takip ediyordu. Mavi arabadaki kadının dost mu düşman mı olduğunu çabucak anlayabilirlerdi.

"Şu anda mesaj atıyorum."

Stone, One-Mile'ın fotoğrafını iletti, ardından cihazı kavradı ve bekledi.

Axel, "Bence yola çıkmalıyız," diye önerdi.

Bu, iri yarı adamın ona patronluk taslamaya çalışmadığı nadir anlardan biri olabilirdi. "Ne yaptığın umurumda değil ama nereye gittiğimi biliyorum. Jack gelip seni alana kadar burada mahsur kalmak istemiyorsan, hadi gidelim."

Axel başıyla onayladı ve Stone arkasından kapıyı kilitleyerek tekneye doğru gittiler. Tüm jeneratörleri ve şalterleri daha sonra kapatacaktı. Tabii hapishaneye dönmeden önce o kadar vakti varsa. Eğer yoksa . . . Jack bunu halledebilirdi.

Sessizlik içinde kayığa yerleştiler, o ve Axel kalın, durgun suda hızla kürek çekiyorlardı. Hareket etmesi gereken Stone için yeterince hızlı değildi, Lily'yi daha hızlı bulmak için bir şeyler yapmalıydı - tırmanmak, yüzmek, koşmak, ne işe yararsa. Ama mantık
Ona şu anda bunların hiçbirini yapamayacağı kadar hızlı ilerlediklerini ve endişesini ve sabırsızlığını bir kenara bırakması gerektiğini söyledi.

Bir dakika sonra Logan ilk başta anlam veremediği bir mesajla çıkageldi. Aracın kayıtlı olduğu adamın adı tanıdık geliyordu ve Stone nedenini hatırlayamıyordu.

"Ne?" Axel sordu.

"Düşünüyorum . . . Bu işte bir yanlışlık var."

Birdenbire isim anlam kazandı. Yapbozun parçaları yerine oturdu. Soğuk, hastalıklı bir korku onu ele geçirdi. Sanki biri kalbini göğsünden söküp çıkarmış gibi hissetti. Lily hayal ettiğinden çok daha büyük bir tehlike altındaydı.

"Onu öldürmeye çalışanın Canton olduğunu sanmıyorum."

On Sekizinci Bölüm

LILY kendini sersemlemiş hissederek uyandı. Başı gevşek boynunun üzerinde sallanırken gözlerini zorla açtı. Güneş ışığı perdelerin arasındaki boşluğu delip gözlerine saplandı. Gözlerini kapattı, geri çekildi. Neredeydi bu kız? Günün ortasında neden uyuyakalmıştı?

İnledi ve kendini odanın diğer tarafına bakmaya zorladı. Ucuz bir motel. Altın rengi duvarlar. İki çift kişilik yatağın üzerinde gri desenli yatak örtüleri. Üstlerindeki duvarda çatlak plastik bir aydınlatma armatürü. Arkasında bir bebek ağladı ve Lily sese doğru dönmeye çalıştı.

Ama hareket edemiyordu. Aşağıya doğru irkilerek baktığında el ve ayak bileklerinden bir sandalyeye bağlanmış olduğunu gördü. Korku uykunun kalıntılarını yarıp geçti ve onu sarsarak uyandırdı. Adrenalin, hızla akan kanı ve çarpan kalbi boyunca yükseldi.

En son sandalyeye bağlandığında her şey kötü sonuçlanmıştı.

Lily doğrulup gözlerini kırpıştırdı. Böyle bir şey olamazdı. Nasıl oluyordu? Neden? Ama el ve ayak bileklerindeki bağları gevşetmeye çalışarak çekiştirip dururken, yaşadığı çilenin fazlasıyla gerçek ve dehşet verici olduğunu inkâr edemiyordu. Eğer yapamazsa Kımıldayarak kurtulabilir, belki ayağa kalkabilir, sandalyeyi de alıp dışarı çıkabilirdi. Ama ayağa kalkmaya çalıştığında, hantal sandalye ona hantal geliyordu. Uyuşturucular hâlâ tüm kaslarını ağırlaştırıyordu.
damarlarında dolaştı. Dik durmayı başardı.

Titreyen kasları pes etmeden önce birkaç saniye boyunca. Yorgun ve nemli bir halde tekrar yere yığıldı.

Bunu ona kim yapar ki? Tanıdığı hiç kimse bir denizaltıyı zapt edecek ve onu gözetimsiz bırakacak kadar sorumsuz olamazdı. Her iyi Dominant bilirdi ki-

Birden Walmart'ı hatırladı. Canton. Bebekli kadın. Birkaç dakika önce duyduğu telaşlı bebek buydu.

Öğleden sonra yaşananlar bir anda aklına geldi, özellikle de sarışın -yabancı- onun ve kocasının Timothy Canton'dan daha kötü olduklarını söylemişti.

Panik göğsünü sıktı, nefesini çaldı. Neye bulaşmıştı böyle? Bir kötülükten kaçmaya çalışırken, başka bir kötülüğün kurbanı olmuştu. Lily bu kadın ve kocasının ne planladığından tam olarak emin değildi ama muhtemelen günlerini onun korkunç ölümüyle bitirmeyi planlıyordu.

Arkasında bir kapı açıldı. Banyoya mı? Musluk açıldı ve bir kadın sesi bebeğe seslendi. "Güzel Isabel. Ağlamak yok, küçük aşkım. Annen hemen orada olacak."

Su kesildi. Bir an sonra bebeğin telaşlı iniltileri kesik kesik somurtmaya dönüştü; sonra Emma -eğer gerçekten adı buysa- kucağında bebek ve güzel yüzünde alaycı bir ifadeyle Lily'nin görüş alanında belirdi. "Uyandığına sevindim. Kocam az önce mesaj attı. Birazdan burada olur."

"Canton'u nereden biliyorsun? Benden ne istiyorsun?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Sana hiçbir şey söylemeyeceğim. Kocamın açıklamasına izin vereceğime söz verdim. Yıllardır bu günü bekliyordu. Onun intikam sevincini elinden almayacağım, seni hain fahişe."

Lily kadına gözlerini kırpıştırarak baktı ve onu anlamaya çalıştı. Emma'yı hayatında hiç görmemişti. Sadece deli miydi? Onu başka biriyle mi karıştırmışlardı?

"Yanlış kişiyi yakalamış olmalısınız. Kızman gereken biriyle yatmadım. Sanmıyorum-"

"Kim olduğunu biliyorum, Lily Taylor. Ve hak ettiğini bulacaksın. Sonunda." Kızının başının üstünü öptü ve parmaklarının bir fırçasıyla onu yatıştırdı. "Kocamın sonunda biraz huzura kavuşacağını umuyorum. Yıllardır kabus görüyor. Sen onu
şiddet ve öfke. Travma sonrası stres bozukluğu var. Ve senin yüzünden hayatında büyük bir boşluk var."

Bu kadın neden bahsediyordu? "Kocanızı tanıyor muyum?"

"Ve sen de aptalsın," diye alay etti Emma. "Çok isterdim tüm öfkemi sana boşaltmak istiyorum. Çok iyi bir adam olma potansiyeline sahipti ama sen onu depresyona ve anksiyeteye sürükledin. Onu iyileştirmeye yardımcı olacağını umarak bu planı yaptım. Başka hiçbir şey olmadı. Danışmanlık mı? Ha. Boşa zaman kaybı.
zaman ve para. Duyguları hakkında konuşmaya ihtiyacı yoktu; onları eyleme dökmesi gerekiyordu. Erkekler böyledir, bilirsiniz."

Hayır, Lily'nin Emma'nın neyi kastettiği hakkında gerçekten hiçbir fikri yoktu. "Bir hata olmalı. Hayatımda hiç kimseyi isteyerek incitmedim."

"Şu haline bak, gözlerin yaşlı ve üzgün. Yapamazsın Salla beni, sürtük. Canton geçmişi yok etmenin yolunun sana para ödemek olduğunu düşünebilir.
cezasını çekecek. Bunu kesinlikle hak etti. Ama önce ihanetinin bedelini ödeyeceksin. Ve biz de seni onun neden çok ama çok
korkuyorum." Emma'nın şeytani gülümsemesi genişçe parladı ve planladıkları işkence için bariz beklentisini iletti.

"Canton'u nereden tanıyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Onunla hiç tanışmadım ama çok şey duydum. Korkunç bir şekilde ölmeyi hak eden biri varsa, o da odur."

"Yani... kocanız gençken yaptığımı düşündüğü bir şey yüzünden mi üzgün?"

Eğer Canton'la bir ilgisi varsa, "kabahati" o zaman işlenmiş olmalıydı. O zamandan beri adamla bir ilişkisi olmamıştı. Ve onunla kurduğu en korkunç temas, sevdiği herkesin ölümü olmuştu.

"Üzgün mü?" diye bağırdı. "Üzgün mü? Hayır, üzülmek, biri lokantadaki son kürdanı aldığında ya da yağmurda taksinizi çaldığında olan şeydir. Canton'un yaptığı şey zavallı kocamı *mahvetti*. Onu yok etti."

Lily, Canton'un mahalleyi acımasızca yönettiğini ve pek çok düşman edindiğini inkâr edemezdi, bu yüzden Emma'nın atıp tutması onun için işleri pek de daraltmamıştı. Bir sürü insan
adamdan nefret ediyordu. Ama bunun kendisiyle ne ilgisi olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. "Bunu duyduğuma üzüldüm. Eğer bana yardım edebilirsen
Kocanızın kim olduğunu ve neler olduğunu anladıktan sonra, buraya geldiğinde onunla konuşmak için elimden geleni yapacağım. Belki onu birlikte iyileştirmenin bir yolunu bulabiliriz."

Emma bir tirat daha atmak için can atıyormuş gibi görünüyordu ama ağzını kapattı. "Tek kelime daha etmeyeceğim ve sen de konuşarak bundan kurtulamazsın. Bana soru sorma. O bataklıktan çıkman için günlerce beklemek zorunda kaldığım için zaten çok sinirliyim. Seni, uğruna bacaklarını açtığın o koca, koruyucu adamlardan asla kurtaramayacağımızı sanıyordum. Ama sonra Walmart'ta gezinmeye başladın.
dokunulmaz." Kadının kahkahası kötü niyetli coşkusuyla onu ürpertti. "Ne kadar yanıldığını anlaman için sabırsızlanıyorum."

Yani bataklıkta olduğunu bilen bir kişi daha vardı. Bacaklarını açtığı erkeklere gelince, Emma
Stone ve Axel'i ima ediyordu. *Yoksa,* diye merak etti Lily, *deli bir kadının saçmalıklarını çözmek için boşuna mı uğraşıyorum?* Belki, ama
Emma'nın sesi deli gibi değil, haklı olarak kızgın gibiydi.

"Kaliforniya'dan ayrıldıktan sonra nereye kaçtığımı nasıl bildin?" "Lütfen." Emma gözlerini devirdi. "Çoktan daraltmıştık
Teksas'ta bir yerdeydin ama kocam o silahı aldığın anda seni buldu. Onun arkadaşları var. Gerçekten tehlikeli olanlardan. Yakında onlarla tanışacaksın." Sırıttı. "Kendini koruman gerektiğine karar verdiğin anda peşine düştü. O

zamandan beri aşağı yukarı seni takip ediyoruz."

Eğer bataklıkta kalsaydı, güvende olurdu. Doğru, orada sonsuza dek yaşayamazdı ama güvenliğinden emin olmadan aniden oradan ayrılması
Duygusal davranmak konusunda ona iyi bir hayat dersi vermişti. O sadece acıdan kaçmak istemişti ve bunu düşünmemişti.
durum. Lily, kalp kırıklığının beynini yönetmesine izin vermesinin bedelini muhtemelen ödeyeceğini zaten biliyordu. O zamanlar, bir yatağı kazmayı aklından bile geçirmeyen bir adamla aynı yatağı paylaşmaktan bahsetmiyorum bile.
Onu sırtından bıçaklarken ruhunun derinliklerine inmek akıl almaz bir şeydi. Şimdi Stone'u görmeyi ve her şeye rağmen ona karşı hâlâ kalbinin derinliklerinde bir şeyler hissettiğini söylemeyi o kadar çok istiyordu ki.

Başka ne yapmış olursa olsun, Stone onu iyileştirmek için elinden geleni yapmıştı, böylece hayatına devam edebilecekti. Onun ruhundaki, omurgasındaki ve cinselliğindeki hasarı onarmak için çok uğraşmıştı.
Bu sabaha kadar, onun şimdiye kadar karşılaştığı en güzel ruha sahip olduğuna inanıyordu. Kesinlikle hayatındaki başka hiçbir insanın ulaşamadığı bir seviyede ona ulaşmıştı.

Bu yüzden mi onun ihaneti onu herkesten daha çok incitmişti?

Artık bir önemi yok. Emma'nın kocası ortaya çıkmadan önce bu bağlardan kurtulmaya ve kaçmaya odaklanmak zorundaydı. Belli ki o gelene kadar güvendeydi çünkü kadın canını yakmanın ve onu öldürmenin keyfini çalmayacaktı.
Onu adamdan öldürmek.

Lily'nin düşünceleri hızlandı ve kadını bu tehlikeden kurtulmasına yardım edebilecek ya da kocası geldiğinde onunla yüzleşmesini sağlayacak bilgileri vermeye ikna edebilecek bir şeyler söylemeye çalıştı, ama bir ses duydu kapıyı yumrukluyor.

İrkildi, nefesi kesildi. Lütfen Tanrım, bu bir mucize olsun - birisi onu kurtarmaya gelsin. Çünkü bu karmaşadan tek başına nasıl çıkacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Emma geniş, uğursuz bir gülümsemeyle onun

yanından geçip odanın önüne doğru ilerledi. "Bahse girerim bu parti

Geliyorum." Kapıyı bir aralık açtı, sonra küçük bir sevinç çığlığı attı, zincirin mandalını çözdü ve kapıyı ardına kadar açtı. "Merhaba Dan. Burada olmana çok sevindim!"

Uzun boylu, dövmeli, iki kolunda da mürekkep kolları olan adam
boynunda ve traşlı kafatasında daha fazla işaret vardı ve karşılığında ona sarıldı ve sırıttı. "Merhaba, küçük kardeşim."

Abla mı? Lily bakakaldı. Yani Dan, Emma'nın kocası değil miydi?
Görünüşe göre değilmiş. Belki de bu adam sarışının daha önce bahsettiği "tehlikeli arkadaşlardan" biriydi.

İri adam devam etti. "Dün gece Cali'den geri kalan yolu arabayla geldim. Daha önceki mesajında onur konuğunun burada olduğunu söylemiştin, ben de koşarak geldim." Sonra Lily'ye döndü.
Ürkütücü derecede solgun bir çift göz, dehşet verici bir şiddet sevgisini aktarırken ona doğru bakıyordu. Bu ifade onu derinden sarstı. "Bak, o zaten korkuyor. Bu eğlenceli olmalı." Döndüğünde motel odasının kapısının aralık olduğunu gördü. "Kapat şunu. Neyin peşinde olduğumuzu kimsenin görmesini istemezsin."

"Ah, doğru." Emma ona baş döndürücü küçük bir gülümseme verdi. "Çok heyecanlıyım."

"Ben de öyle. Bu Podunk kasabasında bir hırdavatçı buldum ve ihtiyacın olduğunu söylediğin bazı şeyleri getirdim."

"Güzel. Walmart seçildi. Teşekkürler."

"Sorun değil." Lily'nin daha önce fark etmediği plastik bir poşet uzattığında Emma poşeti onun elinden kaptı ve bebeği onun kollarına bıraktı. "Ve, tabii ki, ben de
Gel de benim küçük Isabel'imi gör. Selam, balkabağı kız. Özledin mi
Danny Amca?" Mırıldandı, bebeğin yanağını nazikçe okşadı ve alttaki iki dişini gösteren bir gülümseme yapmasını sağladı. "Sanırım yaptın."

Lily bu manzarayı içine çekti. Bir bebeğe karşı bu kadar sıcak ve nazik olabiliyorsa, onun için de bir umut olabilirdi, değil mi? O gerçekten

Bu insanların aklındaki komplonun hayal ettiğinin yarısı kadar bile kötü olmaması için dua etti.

Sonra Emma hırdavatçı çantasından bir şeyler çıkarmaya başladı. "Muşambayı unutmamışsın! Bu en önemli şeylerden biri.

önemli eşyalar. Unuttuğuma inanamıyorum."

"Sana büyük olanı aldım çünkü biliyorum ki ortalık karışacak ve leke riskine girmek istemiyoruz." Dan bakışlarını Lily'ye doğru çevirdi ve ona ürpertici bir sırıtma gönderdi.

Ürperdi. Aman Tanrım. Bebeğe gösterdiği nezaket kesinlikle ona gösterilmemişti. Lily'nin içinde bir his vardı. Planladıkları şey, aklına gelebilecek her şeyden çok daha kötüydü. Bir korku yumağını yutmak zorunda kaldı. Ona plastik bir tabaka gerektirecek ne yapmayı planlıyorlardı? Bilmek istiyor muydu ki?

"İyi düşünmüşsün," diye takıldı Emma. "Ve çok da açık. Sen harikasın."

"Kanının rengini gizleyecek bir şey istemeyeceğini düşündüm."

"Hayır, kesinlikle. En iyi kısmı bu olacak, değil mi? Havuzlar mı?"

Bir başka dehşet dalgası içini ürpertti ve nefesini kesti. Çığlık atmamak için dudağını ısırdı. Yaptıkları her şeyi olabildiğince kanlı yapmaya hevesli görünüyorlardı.

Aman Tanrım.

"Peki, başka ne ..." Emma tekrar çantaya uzandı ve daha fazla eşya çıkardı. "Ağır hizmet makasları, penseler, el tipi budama makasları. Ve bunlar titanyum!"

"Süper güçlü. Küçük kardeşim için sadece en iyisi." Sevgiyle gülümsedi.

Lily dehşet içinde izledi. Onu parçalara ayırıp kan kaybından ölmesine izin vereceklerdi. Yükselen panik dalgasına karşı yutkundu ve çıkış yolları düşünmeye devam etmeye çalıştı.

"Bu senin için yepyeni bir hayatın başlangıcı olabilir, Em. Beni bunun bir parçası olmaya davet ettiğin için teşekkürler. Yardım etmekten mutluluk duyarım."

"Aww . . ." Onun kirli sakallı yanağını öptü. "Daha fazla güvendiğim birini hayal edemiyorum."

Lily şaşkınlıkla izledi. Sanki işkence ve cinayet, evlilik ya da doğum gibi mutlu bir olaymış gibi? Midesi bulanıyordu. Tedbirli bir şekilde bağlarını tekrar çekiştirdi. Ama bağlar hâlâ sıkıydı.

Emma kardeşine, "Şu anda sadece diğerlerini bekliyoruz," dedi. "Hazırlanalım mı?"

"Evet, bunu yapabiliriz. Kev benden çok geride değil." Adam kaşlarını çattı ve Lily bunun Emma'nın kocasının adı olup olmadığını merak etti. Bir şey çağrıştırmamıştı. "Isabel'le ne yapacaksın?"

"Öğle uykusu vakti yaklaşıyor, bu yüzden taşıyıcısını banyoya götürüp kapıyı kapatmayı planlıyorum. Sevdiği ninnilerden oluşan bir çalma listesi koyacağım. Sanırım hemen uyuyacaktır."

"Mükemmel." Dan başıyla onayladı. "Neden sen onu yerleştirmiyorsun, ben de şu hazırlıklar üzerinde çalışayım?"

Bu oda bir adam daha geldiğinde daha da kalabalıklaşacaktı.

ortaya çıktı. Kaçma yeteneği azalacaktı. Lily, Stone'un şu anda onu bulmaya çalışıp çalışmadığı hakkında hiçbir fikre sahip değildi. Sonra

olan her şeyi anlatır mıydı? Adamın bir

Geniş bir koruyucu çizgi vardı ama şimdi tanıklık etmeyi reddettiğine göre, ona ne olduğu gerçekten umurunda mıydı? Belki Axel hala

telefonunu bulmuştu ama Walmart otoparkında kapattığı için yerini tespit edemeyecekti. Eğer kontrol etseydi, onun son konumunu görecekti ama kana susamış vahşilerle çevrili yolun sadece yarım mil yukarısında olduğundan haberi olmayacaktı.

Emma, görünüşte bebeği de yanına alarak ucuz, bayat mekânın arka tarafına doğru ilerledi. Banyo kapısı tıkırdayarak kapandı. Pencerenin altındaki klima ünitesi

tıkırdadı, ama ince duvarlardan sızan "Brahms'ın Ninnisi "nin hafif tınıları onun üzerinde yükseldi. Sonra Dan, kızın kanını tutmak için tasarlanmış plastik muşambayı silkelerken kendi seslerini ekledi.

Lily çevresini tekrar taradı. Ne yapabilirdi ki? Söylemek mi? Teklif mi? Şu anda adamı ikna edecek bir şey var mı?

sert çarşafları ve yırtık pırtık battaniyeyi yırtarak gitmesine

izin mi verecekti? Adamın lekeli yatağı yeni muşambayla örtmesini izlerken, bundan hiç şüphelenmedi.

"Yapma bunu." Yalvaran sözcükler dudaklarından döküldü. "Kız kardeşini asla incitmedim. Onu tanımıyorum bile. Sana her şeyi veririm."

Başını çevirip o ürkütücü bakışlarını Emma'nın üzerine dikti, renksiz kaşları meydan okurcasına kalkmıştı. "Emma'dan tahmin edebileceğinden çok daha fazlasını aldın, seni bencil amcık. Ve bana verebileceğin hiçbir şey yok ki sırf eğlence olsun diye almayayım." Ona yukarıdan bakarak alay etti.
ve zalim bir yarım gülümsemeyle aşağı. "Umarım çığlık atıyorsundur."

Dehşet karnında patladı. Onu basitçe öldürmeyi planlamıyordu. Hayır, önce kendisini onun üzerinde zorlayarak etinden bir parça koparmayı planlıyordu. Lily safra yuttu. Tanrım, tecavüzün neye benzediğini biliyordu, bu deneyimin ne kadar korkunç olacağına dair korkunç bir şüphesi vardı. Canton ve serserileri onun hayatına son vermeden önce Erin'in maruz kaldığı o tarifsiz tecavüzü asla unutmamıştı.

Lily bazı açılardan Dan'in ve Emma'nın beklediği diğer her kimse onun bir an önce ölmesini diliyordu. En azından o zaman, saldırganların bedenine ve zihnine baskı uygularken üzerine yığmayı planladıkları acı ve aşağılanmadan kurtulacaktı. Ama ölüm demek
onurunu ve bu hayvanlarla olan savaşını kaybedecekti. Lily pes etmeyi reddetti.

Yaşamak istiyordu.

Kapının bir kez daha vurulmasıyla küçük odada sesler yükseldi ve Dan adımlarını hızlandırarak yataktan doğruldu. Kadının sandalyesinin etrafından dolandı ve yanağına alaycı bir tokat attı. Kapıya doğru koşup bir aralık açtığında tokat biraz daha fazla acıtmıştı. "Kev!"

Kapıyı araladı ve yeni gelen adam güldü. "Danny Boy, beni içeri al. Bu partiyi başlatmaya hazırım. Nerede bu kız?"

Dan geri çekildi ve Lily Kev'i ilk kez gördü.
Kule gibi uzun boylu adamın kaslarının üstünde kasları vardı. Zeytin rengi teni ve neredeyse siyah gözleri onu

İspanyol ya da İtalyan gibi görünüyordu. Kalçalarına bol gelen bir kot pantolon ve bol fermuarlı bir deri ceket giyiyordu.

"En sevdiğim oyuncağımı da getirdim." Arka cebinden bir bıçak çıkardı, kötü ve tırtıklı bir şeydi ve Korkutucu bir kolaylıkla eti kesebiliyordu. Sonra o ona döndü ve yüzüne doğru tuttu. "Ne düşünüyorsun, küçük kız?"

Lily geri çekildi ve boğazından kaçan iniltileri durduramadı.

Kev kapıyı kapatıp bıçağı tekrar cebine koydu, sonra da sabırsızlanıyormuş gibi ellerini birbirine sürttü. "Korktuğunda çok güzel görünüyorsun."

"Öyle," diye onayladı Dan, yaklaşıp parmak uçlarını göğsünün üzerinde, göğüslerinin arasındaki vadide gezdirdikten sonra tümseğine şaşırtıcı derecede sert bir tokat indirdi. Kadının giysilerinin arasından vurmasına rağmen İğne vücudunda yankılandı ve kanını buza çevirdi.

İradesine rağmen haykırdı. Çaresizce bacaklarını kapatıp kollarıyla göğsünü örtmeye çalıştı ama Emma onu iyice zapt etmişti. Lily hareket edemiyordu, yapamıyordu. kendini korumak için hiçbir şey yapmadı.

Sarışın başını banyodan çıkardı, eli kalçasındaydı, yüzünde sinirli bir ifade vardı. "Hey, erken başlamak yok. Ve bir on dakika daha tutmaya çalış. Isabel yerleşiyor aşağı."

Dan ellerini kaldırdı. "Tabii, kardeşim. Kusura bakma. Ama Lily gürültü yapacak. Bunun iki yanındaki odaları tuttuğunuzu mu söylemiştiniz?"

"Evet. Ve hemen altındaki de. Neyse ki göğüs dekoltesi ve nakit para, masanın arkasındaki yaşlı adamın fazla soru sormasını engelledi. Hazırlanmayı bitir de bebeği uyutayım. Selam Kev. Seni gördüğüme sevindim. Uzun zaman oldu. bir süre."

"Evet, hanımefendi. Siz de."

Yani Kev de Emma'nın kocası değildi. Bu da "partilerine" üçüncü bir adamın katılmasını bekledikleri anlamına geliyordu.

Banyo kapısı tekrar kapandığında Kev onu görmezden geldi.

Dan yatağın üzerindeki muşambayı kontrol etti, düzleştirdi ve altına soktu. Sonra atletini çıkardı ve soluk teninin bir kısmı bıçak, bir kısmı da kurşun yarası gibi yuvarlak ve simetrik yara izleriyle delik deşik olduğunu gösterdi.

Sırtının bir tarafı boyunca, sanki bir motosiklet kazası geçirmiş gibi derisinin dokusu düzensiz ve çizgiliydi. İzlerin çoğunu mürekkeple kapatmaya çalışmıştı.

Yanındaki Kev ceketini sıyırdı ve çok sayıda açık yara kabuğunu ortaya çıkardı. Dişleri çürümeye başlamış gibi görünüyordu. Metamfetamin bağımlısı olduğuna dair her şeyine bahse girerdi.

Lily koltuğunda geriye doğru büzüldü. Gözlerini kapatmak ve kendini gerçeklikten soyutlamak istedi. Bilincini ve ruhunu bedeninden ayırmak istiyordu, böylece korkunç sonun farkına varmak zorundaydı. Ama bunu yapmak ölümün kaçınılmaz olduğunu kabul etmek anlamına gelirdi ve o bunu kabul etmeyi reddetti. Şu anda dört gözle beklediği pek bir şey olmayabilirdi ama daha yaşayacak çok hayatı vardı. Paylaşacak kahkahaları, verecek sevgisi, öğrenecek şeyleri, yapacak hataları vardı. Kalbi, zekâsı ve şefkati vardı.

Bir gün tüm bunları kendisiyle gerçekten paylaşmak isteyecek bir adam bulacaktı. Derinlerde, acısının ötesinde, o Stone olmasını dilerdim.

Ama buna sahip olmak için Lily artık kafasını kuma gömemezdi. Hayatının savaşını vermek zorundaydı. Belki bir geleceği hak etmiyordu ama son nefesine kadar kendi geleceği için savaşacaktı. Eğer Stone son birkaç gün içinde ona bir şey öğrettiyse, o da bir şeyden korkmanın aslında o şeyin kendisinden daha korkunçtu. Herkesten ve her şeyden, hatta ölümden bile korkmayı bırakmalıydı.

yaşamak istiyordu.

Ve eğer bir şekilde kaçmayı başarırsa, Stone'la yüzleşecekti. Regina'nın mezarını ziyaret edecekti. Regina'nın mezarını ziyaret edecekti.

ona işkence etmek isteyen bu insanların her birinin ve Canton'a karşı da tanıklık edecekti. Erin'in, annesinin ve küçük kardeşinin intikamını alacaktı. O tereddütsüz ve şiddetli olacaktı.

Bu kararlılık Lily'ye dört gözle bekleyeceği bir şey verdi ve kendisini daha güçlü hissetmesini sağladı.

İki adam komodinin üzerindeki her şeyi süpürdüler ve işkence aletlerini karanlık masanın üzerine dizmeye başladılar.
laminat yüzey. Lily'nin içine bir ürperti yayıldı ama nefes alış verişine odaklandı ve dehşetini bir kenara itti.
Daha sonra açacağı bir bölme. Şu anda bunun ona bir faydası olmazdı. Şu anda kafasını kullanması gerekiyordu.

Bu sandalyeden kaçmanın hiçbir yolu yoktu. bağlarını çözdü. Eğer yatağı planlarının bir sonraki aşaması için hazırlıyorlarsa, bir noktada onu serbest bırakacaklardı. O zaman kaçmak zorunda kalacaktı. Evet, yakınlarda bir dizi keskin nesne vardı ama Lily bir tanesini yakalayabilirdi. O Ayrıca kapının yanındaki sandalyenin üzerine gelişigüzel bırakılmış çantasını da gördü. Onu alıp silahına ulaşabilirse, belki dışarıya ateş ederek çıkabilirdi. Belki biri onu duyar ya da görür ve yardım çağırırdı. Ya da telefonunu açıp 911'i arayabilir ve kendisine yardım etmek isteyen birinin hâlâ cihazı takip ediyor olmasını umabilirdi.

Ellerini ve ayaklarını serbest bırakabilirse, onları şaşırtacak ve ölümüne dövüşecekti.

Odanın arka tarafından gelen yumuşak tıkırtı banyo kapısının sesine benziyordu. Klasik müziğin belli belirsiz sesi hâlâ duvarlardan süzülüyordu. Lily kadınsı bir memnuniyet iç çekişi duydu.

"Isabel uyuyor. Sabah uykusunu kaçırdığı için, sanırım bununla iki ya da üç saat geçireceğiz.
kaltak."

"Oh, çok eğlenceli o zaman." Dan yüzüne kocaman bir gülümseme yayılırken heyecanla kıkırdadı. "İçki aldınız mı?"

"İçtim. İçki?" Arka planda koşuşturduktan sonra elinde şişeyle iki adama doğru yöneldi.

Dan onu kız kardeşinden kaptı ve Kev de kapağını açmak için araya girdi. Emma tekrar uzaklaştı, sonra geri döndü, bu sefer elinde karanlık, düşük top tarzı gözlüklerle.

"Buz mu?" Kev sordu.

"Hiç almadım," dedi Emma. "Bu fahişeyle çok meşguldüm. Yarı baygınken bile merdivenlerden yukarı güreşerek çıkmak çok zordu."

Lily'nin buna dair hiçbir anısı yoktu ve bunu cehennem gibi diliyordu.

mücadele edecek, kaçacak ya da yardım için ağlayacak kadar aklı vardı. Ama kolundaki iğneden sonra her şey bomboştu.

"Önemli değil. Olduğu gibi içeceğim. Aşağı inerken hâlâ yanıyor, değil mi?" Kev sırıttı.

Adamların ikisi de şişeden sıvı döktü, sonra da yere bıraktı. Etiketine göre Wild Turkey'di. Lily bunun ne tür bir likör olduğuna dair en ufak bir fikre sahip değildi ama dumanlı, sert ve insanı sarhoş edebilecek bir içki gibi görünüyordu. Bu delilerin sahip olduğu az sayıdaki çekingenliği de azaltabilirdi.

Kev'in telefonu çaldığında ikisi de sıçradı.

"Kahretsin, kardeşim," diye kahkaha attı Dan. "Bu beni korkuttu."

"Değil mi?" Kev cebinden cihazı çıkardı ve ekrandakini okudu. "Oh, ne güzel! Komşumun oğlu ıslahevinden yeni çıktı. Birkaç hafta içinde on sekiz yaşına gireceği için muhtemelen bu son yolculuğu olacak, ama Emma bir kişiye daha ihtiyacı olduğunu söyledi ve bu çocuk bir parça isteksiz kıça ve biraz kana bayılıyor. Ben de onu davet ettim."

"İyi iş, dostum. Simetri mükemmel." Dan onu sırtından alkışladı.

Simetri mi? Lily beynini zorladı ama bu yorum hiç mantıklı gelmedi. Tek bildiği, o gencin Emma'nın kocası da olmadığıydı. Biri on sekizine yeni basmış dört adam ona tecavüz edip öldürmek isterken Emma bağlı ve çaresiz olacaktı.

Tıpkı Erin gibi.

Kilitteki anahtar kartının vınlaması ve kapının açılmasıyla

gerçek yüzüne çarptı. Bir yüz
Geçmiş, mavi gagasının altında neredeyse gizlenmiş bir şekilde belirdi.

Dodgers şapkası. Koyu renk gözleri, şeytani bir gülümsemeyle ona dikilmişti.

Corey Gutierrez. Erin'in ağabeyi. Bir zamanlar arkadaşı olarak gördüğü bir adam.

Şimdi intikam almaya gelmiş düşmanıydı.

"İşte buradasın!" Emma geçidi arkasından kapattıktan sonra Corey'ye doğru eğilip onu öptü. "Merhaba bebeğim. Iowa'ya yolculuğun nasıldı?"

Emma'nın kocasıydı. Öfke, travma sonrası stres bozukluğu, depresyon ve şiddet nöbetleri geçirdiği söyleniyor. Erin'in cinayeti yüzünden mi?

"Başarılı." Sırıttı. "Görünüşe göre Reaper
Onu bulduğumda karısını aldatıyordu. Tam bir pislik. Ben de onu gözlerinin ortasına bir kurşun sıkarak yaratıcısıyla buluşmaya gönderdim.
Annem daha sonra beni görmeye geldi, böylece planlarımızda kaydettiğim ilerlemeyi ona bildirebildim. Bu arada sevgilerini yolladı. Buraya gelmek istiyor.
Şükran Günü."

Renee Corey'nin cinayetlerini biliyordu ve göz mü yumdu? Lily dehşetle gözlerini kırpıştırdı.

"Harika." Emma ona gururlu bir gülümseme verdi. "Peki nasıl hissettirdi?"

"Reaper'ı vurmak için mi? Onun şokunu görmek ve
hayatını izlemek için
gözlerini mi bıraktı? İnanılmazdı. Tarif bile edemiyorum. Ama bu daha da iyi, daha kişisel hissettirecek." Lily'ye ters ters baktı, sonra karısının elini tuttu. "Çok iyi fikirlerin var. Bebek iyi mi?"

"O iyi. Banyoda uyumak. Biz sadece
...şenliklere hazırlanıyorum." Emma kıkırdadı. "Ve seni bekliyorum."

"Ben buradayım ve partiyi başlatmaya hazırım." Corey'nin sırıtışı kötücül bir hal aldı. "Merhaba, Lily. Bu son zamanlarda
uzun zaman oldu. O katilleri yatağına getirdiğinde kız kardeşimin yaşadığı her şeyi yaşamaya hazır mısın?"

On Dokuzuncu Bölüm

Stone Lafayette'e doğru koşarken direksiyonu kavradı. Sıkıca. Timothy Canton'a o kadar odaklanmıştı ki Corey Gutierrez'in geldiğini görmemişti. Kahretsin, Erin'in kardeşi işkencecisi olmak Stone'un aklına hiç gelmemişti. Fakat İntikam çok mantıklıydı. Göze göz. Ve Lily Erin'in ölümünün nasıl bir şey olduğunu çok iyi bildiğine göre, şu anda çok korkmuş olmalıydı.

Titrerken ona sarıldığı, zihinsel engellerle mücadele ettiği, ona dokunmamış ve artık göremediği ama yine de ruhunu yaralamış saldırganlarla savaştığı onca zamanı düşündü. Şimdi o adamlar çok gerçek olacaktı. Lily yıllarca savaşan değil, kaçan biri olmuştu. Sanki o gün hayatta kalmanın kefaretini ödercesine kabuğuna çekilmişti. Bu canavarların onu parlak bir gelecekten mahrum bırakmasına izin vermişti. Stone şimdi bunu yapmaması için dua ediyordu. Hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yapmasını, pençelemesini, ısırmasını ve çığlık atmasını umuyordu.

Eğer onun zihinsel gücünü fark etmesine yardımcı olduysa ve bu ona bir nefes daha alabilmek için misilleme yapma güvenini verdiyse, Stone kendini kutsanmış sayacaktı. Bankhead'in anlaşmasını düşündüğü için onu affedemese bile.

Onunla bir daha hiç konuşmasa bile. Hayatının geri kalanını onun hasretini çekerek geçirse bile, yine de sonsuza dek minnettar kalacaktı.

Yanındaki Axel gergin görünüyor, gözlerini pencereden dışarı dikiyordu. "Daha ne kadar sürecek?"

"On beş dakika."

Gergin sessizlikte, her iki adamın da on beş dakikanın on dört dakika elli dokuz saniye çok uzun olabileceğini bildiği son derece açıktı. Stone gaz pedalına biraz daha sert bastı.

"Burada oturup hiçbir şey yapmadan duramam." Axel telefonunu eline aldı ve aramaya başladı. "Jack!" diye bağırdı Cole'un
hoparlörden bir ses duyuldu. "Acil durum. Lily kaçırıldı. Corey Gutierrez hakkında bildiğiniz her şeyi bana iletin. Muhtemelen Lafayette'de bir yerdedir. Ya da bir saatten daha kısa bir süre önce buradaydı."

"Onun peşinde olan o mu?"

"Evet. Heath ve One-Mile, Canton'un onu dokunmadan bıraktığını ve daha önce hiç görmedikleri bir kadının Lily ile uzaklaştığını gördüler. Araba Gutierrez adına kayıtlıydı. Heath yaya olarak gidiyordu ve onları kaybetti. One-Mile onu takip etti ama bir süredir ondan haber alamıyoruz. Telefonuna cevap vermiyor, umarım bu kötü bir haber değildir. Başka bir
"Çok geç olmadan bu pisliği yakalamanın bir yolunu bulmalıyız."

"Hâlâ araştırıyorum. Birkaç gün önce geçmişine göz attım ama şimdi oraya odaklanacağım. Bekle biraz." Jack birkaç tuşa dokundu. "Bu soruşturmayla ilgili yakında bir haber alırım. Adamın bana bir iyilik borcu var."

"Size plakayı göndereceğim. California'dan. O arabanın izini sürmeliyiz. Onu zamanında bulmak için en iyi umudumuz bu. Oradaki polisleri arayabilir misin?
Lafayette?"

Endişe Stone'un içini kemiriyordu. Lily'yi bulup eve canlı getirmeye yardım etmek isteyen insanlar tanıdığı için kendini şanslı sayıyordu. Ama Lily'yi kurtarmak için Jack'i ya da başka birini beklemek zorunda kalmak istemiyordu. Sadece onun güvende ve sağlam olmasını istiyordu - tercihen kendi kollarında.

Jack cevap veremeden Stone'un yanındaki konsolda duran telefonu çaldı. Arabayla gezintiye çıkmış yaşlı bir çiftin

yanından geçerken, kalbi hızla çarparak onu yerden aldı. O Lily olduğunu umuyordum.

Ekrana bir bakış bu umudu yok etti. "One-Mile, Lily'yi kucağına alan bebekli bir kadını takip ettiğini söylüyor. Uykulu ya da uyuşturulmuş, bir motel odasına. O zamandan beri durumu anlamaya çalışıyor. Son birkaç dakika içinde üç adam girdi, ilki hırdavatçıdan aldığı şişkin bir çantayla." Bu Stone'un bağırsaklarının düğümlenmesine neden oldu. "İkincisi yüzüne bir bıçak sallayarak içeri girdi. Tanrım! Üçüncüsü Dodgers şapkası takıyordu." Lily'nin dairesinin balkonundaki adam
Bina mı? Stone yine tesadüflere inanmıyordu. "Neden One-Mile odaya dalmadı ya da
Herkes içeri mi giriyor?"

"Burası halka açık bir motel." Axel kaşlarını çattı. "Birincisi, biri gerçekten içeri girene kadar hangi odaya girdiğini bilemezsin. Masum bir seyirciyi vurmanın her türlü bedeli vardır. İkincisi, eğer akıllılarsa perdeleri çekmişlerdir. Eğer durum buysa, One-Mile kötü adamları vurmak için içeriyi göremez. Ve orada kimin olduğunu bilmeden ve destek almadan ya da neye hazırlıklı olması gerektiğine dair bir fikri olmadan bir motel odasına dalamaz. Bu hem onun hem de
Lily çabucak öldürüldü."

Stone bundan hoşlanmadı ama konsepti anladı. "One-Mile 167. Cadde'deki Philadelphia Hıristiyan Kilisesi'nin çatısına yerleşti."

Axel kaşlarını çattı. "Eğer çatıdaysa, keskin nişancı pozisyonundan keşif yapıyor ve çıktıklarında onları öldürmek için bekliyordur. Kilisenin yakınında ne var?"

Stone'un bu kadar dikkat etmediği yerler
Şehre geldiğinden beri ibadet ediyordu. Tanıdık geliyordu ama ne olduğunu çıkaramıyordu.

Jack onlara, "Royal Inn'in hemen bitişiğinde, adı ününden çok daha yüce olan küçük, pis bir motel," diye bilgi verdi.

"Lily'yi söylenmeyen bir motele götürmek mantıklı olur." Stone endişeden aklını kaçırmış olmasına rağmen Axel'in telefonuna doğru baktı. Yine de odaklanmalı ve
onun iyiliği için sakin kal. "Gutierrez buralardan değil.

Lily'yi götürebileceği, insanların gelip geçici bir şekilde gelip gidebileceği bir yere ihtiyacı vardı.
birçok soru. Bir yatak isterdi." Ve en kötüsünü yapabilmesi için onu zapt edecek bir yer. "Ve yalnız olmayacak."

Ona ulaşmanın bir yolu var mı? Bir eli direksiyonda One-Mile'a geri döndü.

Şok olmuştu, One-Mile gerçekten de yanıt vermeye başlamıştı. Metin balonundaki üç küçük nokta bir cevap alacağını söylüyordu, ancak endişe Stone'un soğukkanlılığını kemirirken sonsuza kadar sürecek gibi görünüyordu.

Öyle olsaydı, sana mesaj atarak zamanımı boşa harcamış olur muydum?

"Ne diyor bu?" Axel sordu.

Stone dişlerini sıktı ve kendi kendine okuyabilmesi için telefonu Axel'in yüzüne doğru itti.

Axel, "One-Mile'a durum raporuyla ilgili başka bir şey bilip bilmediğini sorun," diye ısrar etti. "Kaybedecek bir dakikamız bile yok."

"Yok artık. Bunun tamamen farkında olmadığımı mı sanıyorsun?
Her geçen anın Lily'nin son anı olabileceğini bilmek beni tamamen parçalara ayırmıyor mu?" Stone hırladı. "Direksiyonu tut."

Stone, büyük yolcusunun elini sıkıca kavradıktan sonra mesajı açtı ve cevap verdi. 10 dakikadan az bir sürede orada olur. Sende var mı
Lily'nin tam konumu? Başka ne görüyorsun?

One-Mile yine hemen cevap verdi. 167'deki Royal Inn. Kilisenin karşısında. İkinci kat. Hiçbir şey göremiyorum. Perdeler çekili. Tehlikeli görünüyor. Buraya gel.

Adamın cevabı üzerine Stone sakin kalmaya çalıştı. En azından o
Lily'yi nerede bulacağını biliyordu. One-Mile görmeden odadan çıkamazlardı. Sorun şu ki, Stone Lily'ye binadan çıkarken eşlik etmeleri konusunda endişeli değildi. O endişeliydi.
Kapıyı tekrar açtıklarında cesedini bir yere atacaklarından endişe ediyordu. One-Mile harika bir keskin nişancı olabilir ama Lily'yi vurma ihtimali olmadan kapalı bir pencereden ateş etmeye başlayamaz. Ve eğer Gutierrez'in

Karısı hâlâ içerideydi, bebeğin de odada olması mümkündü.

Ne zamandır orada? Stone One-Mile'a geri yazdı.

10. Acil durumlar dışında mesajlaşmak yok. Konsantre olmak.

Hiç şüphe yok ki One-Mile tam da Stone'un adamla ilk tanıştığında düşündüğü gibi bir hödüktü. Ama aynı zamanda tartışamazdı da. Her ne kadar Lily'nin neler yaşadığını ve onu en iyi nasıl kurtarabileceğini anlamasına yardımcı olabilecek bilgiler istese de, keskin nişancının dikkatini böylesine kritik bir görevden uzaklaştırmak istemiyordu.

Elini kafa derisini kaplayan kirli sakalının üzerinde gezdirerek bir nefes verdi ve One-Mile'ın bilgilerini aktarırken telefonuna bağıran Axel'e döndü.

"Anladım," dedi Jack. "Birkaç polis arkadaşım var. Onları arayacağım. Eğer oraya önce varırsan, yapman gerekeni yap, sana yardım edeceklerdir. Ben de yoldayım. Bakalım Edgington kardeşlere destek için ping atabilecek miyim?"

Stone yorum yapma zahmetine girmedi ve aramanın bittiğini duydu. Yanında Axel küfretti.

"Bu iş on beş dakika içinde bitecek," dedi Dominion'un güvenlik görevlisi, sesini endişeyle karartarak.

Öyle ya da böyle. "Evet."

Axel tekrar telefonuna uzandı. "Bir plana ihtiyacımız var. Bu konuda kimse Heath'ten daha iyi olamaz."

Axel'in akli dengesi mi bozulmuştu? "Onu kaybetti!"

"Kadın yaya gidiyordu, o da takip etmek için gösterişli beyaz cipini bıraktı. Birinin arabasına binmesini beklemiyordu." Axel iç çekti. "Ve sakın o herife onu savunduğumu söyleme."

Stone tartışmak ya da şaka yapmak istemiyordu. Sadece Lily'yi geri istiyordu. Axel bir plana ihtiyaçları olduğu konusunda haklıydı. Kafasında olasılıklar dönmeye başladı. Düşündüklerinin çoğunu neredeyse patladıkları anda bir kenara attı.

kafasına girdi. O odaya nasıl girmiş olabilirlerdi?

Corey ve ekibini korkutmak mı? Paniğe kapılmalarını ve onu canlı çıkarabilecek kadar yaklaşamadan buza çevirmelerini istemiyordu.

Kamyonetinin kabinindeki neredeyse sessizlikte Stone, Axel'in Heath'i aradığında çalan zil sesini duydu. İngiliz hemen cevap verdi, sesi telsizden kesik kesik geliyordu. hoparlör. "Hâlâ arıyorum. Otoparktan o kadın ve bebeğiyle ayrıldığını biliyorum."

"Kraliyet Hanı," diye yanıtladı Axel.

"Harika. Bugün popüler bir yer. Otoparkta bir kadın Canton'a yaklaştı ve flört etti. Sanırım ona seks daveti yaptı ve onlar da oraya gittiler."

Stone her kelimeyi duydu. Bu son derece tesadüfi görünüyordu. Buna bir an bile inanmadı.

Heath, "En azından Canton bir yabancıyla eğleniyorsa, Lily'ye zarar veriyor olamaz," diye önerdi.

Axel, İngiliz'e Walmart'taki kadının muhtemelen Corey Gutierrez'in karısı olduğunu ve kız kardeşinin ölümüyle ilgisi olan herkese karşı intikamını planlamasına ve uygulamasına yardım ettiğini açıkladı. Aslında, Canton'u alan kadının da bir bitki olduğuna bahse girerdi. Corey de valilik adayının tozunu en kısa zamanda almak niyetindeydi.

Geçen her saniyenin iç *tik takları* Stone'un göğsünü bir çekiç darbesi gibi dövüyordu. Oraya zamanında varamazsa ne olacağını düşünmek istemiyordu ama bataklıkla kasaba arasındaki kilometreler geçtikçe tek odaklanabildiği şey buydu. Lily'yi kurtaramazsa hayatı ne kadar anlamsız olurdu? O zaman hapse geri dönmesi ya da onu yerin dibine sokmaları hiç önemli olmazdı. Bir şekilde Lily onun yaşamak için tek sebebi olacaktı. Eğer Corey Gutierrez onu elinden alırsa, Stone o pisliği oracıkta yok edecekti; sevinçle ve kalbindeki neşeyle. Cinayetten içeri gireceğini bilmek bile onu rahatsız etmiyordu. Kendisini Lily'nin ışığından, onu da umut dolu bir gelecekten mahrum bırakan bu pislik gitmeliydi.

Stone sonunda I-10'dan 167'ye döndü. Sadece birkaç mil kaldı.

Dayan bebeğim. Senin için geliyorum...

"Hemen bir plana ihtiyacımız var." İşte bu noktada Stone kendini belirgin bir dezavantajda hissediyordu. Hiç savaş meydanı kahramanı olmamıştı. Etrafındaki herkes ülkeleri, sevdikleri ve gururları için canlarını tehlikeye atmıştı. Öğrenci kredileri gözünü korkuttuğu için aptalca bir kararla bazı pisliklerden para koparmaya karar vermişti ve zengin insanlar neden birkaç doları gözden çıkarsınlardı ki? "Otel yönetimine kapıyı çalmaları için temizlik görevlilerini gönderelim mi?
onları?"

Bu sözleri söylerken bile bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordu. "Hayır!" Axel ve Jack, telefon aracılığıyla, neredeyse anında söylediler.

Axel, "Paniğe kapılıp Lily'yi öldürebilirler," diye açıkladı.

"Ya da kapıyı çalan her kimse. Ya da ikisi birden," diye ekledi Jack.

Axel başıyla onayladı. "Corey ve yandaşlarını ürkütmek istemiyoruz. Onlara şüphelenmeleri için bir neden vermek istemiyoruz. Temiz bir baskın olmalı."

"Eğer bir yolunu bulabilirsek kesinlikle yardımcı olur
O lanet perdeyi açmaları için onları ikna et ki One-Mile
Oraya bir atış yapıp onları dağıtabilir, belki bir ya da ikisini haklayabiliriz," dedi Jack, tam Stone hattan bir ses duyup kaba Cajun küfretmeden önce. "Başımız büyük belada. Corey Gutierrez MARSOC'tu."

"Ne?" Stone, Jack kulağa kötü bir şeymiş gibi geldiği için endişeyle bütün kaslarını gererek sordu. "Bu ne demek oluyor?
ne demek?"

Axel yüzünü buruşturdu. "Deniz Piyadeleri Özel Harekât Komutanlığı. Bu, damarlarında buzlu su dolaşan kararlı bir orospu çocuğu olduğu ve muhtemelen zamanında bazı pis görevler yaptığı anlamına geliyor."

"Dediği gibi," diye onayladı Jack. "Demek ki ciddi becerileri olmayan bir sokak serserisi değil. İyi hazırlanmış ve titiz biri olacak."

Stone'un karnındaki endişe yuvarlandıkça aside dönüşüyor, içini yiyip bitiriyordu. "Daha iyi olmalıyız."

Sağdaki Dollar Tree'nin yanından geçerken kimse bu

noktaya itiraz etmedi.

"Ama yeni aldığım rapora göre, Gutierrez birkaç ay önce 'uyum bozukluğu' nedeniyle terhis edilmiş, bu da ordunun psikolojik sorunları olduğunu söyleme şekli ve gitmesini istemişler. Bu gerçek ve özel operasyon geçmişi, onun hizmetini bulmamın neden biraz zaman aldığını açıklıyor."

Berbattı ama şu anda bunların hiçbir önemi yoktu. Stone ilerideki Royal Inn'in çirkin mavi tabelasını görebiliyordu. Buraya gelmek için son otuz beş mil boyunca kıçını yırtmak, sonra da ne yapacağını düşünmek istemiyordu.

"Planınız var mı çocuklar?" diye bağırdı. "Şimdi bir plana ihtiyacımız var, yoksa
Bu enayiyi park edip silahlarla kapıyı kırarak içeri dalarız."

Axel kızgınlıkla, "O zaman ölürsün," dedi.

Stone omuz silkti. "Eğer Lily'yi kurtaracaksa, gerçekten umurumda değil."

* * *

LILY daha kötü bir kâbus hayal edemezdi. Her zaman arkadaşı ve ağabeyi olarak gördüğü bir adam onu öldürmek istiyordu. Hayır, sadece öldürmek değil. Ona mümkün olan her şekilde şiddet uygulayacak, sonra onu küçük şeritler halinde kesecek ve kendisi eğlenirken kan kaybından ölmesine izin verecekti.

"O gün depoya gittiğimde beni takip ettiklerini bilmiyordum Corey. Seni arayıp ne yapmamı istediğini sormaya çalıştım ama-"

Corey'nin yüzündeki keskin azarlama Lily'ye suçu ona atmanın ölümünü daha da acımasız hale getireceğini söyledi.

Kız kardeşinin ölümünden dolayı korkunç bir suçluluk mu hissediyordu, çünkü ticarete girecek kadar aptal ve çaresizdi.
Canton için uyuşturucu mu? Polisle konuştuğu için mi? Kendisinin de hatalı olduğu gerçeğiyle başa çıkamıyor muydu?
Muhtemelen, bu yüzden suçlamayı daha kolay buldu Erin'in saklandığı yeri istemeden ele veren kız.

Corey her zaman zayıf bir tarafa sahipti, uyuşturucu kullanmak gerçeklerle yüzleşmekten daha çok hoşuna gidiyordu. Annesini ve kız kardeşini

Polis onu tutukladıktan sonra serbest bıraktığında kendi başının çaresine bakacaktı. Polislerle Canton'un operasyonu hakkında konuştuğunda, bunun acımasız sokak patronuna geri döneceğini biliyor olmalıydı. Corey'nin cezanın hızlı ve şiddetli bir şekilde geleceğini bilmemesine imkân yoktu.

"Sen gelene kadar Erin tamamen güvendeydi. Bahse girerim

Bebeği karnından çıkarıp seni öldürmekle tehdit ettiler, seni aptal fahişe. Sonradan duydum ki ölü doğmuşsun."

Corey'nin dudakları genişçe gerildi, büyük ve çirkin bir şey onun yıkımını kutluyordu. "Daha önce hiç

daha çok hak eden bir kaltak. Erin'in cinayeti hakkında bir şeyler bildiğin için domuzlar seni aramaya geldiğinde? Canton'un adamlarından birine annen ve

küçük kardeşinin evde beklediğini ve sessizlik konusunda sana değerli bir ders verilmesi gerektiğini söyledi."

Lily sandalyesinde geriye doğru büzüldü ve Corey'ye mutlak bir dehşetle baktı. Bir zamanlar ona sonsuz güven duyardı. Yemeklerini onunla paylaşırdı. Bir zamanlar Hamileydi ve korkmuştu, doğumhanede elini tutacağına söz vermişti. Hatta bir keresinde, eski erkek arkadaşı bir kavga sırasında onun gömleğini yırttıktan sonra sırtındaki gömleği bile ona vermişti.

Ve şimdi onu öldürmek istiyordu.

Bunun şoku içinde dalgalandı. Yıllardır Corey'nin de kendisi gibi kederle mücadele ettiğini hayal ediyordu. Hep bir gün, Kaliforniya'ya geri dönüp herkesin mezarını ziyaret edecek ve geçmişle barışacak cesareti bulduğunda onu göreceğini ummuştu. Hayalinde

Corey ile karşılaştı ve sonunda üzüntüsünü onunla paylaştı. Yakın olduğu ve Erin'i koşulsuz seven tek kişi de oydu.

"Onlar masumdu!" diye itiraz etti.

"Kız kardeşim de öyleydi. Kelimenin tam anlamıyla. Kimsenin Erin'e dokunmadığından ve onu hamile bırakmadığından emin oldum, tıpkı senin gibi. Güvendiğim tek kişi, her zaman arkasını kollayacağını düşündüğüm kız. Seni amcık. Kendini kurtarmak için onu feda ettin.

deri." Tehditkâr bir tavırla kızın üzerine yürüdü ve elinin tersini kızın yüzüne doğru kaldırdı. "Senin ne kadar korkak bir hain olduğunu anlamalıydım."

Boşuna olduğunu bilse de Lily kendine engel olamıyordu. Corey ona asla inanmasa ve hayatını kurtarmasa bile, bu sözleri duymaya ihtiyacı vardı. Gerçeği söylemek zorundaydı.

"Güvenliğimi onunkiyle takas etmedim," diye ısrar etti. Ama adam açıkça ondan en iyi arkadaşının hayatını kendisinin ve bebeğininkine tercih etmesini bekliyordu. Böyle bir seçim yapar mıydı?

Yapabilir miydi? Doğuma girmeden önce bile Regina'yı koruma içgüdüsü sarsılmazdı. Ama Corey, Regina'yı korumak için yanında kalmadığında onu suçlamıştı.

Hayatında savunmasızdı. Saklanmış ve kendini kurtarmıştı.

"Sen lanet olası bir yalancısın," diye hırladı.

Lily başını salladı. "Mafya okuldan sonra beni takip etti. Ona hiçbir şey bilmediğimi ama Erin'in de kız kardeşim gibi olduğunu söyledim. Belki de bu kadar yakın olmayacaklarını tahmin etmeliydim.

İnan bana. Ama onu korumak için etrafta dolanmadın. Onu onların merhametine bıraktın. Onu ölüme terk ettin." Gözyaşları kirpiklerinin hizasında titriyor, dökülmekle tehdit ediyordu.

"Kapa çeneni," diye hırladı Corey, şu anda cinayet işlemeye hazır görünüyordu.

"Hayır." Nasıl olsa ölecekse, her şeyi açık açık anlatacaktı. "Erin'i sevdim. Yasını tuttum. Ailemin geri kalanıyla birlikte onu hâlâ her gün özlüyorum.

Onları benden almaları göğsümde asla dolduramayacağım bir boşluk bıraktı. Annemle yaptığım son konuşma çirkin bir kavgaydı ve şimdi onu asla tamir edemeyeceğim. Bunu benden aldınız."

Annesi biricik kızından elini eteğini çekmiş ve inatçı bir kıza nasıl annelik yapacağını bilememiş olsa bile, kadın onu doğurmuş, beslemiş ve muhtemelen bir noktada sevmişti bile. O ve kardeşi çok yakınlardı. Ve bu adam yüzünden ikisi de onun için sonsuza dek kaybolmuştu.

"Canton'a onların öldürülmesini önerdiğine inanamıyorum."

Ona, dönüştüğü canavar gibi baktı. "Ne oldu sana böyle?"

"Kapa çeneni *dedim*." Corey'nin yüzü öfkeyle kızarmış, sonra da kızın suratına ters bir yumruk atmıştı.

Lily'nin kafası bir tarafa kaydı. Yanağı patladı.

Acı çiçek açtı. Dilinde kan tadı vardı.

Bunların hiçbiri onu durduramayacaktı.

"Hayır. Sen dinle," diye karşılık verdi. "Sadece ben değil Erin'i kaybet, ailemden geriye kalanları aldın. Sonra küçük kızım öldü. Isabel'in onu kucağınıza bile alamadan elinizden kayıp gittiğini hayal edin. Regina'nın pembe bir battaniyeye sarılı cesedini, onu benden almalarından önce beş dakika boyunca kucakladım. Onu zaten çok seviyordum ve beni hiç tanımayacağı için ağladım. Ne cüretle onun babası olduğunu düşünürsün?

acı çekecek tek kişi mi?"

Istırap ve dehşet Lily'nin üzerine çökmüş, Stone'dan ve Dallas'a taşındığından beri tanıştığı herkesten gördüğü ihanet yüzünden zaten yaralı olan kalbini eziyordu. Uzun yıllar boyunca içine akıttığı gözyaşları

gözlerini yaktı, neredeyse boğazını kapatıyordu. İnkâr edilmeyi reddederek yükseldiler ve düşmeye başladılar. Corey bunları bir zayıflık ya da yalvarma olarak görecekti ama umurunda değildi. Onlar onun

Sevdiklerine armağan, hâlâ insan olduğunun ve değer verdiğinin kanıtı. İyileştiriyorlardı.

Ölmeden önce daha fazla gözyaşı dökme şansı olmasa ve onları başka kimse görmese bile, yedi kasvetli yıl boyunca onu geride tutan acı, keder ve korkudan nihayet kurtulduğunu bilecekti. Hepsini serbest bıraktı ve hıçkıra hıçkıra ağladı. Yüzüne vuran sıcak gözyaşları en güzel, en narin acı gibi geliyordu. Elleri bağlı olduğu için

Onları silmek istemedi. Akıp gitmelerine izin verdi, gizlenmiş kederin serbest kaldığını hissetti. Bu duygusal atılım için berbat bir zamandı. Ama yine de, tüm çabalarına rağmen, yarını olmayabilirdi.

Gözyaşlarının tuzunu tadarken, Taş'ın
onu şimdi görebiliyordu. Onu sevmese bile, en azından biraz önemsemişti, değil mi? Onunla pek çok şekilde ilgilenmişti. Sonunda ıstırabından kurtulduğu için gurur duyardı.

"Onun kaybından duyduğum kalp kırıklığı beni neredeyse öldürüyordu."

Lily boğuldu. "Bir hafta içinde, değer verdiğim herkes
öldü ya da kayboldu. Şok olmuştum ve yalnızdım. Ama yine de *senin için* endişelendim. Seni bulmaya bile çalıştım. Ve tüm bu süre boyunca, zihninde beni suçluyordun.
vatana ihanet gibi bir şey işledim ve işkenceyi hak ettim.
ve ölüm. Tüm bunlar, Erin'in ölümü, senin mutsuzluğun,
benim mutsuzluğum.
-"Bunu sen yaptın."

Lily, hayatındaki gerçek ihanetin bu olduğunu fark etti. Stone'un değil. Corey'nin onunla arkadaş olması, onu önemsiyor gibi görünmesi, geçmişini ve sırlarını paylaşacak kadar yakın olması - sonra
güven ve sevgi tesis ettikten *sonra* ona zarar vermeyi *planlıyordu.* Stone'un yaptığı şey, bir anlaşmayı kabul etmekti. Özgürlüğü için onun ifadesini değiştirdi, onu gerçekten tanımadan önce yapmıştı. İnsanlar bazen kendilerini zor seçimler yapmak zorunda buldular. Bu kararlar
İnsan olarak kim olduklarını, karakterlerinin ahlaki yapısını. Corey kendisininkinin çürük olduğunu kanıtlamıştı. Başına gelen talihsizlikler için herkesi suçluyordu. Lily uyuşturucu sattığı için onu tamamen suçlamıyordu. Ailesinin başını sokacak bir çatı ve ağızlarına koyacak bir lokma bulmaya çalışan bir çocuk olarak çok az seçeneği vardı. Ama Canton intikam ateşini onlara yönelttiğinde onları kendi başlarının çaresine bakmak zorunda bıraktığı için mi? Evet, bu durumda Corey'den daha fazla suçlanacak başka kimse yoktu.

"Oh, boohoo," diye alay etti Kev.

"Kapa çeneni," diye alay etti
Dan.

Corey, "Artık sızlanmanı dinleyemeyeceğim," diye homurdandı. "Şimdi başlıyoruz. Ve ilk kesip atacağım şey

dilin olacak."

"Tatlım," diye atıldı Emma. "Siz çok meşgul olmadan önce, Jacinda Canton'u alt kattaki odaya götürdü. Sanırım o

Şu anda onu üflüyoruz, ancak daha sonra onunla eğlenebilmemiz için onu uyuşturmak istiyorsanız ..."

"Sen yapmadın mı?"

"İstediğini söylemiştin."

Corey sabırsızlıkla içini çekti ve dökülen siyah saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Lanet olsun. Pekâlâ."

"Hey, ben giderim," diye gönüllü oldu Kev, kaşları alaycı bir ifadeyle sallanıyordu. "Kadınımın bunu verirken ne kadar seksi göründüğünü görmek istiyorum.
ahbap kafası. Belki biz onun aletini kesip beynini dağıtmadan önce ikimizle de yatmak ister."

"İyi düşünmüşsün." Corey başıyla onayladı. "Sen gitmişken bu sürtüğü soyup yatağa bağlayalım. Ödemeye başlaması gerekiyor."

"Döndüğümde kapıyı çalarım." Kev odayı geçti.

Emma da onu takip ederek kapıyı açtı. Lily mavi gökyüzüne ve altın sarısı güneşe bakarak
o birkaç değerli saniye. Diğer kadın kapıyı arkasından sürgüledi ve Lily'yi bir oda dolusu psikopatla birlikte tekrar karanlığa gömdü.

Gözyaşları yavaşlamıştı. Kendini temizlenmiş hissetti. Ve savaşmaya hazırdı. Eğer başaramazsa... bundan sonra olacaklarla yüzleşmeye de hazırdı.

Emma odayı geçerken öpmek için yüzünü Corey'ye doğru kaldırdı. Corey ayakkabılarını çıkardı ve sanki bugün ortalama bir evli çift için normal bir günmüş gibi dalgınca bekleyen karısının dudaklarına bir öpücük kondurdu.

O ve Dan yakında onu sandalyeden ayırıp
Onu yatağa götürdü ve Lily bunun onun için iyi olacağını biliyordu.

kaçmak için tek fırsattı. Odayı tekrar inceledi. Kapı altı ya da yedi adım ötedeydi. Kev'in bacakları daha uzundu ve tutamağa ulaşması dört dakikasını almıştı. Onun
Cüzdan da benzer bir kategoriye giriyordu. Biraz daha yakındı ama belki de biri onu yakalamadan kaçamayacağı kadar uzaktaydı. Bu da hayatta kalmak istiyorsa çıplak elleriyle bu odadan çıkmak için savaşması gerektiği anlamına geliyordu.

Ve öyle de yaptı, hem de çok. Sadece
Yaşama zorunluluğu göğsünde güçlü bir şekilde atıyor ve damarlarında hızla ilerliyordu. Hayattan daha fazlasını istiyordu. Gülmek, ağlamak ve sevmek. Stone'u görmek, onu affettiğini söylemek istiyordu. Ve onun anladığını umuyordu. Stone'u görmek istiyordu.
Eğer ona her şeyini verirse gerçek bir şeyleri olabilirdi. İddia ettiği gibi onu sevebilir miydi? Ona dokunmak için can atıyor, yarını onunla paylaşmayı arzuluyordu. Ve bir gün, Tanrı'nın izniyle bir bebek daha istiyordu.

Emma diğer yatakta otururken, canlı tecavüz ve cinayeti sanki paralı bir etkinlikmiş gibi izlemeye hazır bir şekilde dikkatle baktı. Corey elinde makasla Lily'nin üzerine yürüdü. Makası Lily'nin yüzüne birkaç kez vurdu ve Lily istemsizce geri çekilince güldü. Sonra kendini tepki vermeyi bırakıp plan yapmaya zorladı.

Geri kalan pırıl pırıl keskin aletlerin bulunduğu komodin belki üç adım ötedeydi. Hâlâ uzaktı ama en iyi şansı buydu. Corey'nin vücudunda savunmasız bir nokta bulmalı ve onlar onu yatağa götürmeden önce ona vurmalıydı. Çocuk henüz gelmemişti. Kev ve hatırı sayılır kas gücü sadece birkaç dakikalığına gitmiş olacaktı. Ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar Stone'un ya da başka birinin onu burada bulabileceğini düşünemezdi.

Ya şimdi ya da asla.

Corey sol ayak bileğini sandalyeye bağlayan fermuarı keserken Lily yutkundu. Sol bileğini tutan kelepçeyi hızla çözdü, sonra makası Dan'e fırlattı, o da aynısını sağ tarafına yaptı. Birlikte
onu ayağa kaldırdı.

Corey, kadının kolunu arkasından çekerek, kadın nefes nefese kalana ve Corey'in kolunu çekmesini engellemek için parmak uçlarında durana kadar
omzunun çıkması ya da kolunun kırılması. "Sakın bir şey deneme."

Ya da ne? Zaten ona tecavüz etmek ve öldürmek istiyordu. Açıkçası, onu daha kötüsüyle tehdit edemezdi. O da her şeyi riske atabilirdi.

Gözlerini sıkarak kapattı ve dua etti.
Dengesini kaybetmiş gibi yaptı ve öne doğru devrildi.
Corey otomatik olarak onu yakalamak için uzandı. O yakalayamadan
Lily onu tekrar ayağa iterek adamın pazularının etli iç kısmını ısırdı ve dişleriyle olabildiğince sert bir şekilde sıktı.
Neredeyse anında adamın bakır rengi kanının tadını aldı.

Kadının elinden kurtulmak için kolunu geriye attı
ve yarasındaki kırmızı çentiklere baktı. "Orospu."

Ama onu dinlemiyordu. Komodine doğru hamle yapıyor, tökezlememeye çalışıyordu. Kev'in büyük tırtıklı bıçağını kapmayı zar zor başardı. Lily sola doğru dönmek ve bıçağı Corey'nin karnına saplamak için sadece bir saniyesi olduğunu biliyordu. Ama çok fazla öne düşmüştü.
ve dönüp kendini savunacak kadar hızlı bir şekilde dengesini sağlayamadı. Bunun yerine, bıçağı
Corey'i tamamen kaçırdı.

Sağ tarafında Dan yatağın üzerine sıçradı ve ona doğru hamle yaptı. Lily çığlık attı ve son anda ondan kaçmayı başardı, iki yatağın arasına düşüp dizini komodinin tabanına bir gümbürtüyle çarptığında memnun oldu.
Çalım atarken, çığlık atıp kaçmaya çalışan Emma'ya çarptı.

Corey, Lily'nin sol bileğine yapıştı ve çekiştirmeye başladı. Bu sefer hazırdı, bıçağı adama saplamak için etrafında döndü. Adamın ön kolunu kesti. Derin bir yara açıldı. Kan hızla kabardı ve yaradan aktı.

"Bu ne lan?" diye kükredi ve elini yaranın üzerine koymak için onu serbest bıraktı, sanki akla hayale gelmeyecek bir şey yapmış gibi ona baktı. "Oh, işte bu, sürtük. Kev önümüzdeki iki dakika içinde gelmezse son nefesini kaçıracak."

Lily onun her kelimesinde ciddi olduğundan şüphe etmedi.

Adam ona doğru tekrar hamle yaptığında, kadın zayıf halkaya saldırdı, yatağın üzerine yuvarlandı ve Emma'nın arkasına geçti. Kadın omzunun üzerinden sağa sola bakıyor, güvenliğine yönelik tehdidi görmeye çalışırken çılgınca çığlık atıyordu. Dan

Lily için de sıçradı ve kibar ya da nazik olmak için zamanı olmadığını biliyordu. Emma ona karşı kesinlikle bunlardan hiçbirini yapmamıştı. Bu adamlar da öyle. Bu yüzden Lily kadının uzun at kuyruğunu yakaladı ve sertçe çekti, boğazını ortaya çıkardı. Bir sonraki nefeste, Corey'nin kanıyla hâlâ ıslak ve kırmızı olan bıçağı boğazına dayadı. Bir damla Emma'nın göğsüne düştü ve pembe atletinin içine yuvarlandı.

Corey ve Dan donup kaldılar.

"Onu bu işe karıştırma. Onun bu bokla hiçbir ilgisi yok," diye homurdandı Corey.

"Hâlâ emziriyorum!" Emma çığlık attı.

Lily onu görmezden geldi. "Benim de bu saçmalıklarla hiçbir ilgim yok. Sen günahlarının bedelini ödemek istemiyorsun diye ben de ödeyecek değilim. Karına bunu ödetecek misin, seni bencil piç? Sonra da kaybının yasını tutup beni suçlayacaksın.
Bıçak mı? Evet, sen öyle bir korkaksın ki, saçma sapan intikamını planlamamış olsaydın, onun boğazını kesmek için burada olmayacağımı itiraf etmeden
ilk etapta."

"Karımdan uzak durursan seni öldürmem." Corey pazarlık yapmaya çalıştı.

Belli ki onun aptal olduğunu düşünüyordu. "Olmaz. Emma ve ben odadan çıkıp gideceğiz. Eğer bana doğru bir hareket yaparsan, onu ikiye bölerim."

Lily bunu gerçekten yapabileceğinden emin değildi ama en azından tehdit etmesi ve blöf yapması gerekiyordu. Ve eğer en kötüsü olursa, denemek zorundaydı. Ayrıca Kev'in dönüş yolunda olmamasını ve ıslahevindeki arkadaşının ortaya çıkmamasını ummak zorundaydı. Şanslıysa, belki de yasalara saygılı bir vatandaş onun can havliyle kaçtığını görür ve yardım teklif ederdi.

İki adam da hemen bir şey söylemedi, sadece temkinli ve endişeli gözlerle ona baktılar. Sonunda Dan bir adım öne çıktı. "Onun yerini ben alacağım. Kız kardeşimi bırak, sen de beni al.
rehine."

"Karşılık verip beni tartaklamaya ya da alt etmeye mi

çalışacaksın? Hayır. Ayağa kalk, *sürtük*." Lily, Emma'ya bir

kendi ilacını tattı.

Sarışın, tiz bir iniltiyle titreyen bacaklarının üzerinde ayağa kalktı. "Bana zarar vermeyin."

Lily alay etti. "On dakika önce senden merhamet dileseydim güler geçerdin. Şanslısın ki, ben acımasız ya da kana susamış değilim. Ayrıca bir adamı sevecek kadar aptal da değilim.
soğukkanlı bir şekilde tecavüz edip öldürebilecek ya da onu cesaretlendirecek kadar psikopat. Bana kalırsa, hak ettiğini bulacaksın. Ama sen beni zorlamadıkça sana zarar vermek gibi bir niyetim yok. Şimdi, yürüyoruz ..."

Lily kapıya doğru yan adımlarla ilerlerken Emma'yı sürükledi ve sırtını duvara yasladı. Rehinesi, kendisiyle her hareketini izleyen iki adam arasında bir tampon görevi görüyordu.

Kapıya yaklaştılar. Emma tökezledi, ayakları birbirine takıldı. Bilerek mi?

Lily boştaki eliyle kadını yakaladı. "Dikkatli ol.
Bu bıçak çok keskin ve kazara seni kesmemi istemezsin, değil mi?"

"Hayır. Hayır. Hayır," diye nefes nefese kaldı Emma, kalbi o kadar hızlı atıyordu ki odadaki herkesin duymaması mucizeydi.

Lily onu kapıya doğru çekiştirirken, o da
ölü sürgüyü çekip açtı; sonra titreyen parmaklarıyla kapının kolunu kavradı. Tüm vücudunu gergin bir ter bastı. Endişe damarlarını sızlattı. Kalp atışları
kafasının içinde gong çaldı. Özgürlük çok ama çok yakındı.

Kapıyı açamadan, motelin otoparkındaki araba kapılarının çarpma sesini duydu. Bir adam bağırdı, sesi ilkel ve rahatsız ediciydi. Bir başkası da ağzını açık bırakan bir küfürle karşılık verdi. Saniyeler sonra biri silahını ateşledi.

Otel odasındaki herkes dondu kaldı, Lily bile.

"Bekle. Yapma..." Corey talimat verdi, hatta biraz yalvardı. "Dışarıda kimin ateş ettiğini bilmiyorum ama tanıdığım biri değil. Dan, pencereden dışarı bakar mısın?"

Lily itiraz etmeyi düşündü ama Emma'nın erkek kardeşinin dışarıdaki kargaşayı izleyip izlemediğine karar verdi.

otoparkta, ona dikkat etmiyordu. Yine de, bunun bir tür numara olma ihtimaline karşı tetikte durdu.

Dan yatağa geri tırmanırken çarptığı dizini ovuşturdu ve kız kardeşine endişeli bir bakış gönderdi.
İnledi. Oğlum, bu kadar istekli olan bir kadın için
Cinsel saldırıya uğradığını ve paramparça edildiğini gören Emma, tehlikede olduğuna dair ilk işarette kesinlikle ürkek ve alıngan biri haline gelmişti.

"Devam et," diye emretti Lily, Dan kız kardeşine çok yaklaştığında. Bıçağı kadının boğazına doğru daha sıkı çekti.

Corey yatakların arasındaki boşluğa adım attı ve
Dan örtüyü kenara çekip kaşlarını çatarken dışarı baktı. "Orada beş adam kavga ediyor. Oh, bu bir cehennem gibi görünüyordu
yumruk."

"Kim bunlar? Neden kavga ettiklerini söyleyebilir misin?" Corey talep etti.

"Bilmiyorum." Dan kirli cama doğru eğilerek başını salladı. "Renkli kıyafetler giyen serseriler falan değiller."

"Silah kimde?" Corey sordu.

Dan başını eğdi ve sanki otoparktaki sahneyi çözmeye çalışıyormuş gibi kaşlarını çattı. Sanki cevap verecekmiş gibi bir nefes aldı.

Pencereye bir şey çarptı. Yüksek bir gümbürtüyle camı kırdı. Kırılan camın sesi odayı doldurdu. Parçalar yere düştü. Sonra Dan ufalandı ve pencereye en yakın yatağın üzerine düştü.

Şok edici derecede solgun gözlerinin arasında bir kurşun deliği vardı.

Emma çığlık attı. "Dan. Dan! Dan! Aman Tanrım..."

Ama Dan cevap vermedi. Asla cevap vermeyecekti. O ölmüştü.

"Tanrım!" Corey gözlerini kırpıştırdı. "Ne oluyor lan?" Sonra Lily'ye şeytani bir bakış fırlattı. "Bunu sen yaptın. Bir şekilde. Ne yaptın?"

"Ben mi?" Lily'nin kalbi küt küt atmaya başladı. Dışarıda ateş eden kişinin kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu atış bir kaza olamazdı.
Birisi bekliyor olmalı. Bir keskin nişancı mı? Dost mu düşman mı?

Bu noktada, fark eder miydi? Corey kesinlikle onu öldürmek istiyordu. Park yerindeki adamlar olabilir de olmayabilir de. Lily
bu oranları kabul ederdi.

Corey ona doğru hücum ettiğinde, kadın bıçağı indirdi ve Emma'yı ona doğru itti. Karısı ona doğru tökezledi ve Corey onu yakalamak zorunda kaldı. Lily bundan sonra olanları izlemek için kalmadı. Kapıyı kırarak açtı, savaş ya da kaç tepkisi damarlarını adrenalinle yakıyordu. Güneş ışığı içeri doldu, altın sarısı sıcaklık ve mavi gökyüzü etrafını sararken bir çığlıkla korkunç küçük motel odasından dışarı fırladı.

İkinci katın korkuluklarının üzerinden park yerindeki tanıdık yüzleri gördü. Hunter Edgington ve Jack Cole. Stone'un büyük siyah pikabının açık kapılarının arkasına çömelmişlerdi, silahları camlardan görünüyordu. Polis sirenleri aniden küçük kasabanın huzurlu havasını yararak her saniye daha da yaklaştı. Logan Edgington hızla otoparkın kenarında onları karşılamak için.

Axel asfalt boyunca koşarak ona doğru ilerledi. "Tatlı Bezelye!"

Adam birinci kattaki odaların yanındaki merdivenlerin çıktığı çıkıntının altında kaybolurken, kadın özgürlüğe, güvenliği temsil ettiğini bildiği tanıdık bir yüze doğru koştu.

Ama aşk, bağlılık ve sonsuzluk için acı çekmesine neden olan kişiyi istiyordu. Stone'u istiyordu. Neredeydi o?

Merdivenleri koşarak çıkan ayak seslerini duydu, tam ikinci kata varmak üzereydi. Axel ona bu kadar çabuk ulaşmış olamazdı. Ona seslenseydi
onu şiddet yanlısı gencin geldiği konusunda uyarmaya çalıştığı için mi? Ya da Kev'in onun için geldiğini?

Bıçak elinde, Lily dövüş pozisyonunda çömelmiş, kendini ölümüne savunmaya hazırdı. Az önce iki adamı alt etmişti. onu öldürmeye istekli. Tanrım, bir başkasını da alırdı. O

bir daha asla kurban olmayacaktı. Her şeyi yapmaya niyetliydi.
Kendini korumak, adaletin yerini bulduğunu görmek ve o lanet piçlerin her birini toprağa ya da hapse atmak için gerekli.

Onun yerine, neredeyse tıraş edilmiş bir kafa ortaya çıktı. Sevgili yüzü, ardından geniş omuzları ve hayatının en güzel gecelerinden bazılarında başını yasladığı geniş göğsü. Altında dalgalanan sıkı karın kasları, gri tişörtünü ortaya çıkardı. Bir elinde silah vardı, ona ulaşmak için bacaklarını çılgınca pompalayarak koşuyordu. "Bebeğim!"

İçinde bir rahatlama hissi kabardı.

"Stone," diye hıçkırarak adını söyledi bıçağı düşürürken. Merdivenlerden aşağı koşarken bıçak yere çarptı, kollarını iki yana açarak onu yarı yolda karşıladı.

Kendini onun kucağına attı, yatağa çarptı.
Göğsünün katı beşiği, gümbür gümbür atan kalbine karşı. Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor, kalbinden kaynaklanıyor ve içini burkuyordu.

"Sana sahibim," diye yemin etti. "Her zaman yanımda olacaksın. Seni seviyorum."

Onun için gelmişti. Ve bir daha hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin onları ayırmasına izin vermeyeceğine dair Tanrı'ya yemin etti.

"Siktiğimin orospusu!" Corey onun üst katından ve arkasından kükredi. "Öleceksin!"

Stone silahını kaldırıp tetiği çektiğinde kelimeleri zar zor duymuş ve işlemişti.

Nefes nefese kalıp tehdidi karşılamak için dönerken kalbi küt küt atıyordu. Ama Corey çoktan beton zemine yığılmıştı. Silahı da onunla birlikte yere düştü. Sonra kıpırdamadan yattı, kanı hareketsiz bedeninin her yanına sıçramıştı.

"Siktir git," diye takıldı Stone. "Şimdi kimmiş sürtük?"

Yirminci Bölüm

Elinde çiçek buketi, Lily mezarlığın ferforje kapısını iterek açtı. Tanrım, burada olduğuna, nihayet tüm sevdiklerinin mezarlarını ilk kez göreceğine inanamıyordu.

Güney Kaliforniya'nın gökyüzü mavi ve sıcaktı ama okyanustan gelen hafif esinti havayı bir nebze katlanılabilir kılıyordu.

Bir zamanlar bu şehre aitti ama artık değildi. Teksas yazlarının yapış yapış sıcak nemini özlediğinden değil, ama Canton'a karşı açılan uyuşturucu kaçakçılığı davası hakkında hem Bankhead hem de federallerle ve işlediği çeşitli cinayetler ve çeşitli suçlar hakkında LA Bölge Savcısıyla haftalarca konuştuktan sonra, Lily onun uzun bir süre hapiste kalacağını anlamıştı. Ona ihtiyacı vardı. Erin için, ailesi için, hatta tuhaf bir şekilde Regina için bile tanıklık etmeye rıza gösterdi. Kızı, annesinin doğru şeyi yapmaya karar verdiğini anlamak için burada olmayabilir ama bir şekilde Lily
kızın yukarıdan gururla izlediğini umuyordu.

Özellikle de Stone için tanıklık etmeyi kabul etmesi gerekiyordu.

Dün gece Sean'la telefonda konuşmuştu. Sean FBI'ın yürüttüğü soruşturmayı ve kendisinin bu soruşturmadaki rolünü anlattı. İfadesinin zorla alınmasına yönelik komplonun düzenlenmesine yardım ettiği için özür diledi. Thorpe daha sonra telefona sarıldı ve aynı şeyi yaptı. Dominion'un sahibi ve belalısı da hiç kimseden nazikçe özür dilemediği için

Özellikle de böylesine içten bir sesle... Lily onların sadece hata yapan adamlar olduğunu fark etti. Kalbi
Çünkü kendisini kulübün önemli bir parçası ve üyelerin oluşturduğu sıkı sıkıya bağlı bir topluluk gibi hissetmesini sağlamışlardı.

Onların "hainliklerini" ilk öğrendiğinde, kendisine danışmadan hayatının geri kalanını etkileyecek kararlar aldıkları için onlara çok kızmıştı. Ama şimdi One-Mile Dan'i o iğrenç motelin karşısındaki kilisenin çatısından infaz etmiş, Corey ölmüş, annesi Kanada'dan iade edilmiş, Emma ve Kev parmaklıklar ardında, bebek Isabel CPS gözetiminde ve Canton da muhtemelen ömür boyu hapis cezasına çarptırılmışken Lily, geçmişinin geleceğini engellemesiyle hiçbir yere gitmediğini, hiçbir şey yapmadığını anlamıştı, Kendini kimseye adamaz.

Kasvetli gençlik yıllarıyla barıştığına göre artık her şey değişmişti. Onları değiştiremez ya da silip atamazdı. Sadece onları kabul edebilir, kucaklayabilir ve kim olduğunun bir parçası olduklarını anlayabilirdi.

Puantiyeli gömlek elbisesinin cebine soktuğu telefonu çaldı. Axel ona bir bağlantı mesajı atmıştı, görünüşe göre büyük bir haber sitesindeki bir habere aitti. Tıkladı ve gözyaşlarını bastırmak zorunda kaldı. Artık her zaman ağlıyormuş gibi görünüyordu. Yıllarca üzüntüsünü ifade edemedikten sonra, şimdi taşıyordu. Ve Tanrım, kendini çok daha iyi hissediyordu.

Tarayıcısında bir makale belirdi. Canton'un kurbanlarından daha fazlası ortaya çıkıyordu. Dövdüğü, tecavüz ettiği, dolandırdığı daha fazla insan... Hepsi de geçmişte bir şey söyleyemeyecek kadar korkmuşlardı. Lily'nin ağzında titrek bir gülümseme belirdi. O gerçeği söyleyecek kadar cesur olduğunda, diğerleri de onu takip etmişti.

-Bazılarının video kanıtları vardı. Savcı tüm ifadeleri alıyor ve Canton'un suçlarının büyük, uzun bir listesini hazırlıyordu. Kanlı ayrıntılar her mecradaki haberlere yansımıştı. Yargıç tarafından kefaletle serbest bırakılması reddedilmişti çünkü hem tehlikeli hem de kaçma riski olduğu düşünülüyordu.

Daha sonra, Kaliforniya valiliğine adaylığını koymayı reddetmiştir.

Lily tam telefonunu kapatmaya hazırlanıyordu ki telefon alçak ve ritmik bir sesle titreyerek bir arama olduğunu gösterdi. Açılan ekrana baktı ve gülümsedi. "Merhaba Axel."

"Merhaba, Tatlı Bezelye. Ve evet, muhtemelen sana hep böyle hitap edeceğim."

Güldü. "Thorpe ve Sean da öyle. Artık hepiniz gerçek adımı bildiğiniz için hoşuma gidiyor." Eskiden bir gizlenme aracı olan takma ad şimdi tatlı bir sevgi sözcüğüne dönüşmüştü.

"Cebimde olmadığım için üzgünüm ama nasıl olduğunu merak ediyordum. Sonunda seninle konuşmak güzel," dedi.

Lily onun sesini duyunca gülümsedi. "Ben iyiyim. Benim için endişelenme. Planlaman gereken bir düğün var."

"Gırtlağıma kadar dantele ve smokine batmış durumdayım ama bu iyi bir şey." Durakladı. "Tekrar sen olmak nasıl bir duygu?"

İlginç. Lily son birkaç hafta içinde eski mahallesine döndüğünden beri, çocukluğundan tanıdığı pek çok insanla karşılaşmıştı. Bazıları kıt kanaat geçiniyor, kendi çocuklarını büyütmeye çalışıyordu. Bazıları parmaklıklar arkasındaydı. Diğerleri uyuşturucu bağımlısı olmuştu. Bir kısmı çoktan ölmüş ve gömülmüştü. Bazı açılardan Lily, bu korkunç varoşun gölgesinden çıktığı için kendini şanslı hissediyordu.

Vasat okullar ve çocuklarıyla ilgilenemeyecek kadar kendi işlerine, bağımlılıklarına ya da ilişkilerine dalmış ebeveynler. Buradan ayrıldığından beri yepyeni bir yaşam tarzı görmüştü. Yepyeni bir aile türünü deneyimlemişti - kendi seçtiği türden.

"Diyelim ki geri taşınmıyorum. Ama ilk erkek arkadaşım Rick Mensell'e rastladım."

"Seni hamile bırakıp çekip giden adam mı?" Axel hırladı.

"Evet," dedi üzüntüyle. "Aslında bence bu tür onu mahvetti. Liseden hemen sonra evlenmiş çünkü o zamanki kız arkadaşı hamile kalmış. Kızın bir

Düşük. Boşandılar. Başka çocuğu olmadı. Yirmi beş yaşında vazektomi yaptırdığını çünkü bir daha çocuk kaybetmenin acısını yaşayamayacağını düşündüğünü söylüyor."

Doğru, Regina'nın doğumunda ya da ölümünde yanında olmamıştı ama mezarını düzenli olarak ziyaret ettiğini söylüyordu. Lily herkesin kendi yöntemiyle yas tuttuğunu ve başa çıktığını düşünüyordu.

"Daha önce sorumluluklarını iyi idare edemediği için muhtemelen dünyaya bir iyilik yaptığını söyleyebilirim ama-"

"Oraya gitmeyelim. Bitti, gömüldü, geçti. Her zaman üzgün olacağım ama gencim. İyileşiyorum, kısmen senin sayende."

İçini çekti, sesi alçak ve pişmanlık doluydu. "Senin için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım."

"Herkesin beklediğinden çok daha fazlasını yaptın." Onu daha çok bir dost gibi sevmiş ve ona göz kulak olmaktan mutluluk duymuştu. Ama ona aşık olmamıştı ve onunla cinsel olarak ilgilenmemişti. Ama ihtiyacı olduğunda
Kucağa alınmak ve bir kadın gibi hissetmek... Sırf onu iyileştirmek ve kendine getirmek için, neredeyse her yönden doğasına aykırı olan bir tür seks yapmıştı. Çoğu insan anlamazdı ama Lily anlıyordu. Ve daha iyi bir koruyucu ve arkadaş isteyemezdi.

"Keşke daha fazla olsaydı."

"Hem de fazlasıyla. Kısmen senin sayende gelecek için umutluyum." Ve bu konuda söylemek istediği tek şey buydu, yoksa yine ağlamaya başlayacaktı. Burnunu çekti ve geri kalanını tutmayı başardı. "Bu arada, Londra'da daha ne kadar kalacaksın?"

"Birkaç hafta daha. Marshall, Mystery ve benim onun evinde düzenlenen bir baloya katılmamızı istiyor.
Axel nişanlısının babası hakkında şunları söyledi. "Ondan sonra Dallas'a geri döneceğiz, umarım temelli olarak. Ya sen?"

"Yakında, sanırım. Burada tüm denemelerin başlaması biraz zaman alacak. İleri geri uçmayı bekliyorum. Ama sorun değil. Bir gün, her şey bitecek ve ... Onu koyacağım

sonsuza dek arkamda."

"Stone sana ulaştı mı?"

Şu anda hayatındaki tek kasvetli nokta. "Hayır. Neredeyse iki hafta oldu. Son duyduğuma göre hâlâ federallerle birlikteymiş. Ona bir mektup bıraktım. birkaç mesaj . . ."

Ama belki de hayatını onunla geçirmek istemiyordu. Belki de Corey'e bir kurşun sıkarak
ve onu korudu. Daha sonra Stone onun için üzüldüğünden ona sarılmıştı. İki hafta önce buna asla inanmazdı. Bugün, başka ne düşüneceğini bilmiyordu.

"Senin için gelecek, Tatlı Bezelye," diye yemin etti Axel, sesi ciddiyetle derindi. "O sabah bataklığa koşarken boka basmış ve ona zor anlar yaşatmış olabilirim ama seni kurtarırken anladım ki seni çok seviyor. Motelin otoparkındaki 'kavga' mı? Seni dışarı çıkarmak için dikkatini dağıtmak onun fikriydi. Eğer işe yaramazsa, içeri girip seni kurtaracaktı.
Ve muhtemelen kendini öldürtecek."

Lily ne diyeceğini bilemedi. "O iyi bir adam. Corey'nin benim için planladığı şekilde kimsenin ölmesini istemezdi."

Axel, "İnatçılık etme," diye azarladı. "Stone'un gerçekten Jack'in kulübesine girmeden önce federallerle olan anlaşmayı iptal ettim, tıpkı onun iddia ettiği gibi."

Bu onu çok şaşırttı. "Stone doğruyu mu söylüyordu?"

Lily onun sözlerinin kendisine verdiği umuttan neredeyse nefret ediyordu ama buna o kadar çok ihtiyacı vardı ki. Onun için yanıp tutuşuyor, bir zamanlar istediğini söylediği o yarınların vaadini özlüyordu.
onunla paylaşmak. Birbirlerine bağlanmanın mutluluğun garantisi olmadığını biliyordu ama bu çok güzel bir başlangıç olacaktı.

"Evet." Axel iç çekti. "O sizin için hayatını ortaya koyar, ateşin içinden geçer, cehennemi fethederdi. Her ne gerekiyorsa
seni hayatta tutmak için. Bunu hak ediyorsun."

Tekrar gözleri doldu ve hiçbir şeyi saklamadı. "Beni ağlatıyorsun, lanet olsun."

"Güzel. Uzun zamandır gerçek bir ağlamaya ihtiyacın vardı. Ama endişelenme. Senin için gelecek. Ve burada olduğumu biliyorsun.

Bana ne zaman ihtiyacın olursa. Sadece bir telefon uzağınızda."

"Sen bir kızın isteyebileceği en iyi arkadaşsın. Her şey için teşekkür ederim. Şu andan itibaren kendi ayaklarımın üzerinde durabileceğimi söylemek dışında sana borcumu asla ödeyemem. Ve eğer ihtiyacın olursa ben senin kayan olacağım."

"Çok yetenekli olduğunu biliyorum. Hoşça kal, Tatlı Bezelye." "Güle güle." Tekrar burnunu çekti ve telefonunu cebine koydu.

Kahretsin, çantasında mendil taşımaya başlaması gerekiyordu. Duyguların teknik renkli dünyası yeniydi ve bunu işlemek her zaman kolay olmuyordu ama kahretsin. Suçluluk ve keder içinde debelenmeyi bırakıp her günün ve içindeki insanların kıymetini bilmeye çalıştığında hayat çok daha zengin geliyordu.

Şu andan itibaren, son nefesini verene kadar, bu şekilde yaşamayı asla bırakmayacaktı.

Son gözyaşlarını da sildikten sonra Erin'in mezarına ve basit mezar taşına yaklaştı ve çiçeklerinden bazılarını tutucuya yerleştirdi. Yukarıda bir yerlerde Erin'in dikkatsizliği için kendisini affedebileceğini umuyordu. Ve en iyi arkadaşının da kardeşini acıya saplanıp kaldığı ve bunun muhakemesini gölgelemesine izin verdiği için affedebileceğini.

"Seni özlüyorum," dedi en iyi arkadaşına. "Hâlâ el ele tutuşuyor, sırlarımızı anlatıyor ve aptal filmlere gülüyor olmalıydık. Ama seni düşünmekten vazgeçmeyeceğim. Asla."

Lily elini mezar taşının üzerine koydu ve Erin'in pişmanlığını ve sevgisini hissedebileceğini umarak onu okşadı.

Birkaç sıra aşağıya, yan yana gömülmüş ailesinin yanına doğru ilerlerken daha fazla gözyaşı aktı. Annesi sadece otuz sekiz yaşındaydı. Korkunç yaşamış ve hızlı ölmüştü. Kasvetli bir durumda çocuk yetiştirmeye çalışan bir çocuktu. Lily Öfkesi, çaresizliği, seçimleri ve başa çıkma mekanizmaları için onu suçlayamazdım. O da sadece bir insandı. Kadını daha iyi anlamayı diliyordu ama belki yaşı ve bilgeliği

ilerledikçe anlayabilirdi. Ya da belki başka bir hayatta.

Lily taze çiçekleri yere serdi. "Umarım şimdi seni gururlandırıyorumdur. Her zaman deneyeceğim, anne. Umarım yukarıda

Sonunda huzur içinde dinleniyor ve gülümsüyor."

Sonra kardeşinin yanına gitti. Brady çok gençti. Yaşadığı korkunç olayı anlamasına imkân yoktu.
Hayatını böylesine korkutucu bir sonla bitiren şiddet.

"Hey, Brady Boy." Herkesin içinde kendisine böyle hitap etmesini istememişti ama evdeyken, ondan alındığı güne kadar hoşuna gitmişti. Çiçekleri yere bıraktı, bir tanesi kabarık
oyuncak ayı bağlıydı. Muhtemelen on iki yaşındaki çoğu çocuğun hâlâ sevdiğini kabul etmeyeceği bir şeydi ama Brady pelüş hayvanlarını çok severdi. "Sana küçük bir şey getirdim
oynamak için. Umarım sen de cennette futbol topları ve video oyunları bulmuşsundur. Onları hak ediyorsun. O korkunç adamlar seni incittiği ve ölüm şeklin için çok üzgünüm. Bir gün oraya gittiğimde kıçıma tekmeyi basabilirsin, ha? O zamana kadar,
belki beni affedebilirsin?"

Tabii ki cevap vermedi ama rüzgâr eserek tenini neredeyse okşar gibi okşadı, sanki ağabeyinin elini omzunda hissedebiliyordu ve ona iyi olduğunu söylüyordu. Belki Lily hüsnükuruntu içinde düşünüyordu ama Brady iyi bir çocuk ve nazik bir ruhtu. Lily onu sevmişti. "Ben buraya tekrar ziyarete gelene kadar annemle birbirinize göz kulak olun, tamam mı?"

O cevap veren esinti bir kez daha yükseldi ve gülümsedi, yarım düzineden fazla yıldır, belki de hiç olmadığı kadar huzurlu hissediyordu.

Şimdi işin zor kısmı geldi.

Lily son çiçekleri de kucakladı ve mezarlığın köşesine doğru ilerledi. Regina'yı nerede bulacağını biliyordu.
Birkaç hafta önce mezarlıkla temasa geçmiş ve bir harita almıştı. Sevdiklerini ziyaret etmekte geç kalmıştı ama onu affedebileceklerini umuyordu. Sonunda kendini affetmeyi öğreniyordu.

Köşeye ulaştığında, sarmaşıklar ve
Begonviller muhteşem yeşillikleriyle çitin çıtalarını dolduruyordu. Yakındaki bir söğüt koruyucu bir şekilde

Bebeğinin mezarı, yaprakları nazikçe sallanıyor, neredeyse ebedi bir cep telefonu gibi.

Ayrıca beklenmedik bir manzara gördü. Pırıl pırıl beyaz bir mezar taşı Regina'nın son dinlenme yerini işaret ediyordu. Yanında o kadar tanıdık bir adam duruyordu ki midesi sıkıştı. Kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. Büyük mermer anıtı kızı için o mu hazırlamıştı?

Stone sessizce, "Merhaba bebeğim," dedi ve dönüp ona elini uzattı.

"Beni buldun," dedi uyuşuk bir sesle, ama kalbi çılgınca, güm güm atan bir ritimle çarpıyordu.

"Her zaman yapacağım. Buraya gel."

Elini onun elinin içine soktu ve karanlık gözlerinin içine baktı. Sade gri takım elbisesi ve ciddi ifadesiyle yorgun ve gergin ama inanılmaz derecede harika görünüyordu. "Gerçekten buradasın."

"Ve seni terk etmiyorum. Federallerle aramız artık iyi. Canton uzun bir süre için ortadan kalkacak gibi göründüğü ve ben de yardım ettiğim için cezamı hafifletmeyi kabul ettiler. Özgür bir adamım ve bunun tek sebebi hapse geri dönmeyecek olmam. Bana hayatta yepyeni bir yol gösterdin. Bana uğruna savaşmaya değer bir aşk gösterdin."

Lily bu harika haber karşısında gülümseyerek başını salladı. "Sanırım bana korkularımın ötesine bakmayı öğreten kişi sensin. Bağırdığım ve suçladığım için özür dilerim. Ve ayrıldım."

"Elimden gelse sana yirmi kere yardım ederdim. Senin için her şeyi yaparım." Ona küçük bir gülümseme verdi. "Bugün babamı aradım. Barıştık. Gerçeküstü ve biraz garipti ama güzeldi."

"Bu harika. Senin adına gerçekten çok sevindim. Sanırım kapanışa ihtiyacın vardı."

"Evet. Daha fazla konuşmaya çalışacağız, belki yakında bir araya geliriz. Bakalım nasıl olacak. İkimizin de affetmesi gereken şeyler var."

"Ama bu önemli. Yararlı. Benim için iyi olduğunu biliyorum." Yutkundu ve yavaşça başını salladı. "Sana ne getiriyor

Burada mı?"

Elini sıktı ve Regina'nın adı ve bir bebek çıngırağı kazınmış mermer mezar taşına baktı. "Beğendin mi?"

"Bu çok güzel. Bunu onun için mi
yaptın?" Başını salladı. "Ve senin
için."

Elini dudaklarına götürüp öptüğünde Lily'nin kalbi neredeyse yerinden fırlayacaktı. Her zaman mevcut olan gözyaşları
Bu günlerde yeniden ortaya çıktı ve yanaklarından aşağı döküldü.
Ona baktı, ona olan sevgisi gözlerinden okunuyordu.
"Teşekkür ederim. Bu şimdiye kadar birinin benim için yaptığı en muhteşem şey."

"Hayatının geri kalanında senin için harika şeyler yapmak istiyorum." Elini cebine soktu ve yere baktı,
kesinlikle gergin. "Ben süslü sözlerin adamı değilim ve geçmişimde çok hata yaptım. Ama her hata beni sana getirdi. Neyi yanlış yaptığımı biliyorum. Senin için ne istediğimi biliyorum.
gelecek için. Ve bebeğim, sırf hapisten çıkabilmek için seni tanıklık etmeye asla zorlamazdım, bir kez bile-"

"Beni tanıdıktan sonra değil mi? Bunu anladım." Ağlamaktan kelimeleri güçlükle çıkarabildi. "Axel bana kulübeye girmeden önce özgürlüğünden gerçekten vazgeçtiğini söyledi. Ama o korkunç günde Corey'nin sana bir komplo kurduğunu fark ettim.
Bu anlaşmayı yaptığın için seni suçlayamam. Bunu yaptığında beni tanımıyordun. Elbette özgürlük istiyordun. Ben de Canton'u başkalarına zarar vermeden önce ortadan kaldırmak istemeliydim."

"Seni tanımak hissettiğim her şeyi değiştirdi. Yemin
ederim."

"Sana inanıyorum." Onun omzunu okşadı ve bir adım daha yaklaştı. "İçten içe nasıl bir adam olduğunu biliyorum. Hepimiz hata yaparız. Sen de benim gibi gençken yaptın. O zamandan beri çok harika birine dönüştün."

Stone onu yakaladı, dudaklarını dudaklarının altına aldı ve nefeslerini ve sessiz yeminlerini değiş tokuş ederken

onu yakınında tuttu.
Sonunda geri çekildi. "Benimle evlenir misin?"

Hem sersemlemiş hem de umutlu hissederek onun yanağını okşadı. "Asla başka biriyle birlikte olmak istemiyorum."

O gün ilk kez ona geniş, içten bir gülümseme verdi ve dünyasını aydınlattı. Ona dünyanın renklerini gösterdi. Daha önce var olduğunu bilmediği bir kalp. Ve Stone için her zaman minnettar olacaktı.

"Bu bir evet mi?" Endişeli ve umutlu görünüyordu.

"Kocaman bir evet." Ağlamasını durduramıyor gibi görünse de sırıtmayı başardı. "Kocaman bir evet. "Seninle olmak için sabırsızlanıyorum, evet."

Stone, kızın dudaklarına bir öpücük daha kondurduktan sonra derin bir kahkaha attı ve beyaz renkte sade bir tektaş çıkardı
cebinden altın çıkardı ve parmağına taktı. Tam oturmuştu. "Bilgin olsun, yine kaçmana izin vermiyordum."

Lily parmağında göz kırpan elmasa baktı. "Artık çekip gitmeyi planlamıyordum. Sonsuza dek benimle kalacaksın."

"Bu kulağa hoş geliyor." Kollarını ona doladı ve onu kendine yakın tuttu.

Kalbi onunkine karşı atıyordu. Lily, hayatı, umudu ve geleceği haline gelen adamı içine çekti.

"Regina'yı ziyarete geleceğimi nereden biliyordun?" diye sordu.

"Barışmaya ihtiyacın olduğunu biliyordum." Adamın ciddi destek ifadesi neredeyse kalbini yerinden çıkaracaktı. "Ve hâlâ telefonunu takip ediyorum."

Daha fazla gözyaşı dökerken bile güldü, ama bunlar daha mutlu hissettiriyordu. "Yani yeni bir hayata başlamakta özgür müsün?"

"Evet. Ama Lafayette'de bir patronum var. Beni geri almak için sabırsızlanan huysuz bir Cajun. Ve görünüşe göre etrafta vahşi bir eski mahkûmun olmasını umursamayan ve beni şehre geri isteyen bir grup arkadaşım var. Sen?"

"Sanırım . . . Evlenmek ve bir bebek daha yapmak istiyorum, bu sefer sevdiğim adamla. Sen ne düşünüyorsun?"

"Bu plana bayıldım ve seni seviyorum Lily. Her zaman sevdim." Onun gözlerine baktı, odaklanmıştı, güçlüydü - tamamen onun gözlerine. "Her zaman seveceğim. Hadi eve gidelim ve yeni hayatlarımıza birlikte başlayalım. Tercihen çıplak." Göz kırptı.

Lily çiçekleri Regina'nın mezarına bırakıp kızına bir öpücük kondururken mutlulukla ve minnetle başını salladı. Küçük kızın yasını sonsuza dek tutacaktı ve hiçbir bebek onun yerini tutamayacaktı ama bir gün Stone'la birlikte sahip olacakları çocukları çok seveceğini ve Regina'nın onlara gülümsemek. "Bunu çok isterim."

Elini onunkinin içine soktu ve birlikte geleceklerine doğru yürüdüler.

ŞUNA DIKKAT EDIN . . .

Daha Sıkı Tutunmak

KÖTÜ AŞIKLAR ROMANI ŞUBAT 2017'DE ÇIKIYOR (HEATH'IN HIKAYESI!)

Yazar Hakkında

Shayla Black, *New York Times* ve *USA Today*'in en çok satan yazarıdır. Wicked Lovers serisi (*Wicked for You*, *His to Take*) ve Lexi Blake ile birlikte Perfect Gentlemen serisi (*Seduction in Session*) dahil olmak üzere elliye yakın roman,
Scandal Never Sleeps). On beş yıldan uzun bir süredir geleneksel, bağımsız, yabancı ve sesli yayıncılar aracılığıyla çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanlar yazmaktadır. Kitapları bir milyondan fazla satmış ve bir düzine dilde yayımlanmıştır.

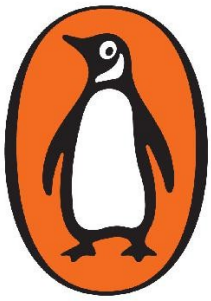
Tek çocuk olarak yetiştirilen Shayla, öğretmenlerinin üzüntüsüne rağmen kendini bol bol hayal kurarak meşgul etti. Üniversitede okuma aşkını keşfetti ve içinde dönen hikayeleri yayınlayarak bir kariyere sahip olabileceğini fark etti. Hayal gücü. Pazarlama/reklamcılık bölümünden mezun olmasına ve faturaları ödemek için kurumsal Amerika'da çalışmaya başlamasına rağmen, kalbi her zaman karakterleriyle birlikte oldu. Son yedi yıldır tam zamanlı bir yazar olarak hayalini yaşadığı için çok heyecanlı.

Shayla şu anda Kuzey Teksas'ta harika destekleyici kocası, genç kızı ve çok şımarık bir kediyle birlikte yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, okumaktan, eklektik bir müzik karışımı dinlemekten ve Fallout 4 oynamaktan hoşlanıyor. Shayla ile web sitesi (www.ShaylaBlack.com), Facebook (ShaylaBlackAuthor), Instagram (shaylablack) veya bülteni (http://bit .ly/SBNewsletter) aracılığıyla bağlantı kurun.

Daha fazlasını mı arıyorsunuz?

Bu yazar hakkında daha fazla bilgi ve kitaplarının tam listesi için Penguin.com adresini ziyaret edin.

Bir sonraki harika okumanızı keşfedin!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.